گره گشای دل تنگ چشم تر باشد
کلید بسته درهای بسته مژگان است

هر که را در دل خیال قامت جانانه نیست
بر در او حلقه کم زن زانکه کس در خانه نیست

وله

دام خود کردم بصد افسون شب بیگانه
[illegible]

دل ز غم [illegible]
[illegible]

[illegible]

گره گشای دل تنگ چشم کج بکشت
هر که را در دل خیال قامت جانانه نیست

عرفت الشر لا للشر لكن لتوقيه ومن لم يعرف
الشر وقع فيه

يا تلك بيمينك يا موسى
استفهام حقيقي نيست زيرا كه الله تعالى عالم السر والخفيات است
بلكه براى تقرير وتثبيت در ذهن مخاطب است تا
فراموش نشود از شدت دهشت مشاهده خارق عادت
مثل اژدها گرداندن
عصا

الذين هم في الليل رهبان
وفي النهار

خو و بد یار که هست پیش دگران
پیکان به تیر ... که آنگاه ... زبان

از هستی خویش تا پشیمان نشوی
از حلقه عارفان ... ... نشوی
تا در نظر خلق نکو در کار
در مذهب عاشقان مسلمان نشوی

یارب بکرم آلوده زنیاست مرا
... وصل ... و ... مرا
بی ... ... مرا
... ... مرا

جب کمال بود ... ...
بر ... ...
بکار ... ... نکند
جان ... ...

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط
لا اله الا هو العزيز الحكيم ان الدين عند الله الاسلام و
انا العبد الضعيف المذنب العاصي المحتاج الفقير الحقير
اشهد لمنعمي وخالقي ورازقي ومكرمي كما شهد لذاته وشهدت
له الملائكة واولوا العلم من عباده بانه لا اله الا هو
ذو النعم والاحسان والكرم والامتنان قادر ازلي
عالم ابدي حي احدي موجود سرمدي سميع بصير مدرك
مريد كاره يتحقق هذه الصفات وهو على ما هو عليه
في عز صفاته كان قويا قبل وجود القدرة والقوة

كرمه واعلى شانه سبحانه ما اجل نيله واعظم احسانه بعث
الانبياء ليبين عدله ونصب الاوصياء ليظهر طوله وفضله
وجعلنا من امة سيد الانبياء وخير الاولياء وافضل
الاصفياء واعلى الازكياء محمد صلى الله عليه وآله وسلم
امنا به وبما دعانا اليه وبالقرآن الذي انزله عليه و
بوصيه الذي نصبه يوم الغدير واشار بقوله هذا علي اليه
واشهد ان الائمة الابرار والخلفاء الاخيار بعد رسول
المختار علي قامع الكفار ومن بعده سيد اولاده الحسن
بن علي ثم اخوه السبط التابع لمرضات الله الحسين ثم
العابد علي ثم الباقر محمد ثم الصادق جعفر ثم الكاظم

وكان عليما قبل ايجاد العلم والعلة لم يزل سلطانا اذ لا
مملكة ولا مال ولم يزل سبحانا على جميع الاحوال وجوده
قبل القبل في ازل الآزال وبقاؤه بعد البعد من غير
انتقال ولا زوال غني في الاول والآخر مستغن في الباطن
والظاهر لا جور في قضيته ولا ميل في مشيته ولا ظلم في
تقديره ولا مهرب من حكومته ولا ملجا من سطواته ولا
منجا من نقماته سبقت رحمته غضبه ولا يفوته احد اذا
طلبه ازاح العلل في التكليف وسوى في التوفيق بين الضعيف
والشريف مكن اداء المأمور وسهل سبيل اجتناب المحظور
لم يكلف الطاعة الا دون الوسع والطاقة سبحانه ما ابين

موسى ثم الرضا علي ثم التقي محمد ثم النقي علي ثم الزكي العسكري
الحسن ثم الحجة المنتظر المرجى الذي ببقائه بقيت الدنيا و
وبيمنه رزق الورى وبوجوده ثبتت الارض والسماء
به يملأ الله الارض قسطا وعدلا بعد ما ملئت ظلما و
جورا واشهد ان اقوالهم حجة وامتثالهم فريضة و
طاعتهم مفروضة ومودتهم لازمة مقضية والاقتداء
بهم منجية ومخالفتهم مردية وهم سادات اهل الجنة
اجمعين وشفعاء يوم الدين وافضل الاوصياء المرضيين
وائمة اهل الارض على اليقين واشهد ان الموت حق و
مسائلة منكر ونكير في القبر حق والبعث حق والنشور

والكتاب حق والحساب حق والميزان حق والصراط حق
والجنة حق والنار حق وان الساعة آتية لا ريب فيها
وان الله يبعث من في القبور اللهم فضلك رجائي
وكرمك ورحمتك املي لا عمل لي استحق به الجنة ولا
طاعة لي استوجب بها الرضوان الا انني اعتقدت توحيدك
وعدلك وارتجيت احسانك وفضلك وتشفعت اليك
بالنبي وآله من احبتك وانت اكرم الاكرمين اللهم
اني اودعتك يقيني هذا وثبات ديني وانت خير مستودع
وقد امرتنا بحفظ الودائع فرده علي وقت حضور موتي
برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد وآله
اجمعين

في بيان التوكل على الله المتعال في ترك التدبير والاختيار من كلام حضرت حقايق پناه شيخ علي

حق سبحانه وتعالى از [illegible] رأفت وعين فضل ومرحمت در باب بنده ظلوم جهول اين خطاب ميكند كه اى بنده غافل ببين كه هر كارى
كه تجربه تو را معلوم شده باشد ويقين تو محقق كرده باشى باز شك مكنى وهر كارى كه دليل آن [illegible] باشد در تحقيق آن كار [illegible]
پس چرا در اين شكى هست كه پديد كننده آسمان و زمين و پديد آرنده تو منم و ديگرى نيست و در اين هم شكى نيست كه [illegible]
پس به يقين [illegible] ببين كه در كارها مرا شريك نشوى اى بنده نظر كن در وجه خويش به نسبت ديگر موجودات كه تو خود [illegible]
خواهى بود و در اين شكى نيست كه [illegible] قايم [illegible] از جمله [illegible] مبارعت نميكنند [illegible]
[illegible] رغبت ميكنى و اين [illegible] كه [illegible] معلوم نيست اى بنده [illegible] نميكنند [illegible]
[illegible] و [illegible] خاطر تو را [illegible] چنان [illegible] نميكند اى بنده لازم كرده ام [illegible] كه [illegible] بخويش مشغول [illegible]
[illegible] نگردانم [illegible] تا [illegible] و [illegible] رضا و نعمت تفويض [illegible]
كردانم اگر بنده [illegible] بنده [illegible] قانع شوند و [illegible] خويش كنند پس [illegible]
[illegible] رضا و نعمت تفويض [illegible] و از هر چيزى كه خايف باشند
از [illegible] كه كارهاى خود را بمن حواله كند همه كارهاى [illegible]
[illegible] احتياج [illegible] كرده و هر كه مراد خويش بگذارد و در [illegible]
جنيد [illegible] گفته [illegible] اگر [illegible] قضا وارد شود كه در آن راحت [illegible] پس مراد [illegible]
در آن قضا آنست كه لطف و احسان ظاهر [illegible] تو را معلوم شود و اگر قضا [illegible] بر تو وارد شود كه در آن رنج و تعب [illegible] باشد
پس مراد [illegible] آنست كه لطف و احسان خفى [illegible] تو را معلوم شود پس در هر [illegible]
اى بنده [illegible] تو را از جمله حيوانات و جمادات فضيلت دادم زيرا كه در تو عقل و صورت [illegible]

در [illegible]

[illegible]
در [illegible] آفريدم پس تو مكافات بين اين ميكنى كه در كارهاى خود عقل خويش را دخل [illegible]
امروز و فردا [illegible] تا به [illegible] مشغول ميباشى الانصاف از [illegible] حيوانى كه عقل ندادم [illegible]
[illegible] كه فردا چه خواهم خورد پس تو را عقل از براى اين دادم كه [illegible] كمال [illegible]
[illegible] مشغول نشوى و [illegible] براى رزق [illegible] تمام عمر در طلب رزق [illegible] در كارهاى [illegible]
و [illegible] ديگر [illegible] كارهاى خود را [illegible] و اين صفت [illegible] روشنايى است كه دل [illegible]
[illegible] كه دل [illegible] مشغول كنند و اين صفت [illegible] كه دل آدمى [illegible]
پس [illegible] كه اين صفت كه نور و ظلمت [illegible] جمع [illegible] اى بنده [illegible]
كه تو را [illegible] مشغول [illegible] پس اى [illegible] اگر [illegible]
زيرا [illegible] براى [illegible] محبت خويش آفريدم پس [illegible] خويش مشغول [illegible] و اگر مشغول [illegible]
[illegible] دادم [illegible] كردانم [illegible] نور عقل [illegible]
[illegible] وصول رزق [illegible] كسى كه با وجود [illegible]
كه [illegible] شد پس [illegible] كه اين [illegible]
و [illegible] معلوم [illegible]
[illegible] از [illegible] كه دل [illegible]
[illegible] شد زيرا كه [illegible]
پس [illegible] كه [illegible] از آن سبب است كه [illegible]
[illegible] رزق [illegible] بر آنكه [illegible]

وقال ربكم ادعوني استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين
فانه حدثني ابي عن علي بن رئاب عن ابي عيينة عن ابي عبد الله ع قال ان الله تبارك وتعالى
ليمن على عبده المؤمن يوم القيمة فيامره ان يدنو منه يعني برحمته فيدنوا حتى يضع كنفه عليه
ثم يعرفه ما انعم به عليه يقول له الم تدعوني يوم كذا وكذا بكذا وكذا فاجبت دعوتك
الم تسئلني يوم كذا وكذا فاعطيتك مسالتك ولم تستغث لي يوم كذا وكذا وبك
ضر كذا وكذا فكشفت ضرك ورحمت صوتك الم تسئلني مالا فملكتك الم
تستخدمني فاخدمتك الم تسالني ان ازوجك فلانة وهي منيعة عند اهلها فزوجناكها
قال فيقول العبد بلى يا رب اعطيتني كل ما سالتك وكنت اسالك الجنة فيقول
الله عبدي فاني منجز لك ما سالتنيه الجنة لك مباح ارضيتك فيقول
المؤمن نعم يا رب رضيتني وقد رضيت فيقول الله عبدي اني كنت ارضى اعمالك
وانا ارضى لك احسن الجزاء فان افضل جزائي عندك ان اسكنتك الجنة هو الحي لا اله الا هو
فادعوه مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين

کیفیت اعمال روز عید غدیر که هیجدهم شهر ذیحجة الحرام است

در روز عید غدیر قبل از زوال آفتاب دو رکعت نماز بگزارد در رکعت اول بعد از حمد
سوره قل هو الله احد و سوره انا انزلناه و آیة الکرسی را تا هم فیها خالدون
هر یک را ده مرتبه بخواند و چون نماز را تمام کند این دعا بخواند چنانچه شرح میدهد

ربنا اننا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بربکم فآمنا ربنا فاغفر لنا
ذنوبنا وکفر عنا سیئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا ما وعدتنا

علی

علی رسلك ولا تخزنا یوم القیمة انك لا تخلف المیعاد اللهم انی اشهدك
وکفی بك شهیدا واشهد ملائکتك وانبیائك وحملة عرشك وسکان سمواتك
وارضك بانك انت الله لا اله الا انت المعبود فلا نعبد سواك فتعالیت
عما یقول الظالمون علوا کبیرا واشهد ان محمدا عبدك ورسولك صلعم
واشهد ان امیر المؤمنین عبدك ومولانا سمعنا واجبنا وصدقنا المنادی
رسولك صلی الله علیه وآله اذ نادی بنداء عنك بالذی امرته ان یبلغ ما
انزلت الیه من ولایة ولی امرك وحذرته وانذرته ان لم یبلغ امره
ان تسخط علیه ولما بلغ رسالاتك عصمته من الناس فنادی مبلغا عنك
الا من کنت مولاه فعلی مولاه ومن کنت ولیه فعلی ولیه ومن کنت
نبیه فعلی امیره ربنا قد اجبنا داعیك النذیر محمدا عبدك ورسولك
الی الهادی المهدی عبدك الذی انعمت علیه وجعلته مثلا لبنی اسرائیل علی
امیر المؤمنین ومولاهم وولیهم ربنا واتبعنا مولانا وولینا وهادینا

وداعينا وداعي الانام وصراطك المستقيم وحجتك البيضاء وسبيلك
الداعي اليك على بصيرة هو ومن اتبعه وسبحان الله عما يشركون واشهد
انه الامام الهادي الرشيد امير المؤمنين الذي ذكرته في كتابك فانك
قلت وانه في ام الكتاب لدينا لعلي حكيم اللهم فانا نشهد بانه عبدك
والهادي من بعد نبيك النذير المنذر وصراطك المستقيم وامير المؤمنين
وقائد الغر المحجلين وحجتك البالغة ولسانك المعبر عنك في خلقك
وانه القائم بالقسط في بريتك وديان الدين يوم وخازن علمك و
امينك المامون الماخوذ ميثاقه وميثاق رسولك عليهما السلم من جميع
خلقك وبريتك شاهدا بالاخلاص لك والوحدانية والربوبية
بانك انت الله لا اله الا انت وان محمدا عبدك ورسولك وان
جعلته وليك والاقرار بولايته
عليا امير المؤمنين جعلت الاقرار بولايته تمام وحدانيتك وكمال
دينك وتمام نعمتك على جميع خلقك وبريتك فقلت وقولك الحق

اليوم

اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام
دينا فلك الحمد بموالاته واتمام نعمتك علينا بالذي جددت من
عهدك وميثاقك وذكرتنا ذلك وجعلتنا من اهل الاجابة والاخلاص
والتصديق بميثاقك ومن اهل الوفاء بذلك ولم تجعلنا من اتباع
المغيرين والمبدلين والمحرفين والمبتكين اذان الانعام والمغيرين
خلق الله ومن الذين استحوذ عليهم الشيطان فانساهم ذكر الله وصدهم
عن السبيل والصراط المستقيم اللهم العن الجاحدين والناكثين والمغيرين
والمبدلين والمكذبين بيوم الدين من الاولين والاخرين اللهم فلك الحمد
على انعامك بالهدى الذي هديتنا به الى ولاة امرك من بعد نبيك
صلى الله عليه واله الائمة الهداة الراشدين الذين جعلتهم اركانا
لتوحيدك واتباع الهدى من نبيك النذير المنذر واعلام الهدى و
منار القلوب والتقوى والعروة الوثقى وكمال دينك وتمام نعمتك

ومن بهم وبموالاتهم رضيت لنا الاسلام دينا ربنا فلك الحمد امنا بك
وصدقنا بمنك علينا بالرسول النذير المنذر ووالينا وليهم وعادينا
عدوهم وبرئنا من الجاحدين والمكذبين بيوم الدين اللهم فكما كان
ذلك من شانك يا صادق الوعد يا من لا يخلف الميعاد يا من هو كل
يوم في شان اذ اتممت علينا نعمتك بموالاة اوليائك المسئول عنهم
عبادك فانك قلت ثم لتسئلن يومئذ عن النعيم وقلت وقولك الحق
وقفوهم انهم مسئولون ومننت علينا بشهادة الاخلاص وبولاية
اوليائك الهداة بعد نبيك النذير المنذر والسراج المنير واكملت
لنا بهم الدين واتممت علينا بهم النعمة وجددت لنا عهدك و
ذكرتنا ميثاقك الماخوذ منا في ابتداء خلقك ايانا وجعلتنا من اهل
الاجابة ولم تنسنا ذكرك فانك قلت واذ اخذ ربك من ظهورهم
ذريتهم واشهدهم على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا

بمنك

بمنك ولطفك بانك انت الله لا اله الا انت ربنا ومحمد عبدك
ورسولك ونبينا وعلي امير المؤمنين وعبدك الذي انعمت به علينا
وجعلته اية لنبيك صلى الله عليه واله واياتك الكبرى وصراطك
المستقيم والنبا العظيم الذي هم فيه مختلفون وعنه مسئولون اللهم
فكما كان ذلك من شانك ان انعمت علينا بالهداية الى معرفتهم
فليكن من شانك ان تصلي على محمد وال محمد وان تبارك لنا في يومنا
هذا الذي اكرمتنا به وذكرتنا فيه عهدك وميثاقك واكملت
ديننا واتممت علينا نعمتك وجعلتنا بمنك من اهل الاجابة
الجاحدين
والبراءة من اعدائك واعداء اوليائك المكذبين بيوم
الدين فاسئلك يا رب تمام ما انعمت به وان تجعلنا من الموفين
ولا تلحقنا بالمكذبين بيوم الدين واجعل لنا قدم صدق مع المتقين
واجعل لنا مع المتقين اماما يوم ندعو كل اناس بامامهم

من ذا

واحشرنا في زمرة اهل بيت نبيك الائمة الصادقين واجعلنا من البراء
من الذين هم دعاة الى النار ويوم القيمة هم من المقبوحين واحينا
على ذلك ما احييتنا واجعل لنا مع الرسول سبيلا واجعل لنا قدم صدق
في الهجرة اليهم واجعل محيانا خير المحيا ومماتنا خير الممات ومنقلبنا
خير المنقلب على موالاة اوليائك ومعاداة اعدائك حتى توفانا و
انت عنا راض قد اوجبت لنا جنتك برحمتك يا ارحم الراحمين و
المثوى من جوارك في دار المقامة من فضلك لا يمسنا فيها نصب
ولا يمسنا فيها لغوب ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا
وتوفنا مع الابرار ربنا واتنا ما وعدتنا على رسلك ولا
تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد اللهم واحشرنا مع
الائمة الهداة من ال رسولك نؤمن بسرهم وعلانيتهم وشاهدهم
وغائبهم اللهم اني اسئلك بالحق الذي جعلته عندهم وبالذي فضلتهم

به على الناس جميعا ان تبارك لي في يومنا هذا الذي اكرمتنا
فيه بالموافاة بعهدك الذي عهدته الينا والميثاق الذي واثقتنا
به موالاة اوليائك والبراءة من اعدائك وان تتم علينا نعمتك
ولا تجعله مستودعا واجعله مستقرا ولا تسلبناه ابدا ولا تجعله
مستعارا وارزقنا مرافقة وليك الهادي المهدي الى الهدى و
تحت لوائه وفي زمرته شهداء صادقين على بصيرة من دينك
انك على كل شيء قدير وندعو بما ذكره شيخنا رضوان الله عليه

بسم الله الرحمن الرحيم ادخلوا عليهم الباب
فاذا دخلتموه فانكم غالبون وعلى الله فتوكلوا
المتوكلون ...
جميع ... ادخلوها بسلام
امنين ولا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم وصلى الله على محمد وال محمد

دعای گوسفند تصدق کردن از جهت بیمار

اینجا دعای گوسفند

اگر گوسفند [illegible] از جهت بیمار [illegible] بنی [illegible] محمد [illegible] الله اکبر

بگوید گوسفندان [illegible] دست بر سر گوسفند [illegible] اللهم [illegible] لحمه بلحمه ودمه بدمه [illegible] علیه السلم [illegible]

وسر [illegible] اللهم ان هذا فداؤه [illegible] لحمه بلحمه [illegible] فتقبله [illegible] بنی [illegible]

وبعد بخواند اللهم [illegible] علیه السلم [illegible] انه [illegible] فداؤه [illegible]

فتقبله منی کما تقبلت من ابرهیم [illegible] اللهم [illegible] لک [illegible] تصدق کند [illegible]

کما تقبلت من [illegible] وسلم [illegible] وذبح کند [illegible]

رسول الله صلی الله علیه وآله [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم [illegible]

الله اکبر الله اکبر [illegible]

[illegible]

في تجويز كتابة القران على الاكفان

حدثنا عبد الواحد بن محمد العطار رض قال حدثنا علي بن محمد بن قتيبة عن حمدان بن
سليمان النيشابوري عن الحسن بن عبد الله الصيرفي عن ابيه قال توفي موسى بن جعفر ع في يدي
السندي بن شاهك فحمل على نعش ونودي عليه هذا امام الرافضة فاعرفوه فلما اتي به مجلس
الشرط اقام اربعة نفر فنادوا الا من اراد ان يرى الخبيث بن الخبيث موسى بن جعفر فليخرج
فخرج سليمان بن ابي جعفر من قصره الى الشط فسمع الصياح والضوضاة فقال لولده وغلمانه
ما هذا قالوا السندي بن شاهك ينادي على موسى بن جعفر على نعش فقال لولده وغلمانه
يوشك ان يفعل هذا به في الجانب الغربي فاذا عبر به فانزلوا مع غلمانكم فخذوه من ايديهم فان
مانعوكم فاضربوهم وخرقوا ما عليهم من السواد قال فلما عبروا به نزلوا اليهم فاخذوه من ايديهم
وضربوهم وخرقوا عليهم سوادهم ووضعوه في مفرق اربع طرق واقام المنادين ينادون الا
من اراد ان يرى الطيب بن الطيب موسى بن جعفر فليخرج وحضر الخلق وغسل وحنط بحنوط
فاخر وكفنه بكفن فيه حبرة استعملت له بالفين وخمسمائة دينار عليها القران كله واحتفى و
مشى في جنازته متسلبا مشقوق الجيب الى مقابر قريش فدفنه هناك عليه السلم وكتب بخبره الى
الرشيد فكتب الى سليمان بن ابي جعفر وصلت رحمك يا عم واحسن الله جزاك والله ما فعل
السندي بن شاهك ما فعل بامرنا [illegible]
لعنه الله

روى السيد المرتضى الداعي الحسني الرازي عن الشيخ المفيد [illegible] في كتاب الفصول عن [illegible] الوليد عن ابيه محمد بن الحسن [illegible] عن الحسن [illegible] الجعفري [illegible] يا ابا هاشم سيأتي زمان على الناس وجوههم ضاحكة مستبشرة وقلوبهم مظلمة منكدرة السنة فيهم بدعة والبدعة فيهم سنة المؤمن بينهم محقر والفاسق بينهم موقر امراؤهم جاهلون جائرون وعلماؤهم في ابواب الظلمة سائرون اغنياؤهم يسرقون زاد الفقراء واصاغرهم يتقدمون على الكبراء وكل جاهل عندهم خبير وكل محيل عندهم فقير لا يميزون بين المخلص والمرتاب ولا يعرفون الضأن من الذئاب علماؤهم شرار خلق الله على وجه الارض لانهم يميلون الى الفلسفة والتصوف وايم الله انهم من اهل العدول والتحرف يبالغون في حب مخالفينا ويضلون شيعتنا وموالينا فان نالوا منصبا لم يشبعوا وان خذلوا عبدوا الله على الرياء الا انهم قطاع طريق المؤمنين والدعاة الى نحلة الملحدين فمن ادركهم فليحذرهم وليصن دينه وايمانه ثم قال يا ابا هاشم هذا ما حدثني ابي عن آبائه عن جعفر بن محمد عليهم السلام وهو من اسرارنا فاكتمه الا عن اهله

أحب الصالحين ولست منهم لعل الله يرزقني صلاحا

زبی بیرم و چاره نمیدانم بجز تتبع مردان مستقیم احوال

العدة عن سهل عن [illegible] موسى بن [illegible] الصيقل عن ابي [illegible] المحاملي عن عبد الله بن سليمان عن ابي عبد الله عليه السلام قال قال امير المؤمنين عليه السلام يأتي على الناس زمان يظرف فيه الفاجر ويقرب فيه الماجن ويضعف فيه المنصف فقيل له متى ذاك يا امير المؤمنين فقال اذا تسلط النساء وسلطن الاماء وامر الصبيان

باب بذل العلم ٨

1 عن ابي عبد الله عليه السلام قال قرأت في كتاب علي عليه السلام ان الله لم يأخذ على الجهال عهدا بطلب العلم حتى اخذ على العلماء عهدا ببذل العلم للجهال لان العلم كان قبل الجهل وعن ابي عبد الله عليه السلام في هذه الآية ولا تصعر خدك للناس قال ليكن الناس عندك في العلم سواء وعن ابي جعفر عليه السلام قال زكاة العلم ان تعلمه عباد الله

باب النهي عن القول بغير علم

عن ابي جعفر عليه السلام قال انهاك عن خصلتين فيهما هلك الرجال انهاك ان تدين الله بالباطل وتفتي الناس بما لا تعلم وعن ابي عبد الله عليه السلام انه قال ان الله خص عباده بآيتين من كتابه ان لا يقولوا حتى يعلموا ولا يردوا ما لم يعلموا وقال عز وجل الم يؤخذ عليهم ميثاق الكتاب ان لا يقولوا على الله الا الحق وقال بل كذبوا بما لم يحيطوا بعلمه ولما يأتهم تأويله

باب من عمل بغير علم

عدة من اصحابنا عن احمد بن محمد بن خالد عن ابيه عن [illegible] عن ابي عبد الله عليه السلام قال العامل على غير بصيرة كالسائر على غير الطريق ولا يزيده سرعة السير الا بعدا محمد بن يحيى عن احمد بن محمد بن عيسى عن محمد بن سنان عن ابن مسكان عن حسين الصيقل قال سمعت ابا عبد الله عليه السلام يقول لا يقبل الله عملا الا بمعرفة ولا معرفة الا بعمل فمن عرف دلته المعرفة على العمل ومن لم يعمل فلا معرفة له الا ان الايمان بعضه من بعض

باب استعمال العلم

2 محمد بن يحيى [illegible] عن حماد بن عيسى عن عمر بن اذينة عن ابان بن ابي عياش عن سليم بن قيس الهلالي قال سمعت امير المؤمنين عليه السلام يحدث عن النبي صلى الله عليه وآله انه قال في كلام له العلماء رجلان رجل عالم آخذ بعلمه فهذا ناج وعالم تارك لعلمه فهذا هالك وان اهل النار ليتأذون من ريح العالم التارك لعلمه

بعلمه وإن أشد أهل النار ندامة وحسرة رجل دعا عبدا إلى الله تبارك وتعالى فاستجاب له وقبل منه فأطاع الله فأدخله الله الجنة وأدخل الداعي النار بتركه علمه واتباعه الهوى وطول الأمل أما اتباع الهوى فيصد عن الحق وطول الأمل ينسي الآخرة. قال أمير المؤمنين عليه السلام في كلام له خطب به على المنبر أيها الناس إذا علمتم فاعملوا بما علمتم لعلكم تهتدون إن العالم العامل بغيره كالجاهل الحائر الذي لا يستفيق عن جهله بل قد رأيت أن الحجة عليه أعظم والحسرة أدوم على هذا العالم المنسلخ من علمه منها على هذا الجاهل المتحير في جهله وكلاهما حائر بائر لا ترتابوا فتشكوا ولا تشكوا فتكفروا ولا ترخصوا لأنفسكم فتدهنوا ولا تدهنوا في الحق فتخسروا وإن من الحق أن تفقهوا ومن الفقه أن لا تغتروا وإن أنصحكم لنفسه أطوعكم لربه وأغشكم لنفسه أعصاكم لربه ومن يطع الله يأمن ويستبشر ومن يعص الله يخب ويندم. عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله منهومان لا يشبعان طالب دنيا وطالب علم فمن اقتصر على الدنيا على ما أحل الله له سلم ومن تناولها من غير حلها هلك إلا أن يتوب أو يراجع ومن أخذ العلم من أهله وعمل بعلمه نجا ومن أراد به الدنيا فهي حظه.

باب لزوم الحجة على العالم وتشديد الأمر عليه

عن أبي عبد الله عليه السلام قال يا حفص يغفر للجاهل سبعون ذنبا قبل أن يغفر للعالم ذنب واحد. عن أبي عبد الله عليه السلام قال إذا بلغت النفس ههنا وأشار بيده إلى حلقه لم يكن للعالم توبة ثم قرأ إنما التوبة على الله للذين يعملون السوء بجهالة. عن أبي جعفر عليه السلام في قول الله عز وجل فكبكبوا فيها هم والغاوون قال هم قوم وصفوا عدلا بألسنتهم ثم خالفوه إلى غيره.

باب النوادر

عن أبي عبد الله عليه السلام قال روحوا أنفسكم ببديع الحكمة فإنها تكل كما تكل الأبدان. عن أبي عبد الله عليه السلام قال كان أمير المؤمنين عليه السلام يقول يا طالب العلم إن العلم ذو فضائل كثيرة فرأسه التواضع وعينه البراءة من الحسد وأذنه الفهم ولسانه الصدق وحفظه الفحص وقلبه حسن النية وعقله معرفة الأشياء والأمور ويده الرحمة ورجله

زيارة العلماء وهمته السلامة وحكمته الورع ومستقره النجاة وقائده العافية ومركبه الوفاء وسلاحه لين الكلمة وسيفه الرضا وقوسه المداراة وجيشه محاورة العلماء وماله الأدب وذخيرته اجتناب الذنوب وزاده المعروف ومأواه الموادعة ودليله الهدى ورفيقه محبة الأخيار. عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله نعم وزير الإيمان العلم ونعم وزير العلم الحلم ونعم وزير الحلم الرفق ونعم وزير الرفق العبرة. عن أبي عبد الله عليه السلام قال جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وآله فقال يا رسول الله ما العلم قال الإنصات قال ثم مه قال الاستماع قال ثم مه قال الحفظ قال ثم مه قال العمل به قال ثم مه يا رسول الله قال نشره. رفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال طلبة العلم ثلاثة فاعرفهم بأعيانهم وصفاتهم صنف يطلبه للجهل والمراء وصنف يطلبه للاستطالة والختل وصنف يطلبه للفقه والعقل فصاحب الجهل والمراء موذ ممار متعرض للمقال في أندية الرجال بتذاكر العلم وصفة الحلم قد تسربل بالخشوع وتخلى من الورع فدق الله من هذا خيشومه وقطع منه حيزومه وصاحب الاستطالة والختل ذو خب وملق يستطيل على مثله من أشباهه ويتواضع للأغنياء من دونه فهو لحلوائهم هاضم ولدينه حاطم فأعمى الله على هذا خبره وقطع من آثار العلماء أثره وصاحب الفقه والعقل ذو كآبة وحزن وسهر قد تحنك في برنسه وقام الليل في حندسه يعمل ويخشى وجلا داعيا مشفقا مقبلا على شأنه عارفا بأهل زمانه مستوحشا من أوثق إخوانه فشد الله من هذا أركانه وأعطاه يوم القيامة أمانه.

۱ بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین
ثقة الاسلام و رئیس المحدثین محمد بن [illegible] برگزیده اند
یعقوب کلینی رضی الله تعالی عنه در روز [illegible] صلوات الله و سلامه علیه
به سند معتبر از حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه [illegible] جمیع خلایق با امید شود
که آن حضرت فرمودند که هر که خواهد که خیر شود و بنده [illegible] خیر شود و مطلوب
طلب کند از خدای تعالی با و عطا کند و مستجاب الدعوه شود باید که از حق سبحانه و تعالی بس [illegible] دعای او را مستجاب [illegible]
و امید داشته باشد از حق سبحانه و تعالی [illegible] با الله تعالی [illegible] کار [illegible] در هوای [illegible]
طلب کند [illegible] از حق سبحانه و تعالی باید بس [illegible] نکنند در اینجا
و روزی را با و عطا [illegible] خود [illegible] روز قیامت [illegible]
موقف [illegible]
که بنده را در هر موقفی باز میدارند از جهت حساب عملی هزار سال پس حضرت امیر کریم را
ثلاث [illegible]
نموده [illegible] که حق سبحانه و تعالی [illegible] از زمان روز
فرموده [illegible] که میدارند [illegible] سال [illegible] منقول است
قیامت پنجاه هزار سال است [illegible] در صحبت حضرت امیر المؤمنین
از عبد الله بن مسعود که روزی در صحبت [illegible] بودم و عبد الله بن عباس نیز نزد آن حضرت بود و در
صلوات الله علیه [illegible] بودم و عبد الله بن عباس [illegible] سید الانبیاء و المرسلین صلی الله علیه و آله فرمودند که در
دور آن حضرت جمعی از صحابه [illegible] فرمودند که حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله [illegible] خلایق
امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمودند که هزار سال [illegible] موقف اول [illegible] از
قیامت پنجاه موقف و در هر موقفی هزار سال [illegible] بیم
از [illegible] در [illegible] خدا و رسول خدا و ائمه هدی
و ایمان و یقین [illegible] دوزخ و بعث
و ایمان بهشت و دوزخ [illegible]
قیامت [illegible]
و اعتقاد ۶

دانستن [illegible] از جهت [illegible] نعمتها [illegible] شکر [illegible]
قضا و قدر [illegible] امید [illegible] بندگان صلوات الله علیه [illegible]
که حق سبحانه و تعالی [illegible] مصالح بندگان صلوات [illegible] باید و در اصول
و بلاها همه از دوست [illegible] آن بندگان [illegible] باید [illegible] سال [illegible]
و اعتقاد داشته باشد که [illegible] حق تعالی [illegible] و بنده [illegible] ایشان [illegible]
و آل او [illegible] نعیم [illegible] اعتقاد [illegible] مطلق [illegible] اعتقاد
و بهشت [illegible] حکم [illegible] بعضی [illegible]
و [illegible] سبحانه و تعالی [illegible] انعام [illegible]
میدارند [illegible] و [illegible]
[illegible]
میدارند و آفتاب بالای سر ایشان باشد و آتش چهار طرف ایشان و اگر فقیر باشد
از [illegible]
و [illegible] جمعی [illegible]
و [illegible] از [illegible] آفتاب [illegible]
کسی [illegible] بود [illegible] باشد [illegible]
اما [illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible] اعتقاد [illegible] باشد و [illegible]
[illegible] از زمان و امام معصوم صلوات الله علیهم [illegible]
امامت [illegible] اعتقاد [illegible] ایمان و امثال آن از [illegible]
و [illegible] دوازده امام
[illegible] ایشان [illegible] دوازده [illegible]
[illegible] از احوال [illegible] قیامت [illegible]
[illegible] صلی الله علیه و آله [illegible] خدا و رسول خدا و ائمه هدی
و دوزخ و احکام و اخبار [illegible] دوازده
صلوات الله علیهم [illegible]
باشد و [illegible] ۵

و با خدا
وخلق بعدل و انصاف [illegible] بکرده
باشد و حق گفته باشد بدیگران روا
سرکرده باشد و حق روا نداشته باشد نماز از جمله مومنان و دو شی
باشد و هر چه بخود روا داشته باشد در آشکار و پنهان و از علم و الهی
باشد و هرچه بخود روا داشته باشد بعرش الهی [illegible]
نه داشته باشد و فرمان برداری ایشان کرده باشد [illegible]
خواسته باشد و دوستان حق بجا آورده باشد [illegible] و رسول و امام
کرده باشد با دوستی که از راه حق [illegible] اعتقاد [illegible]
خلاص بشود و [illegible] بکرده باشد [illegible] واجب و [illegible] طاعت خدا و رسول [illegible]
در دو [illegible] ایشان از [illegible] حق

کرده باشد یا شک کرده باشد در چیزی از احکام دین حق هزار سال میماند در خوف

و هم و
[illegible] و الم یا فی
بجا آورد [illegible] هر چه [illegible]
و نا [illegible] بر [illegible] را صحرای نور و ظلمت
و آن [illegible] در ظلمت باز [illegible] هزار سال [illegible]
باور [illegible] خدا و رسول و امام [illegible] نفاق باشد و ترک کرده
باشد در [illegible] دین [illegible] علیهم الصلوات [illegible]
[illegible] کرده باشد و باطن در مقام [illegible]
از [illegible] خدا و رسول و امام [illegible] آشکار و پنهان و راضی نموده باشد قضای الهی
فانع باشد [illegible] بعطای الهی از صحرای ظلمت [illegible] نور [illegible]
[illegible] و عمل نموده باشد [illegible]
[illegible] هزار سال

دیگر [illegible]
بکار آن [illegible] بجا آورده [illegible] و در آنجا سوال
[illegible] با حق [illegible] برابر [illegible] و در آنجا
[illegible] از آنجا [illegible] اعمال [illegible] کرده [illegible]
پس [illegible] برابر [illegible] سوال میکنند [illegible] و در آنجا [illegible]
سر [illegible] بکرده [illegible] از آنجا [illegible] از حقوق [illegible]
از [illegible] الهی میکنند [illegible] و در آنجا سوال [illegible]
گذشته [illegible] مسلمانان [illegible] سوال میکنند [illegible] ایشان

یاد داده و با دیگران ایشان کرده است پس اگر کرده باشد برابر پنجم میبرند و او را

در
انجا از حقوق
[illegible] از علم [illegible] سوال
[illegible] ایشان [illegible] کرده [illegible]
[illegible] کرده است [illegible]
[illegible] سوال میکنند [illegible] حقوق [illegible]
[illegible] سوال میکنند از [illegible]
و در اینجا سوال میکنند [illegible]
از اینجا [illegible] میبرند [illegible]
[illegible] مسلمانان [illegible]
از انجاه

نجاح ... باید و او را در

با به عوض رحمت الهی جا بخند ... از اینکه ... با یش ... و ... پس جاوید

با چشم روشن و دل شادان و دهان خندان در انجا از آن ... با ... و انجا ... معصوم ... نمودند و در

وا که یکی از این ده خصلت را داشته و ... یا ... که با ... جعفر ... از ... ایشان ... اول سوال میکنند

میدارند که سیر ... و ... اعت کنند کان عمل ... بیس در موقف اول ... از ... بجای

بیشمار و نفع نمیکند او را ... اشعار ... جای که ... جمعی ... و خمس ... بیس ... اورده ا

الله علیهم ... بیس خلایق را منحور ... از ... زکوة ... یک ... جمعی ... ده و

یا نزده ... ازان ... زکوة مال ... کرده ... بیست ... موقف و

... و ... بیان ... جایها سوال ... میکنند

عفو نمودن از جرایم الخ خلایق نظر باو پس کسی که از خلایق عفو نموده است بدنهاات از

بگذرد ... عفو نمایند و ... بجای ... موقف ... اورده اند

در انجا سوال میکنند ... از جهاد ... و ... موقف ... عمل ...

از ... در انجا سوال میکنند از صله ... موقف ... جهاد ... و ...

... و در انجا سوال میکنند ... از ... موقف ... از ...

و بعضی ... الله ... دوستان ... خدا ... و ... دشمنان ...

... ازان ... موقف ... و در انجا سوال

... و در انجا ... موقف ...

... بجوی ... که ... ودهقان

... که ... از آن ... نیکوی ... و ... بعضی ... از آن

... ازان ... و ... بعضی ... آن ... زمین ... بگذرد

... کف ازان ... ازان ... ایشان ... ماند ... بیاید و ... در

... بیش ... افتد و بعضی ازان ... زمین ... باطل ... میکرد و در

... راه ... از ... سنگ ... رسید ... و ... ازان ... دهقان

ازان ... بعضی ... ازان بر سنگلاخ افتد ... ریشه ... و باطل میکند ... و اما آنچه

است ... و بعضی ... بر زمین ... بر خاک ... و ... ماند ... حکمت ... ازان ... ودر

بیش ... نمود و بعضی ازان ... بر ... سالم ... انواع ... راه ... ودر ... غیبت ... ازان

واز ... خار ... ماند ... خمس ... مثل ... انواع ... عمل

... افتاد ... حکمت ... دو ...

نکند و اما آنچه بر سنگ افتاد و سنگ ریشه را خشک کرد مثل آن غیبت که کسی از ا

وعوض ... نمود ... برادر و دل ... از ... و ... باطل ... غیبت ...

او ... باید و ... و ... عمل ... مثل غیبت ...

اما ... نماید و ... اورا باطل کرداند ... عمل ...

و اما آنچه ... ضبط نماید ... و ... بیکام ... عمل ...

از ... در باید و ضبط نماید ... از عمل ... در ...

... و ... شهوات ... ازان ... اورا مانع ... غیبت ... کرد ... عقل ...

باطل کرداند و اما آنچه سالم ماند و بار ... مثل ... ودو این ... درو ... نمود ...

از ... ضبط نماید و ... نکو ... صفات ... از دل ... کنده ... و صفا

... شهوات ... و ... صفات ... ازین ... بعضی ... دل ... این

کرداینده باشد نفسی خود را ... ازان ... دیده ... ضعیف

با ... نفس ... کردیده ... بسر ... و عمل ...

بیست و ... ایشان ...

از جمله اسلحهای [illegible] جنگ

کننده شیطان دو حربه است یکی انکار عقل [illegible]

کننده از حیلهای دیگر آنست که تو عقل و بصیرت [illegible] نداری

[illegible] وسوسه مینماید که تو عقل و [illegible] نداری [illegible]

که در دل مرد عاقل وسوسه مینماید که دانش و کمال [illegible] و غرض از این [illegible] و نظر [illegible]

و از عقل و دانائی نفعی بتو عاید نمیگردد [illegible]

علم و طلب علم را از خاطر او بیرون کند [illegible] و لهو و لعب [illegible]

[illegible] او مشغول [illegible] تا بعلم [illegible] و وسوسه [illegible] کمالات [illegible]

[illegible] فضل [illegible] و کمالات و علوم را که فوق طاقت و ادراک اوست تا او را بعدم ادراک آنها غمگین

[illegible]

و کمالات و علوم را که فوق طاقت و ادراک اوست تا او را بعدم ادراک آنها غمگین

کند [illegible] ای عاقل [illegible] بسیاری از مردان [illegible] از شیطان [illegible]

[illegible] از تحصیل کمال [illegible] و از فضائل و کمالات [illegible]

[illegible] شیطان با الوان حیلهای [illegible]

و در حدیث صحیح از حضرت رسول [illegible]

امام رضا علیه السلام [illegible] مغفور [illegible]

[illegible]

در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقولست که مردگان را زیارت کنید که ایشان خوشحال میشوند از

زیارت شما و شاد میشوند و بشما انس میگیرند و چون نزدیک قبر روید بگویید اللّهمّ جافِ الارضَ

عَن جُنوبِهِم وَ لَقِّهِم مِنکَ رِضواناً وَ اَسکِن اِلَیهِم مِن رَحمَتِکَ ما تَصِلُ بِهِ وَحدَتَهُم وَ

تُونِسُ بِهِ وَحشَتَهُم اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ و در احادیث معتبره وارد شده است

که هر که نزد قبر برادر مومن خود برود و رو بقبله دست بر قبرش بگذارد و هفت مرتبه

سوره انا انزلناه فی لیلة القدر بخواند از ترس بزرگ روز قیامت ایمن گردد و در

[illegible]

در نفس معنی اللهم [illegible]

جمعی یوم [illegible] باید دانست که مراد [illegible]

از طلب بندگان [illegible] و تفهیم حجت خود [illegible]

خود که در روز [illegible]

[illegible]

جواب [illegible]

[illegible]

في يوم الجمعة

در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که روز جمعه بعد از نماز صبح بگوید
اللّهمّ اجعل صلوات ملٰئکتک وحملة عرشک و جمیع خلقک و سمائک و ارضک و
انبیائک و رسلک علی محمّد و آل محمّد در آن روز گناهی بر آن نوشته نشود و بروایت دیگر
فرمود که هر که بعد از نماز جمعه و نماز صبح در روز جمعه بگوید اللّهمّ اجعل صلواتک و
صلوة ملٰئکتک و رسلک علی محمّد و آل محمّد تا یک سال براو گناهی نوشته نشود

[illegible]

فيما دون الشهادة ...

فيقول الحق تعالى ...

١

ومنها قبل ...

وبعض الافاضل قال ...

ثم اختاروا من العشرة ثلثة فقالوا لاحدهم اخرج الليلة الى الصحراء واعبد الله فيها واستغث بامام زماننا وحجة الله علينا لعله يبين لنا ما هو المخرج من هذه البلية فخرج وبات طول الليلة متعبدا خاشعا داعيا باكيا يدعو الله ويستغيث بالامام عليه السلم حتى اصبح ولم ير شيئا فاتاهم واخبرهم فبعثوا في الليلة الثانية الثاني منهم فرجع كصاحبه ولم يأتهم بخبر وكان الثالث تقيا فاضلا اسمه محمد بن عيسى فخرج الليلة الثالثة حافيا حاسر الراس الى الصحراء وكانت ليلة مظلمة فدعا وبكى وتوسل الى الله تعالى في خلاص هولاء المؤمنين وكشف هذه البلية عنهم فلما كان آخر الليل اذا هو برجل يخاطبه ويقول يا محمد بن عيسى ما لي اراك على هذه الحالة ولماذا خرجت الى هذه البرية فقال له ايها الرجل دعني فاني خرجت لامر عظيم وخطب جسيم لا اذكره الا لامامي ولا اشكوه الا الى من يقدر على كشفه عني فقال يا محمد بن عيسى انا صاحب الامر فاذكر حاجتك فقال ان كنت هو فانت تعلم قصتي ولا تحتاج الى ان اشرحها لك فقال له نعم خرجت لما دهمكم من امر الرمانة وما كتب عليها وما اوعدكم الامير به قال فلما سمعت ذلك توجهت اليه وقلت له نعم يا مولاي قد تعلم ما اصابنا وانت امامنا وملاذنا والقادر على كشفه عنا فقال صلوات الله عليه يا محمد بن عيسى ان الوزير لعنه الله في داره شجرة رمان فلما حملت تلك الشجرة صنع شيئا من الطين على هيئة الرمانة وجعلها نصفين وكتب في داخل كل نصف بعض تلك الكتابة ثم وضعهما على الرمانة وشدهما عليها وهي صغيرة فاثر فيها وصارت هكذا فاذا مضيتم غدا الى الوالي فقل له جئتك بالجواب ولكني لا ابديه الا في دار الوزير فاذا مضيتم الى داره فانظر عن يمينك ترى فيها غرفة فقل للوالي لا اجيبك الا في تلك الغرفة وسيابى الوزير عن ذلك وانت بالغ في ذلك ولا ترض الا بصعودها فاذا صعد فاصعد معه ولا تتركه يتقدم عليك فاذا دخلت الغرفة رأيت كوة فيها كيس

ابيض

ابيض فانهض اليه وخذه فترى فيه تلك الطينة التي عملها لهذه الحيلة ثم ضعها امام الوالي وضع الرمانة فيها لينكشف له جلية الحال وايضا يا محمد بن عيسى قل للوالي ان لنا معجزة اخرى وهي ان هذه الرمانة ليس فيها الا الرماد والدخان وان اردت صحة ذلك فامر الوزير بكسرها فاذا كسرها طار الرماد والدخان على وجهه ولحيته فلما سمع محمد بن عيسى ذلك من الامام فرح فرحا شديدا وقبل بين يدي الامام صلوات الله عليه وانصرف الى اهله بالبشارة والسرور فلما اصبحوا مضوا الى الوالي ففعل محمد بن عيسى كل ما امره الامام وظهر كل ما اخبره فالتفت الوالي الى محمد بن عيسى وقال له من اخبرك بهذا فقال امام زماننا وحجة الله علينا فقال ومن امامكم فاخبره بالائمة واحدا بعد واحد الى ان انتهى الى صاحب الامر صلوات الله عليهم فقال الوالي مد يدك فانا اشهد ان لا اله الا الله وان محمدا عبده ورسوله وان الخليفة بعده بلا فصل امير المؤمنين علي عليه السلم ثم اقر بالائمة الى آخرهم عليهم السلم وحسن ايمانه وامر بقتل الوزير واعتذر الى اهل البحرين واحسن اليهم واكرمهم قال وهذه القصة مشهورة عند اهل البحرين وقبر محمد بن عيسى عندهم معروف يزوره الناس

انتهى كلام ...

لنقل الصخر من قلل الجبال
احب الي من منن الرجال
يقول الناس لي في الكسب عار
فقلت العار في ذل السؤال
بلوت الناس قرنا بعد قرن
فلم ار غير ختال وقال
وذقت مرارة الاشياء طرا
فما طعم امر من السؤال
ولم ار في الخطوب اشد هولا
واصعب من مقالات الرجال

ويا جندب فانا ورسول الله محمد نورا واحدا صار رسول الله محمد المصطفى وصرت انا وصيه المرتضى وصار محمد الناطق وصرت انا الصامت وانه لابد في كل عصر من الاعصار ان يكون فيه ناطق وصامت يا سلمان صار محمد المنذر وصرت انا الهادي وذلك قوله عز وجل انما انت منذر ولكل قوم هاد فرسول الله محمد المنذر وانا الهادي الله يعلم ما تحمل كل انثى وما تغيض الارحام وما تزداد وكل شيء عنده بمقدار عالم الغيب والشهادة الكبير المتعال سواء منكم من اسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل وسارب بالنهار له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من امر الله قال فضرب بيده على الاخرى وقال صار محمد صاحب الجمع وصرت انا صاحب النشر وصار محمد صاحب الجنة وصرت انا صاحب النار اقول لها خذي هذا وذري هذا وصار محمد صاحب الرجفة وصرت انا صاحب الهدة وانا صاحب اللوح المحفوظ الهمني الله عز وجل علم ما فيه نعم يا سلمان ويا جندب وصار محمد يس والقرآن الحكيم وصار محمد ن والقلم وصار محمد طه ما انزلنا عليك القرآن لتشقى وصار محمد صاحب الدلالات وصرت انا صاحب المعجزات والآيات وصار محمد خاتم النبيين وصرت انا خاتم الوصيين وانا الصراط المستقيم وانا النبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون ولا احد اختلف الا في ولايتي وصار محمد صاحب الدعوة وصرت انا صاحب السيف وصار محمد نبيا مرسلا وصرت انا صاحب امر النبي قال الله عز وجل يلقي الروح من امره على من يشاء من عباده وهو روح الله لا يعطيه ولا يلقي هذا الروح الا على ملك مقرب او نبي مرسل او وصي منتجب فمن اعطاه الله هذا الروح فقد ابانه من الناس وفوض اليه القدرة واحيى الموتى وعلم بما كان وما يكون وسار من المشرق الى المغرب ومن المغرب الى المشرق في لحظة عين وعلم ما في الضمائر والقلوب وعلم ما في السماوات والارض يا سلمان ويا جندب وصار محمد الذكر الذي قال الله عز وجل قد انزل الله اليكم ذكرا رسولا يتلوا عليكم آيات الله اني اعطيت علم المنايا والبلايا وفصل الخطاب واستودعت علم القرآن وما هو كائن الى يوم القيامة

محمد وانا ... للناس ومحمد ... فخر الله عز وجل جعل الله ... والانبياء والمرسلين جعل الاصطفاء للاولين والآخرين يا سلمان ويا جندب قالا لبيك يا امير المؤمنين ... ولا الملك ... قال عليه السلام انا الذي حملت نوحا في السفينة بامر ربي وانا الذي جاوزت بموسى بن عمران البحر بامر ربي وانا الذي اخرجت يونس من بطن الحوت باذن ربي وانا الذي اخرجت ابراهيم من النار باذن ربي وانا الذي اجريت انهارها وفجرت عيونها وغرست اشجارها باذن ربي وانا عذاب يوم الظلة وانا المنادي من مكان قريب قد سمعه الثقلان الجن والانس وفهمه قوم اني لأسمع كل قوم الجبارين والمنافقين بلغاتهم وانا الخضر عالم موسى وانا معلم سليمان بن داود وانا ذو القرنين وانا قدرة الله عز وجل يا سلمان ويا جندب انا محمد ومحمد انا وانا من محمد ومحمد مني قال الله تعالى مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ لا يبغيان يا سلمان ويا جندب قالا لبيك يا امير المؤمنين قال ان ميتنا لم يمت وغائبنا لم يغب وان قتلانا لن يقتلوا يا سلمان ويا جندب قالا لبيك يا امير المؤمنين صلوات الله عليك قال انا امير كل مؤمن ومؤمنة ممن مضى وممن بقي وأيدت بروح العظمة ... انا عبد من عبيد الله لا تسمونا اربابا وقولوا في فضلنا ما شئتم فانكم لن تبلغوا من فضلنا كنه ما جعله الله لنا ولا معشار العشر لانا آيات الله ودلائله وحجج الله وخلفاؤه وامناؤه وائمته ووجه الله وعين الله ولسان الله بنا يعذب الله عباده وبنا يثيب ومن بين خلقه طهرنا واختارنا واصطفانا يا سلمان ويا جندب قالا لبيك يا امير المؤمنين قال من آمن بما قلت وصدق بما بينت وفسرت وشرحت واوضحت ونورت وبرهنت فهو مؤمن ممتحن امتحن الله قلبه للايمان وشرح صدره للاسلام وهو عارف مستبصر قد انتهى وبلغ وكمل ومن شك وعند وجحد ووقف وتحير وارتاب فهو مقصر وناصب يا سلمان ويا جندب قالا لبيك يا امير المؤمنين قال

وانا انبئكم بما تاكلون وما [illegible]

في بيوتكم باذن [illegible]

والائمة من اولادي [illegible]

[illegible]

الويل لمن انكر فضلنا [illegible]

فقد انكر قدرة الله عز وجل [illegible]

عليك قال عليه السلام لقد اعطانا الله [illegible]

اعطاكم [illegible] اعظم واجل [illegible] السماء [illegible] الارض [illegible]

والجنة والنار والارض والشمس والقمر والنجوم [illegible]

في السموات [illegible]

[illegible]

[illegible]

كذا وكذا قال الولد الا بنعم
فما ادري ما اقول فغدوت الى محمد عليهم [illegible] فيما انا
عليهم فغدوت ان انظر الى الخيط وكنت عليه او على السلام وقال
على ليل حرصا على ان انظر فقمت وسلمت عليه يا ابن رسول الله صلى الله عليه سمعت
على وابي اذ خرج الامام ثم فقمت فقلت يا ابن رسول الله صلى الله عليه [illegible] ولا [illegible] يحركه
ما عساك كنت فلم تكن ما اتيتنا في هذا الوقت فقلت يا ابن رسول الله [illegible] والقدر المقدور [illegible] قال فقلت يا ابد
اياك حتى يقول بالامس فقد الخيط وصل الى مسجد رسول الله والاجل المحتوم لا تقول ويهم [illegible] المقصر [illegible] ويهم
شديد فيهلك الناس في كلام فقال يا جابر لولا الوقت المعلوم والاجل المحتوم والقدر [illegible] يكيف [illegible]
الملكوت في طرفه عين لا يأبى الا بالامس في الخيط لولا الوقت ولكنا عباد مكرمون لا يسبقون من الناصب [illegible] رفيعا [illegible] ووضع
ولم تفعل فقال يا جابر قال يا حضرت الى [illegible] والشيعة يكونون اليه بالملعون [illegible] العباد فقلت يا [illegible] فصلح [illegible] خط
قال فالى ارحمهم قال امض بنا الى المسجد لا يعبد الله [illegible] قال جابر فمضيت معه الى المسجد وكان ادق في المنظر من
[illegible] بخصوص [illegible] ثم رفع راسه واخرج من كمه خيطا دقيقا يفوح منه رائحة المسك فكان اخرج تمر [illegible] قال فانظر
على التراب وكلم بكلمات ثم رفع راسه وقال [illegible] فقال يا جابر [illegible] فحرك الخيط بكل ما اخرج الى الناس وانظر
الخيط ثم قال لي خذ طرف الخيط واتبعني رويدا فقال صلوات الله عليه يا ابن رسول الله فقال ويكيل اخرج [illegible] والقبة
طرف الخيط وشيئت رويدا فقال فنا والتزمني [illegible] الاخبار ما فعلت [illegible] واذا زلزلة وهدة وصيحة وارتفعت
قال يا ولي طرف الخيط قال فناولته فقال صلوات الله عليه بكل ناحية وزاوية واذا زلزلة [illegible] رجل وامراة [illegible]
قد اخرجت عامة دور المدينة وهلك تحتها اكثر من ثلاثين الف رجل وامرأة [illegible] ويقولون
يخرجون من السكك لهم بكاء وعويل وضوضاة ودرية شديد ومنهم [illegible]
انا لله وانا اليه راجعون قد قامت الساعة وقع الواقعة الزلزلة
وهلك الناس واخرون يقولون الرجفة والهدة والقيامة
[illegible]

وبها الناس واذا [illegible] يخيف
عامة الناس [illegible] يكون [illegible] كيف [illegible] الفسق
ايها الناس قد اقبلوا يكونون لبعض [illegible] المنكر وظهر [illegible] يا جابر يكون
المسجد وبعضهم يقولون بالمعروف والنهي عن المنكر [illegible] الى الناس [illegible] وادوا الابرار
يا وقد تركنا الامر [illegible] بالخمر واللواط فيغضب [illegible] يقولون يا ابن رسول الله [illegible] الى القبور
والفجور وكثر الزنا [illegible] قال جابر [illegible] وخمسهم [illegible] ادم [illegible] يا ابن رسول الله [illegible] الاولا
اشد من ذلك وانظر [illegible] او نصلح انفسنا قال جابر [illegible] الى المسجد وقد اجتمع الناس [illegible] يا ابن رسول الله [illegible] ترتيب
ويصيحون ويولولون ويعدون زمرا زمرا الى الامام الباقر عليه السلام [illegible] فقلت يا سيدي لا ابدا [illegible] عليك [illegible]
من ابن او نوار [illegible] فانصرفت الى علي وآله [illegible] يا جابر يا جابر الناس [illegible] اشد [illegible] وانه ولم [illegible]
ما ترى ما نزل بنا وبحرم رسول الله صلى الله عليه [illegible] فقال يا جابر [illegible] الظالمين [illegible] ومولاي ان
والصلوة والدعاء [illegible] النبي فقال رحمهم فقال عليه السلام [illegible] القوم [illegible] امري [illegible] المكذبون
[illegible] الناس وراثتهم [illegible] فقال عليه السلام [illegible] تحفا [illegible] وكان امرك الضالون [illegible] فاذا هم
والقصور وبكل الناس اعداءنا واولياءنا ثم قال عليه السلام [illegible] ولا [illegible] الا [illegible] الايمان [illegible] ونور
ذلك يا رحمنا عدانا [illegible] وجل اعلانا [illegible] اراده فنادي يا علاصوته الا [illegible] الايمان [illegible]
الخيط ادنى تحرك [illegible] الناس [illegible] ونار الايمان وطارت [illegible] والناس في يخرجون [illegible] الآية [illegible]
اخرك شديدا [illegible] صعد [illegible] الوجوه [illegible] صلوات الله عليه [illegible] ثم [illegible] بهادرا
فظن الناس انه صوت من السماء [illegible] الشخص [illegible] كالاول [illegible] فيها [illegible] فاليا عالبها [illegible]
يبعون الصيحة بالحق ولا يدرون [illegible] ليست ما نزل فلما جاء [illegible] انا ما جعلنا عالبها سافلها
المدينة [illegible] بغضهم [illegible] لا يجد من بليتي [illegible] قوم وانا بهم [illegible] وجوب
[illegible] عليهم [illegible] جاءت من [illegible] السقف [illegible] قال
[illegible] عليهم [illegible] لا يشعرون [illegible] في
المحمديات [illegible]

الآية بين كتفاه مرتين يكون قمر
ام اخروا وروين واذا الاطفال بطر الباقر [illegible] واخذ بعضهم على بعض الكلام وبعضا
الارض واذا لا يلتفت احد فلما بصر الباقر [illegible] قد اخذ ضعيف فقد اعلى [illegible] فقال على [illegible] وادبعا الذي
ويرجون فلا يلتفت فجمع ولكن فملكت ان اراد [illegible] من الهيبة تقضي [illegible] واقوام الخبط الذي لا يحن
ضرب بيده الى الحائط فجمع في المسجد فاذا قوم في مثل هذه المدة [illegible] وكلما واستدلم [illegible] فاستدل [illegible] فنعاود الابواب
بيدي والناس لا يروزن وضوحا ما سمعهم في مثل هذه [illegible] وصياح اذا اطروا [illegible] رسول الله [illegible] وكان ما بنا ولا طلبوا بنيتهم
حائط المسجد ويهم خلق كثير يقولون بالله صوت وكلام ازنا ودانا [illegible] قال جابر يا ابن رسول الله [illegible] ولا الاحبار ولا [illegible] وجل ويا بنيهم
خافوا المسجد وقال اخوان كان الله [illegible] ثم قال يا جابر ان لنا عند الله [illegible] ولا الاسلام [illegible] لا تقدم [illegible] واعظم وارفع
بالامه بقوله وقال الباقر عليه السلام الى قصتهم ثم قال يا جابر [illegible] ان الله في [illegible] ولا [illegible] يا ابن [illegible] واجل واعظم واقال
قال جابر فنظر الباقر [illegible] فان ارتعدوا والاذن بحال الملائكة [illegible] ولا [illegible] بما فانا اكبر واجل [illegible] فانا ما فالوا
ارعبناهم وهو قائم [illegible] والاموس والآثار [illegible] ولا الشمس ولا [illegible] من نور ذاته [illegible] وعلمنا [illegible] اعلم ما قالوا اشد
قال بهذه تقية [illegible] والجنة ولا النار [illegible] ولا الحجاب الاخضر [illegible] اكل [illegible] وقولوا الى ابن رسول الله
لم يخلق الله ارضنا ولا سماء ولا انبيا ولا [illegible] امره [illegible] فينا [illegible] الامر من الناس [illegible] العذاب
ولا طلوا ولا اقرار ولا آدم [illegible] فقعقع [illegible] وما جعلنا [illegible] معاشر الناس ثم [illegible] فكم [illegible] الباري
ولاطوا واولا قرار على ربكم [illegible] الله عليه [illegible] في الناس [illegible] لعل الله يصرف [illegible] رسول الله [illegible]
وتكن والله للباكم على [illegible] فافهموه [illegible] الله [illegible] الى الله عز وجل [illegible] يا ابن [illegible] ابن ابو
من يح [illegible] وعليكم [illegible] وحواليه [illegible] ونقربوا الى الله [illegible] وقالوا له [illegible] عن [illegible] اليه
ثم [illegible] المدينة [illegible] عليها السلام [illegible] ذرا واخوة [illegible] فتنوا [illegible] الى الله [illegible]
صلى الله عليه وآله [illegible] علي بن الحسين [illegible] على الباقر عليهما السلام [illegible] والاسد [illegible] قال لهم [illegible] علي
فلما بعدوا [illegible] ما نزل يا جابر [illegible] محمد صلى الله عليه [illegible] المسجد [illegible] فقال لهم [illegible] الله
حتى نسأل الله ان [illegible] الى المسجد [illegible] الملائكة [illegible] فقال لهم [illegible] اللهم
عن انه حيث [illegible] عليه السلام [illegible] بفضل [illegible] ان [illegible] الله
[illegible] عليهم

من
علكم وعليكم بالتوبة
افكم [illegible] والنهي عطاياهم عليه [illegible] فقال يا جابر [illegible] فرغ [illegible] الله
والفزع والورع والنهي القوم الخاسرون فال [illegible] فانظر [illegible] ما نرى فيه [illegible] عليهم [illegible]
فانه لا يامن مكر الله الا القوم [illegible] فقال [illegible] سلطان [illegible] وقد رأى [illegible] فقال فيهم [illegible] ولوا انا [illegible] العجب
فاتينا على بن الحسين عليهما السلام [illegible] الناس فقال [illegible] ان سلطانهم [illegible] الا في ضلال [illegible] يا سيدي [illegible]
من صلاته واقبل علينا فقال [illegible] فقلت يا سيدي ان [illegible] الى الله عز وجل [illegible] الكافرين [illegible] يحملون [illegible]
عز وجل بما نزل تنجيا منها فقال يا جابر [illegible] يدعون [illegible] دعوا وما دعاء الكافرين الا [illegible] ولكن اكثرهم [illegible] والله انا [illegible]
ان تحضر الى المسجد حتى يجمع الناس فيدعون [illegible] قالوا بلى قالوا فادعوا [illegible] ان الله [illegible] انا [illegible] ويجيرون [illegible] وعصيتم [illegible]
ثم قال [illegible] يا ايكم رسلكم بالبينات قالوا بلى قالوا [illegible] الا [illegible] كانوا [illegible] فانا [illegible] فطلبنا [illegible] ومعاداة [illegible]
[illegible] وخيرنا [illegible] عليهم كل [illegible] فيما ما كانوا [illegible] يومهم [illegible] والكم [illegible] ومعاداة اعداء
البهم الملائكة وكلمهم الموت [illegible] قال العلم [illegible] الاعداء [illegible] انكم ومواليكم [illegible] الابواب [illegible]
لا يدرون من اين اوتوا قال [illegible] ان [illegible] والله [illegible] عليهم وتقي [illegible] فيه [illegible] الكتاب اذ لو
احد ماروي والله ولا غنيا يا جابر [illegible] الذي [illegible] والائمة [illegible] نعم [illegible] الاركان [illegible] من بعده
الظالمين وما [illegible] قال جابر الحمد لله الذي من علينا [illegible] التوحيد [illegible] البحر [illegible] من
قال صلوات الله عليه يا جابر او ندري ما المعرفة [illegible] الحجاب [illegible] من [illegible] اظلام [illegible] والتوحيد
رابعا [illegible] معرفة الاركان فاما [illegible] المعرفة [illegible] الارض [illegible] اما ثبات [illegible] النور
البحر فقال ان [illegible] ولو جنا [illegible] معرفة التوحيد [illegible] المعاني [illegible] الحجب [illegible]
ما تقدست كلمات الله [illegible] يا جابر [illegible] ثبات [illegible] واللطيف [illegible] من نور
والمعاني [illegible] الابصار [illegible] الابصار [illegible] فيكم [illegible] غاصا من [illegible]
[illegible] الغايب [illegible] الابصار وهو يدرك الابصار [illegible] ومظاهره [illegible] ونحن اذا
[illegible] نفسه واما المعاني فنحن [illegible] بفعل ما [illegible] ونحن
فوض الينا امور عباده فنحن [illegible] ما اردنا اراد الله ونحن
[illegible] الله واذا اردنا [illegible] عز وجل [illegible] المحل
اصطفانا [illegible] عز وجل [illegible]
واصطفينا من
بين

عبادة
وجعلنا خيرة في ذريتك
بلاده ممن ابتكر من شيعتنا من سكونا بابه
ورده فقد رد على الله جل اسمه وتعالى عنده الصغر
وانبيائه ورسله يا جابر من عرف الله تعالى في الكتاب الذي اعطاني قال قد
فقد اثبت التوحيد لان هذه الصغر موافقة لما في الكتاب الذي انزل وفي ذلك
قوله تعالى لا يسئل عما يفعل وهم يسئلون قال جابر يا ابن رسول الله صلى الله عليه وآله
ههنا ما ادريكم على وجه الارض من اصحابك قلت يا ابن الالف الى الغاية بل كن
ان في كل بلدة ما بين الالف الى الاثنين وفي كل اقليم منهم يا ابن الاكبر اوكيك المغفرون
مائة الف في اطراف الارض وقالوا احيانا قال يا جابر ما الفرطنك وفضل الله عليهم امره واوديهم
ما لم يكن الله قد فوض اليه امره بحلول ما ذكره ويحيى باذنه ويعلم ما في
يا ابن رسول الله عز وجل من الغيض فقال الذين قصروا وفي معرفة الامة وعن معرفة
وما معرفة روحهم فقال غيران يعرف كل من خصه الله تعالى بالروح فقد فوض اليه امره
الصيام ويعلم ما كان وما يكون الى يوم القيمة وذلك ان هذه الروح من امر الله تعالى من خصه الله تعالى بهذا الروح
فعل ما شاء باذن الله بشير من المشرق الى المغرب باذن الله ويخط واحده يعرج الى السماء
كامل عز وجل يفعل ما يشاء باذن الله بيان هذه الروح من كتاب الله تعالى وما ادري ما الكتاب ولا الايمان
يفعل ما شاء واراد وقلت يا سيدي ان هذا الروح وكذلك اوحينا اليك روحا من امرنا ما كنت تدري ما الكتاب
واوصيائه عليهم السلام قال نعم اقرأ هذه الاية وقوله تعالى اولئك كتب في قلوبهم الايمان وايدهم بروح
جعلناه نورا نهدي به من نشاء من عبادنا وقوله تعالى على معرفة الروح والامر ثم قلت يا سيدي صلى الله عليك
فتح الله عليك كما فرحت عني وقد عرفت اصحابي على هذه الصغر واحدا قال يا جابر
فاكثر الشيعة يقصرون وانا ما اعرف منهم احدا قال الاعرف منهم ثم قال الا مثل يا يقولون ويلعنون
فان لم تعرف شيئا من سرنا ومكنونا وباطن علومنا قلت
ويتجلون ان فلان بن فلان واصحابه من اهل هذه
ان فلان بن فلان وان الله تعالى وذلك منهم
الصغر ان شاء
اني سمعت منهم

من الرحيم
قال فنظر الامام الى يمينه وقال ان يتعلمون ما اسكنتم في الالهام فقد
عليهم السلام وبجاوره وقد نفقت عليهم وقيل لنا علوم الامام
الا وقد كلموا وبلغوا قال يا جابر اهلا فيتلو على
واخبرتهم بمسك قال فاخضعوا من الغد فيتلو عليهم يا جابر
اما انهم اخوانك وقد وقفوا بين يديه فقال عليهم ان الله تعالى يفعل ويقول ان
ما شاء وحكم ما يريد قال يا جابر ولا يعجب عليهم نعم ان الله لا يسئل عما يفعل
يفعل ما شاء ويحكم ما يريد قال جابر فقلت احمد الله وتكلموا والانبياء ولا تبال
قالوا نعم ان الله يفعل ما شاء ويحكم ما يريد وعلي بن الحسين ان يكون يعصر
يتعجل بالاشعار ينفث عليهم السلام بل نعبد علي بن محمد ويعصمون بنعمتهم
وسكتوا وسكنوا قال جابر في القوم فاسكتوا وسكتوا ثم قال عليهم السلام جابر بنعمتهم
تصبون وسكتوا فقال يا جابر ابا الحسين عليه السلام فقال الباقر فقد ما تكلم الا بعصمه
الى بعض بعض وانطر اليهم وقال يا ابن رسول الله فقال نحن ابوه على ان يتكلم بكلام ان يكون
ابيه علي بن الحسين واذا على بصوت اعطانا علم فعلمنا فقال فنظر الامام سيد العابدين
قال محمد يا قوم لا تعجبوا من امر الله انا محمد وعلي ابوه علي ان الحسين قال فتكلم
وانا وسطنا محمد واخرنا محمد وكلنا محمد فقال واحد من نور واحد ان الامام بعد ما تكلم
فبشركم وبعطانا ونبيكم واقرانا نجبانا وعلي انا عليا وكلنا واحد من نور واحد
وسكنتم فانهم الان العاقلون فقال الامام ان الامام بعد محمد وهم يقولون
وانا نعرف ان الله لا تطلعوا احدا من الشيعة الذين يعبدون ويقولون
على ما اراني به مني ومن محمد فقالوا سمعنا واطعنا
فقال ما نحن فانظروا

كاملين فانظروا فقال لجابر بن يزيد
قلت يا سيدي وكيف من لا يعرف هذا الامر الذي يكون ثم
الا من على الوصل الذي يصلح ويصلح من احد منهم قلت يابن رسول الله
عنده فيخبر ويقول لبعضكم في خير الا ان يبلغوا فاخوا انهم الدنيا دون يومهم فينالك
حاله قال عليكم يكونون في خير اذا قعدوا في حقوق اخوانهم الا لطيف والاحتكام الا الاولاد
بل بعد ذلك بني بعضهم في امور دنياهم وعطا نقيهم واستبدوا باعطائهم فلت او قلت يابن رسول الله
ثم اموالهم وليرث بولد من دونه ميلها ومصيبه في الدنيا ولا يبالونا بما اشتد به وقلت وعجلها ولا انعم
يليك بالمعروف ويبلغ من دونه بما لا يقصر في اخوانه قال جابر فاقسمت وتنقد امورا كلهم على اسكل ابد
ثم نفره وذنا بالدوشنه لما لا تصح الى اذا فرح وبحزن لحزنه اذا فرض واحد فقلت له يا جابر بحكم فقال جابر قال
ما حق المؤمن على اخيه المؤمن قال يا جابر يوم نوح لحزن اخوانه ويكونون اخاه ومواتى بالملك فقال السلام
لشيء من حطام الدنيا الفانية الا اوليا المؤمن حتى يحزنان في الاخرة والشر الامر لا يكونون اخاه ومعا في دار الخلود
للمؤمن على اخيه المؤمن قال يا جابر الا ان المؤمن واقرع على بعد الامر الى يكون محبوين ويتبع على النقص الذين
ومن يقدر على ذلك قال يا جابر ان تقرع ابواب الجنان ويعانق الحور والعلم انه يلزمني على اخوان المؤمن
جابر فقلت بلكت والله يا ابن رسول الله لا في قصرت في حقوق اخواني ولم اعلم ان في رعاية حقوق اخواني دينه
كل هذا اولا اعذره وانا التوبة لله تعالى يابن رسول الله ما كان مني من التقصير اسال الله ان يحسن توبتي
بيان قال الجوهري الثاث قرض قمه تخرج في رسل القديم فتكون فتذهب تقال في المثل الحبط حبط يا الجيد
كما ادنسك القرض بالكي وفي القاموس اصلها رفق به ويطمع ولا يطلق واقول اما اوردت لقيده الاخبار بالعلم
الضوضاه اصوات الناس وصلبتهم وجلبتهم ويطمع بطبيعتها ولا يطيلها لما ورد عليها
الاسانيد وغرابة مضامينها فلا تحكم بصحتها ولا بطلانها لما ورد عليها
اليهم علمهم صلوات الله عليهم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وعترته الطاهرين
على اشرف الانبياء والمرسلين محمد وآله الطاهرين الصدوق وخير البريه
فقد اخبرني وحدثني مشايخي مشافهة الى الشيخ السيد الرضي الجليل الصفار
بيعقوب الكليني والشيخ المعظم محمد بن بابويه وعيان قال حدثني محمد بن جعفر بن محمد
من صاحب الصدوق وروى محمد بن الحسن الوليد رضي الله عنه عن الامام ابي عبد الله الصادق عليه السلام قال
عن الحسين بن الوليد عن عمر عن عبد الرحمن بن كثير الهاشمي عن الامام ابي عبد الله عليه وحقا
قال حدثني علي بن حسان الواسطي عن رجل من اصحاب امير المؤمنين صلوات الله عليه كان انظر اليهم عليه
الصادق عن ابيه صلوات الله عليهما قال قام رجل الى امير المؤمنين صف لي المتقين حتى كاني انظر اليهم بعزم
المؤمنين يقال له همام كان رجلا عابدا فقال له يا امير المؤمنين صف لي المتقين فلم يقنع همام بذلك القول حتى
ثم قال يا همام اتق الله واحسن ان الله مع الذين اتقوا والذين هم محسنون فان الله عز وجل خلق
قال فحمد الله واثنى عليه وصلى على النبي محمد وآله ثم قال صلوات الله عليه اما بعد فان الله سبحانه خلق الخلق
خلقهم غنيا لا تضره معصية من عصاه ولا تنفعه طاعة من اطاعه فقسم بينهم معايشهم ووضعهم من الدنيا مواضعهم
فالمتقون فيها هم اهل الفضائل منطقهم الصواب وملبسهم الاقتصاد ومشيهم التواضع خضعوا لله عز وجل بالطاعة
نبهوا فاضين ابصارهم عما حرم الله عليهم وواقفين اسماعهم على العلم النافع لهم نزلت انفسهم
انفسهم منهم في البلاء كالذي نزلت في الرخاء ولولا الآجال التي كتب الله عليهم لم تستقر ارواحهم في اجسادهم طرفة عين شوقا الى الثواب
وخوفا من العقاب عظم الخالق في انفسهم فصغر ما دونه في اعينهم فهم والجنة كمن قد رآها فهم فيها
منعمون وهم والنار كمن قد رآها فهم فيها
معذبون

[illegible marginal note]
[illegible marginal note]

قلوبهم محزونة، وشرورهم مأمونة، وأجسادهم نحيفة، وحاجاتهم خفيفة، وأنفسهم عفيفة. صبروا أياما قصيرة أعقبتهم راحة طويلة، تجارة مربحة يسرها لهم ربهم. أرادتهم الدنيا فلم يريدوها، وأسرتهم ففدوا أنفسهم منها. أما الليل فصافون أقدامهم، تالين لأجزاء القرآن يرتلونه ترتيلا، يحزنون به أنفسهم ويستثيرون به دواء دائهم، فإذا مروا بآية فيها تشويق ركنوا إليها طمعا، وتطلعت نفوسهم إليها شوقا، وظنوا أنها نصب أعينهم، وإذا مروا بآية فيها تخويف أصغوا إليها مسامع قلوبهم، وظنوا أن زفير جهنم وشهيقها في أصول آذانهم، فهم حانون على أوساطهم، مفترشون لجباههم وأكفهم وركبهم وأطراف أقدامهم، يطلبون إلى الله تعالى في فكاك رقابهم. وأما النهار فحلماء علماء، أبرار أتقياء، قد براهم الخوف بري القداح، ينظر إليهم الناظر فيحسبهم مرضى، وما بالقوم من مرض، ويقول قد خولطوا، ولقد خالطهم أمر عظيم. لا يرضون من أعمالهم القليل، ولا يستكثرون الكثير، فهم لأنفسهم متهمون، ومن أعمالهم مشفقون، إذا زكي أحد منهم خاف مما يقال له فيقول أنا أعلم بنفسي من غيري، وربي أعلم بي من نفسي، اللهم لا تؤاخذني بما يقولون، واجعلني أفضل مما يظنون، واغفر لي ما لا يعلمون. فمن علامة أحدهم أنك ترى له قوة في دين، وحزما في لين، وإيمانا في يقين، وحرصا في علم، وعلما في حلم، وقصدا في غنى، وخشوعا في عبادة، وتجملا في فاقة، وصبرا في شدة، وطلبا في حلال، ونشاطا في هدى، وتحرجا عن طمع. يعمل الأعمال الصالحة وهو على وجل، يمسي وهمه الشكر، ويصبح وهمه الذكر، يبيت حذرا ويصبح فرحا، حذرا لما حذر من الغفلة، وفرحا بما أصاب من الفضل والرحمة. إن استصعبت عليه نفسه فيما تكره لم يعطها سؤلها فيما تحب، قرة عينه فيما لا يزول، وزهادته فيما لا يبقى، يمزج الحلم بالعلم، والقول بالعمل. تراه قريبا أمله، قليلا زلله، خاشعا

قلبه، قانعة نفسه، منزورا أكله، سهلا أمره، حريزا دينه، ميتة شهوته، مكظوما غيظه، الخير منه مأمول، والشر منه مأمون. إن كان في الغافلين كتب في الذاكرين، وإن كان في الذاكرين لم يكتب من الغافلين. يعفو عمن ظلمه، ويعطي من حرمه، ويصل من قطعه، بعيدا فحشه، لينا قوله، غائبا منكره، حاضرا معروفه، مقبلا خيره، مدبرا شره. في الزلازل وقور، وفي المكاره صبور، وفي الرخاء شكور. لا يحيف على من يبغض، ولا يأثم فيمن يحب، يعترف بالحق قبل أن يشهد عليه. لا يضيع ما استحفظ، ولا ينسى ما ذكر، ولا ينابز بالألقاب، ولا يضار بالجار، ولا يشمت بالمصائب، ولا يدخل في الباطل، ولا يخرج من الحق. إن صمت لم يغمه صمته، وإن ضحك لم يعل صوته، وإن بغي عليه صبر حتى يكون الله هو الذي ينتقم له. نفسه منه في عناء، والناس منه في راحة، أتعب نفسه لآخرته، وأراح الناس من نفسه. بعده عمن تباعد عنه زهد ونزاهة، ودنوه ممن دنا منه لين ورحمة، ليس تباعده بكبر وعظمة، ولا دنوه بمكر وخديعة. قال فصعق همام صعقة كانت نفسه فيها. فقال أمير المؤمنين عليه السلام: أما والله لقد كنت أخافها عليه. ثم قال: هكذا تصنع المواعظ البالغة بأهلها. فقال له قائل: فما بالك يا أمير المؤمنين؟ فقال عليه السلام: ويحك إن لكل أجل وقتا لا يعدوه، وسببا لا يتجاوزه، فمهلا لا تعد لمثلها، فإنما نفث الشيطان على لسانك.

وقال ... سيد رضي الدين ... [illegible] ... روايت ... همام ... [illegible]

کراو ایل ثبت
اورا اندر حضرت از او بسر
راوی یا و علما مومنان از او حضرت و الاعلام ائمه شهید عبارت
کرده است ومشهور اند که حضرت رسول آل کرده با شیعه و
مومنان از او ذکر فرموده با شیخ و بعد از ان الکبری و ابان کرده با علما کرده حقیقت
علما ثبت مشعبان با بر عکس هر یک از راویان بجز ابان حضرت در بیت ... سر فرو ایابان
بنا بر روایت از حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه و بعضی از او بتکلیف کتاب را او
مشعبان از او ذکر فرموده با راویان بعضی اول را ضبط نموده باشند و کتاب مصابیح الانوار و جمیع علما را
وموافق واقع و در هر یک از این صفات کمال آیات وارد شده است و از جمیع عقلا و جمیع علما از ایجاب
کلینی مشهور است از این اخبار که موافق قرآن مجید و از عظمت بلکه بر بیت ثقل نموده است بسی
جمیع علما و این ثابت است هر یک از ایشان خواهد کرد و اولا عبارت سند از او مکتوب ...
حضرت امام المومنین علیه السلام که او را امام مکلفند بحقیقی بود و مومن عابد و مجتهد بود که بیان بحیی منفعود در این
الخ و صدوق در روایت نموده است با اسناد صحیح معتبر از حضرت امام ... تا الخواب عبدالله جعفر بن محمد الصادق بود
علیها که آنحضرت فرمودند که بعضی از اصحاب حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه که او را امام مکلفند و باحبادت بود
بحضرت عرض نمود که یا حضرت اوصاف مشعبان ... از کار آن حجاب بیان فرمود که او را امر ... و من که بر او
ایشان را برای من بیان فرما ... از آنحضرت شنیدن ندارد و مجلا
وتعالی فرمودند که ای امام از خدا بترس و بد بجا آری که حق تعالی با مشعبان او
و با نیکوکاران است بلطف و رحمت بتوفیق
بتقوی و احسان ایشان
با جالست و حسان بتقوی

ایشان قانع شد ... ت
پس امام از ایشان وا ... واو صدوق و مومنین
تا آنکه آنحضرت را قسم داد که امام گفت یا امیر المومنین بحق ... مخصوص است
قسم را ذکر کرده است که امام گردانیده است بفضایلی چند که مخصوص سرا ... ورب ... سرکردیف
بحق خداوندی که ترا کرامت کرده است و علم و زهد و شجاعت و محبت و قرب ... خیره ... اونشاوید
کردانیده است با نکو تو را امامت و علم و زهد و شجاعت و بعطایای خاصه مخصوص ... و الا و ایشان
وعطا فرموده است و تو را بر عالمیان تفضیل داده است و بعطایای الهی بجا آورده و صلوات ... ایشان و ایمان بعد از معصیت
کن از جهت من مشعبان البی حضرت ... و حدود بنا بر ... از طاعت و عبادت مطیعیان و عابد بود
پس فرمودند که خبر حق سبحانه و تعالی خلایق را آفرید در بر ... ع از حق و ... ادم ... و اولاد
نقصی و ریا و ثنای ... بر کرامت که اندرون ... و ... ربا ... من بکر و من علی نا ... بوده
از گو کاوان و مخالف فاسقان با و ضرری بلکه ابتدا از او ... بود و مطیعیان را بر ... سر ایند
کنم بلکه بنا بر اینکه بندگان بوجود ... آرم و معصیت کاران مستحق ... لطف ... و ابتدا
و ثواب ... که معارف ... ثواب ... نسبت ... ثواب ... عظیم است ... مستحق ... و اعادت ... نسبت زیاده
و تکالیف فرمود که اگر نکند مستحق ... شوند ... و ... در آیات و احادیث ... معین ... ازینه
معنی وارد ... و معاش ... فرمود ... بعضی را ... و بعضی را
فقیر

کرد که [illegible] یعقوب میشود و همچنین تا آخر
تعیش ممکن نبود و زندگانی و تشویش [illegible] کتاب اخلاق [illegible] خلق [illegible] زبان
همه فرو میشود [illegible] اسباب معاش ایشان [illegible] از قدرت ایشان [illegible]
وخواجه نصیر الدین محمد طوسی رح [illegible] اسباب معاش ایشان وایشان [illegible] بصیرت [illegible] منتظم [illegible] الضعفا [illegible]
وداده است اینجا پس چون اسباب معاش و معاد ایشان [illegible] فضایل [illegible] باشد [illegible] علیهم
وتکالیف فرموده [illegible] امور معاش و معاد [illegible] موافق رضای الهی [illegible] صلوات الله علیهم [illegible] ونصایح
کرامت فرموده [illegible] راضی شدند [illegible] رسول وائمه هدی [illegible] مواعظ [illegible]
[illegible] تعلیم و تعلم [illegible] اعمال [illegible] اوقات
خود را اصلاح کردند [illegible] از منکرات [illegible]
[illegible] اصلاح ذات البین [illegible] شعار ایشانست [illegible]
بجا آورند [illegible] الاقتصاد [illegible] عدالت [illegible] عبادت
[illegible] اسراف [illegible] ضرورت [illegible]
[illegible] صفات [illegible] هلاک [illegible]

بیکبار [illegible] صلوات الله [illegible]
وارد شده [illegible] ائمه هدی [illegible]
از رسول خدا [illegible] باشد [illegible] باطل [illegible]
علیهم [illegible] باشد [illegible] ملکات [illegible] تواضع
مدارا نمودن [illegible] تواضع [illegible] ایشان [illegible]
ولی با کمال [illegible] التواضع [illegible] تواضع [illegible]
وکمال [illegible] متکبران [illegible] تواضع [illegible] سلام [illegible]
[illegible] متکبر [illegible] اسلام [illegible] کفار [illegible] حدیث [illegible]
هرکه [illegible] اسلام [illegible] کفار [illegible] سلام [illegible]
وبشاشت وحسن خلق [illegible] الجاهلون قالوا سلاما [illegible]
میکنند [illegible] خاصه وعامه [illegible] صلوات الله
وتعالی [illegible] حضرت سید المرسلین [illegible] معصومین [illegible]
[illegible] متکبران [illegible] عبادت [illegible]
علیهم اجمعین [illegible] لله عزوجل [illegible]
یعنی [illegible] ایشان [illegible]

وروی بکی ازجهت دنیا [illegible]
وخاضعند وتعالی بطاعت و [illegible] واهل دنیا بسبب جاه و کبر [illegible] ظاهر شود و با امور ایشان بنوازند
حق سبحانه وتعالی [illegible] بزرگ از اهل دنیا [illegible] تعالی را کاه حق او باشد و امور ایشان [illegible]
الهی ودرجمیع امور تا متوجه دنیا و اهل دنیا سبحانه وتعالی بعبادت وطاعت او [illegible] الله علیهم [illegible]
چرا الله میباید چون متوجه کند که مخالفت حق سبحانه وتعالی بعبادت وطاعت [illegible] اندازه [illegible]
دربرابر تواضعت انست که سلوک کنی با حق سبحانه وتعالی [illegible] خود را خوار [illegible] محرم [illegible] زاده [illegible]
پس بنابر این تواضع انست که با کفار وفساق [illegible] که حاله بعضی [illegible] نظر نمی کند [illegible] برادر وزن برادر و [illegible]
وعلما واتقیا بفروتنی باشد و واقعین است [illegible] اعضا [illegible] باشد
تواضع را [illegible] که عاشقین و واقفین [illegible] با حال انکه [illegible] ومخطوط باشد
کرده است برایشان که ایشان نظر کنند با حال زنان مردم [illegible] وسینه [illegible] باشد و صلوات الله
باشد مثل دختر عمو وعمه وخاله و خالو و زنان [illegible] خصوصا [illegible] که کاه خوف شهوت [illegible] طاهرین
زاده [illegible] که نظر شهوت بکنند پیران ساده [illegible] الانبیا والمرسلین [illegible] و باید که لذت
باشد [illegible] و همچنین نظر بکنند [illegible] از حضرت سید الانبیا [illegible] کرامت فرماید
از نظر کردن با ایشان چنانکه منقول است [illegible] از شیطانست که بر دل [illegible] سید المرسلین صلی الله
رضای الهی نظر کردن بزنان و پیران [illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible] کرامت [illegible] بدارد
[illegible] و این معنی محبت [illegible] کند با ایشان [illegible] و محبت [illegible]
علیه و اله منقول است که نظر بکنند [illegible]
[illegible] اغنیا [illegible] زاده [illegible]
که زینت [illegible] بکنند و [illegible]

[illegible] بن [illegible] اخران
زیاده کی [illegible] نظر کردن [illegible] بوده [illegible] ازنان
[illegible] که [illegible] بیران [illegible] که [illegible] عشق
[illegible] عشق [illegible] ایشان [illegible] که از [illegible] علیه [illegible] العشق و عاشق [illegible] علیهم
[illegible] بکر و زنان [illegible] صلوات الله علیه [illegible] واصلی [illegible]
صوفیان [illegible] امام جعفر صادق [illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible] حضرت امام [illegible] حق سبحانه [illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible] الهی [illegible] خدا [illegible] حضرت [illegible]
حضرت [illegible] مطلوب [illegible] مشهور [illegible]
[illegible] رسول [illegible] علی [illegible] خدا [illegible]
اما عشق خدا و رسول [illegible] قال الله تعالی [illegible]
صوفیه [illegible] الهی [illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible]
در [illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible] خطاب [illegible]
[illegible] ایشان [illegible] نظر کنند [illegible]
[illegible] نظر بالدا [illegible] دنیا [illegible]
[illegible] عبرت با ایشان [illegible]
نظر [illegible] عاشق [illegible] خدا [illegible]
[illegible] نظر شهوت [illegible]
ان

دعقل [illegible] عقلان [illegible]

[illegible] و ایشان [illegible] فعوا [illegible] علمی

[illegible]

زمان

حضرت چنین بود [illegible]

نظر بعرب والیوم [illegible]

لغو ولی فایده [illegible]

[illegible] حضرت سید المرسلین [illegible]

[illegible]

مخطوط اند و [illegible] تقضای الهی [illegible]

[illegible]

لیکن بنده کریمه

کامل کسب کرده رضی

کامل از رضا و خود جمعی که ایشان را زید

حال از رضا باشد و جمعی که بلا صبر اند اما نه [illegible] عظمت علیهم [illegible]

و خشنود باشد ایشان به بلا صبر اند و [illegible] لولا الاعمال التی کتب الله علیهم [illegible] من العقاب

از سیده اند از ایشان نعمت عظیم میدانند [illegible]

شاکر اند و بلا را از ایشان [illegible] عین شوقا الی الثواب [illegible]

خشنودی و شاکر از ایشان [illegible] الهی و خوف [illegible]

لیستقر [illegible] از ایشان [illegible] بهشت دارند و [illegible] فی مقعد صدق عند

آن بود که [illegible] ایشان [illegible] قال الله تعالی

ایشان [illegible] اصحاب الیمین اند و ایشان [illegible] که [illegible] دوست [illegible]

جمعی از ایشان [illegible] اند که [illegible] تحقیق [illegible]

مقربان بارگاه [illegible] ایشان [illegible]

معتقد اند و [illegible] لا خوف علیهم ولا هم یحزنون [illegible] ایشان

آن او لیاء الله لا خوف علیهم [illegible] الخالق [illegible] فی انفسهم [illegible]

بر ایشان [illegible] عظیم [illegible] عالم [illegible] الوجود

عذاب [illegible] عقل [illegible] نفی [illegible] بالذات [illegible] جمیع صفات

کمال است [illegible] چون اند [illegible] زند

از انجمله جمعی [illegible] ایشان [illegible]

غیر خدا در نظرهای ایشان [illegible]

غیر او واقع [illegible] ناقص [illegible]

لهذا انقطاع [illegible] ایشان و غیر او [illegible]

را فنا و اعدام ایشان [illegible] صنایع الهی [illegible]

دارند بلکه جمیع عقلا ادراک [illegible] کرده اند [illegible]

سکل قبیل او دیده است از او [illegible] داده است [illegible]

میکند در بدن قبیل و قبیل را [illegible] داده است که [illegible]

و ان عضو [illegible] میشود و بینا [illegible] و مانند [illegible]

میشود و [illegible] خوردن [illegible] لیس کمثله شیء وهو [illegible]

چنان میداند که [illegible] از خوردن [illegible] فسبحان الذی [illegible]

و قبیل چون [illegible] که [illegible] والنار [illegible]

نبیند و حیوانات دیگر [illegible] اولئک [illegible]

راها فهم فیها [illegible] دیده اند [illegible]

در ایمان [illegible]

[illegible]

[illegible]

و درنج با آنكه بمرتبهٔ [illegible] بلكه [illegible] زايل
علم اليقين بلكه عين اليقين بلكه [illegible] از ايشان زايل [illegible] بلكه ملتجي خوف [illegible]
حق اليقين رسيده اند خوف از ايشان زايل [illegible] كه ايشان [illegible] آنكه [illegible] از خوف عذاب الهي [illegible] قال الله
شده [illegible] بيكار [illegible] ايشان [illegible] نمي شد [illegible] بندگي و طاعات [illegible] خائفند از
و ايمن [illegible] است كه ايشان [illegible] و طاعات [illegible] ايشان [illegible] اعمال ايشان [illegible] قبول [illegible]
و در عبادت [illegible] و طاعت [illegible] يعني [illegible] و چهار [illegible] و ابواب فيض [illegible]
با خوف تقصير [illegible] قال الله تعالى والذين يؤتون ما آتوا وقلوبهم وجلة [illegible] حضور قلبست [illegible] بعني [illegible]
[illegible] از عدم قبول [illegible] ايشان [illegible] اخلاص [illegible] ايشان [illegible] ضعيف [illegible]
با خوف [illegible] عبادت [illegible] از خوف الهي [illegible] رياضت و مجاهده [illegible]
القانتين [illegible] از خوف [illegible] و ترك دنيا كرده اند [illegible]
برسانند و اخبار [illegible] ايشان [illegible] دنيا [illegible]
رسانند و احباء [illegible] خفيفه [illegible] ايشان [illegible] دنيا [illegible]
و حاجات [illegible] و انفسهم [illegible] عفيفه [illegible] و حلال [illegible]
حاجتي [illegible] بلكه [illegible] حلال است [illegible] من الدنيا [illegible] عظيمه يعني [illegible]
عظيم [illegible]

چون [illegible]
[illegible] ايشان [illegible] قرآن را [illegible]
طاعت و عبادت [illegible] بكنند [illegible] اعقبهم [illegible] و عبادت [illegible]
متابع [illegible] صبروا ابتغاء [illegible] طاعت و عبادت [illegible]
[illegible] صبر [illegible] و ايام [illegible]
مير بودند [illegible] راحت [illegible] و ابد الاباد [illegible] تجارات [illegible]
عقبا آنست [illegible] كريم [illegible] تجاره [illegible]
و تنگي [illegible] روزي [illegible] ايشان [illegible] حق تعالي [illegible] تجارت [illegible]
روزهاي [illegible] از جمله ايشان [illegible] الجنة [illegible] اعمال صالحه [illegible] انفسهم
تجارات [illegible] انفسهم واموالهم بان لهم الجنة [illegible] فضل و [illegible]
اشترى من المؤمنين انفسهم [illegible] ايشان [illegible] بسيار [illegible]
و امثال اين آيات [illegible] الدنيا [illegible] جمعي [illegible] خود [illegible]
كه آنان را با ضعاف [illegible] اراد بهم [illegible] خود [illegible]
روي [illegible] طلب دنيا [illegible] قبول [illegible] ايشان [illegible]
اراده [illegible] ايشان [illegible] دنيا [illegible] ايشان [illegible] دنيا [illegible] دشمن [illegible]
از جمله ايشان [illegible] عبارت [illegible] تالون لاجزاء القرآن [illegible]
بجا آورند [illegible] بفضل الهي [illegible] اما كار ايشان [illegible]
[illegible] آناء الليل [illegible] و در نماز [illegible]
[illegible]

الله ... عروشان و با نکر
بخوانند و خود را باندوه ... میکنند و دل ایشان ... دوا
وحزن میدارند و دوا استخراج میکنند و اگر در اول غالب باشد ... تکرار ... اوشان بر ...
قران دوای درد های خود را ... میکنند و اگر خشم و نعمت موده وافی ... خوف ... دل ایشان ... میکند
خوف عظیم باشد بایات رجا بجانکه حق سبحانه ... در این ساطع وافی ... بیابد ... نفوس ... کرده ...
آیات وعید را ملاحظه میباید چنانکه ... غالب باشد در الطاف الهی بامال ... و نفوس ایشان کرده ... اوند
سخن ... سیاه و ظلمات و اگر شبیه غالب ... طبع در ارواح اینست و چون باز ... خوف ... پسندید ... نکاه میکنند از
شفای ... درمان ... که در آن باشد ... اشتیاق و از درون ... زلزله ... دلهای ایشان ... طرد و گمان ... و مکیند ... اوند
پس چون ... آن ... کرده ... آن نعمت ... ارواح ایشان ... رکوع ... شرف ... و برای ... بیاد ... و
میشود ... آرزوی ... شوق ... اشان ... طرف ... مکیند و ... بهای ایشان ... بسجده و ... ازین ... سجاده ... کاران و
بان ... آرزوی ... جسمهای خود را ... با شوق ... میخوانند ... میگویند ... ازاری ... انعند ... و حال انکه
جهنم ... باران ... وچسمهای خود را ... اسیاده ... وبعد ازان ... بسجده ... و ... آه ... فرواری ... و دوا انتقد ... انداختن ... زاند
عظیم ... ایشان ... بسیار ... سبحان ربی العظیم و بحمده ... را ... ایشان ... و بر درباری ... کنند که بیمار ... انداند و حالی انکه
و ... انکشتان ... با ... و ... در روز ... ایشان ... جار ... باصاحب علم و ... بکمان ... میکنند ... عشق ... نیند
از آتش جهنم ... خلاص ... ایشان ... ازان ... و ... متفعان ... عقلا ... اند ... بطرکند ... ایشان ... شده اند و در مقام عالیان
... کاران اند ... ایشان اکر ... اخرت ... بجنب ... الهی ... اکر ... شده ... ایشان ... و سلطان ... دارند ... ایاد
جیزی ... ایشان ... نظر ... نگاه ... بنفکر ... کنند ... در عظمت و ... بدانچه ... در پیش ... میشود
و در اما ... این ... موجود ... بر کاه ... بنفکر ... میکنند ... و کافران ... از ... و ... انکشتان ... و ... از ان شوق
... ومحنت ... بزی ... اوبر ... قیامت ... و طالمان و ... دلهای ایشان ... اکر ... ایل ... میشود و چون ... و ...
و عقلهای ... ایشان ... روز ... جیران ... میشود و ... مباد درت
... ایشان غالب ... میباید ... با اعمال صالح
و راضی
...

... کار ... وقیل
... اعمال خود ... وزد ... کار اند
... اعمال ... و ... روز ... اعمال ... باسیار ... میکنند ... بس
... عالم ... میدانند ... خود ... اعمال ... منهم ... تقوی ... و نفس ... بنشیند
و مخالف ... نفس ... فهم ... لا انفصام ... ایشان ... اراده ... عبادت ... کنند ... نیستند ... و
از ... بسیار ... بمیدانند ... کنند ... نفس ... ایشان ... بنفس ... ان ... کرد ... عجب ... تکبر ... اند
خود ... متهم ... میدانند ... بنفس ... اراده ... ریا ... مطلوب ... منفعت ... اعمال ... خود ... کرده اند
از نفس ... بلکه ... میکوید ... الهیه ... بنفس ... اراده ... ریا ... و من ... اعمالهم ... مشفقون ... و اعمال ... مردی ... بجا
ان عمل ... آورد ... با احتیاط تمام ... و من ... رابطه ... تقوی ... تحقیق ... تقبل الله من المتقین ... از ابکه
اعمال ... آورده ... اند ... اوامر ... بکرده ... باشند ... میکوید ... تقوی ... صفات ... باشند ... کرده ... این صفات ... فلان
خائفند ... قبول ... ندکر ... با اخلاص ... از مجاهده ... سجاده و تعالی ... نیکی و ... ازم
و تعالی ... تحقیق ... اکر ... مشتغل ... سجاده ... اکر ... کسی ... از ان ... میکوید که من ... ازم
کم ... متعد ... ازین ... ایشان ... و نیز ... اعمال ... احد ... حاصل شود ... دیکری ... میکوید ... و بسیاری از
صالح ... عابد ... اولی ... ان ... اعجب ... اکر ... دیکری ... بر ... مطلع ... سجاده ... و تعالی و
بنفس ... و از ... بسیاری ... ان ... و ... اکر ... من ... اصلا ... نمی بایم ... حق ... بر بن نهج
عیوب ... دارم ... خداوند ... و نیز ... ازان ... ان ... میداند ... و ... اصلا ... ان ... بر بن ... بنده
تقدس ... میداند ... خداوند ... که ... بر ... ان ... مواخذه ... ما ... پوشیده ... و ... یوسف ... در
میکنند ... از ... کناهان ... ان ... ان ... نظر ... کنی ... ایشان ... قوه ... فی دین ... بینی
صبح ... از ... علماء ... از ... متشغلان ... آنست ... کشاکشان ... بکی ... ان ... و ... خرمی ... ماخی ... لین ... و ... ازو
خود ... دانند ... ایستاده اند ... و ... هلاک ... طرح ... و ... انداز ... از ... جاه
وارند ... احتیاط ... میباید ... با ... اورد ... با ... ایمانا
این ... باشد ... کاه ... دیکر ... کند ... باحتیاط ... و ... دارد ... از ... روی ... یقین
از ... دیکر ... کند ... ایمان ... دارد و یقین
خی ... یقین ... ایمان ... از ... روی ... تقلید ... دارد
... بیم

علم الیقین ... [illegible]

... [illegible] ... قد افلح المؤمنون الذين هم في صلاتهم خاشعون ... [illegible]

... [illegible] ... فاتقوا الله واجملوا في الطلب ... [illegible]

... [illegible] ... ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب ... [illegible]

وطاعات او بود جامع وازین
تیره است وکسی که اجتناب بکند از طمع ورذایل قاطع بظلم نیست وازکسی
لطمع واجتناب بکند از خلق مذموم است اکر جمیع خوبیها جمع شده بی طمع کند بر غرض ازان
وطمع وطمع از خلق مذموم است طلبیدن ان است وقطع طمع وازان با امید وطلب حسنه نبود
کناه میدانند وطمع بمعصومین صلوات الله علیهم ازخلق بکند وازان ابد بنفس خود بکند وبکفته او
ومنفعت ازاله بمعصومین ومومنان ودر استغنای ایشان قطع طمع ازخلق شود ودر ان صبر خود بکند وجل اعمال
ودر قطع طمع از خلق وعزت مومنان بیکدیکر ودرکاه ابیحی واقع شود ودر ان برای خود از اعمال نیکی بکند
ودعای کسی که مستجاب شود ودرکاه ابیحی والدین وبایکوید وبران نیستم برهای خود وهو علی کل شی است و
خوابدکه از دعای ونجات باعث نیکی میکند بایکسی که باو وارد وانچه بعمل الاعمال الصالحة وهو علی کل ابطا قبول اکرماعایه وانجا
بایدوامید او از حق بجانب نیکی میکند وانکه میداند بعمل الاعمال حصول از ابطا اعمال بایستی باشد واعمال
منع باید وراوال مذکور است که باو درقلب او ابر خود را منقص میداند باعدم تقوی بادار اعمال سابق باعم و
بایم میکذارد که مباد اشهوت درقلب خود وببیند خود را ببینند بسبب عدم تقوی مرادار اعمال سابق وادارانست که
وبهیز از خود وبشمار اعمال قبیحه خود که مبادا مستقبل باشد یکی انکه بکمیت مراد وبعد عقبا وببیند ریاد
درکاه الهی میکند وحال حاجب است که بیان نجید وجبر است درجای کردن اعمال حاجیه بیشود ان است که ایکا
من اعمالهم منشقون ومعارات علمای او است کرده وبصیح ودهم الذکر چون با کار اوانست کرایه
اعمال خود والطمه است کرابجاوقت علمای او وفهم النکی وبصیح وچون صبح شود وبصیح فرحا خالص الفضل و
بایکند است باتعل المعنی راوی بمیچی وفهم طاعات وعبادات ناید وچون خلیه او بصیح من الفضل و
انشا بکراند بنعمای الهی رف طاعات روزنا سبب بیست حلیه او فرحا بما اصاب من رد وباخود وخیالات
الهی باشد ودران روز کی من الغفلة وفرحا بروزی اورد وبیخود
خلیه من الغفلة سبب روزی بیشود کرمبادا
الرحمة وچون روز شب رسانست
شب را

شب
بغفلت بکذراند
وخوشحالت بسبب رضایت
ونفضلات الهی درتوفیقات طاعات وعبادات الهی کرده است
پس اکر کمان کند او که بدون توفیق وتایید وعبادات الغوات
عجز است ومذموم است وتعرباشی ونعل کنند تا بیان نعمتهای الهی یاسبب
واکر عبادات او محض فضل الهی داند بلکه اکر نفس باید درجمله صعوبت ان استصعب کنید
ودیکران شود محمود او ومدار بر خلوص نیت است وان درعبادت صعوبت نیستی کند ودرعمل طاعات ابراز معاصی کرد
نفسه فیما تکلم لم یعطها سؤلها فیما یعجب اکر نفس تکلیف مخالفت نفس میکند وان افعال انجام ادار
برنفس شود از است مراد نفس را برهم اوراد که افعال را انجا باور وبلکه اراده کند بعد ازین مثل انکه کرد
ومحبت کرم ادارین بار که اکر متقی اراده کند ونفس الطاعت او نکند اکر نفس اراده کند ازین بنفس واهم
بانفسه شود ان وایش کرده بعد ازاین اکر اراده بکند ونفس براهی کند وبلکه بکند را شعار خود بکند عمیه
از هر دو کرفتن اولی است که درانجا مخالفت نفس بکند وبعد ازین ابنجا مخالفت اکرزوال بدارد وان صفات
فیما لا یعنی وفرهادته فیما لا یقنع روشنای چشم متقی در چیزیست که ازان نفس ورادیای
کمالات واعمال صالح وزهد او ودرچیزیست که بنا دارد در ضبط ونسب و ایمنست وتعرف ان
فانیست که هیچ احدی وفاکرده اند ثمر عمرح الحلم بالعلم منضم میکند حلم بالعلم چون عالب اوفات
شیطان جمعی را برمرا انکیزانده جمعی را از جهة ازار علما بعنوان مباحثه ومجادله که اکر چه بعنوان استغفار
وارزو مسئله باشد وبسیار ابیست که سعادت وبی خودی میکنند پس لازم است که عالم حلیم باشد واز
برای مضمون ودار وبار ادرد باشد واز زیاد از عالم بیشود و لهذا است که عالم کسی است
با حلم وبرد باری باشد ودشمن ایام نجابت
وتعالی دوست میدارد
حلیم را

ودکن انست که عقل با نیکو فکر احوال
که مراد از علم را باید کنند وغالب در ین صورت بعقل و رحم
یعنی باید که رحم دل او کنند از ایشان است در ین علم را بعقل عمل میکند کاری یعنی
وبعقل باید با علم در ین ایشان که مرو وج مکر داند علم را بعقل وعملو کرده فولادا
علما انست که علم ایشان در اول که علم مرو دانسته بعقل عمل میکنند که اتامرون میکنید
کس عالم وفاضل انست علم می ورزد در سبل الهی والعقل بالعمل وعاملند از ین باب انکه بطلا ورید
عمل حکم میکند که علم او دانسته میکویند وجود وعمل بابان ای نیاید وعاملند وحال انکه کا و دیگر
اوراکردور است از وبیل ومیشه داشته اند بدیران میکویند وجود ونیکو وفرامش میکنند یعنی خودرا وحال
بجل وغالب انست انفسکم آنچه اداام میکنند در دیگر وجود دانا انحول ونیکو وفرامش میکنند یعنی خودرا وجود
الناس بالبر وتنسون انفسکم که از انچه داشته اند بدیران میکویند کرده ای مومنان حرا میکوید جرا اوحود جرا
کتاب خدا را عقل ندارید با عقل عمل نکنید بزرگ بزرگ باید ودرجای دیگر اهل ودور اندیشی او دست یعنی کار میکرد
بزرگست که امر کوید وبان عمل نکنید تراه فرستا املاه می یعنی او او را در آستو بسیار کبرانا از انکار ایل
بجوق کی انداز وقلیلا ولله الغرش او اند که ارا وصغیر ۂصاد درشوو ودرا الیست که انکار
از قلب علم باشد چنانکه میکویند که فلانی که ان کار ما را میکنند یعنی میکنند ود اعیب نکند بانند جهال
موعود میکنند وبینه باد حاضرت وار که نامان خود ریاست ومیکویند که مجالت وشقاوت وجیم خود را حوا بانند ته
خاشعا قلبه با خشوع وخضوع عت دلا ومیشه کرانان وسوزانست ومیر بزرکواری وعظمت الهی را داد
نظر میکنید که ریا ونظر کجا کی انداز دکه باید که اند خشت ومنبر انست که حضرت سید الانبیا
دل او خاشع بشود وجانکه بطرف متعدد دو منقول است که هر کرد عرفا الله وعظم منع فاه
صلوات الله علیه واله وصوفند من عرف مح سجاده وتعالی لا بانبانند
من الکلام الخ که هر که از میکنند
وعظمت وجلال او را بانند منع میکند
ودمان خود را از خوردن
کم نبدرد خوردن
و

ونعب
کهاند از خود را
برروزه روز وعبادت جمعی از
شب تا صباح بربا ایستادن با فدای قوبا دیا
صحابه کفتند پدران ومادران وستان حق بجانه وتعالی و
رسول الله ایا این جماعت دوستان کیستند اند صفات دیگر دارند از اولیاء الله
اولیاء الله اند حضرت فرمود که اولیاء الله کسانی اند که خاموشی ایشان ذکرست ویاد خداوند
جماعتی اند که اگر خاموش باشند وزبان ذکر نکویند خاموشی ایشان عبرت وعبرت کاری در دنیا
خود مشغول اند واگر بجایی نظر کنند بهر چه نظر کنند نظر ایشان عبرت خانه که نشسته انسان وسالکان اصحاب ارف
که بخاطر خود درآورند که چندین قرن از ین شهر ورین ده یا از ین خانه که ساکن بودند وکویند که خداوند
وعبرت بیست که ما هم رفته ایم واگر نظر کنند بچیزی از حیوانات یا نبات یا غیر آن تفکر کنند ودیکری از صانع
قادر وعلیم وحکیم ومرید است واگر بسخن نحوی با عبرت میکرد دیکر از مصنوع بصانع بی برود ودیکری از صانع بمصنوع
باود بکردد وذات او روشن را آیات که آیات است روشن است که از ذات ربی الهی رکات او جور رسیدبابان
بود شمع جوید در بیابان واگر بسخن دریا اند سخنان ایشان بمحکمت است که از حساب حکیم الهی باشد
ایشان جاری بشود واکر راه پروند راه رفتن ایشان در میان مردمان بر برکت اکر نه رحلی باشد
از ایشان لوشته اند از آن نکرفت ارواح ایشان در بدنهای ایشان از خوف عذاب الهی وار بیوی
ثواب با شما حتی قانعه نفسه وخود را قانع کرده اند تقلیل از خوردن وار شامید ان جون نظر کرده اند
بدنیا و دیده اند که محل رحل است ومرزعه آخرت است بقلیل قناعت کوده اند ودر تحصیل آخرت میکو
منزوی اکله خوردن ایشان اندکست تا مقدار که قوت عبادت باشد
وبچه خوردن سیل امده کار را از خود ایشان کرده ابداری ب
سهل۱۹ امده وبعادت از عبادت وبیداری در
بر ایل حریص او دنیا چون
بزرگ دنیا کرده ا
دل خود را

خوده است وی نماید فافظت
باوله قاطعه و ابین باره و شهوت نفسه خواهشها جبا
اعمال صالحه است و شهوت نفس فرموده است مکظوما غیظ
از وزوال شده است و اگر از جا در آیند با در آن بمعارضه کما قال تعالی والکاظمین الغیظ و
خشم او فرو نشسته است با آنکه قادر است بر آنکه خشم خود را فرو نشانند و عفو می کنند از مردمان که
وخشم خود را بکاری [illegible] با آنکه [illegible] جمعی است که بلفظ مشغول [illegible] کامل شده اند و [illegible] زیاده
العافین عن الناس مدح فرموده است [illegible] آن باشند و نفوس ایشان [illegible] ایشان ضعیف [illegible] میکنند
با ایشان بدی میکنند و در عبارت [illegible] محتاج [illegible] ایشان [illegible] و قوت [illegible] صبر او کرده [illegible] جبر باو میکنند
وون نیده اند بجا که خشم [illegible] ضعیف [illegible] علم و حکمت [illegible] کمال شهادت [illegible]
کرمنظر اجلند آنا فانا [illegible] از خلاق [illegible] و کارهای [illegible] اعمال [illegible] رضای الهی
یکمبر [illegible] دارند و [illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible] از اعمال [illegible] منه ما قول [illegible]
وبسیار از آن [illegible] بر دارند و [illegible] بر خود [illegible] در حق [illegible] بدی [illegible]
بابانت اظهار [illegible] شهادت [illegible] دارند [illegible] و بر [illegible] بدی کند [illegible]
ودشمنی او را [illegible] احسان [illegible] ان کان فی الغافلین
[illegible] اوامید [illegible] ان کان من الذاکرین وان
کان فی الغافلین
لم یکتب

لم یکتب [illegible]
من الغافلین [illegible] غفلت [illegible] ایشان [illegible]
ومجلس ومحل غافلان [illegible] از جمله ذاکرین [illegible] با غافلان و
در او [illegible] میکند [illegible] سبحانه و تعالی [illegible] ذاکرین [illegible] از غافلان [illegible]
چون در حالی [illegible] حق [illegible] الهی [illegible] از جمله غافلان [illegible]
میکند [illegible] غافل [illegible] باشد [illegible] چون خاطر جمعیت
موید این معنی [illegible] باشد [illegible] بطلب [illegible] ونفاق [illegible] بعفو
کی تواند [illegible] معنی [illegible] وخوف [illegible] سبحانه و تعالی [illegible] عطا بکند
ورکنند [illegible] قلب [illegible] ذاکران [illegible] مکتوب است و بعطی من حرمه و صل و
[illegible] قلب [illegible] قصاص [illegible] وبصل من قطعه و [illegible]
بدی [illegible] محمود [illegible] میکند [illegible] مستحق [illegible] ورحم [illegible]
مرانیت [illegible] عفو میکند [illegible] اطلاق [illegible] و اکرام [illegible]
طلبه [illegible] عطا [illegible] ایشان [illegible] الفت [illegible] احسان [illegible]
کسی [illegible] قطع [illegible] رحم [illegible] اخلاق [illegible] تعجیل [illegible]
[illegible] قطع [illegible] مکارم اخلاق [illegible] بکند [illegible]
بادو [illegible] صفت [illegible] حلم [illegible] تامل و فکر [illegible]
[illegible] میکند [illegible]
[illegible] وعفو میکند
[illegible]

اورا کرده ا=افعله و دور است با او خود کیه
کفته است بعیل علی ان کرلیبا از بن فیخ یعنی دوی بکند =العیل بجوبا
محش از و محش علی ان ابر او و بعید است بکند و در ابا بیخ بجوبا کنتوری میکند
با بیخ با چون زنا و لواط و صاد در شود و چون اعانت و مجادله بکند و بعواری امصی و فرج بدکاو غایب شیم
و کمان باو و مرد و دور است چون عالست با اعانت بوده است لنا قوله =امصی جسن باب ان و عمل
جمله یعنی جهل از و دور است اعمال بلکه ببین بوده اعانت با منکر و بحاصی و فعل و مباح با بکند و در
در بیا خبر علوم و جایکه ارامید باشد بطلب فیعل کنند خواه در شود و مکروهات بلکه نیکو و بکس اسد و در
خصوصا با اصمم باشد یعنی بیا نیخ بخالفت عقل صریح و شرع صحیح باو از و در محرمات و بکمی = ایشان ضر و حوالی
و حوالی و جام یعنی باشد و از و واقع نشود و مجلا و احباب شود و ایشان با شد کریری اکار و در و مجلس ضر و صد باب باد و در
کامل و شریعت عوام باطل بشود و معصوم از معروف و نیکو کاری بابا نشد مقبول اخرت و اعمال مجید یا با نبلغ
کرم او از بکبر بدی با بلق =احسنا فعله بخش او را با ست و فعل او نیکو بوده او است و اخلاق حسنه بانکی یکبکن
امال بانا و بی صاد و فاقوله احسنا زنلا و اعمال فیجه از خود و در کرده ا اصدی با بکند و نیکی
کرده است بدکاو و ثبت کرده است یعنی صفات پس هر که چنین شده باشد جه کنانش وارد که با بلق الحق بدی بکند و صاف عنف
فرا دیا شد روز و نور و ساعت لباعت پس ارتقا باشد و مکنت بکر نیکان با شد کرا با بلق ا و ریکن
با بلق بکند کریر با و دلیل مطلوب بیا بودا رازابل کند باعد بدل اسازد و بحناو وحسنات او نیکی
حق سجانه و تعالی بدیجا و ارا لئک الذین بیدل الله سیئاتهم حسنات و در و
سر و اند او لئک لهم جزاء الضعف بما عملوا فی الدنیا الاولی و ور
و فی المکان صعبود و در دنیا و اورا
مصایب و محن باوقات
و از عابر بر نمی
اید

آ رنده
و در جنان و نعمتهای بهشت
فشر خود و مانه با صبر و شکر کرده باشد
منزل فقر و فاقه و از از لالی کرده است در او بلا و بلها
و ملن است کر مراد از امثال ان و مراد از بیکاره با شد خانه که محا که بکی بار ما
و ر اعتقادات و از لازل فضلات اهل باشد خاک که اعمار البعد و بالعیب شد و باز فرود
باشد با مراد از زلازل و معضلات و وحد مدینه و چار از بلاها و مشقت و محنت است و مراد
عمار و با تم و او بود و سکان اهل است که کتاب بیان یعنی بیکات اعم از بلایا مشقت و مجبوب و او
و حبی که تبرزه و نعیم ا و ل است که شان ابد است و بالشهوات است یعنی راه بهشت جمیع منعم
چنانکه مشهور است که حفت الجنة بالمکاره و النار بالشهوات یعنی اینها را بر جهان و در نعیم ولع
بعضی مشتهیات جسمانی و لذات نفسانی است و صبر بسیار میکند و در حلی
و صبر بر طاعات و عبادات او ریاضات و فی الرخاء بیکوفه و در رفاهیت و نعمت شکر بیا میکند و در
فراموش میکند و بعضی اعضاء و جوارح او در بهم احوال العبادت و طاعت مشغول کرده باشد و از
من یبغض و لا یاثم فیمن یحب یعنی اکر دشمن او دعوی در و بر دشمنان شود و در خدمت بر خود با باشد جان و در
دوستان خود و معصیت بی انصافی کراه با شد بر دوست از جهة دشمن بکوای سید بدیکر و از انکه داند کرده است
بیکمه و اکر خفای دشمن با شد و اکر کواه با شد با دوست او راه ضم خواند نخود و از از خواند داد بکوای نیز در
بدنیا انست و اکر بر او شهادت و بعدا و ر احسن خواند نخود بیان الحق عمل نموده است در
رو ان ناد او شده است و در بعضورت جانب بر نفست است بلکه بیقین دعوی ارد
اد ای شهادت و در اکمال اللمن زیاده ثبت است کر چون حق ار کسی بکند بعضی
از کسی چیزی از و طلب داشته باشد انکار بکند
الحق قبل ان لشهید علیه اعتراف بکند
بجعفی کرد ان کسی بنده و اوباء
بیش از انکه

کوامان
کوادب ودیعه برکرا ورقنی رابرد
داوچون بنخواهد بکوید کرخی کسی را کراباو نمیکند
لاینصح ما استحفظ صایع میکند جزی را دیکری واحوال خود تعلق دارد باو
کیبا رند خواه مال وخواه اسرار ولا تنبئ بما دیکری را کرحق بجازه وتعلق خاطر داد
چبراکر بیاد داورده باشد بصایح ومواعظ بلکه جمیع بصایحی کرحق دادر خاطر ونهایا
نصیحت کرده است باحضرات انبیاء وائمه صلوات الله علیهم یا علما ومودهاند ابنکه بکوید
نفس تنبیها تواند کفت اکر اورا فرموده بحالفیح ولا تنابزوا بالالقاب والقبهای بد وهاید لی میکند
نیز احد شاعری که میرساند اهل عراق وشام مکه پیکران بلقب خبیث زنده وزاد ایشت بلکه نفس بایشان
بلغش باشد مثل خود وکاوکر اهل عراق حسد کسی ولا تنفاضوا بالجاد وهروس بر سیاه پیرسد اند
ورنکس کسی نمیند وزکر خاطرش خطور میکند حسد کسی ولا تنبزوا بالجاد ونرو برایکه لازمست ماندحجان واکر کسی خواهد بیعالش زارد
آنست کم راد ازجار کسی کرست کردخیل کیسی شود وبناه باو برد زیرکه لازم است
کرده کزارد وبیدا او کند وبر کسی بد وضرر است ولا تبتعا بالمصائب وخیالها میکند وزیادل
بیشود ودرکه نهایت کند اراحدی البته بر اونازل بشود وانچه ام تحص نازل شده است ودراما لازم بر ایم
کرمعوث میکند ودر راه حق بحانه وتعالی مروده اداکننده امانت وبدوارعو الی المغفرة من ربکم یعنی زود با موال واحی
موجب مغفرت پروردکار است مانندتوبه ونسب سعادات ابخیر ازبرحمه بدرست واهل بیشود ودرکارها بنادای
وخواه غیران امر میکند وما زرا ابخه خوبست وبکی میکند انرا وزع وبرین میکنند والافلاوارانچه خیر است آن
بلکه بامل میکندار خوبست بحسب حال ومال آنست ایکه خوبست ازان میکنند ان صمت اکه تربیه
بهود وبیسب عجز یعنی بهادکنم بخوبست ابخه ام تحصمی اوراتخمیم نبیازد بلکه درجات
از رضامعوش باشد بخواهد رعیت ونکار الهی است ودرا ما ابست کرارد
خامعوتی بسرابرز ذکر بتکوید بال وبکر بحن بکوید
محن کر بحض نه بیکوید وان بحل
باحاطا کند
کرتعلی

کرتعلیل است
از دیر فارحده کنکنه حافظ برکرصیک نیستم ی
صونه ومایخان بیشود اوراکرنجی ودست ودیدن ازجهه ترا وطیه
نخیده بلنده بلند بیشود اوراکرنجی ودست بانچه مقدار شده است ونکیل را احوال انبیاء ونبید
خنده اوراثبنود وبکلی اورا که فانع است باندانکه مقدار بیاید بلکه مثل طمع در احوال خود وخوارا ور
میکند ووراما بایست کرمانع است اما ای نفس بیشترطلبه میکند ونکیل را احوال انبیاء ونبیر
وضم اوراازجا بدربی آورد وبیوا مای نفس خواه مال وخواه کمال مثل طمع در اینکه اکر زمیند بادو
میکند وطمع میکند ودرهم اوراازخواه جمه وخواه مال وخواه کمال مثل طمع وکیل ایشان وکرزاغ
انمه صلوات الله علیهم ودرباره ومال مخلوط بیشود وازجهه تعلم علوم یا اوراستاد ان بنیان صبر
ومال اند ایشان که اثار ودکیل وکیلان بعضی که ابتدا بالطلب است واکر هم ابوب ان وعینیان
مباحثه اهل جدل ازان جهه ان سراسالم برسد لمحیره ان بمان ونصب میکند تابع الکیه ایشان
اوکوش بیدید تشنیدن احادیث ازبرای فخر وبر بتحریر وکلام میکند وربعه ایشان هر علوم هم ایشان
ازجهه خوب جاه تابان افتخار نماید وبدیکران وتکلم میکند تابعن حق بحانه وتعالی الناس من فیه
حتی یکون الله الذی یبغیهم له واکرارستم وزیادل باشند مره فقه ومنه فی تعنت ساده اباحیان
اوبکند در دنیا عقبی کدام کرحق بحانه وتعالی ازجهه او اصلاح داند نفسه مصدان باشد بمنه تخن کرست ور
راحه خود ازخود ونعمت ومشقت است یعنی نفس بالطمع او نفس امان اوراکرمن ابکوحیان کرست بر
تاخره ومجاهده عظیمه بیدا رد نفس اماره مطمئنه شود ومردمان ازشر او ایمن شوند با انکه ترست وتعیای
مجاهده کر کجا وقت بشود اوراکه ازاذارمردم ودیدن ابشر خود او وفنع بمومنان کرده از ست ومن نفسه
تامردمان ودر راحت باشند انبعث نفسه لاخرتبر واراح الناس من نفسه

ازخود ومطلق بتعب انسه است ازجهه آخرت خود ومردمان ازرا راحت اندر اراد
ابن باشد که زبان کلام سابق باشد بعالی بیاید لیعه بامراد
جمع عاقبت کارهای خود اکر نافع است از
میکند ودنیا واخرت خود
بیکرارد ومردمان

کرانشان نشکنند دیگر کار نهد
خود جمع بکنند تا دیگری بجای خود را بجای آورد
اوجمع بکنند و خود نمازهای خود را از جهة ثواب آخرت
تا دیگران بجا بیاورند با خشم خود را العباس و دفع عشق کنا
و بجود و نام فرزند بدیگران رسد و علی بعد العباس عند علی عند هل و فاقد زنند
صدقه لیکن و در حضور دیگری از او بر جهة دیگری بعد عشق بنا علی عرض خود و دفع باجمی کاسب
و بجود و نام فرزند و دیگری او از جهة بعضیت محض رضای الهی است که
صدقه لیکن و در حضور دیگری بکنند از او مصاحبت کند محض رضای خدا با تواضع ابای زبان است که
و دوری با او از کسی که دوری کند باشد با از آنکه مصاحبت و تواضع خود کرد اینده است
و دوری با او از آن هر دو است باشد با گرمی و مهربانی بزرگواری مخصوص خود کرده زبان است
از فسق یا آن بر او عظمت بزرگوار که نیز باشد
فسق و دیگران بشود که گمان بد از روی عظمت صفات افعال باشد
و از دیگران تغیر دوری حق سبحانه و تعالی عظمت صفات جناب اند
عظمة ولا و دفع بزرگواری مثل که بلکه
مرتبه اول العظمة ازاری باشد نهج البلاغه ازاو بوده اند
الکبریاء ردائی والعظمة ازاری ذات و صفات عبارت نهج البلاغه پیش ازاو
و دو زینت از عظمت بزرگی ذات عبارت از بعد ازاو ارواح
خالق و رازق و همچنین نعمة وجود
شاید تابعت پس بهام و اصل فضایله
کرده است
من

من
در اول اسباب این بود
که تنبیه سید هر کتاب باوردند جمعی سرکار حاضر بود سرکاده
چنین با تبریک کنند نصیحة کامل در جمع با جاهلان سرکار حاضر بود و اوی نوید عیش
فاضل باشند مومنان حضرت رسید از خوارج با جاهلان بشود و دیگر جهان زبان او
که عمری دین النبیین بدر که ایران اوصاف
گفت چرا باید که از آن دین واصلان حق الیقین باشند زبان فارسی
که عمری و فتی دارد که ایمان و دین و اخلاق سوال از دو عجم زبان
بکمو مطلقا از دنیا و ایمان سوال بمجلس از سر کردن باشد
جاری است که از صفات شیطان باد در مجلس از مردم که کامل فهیم رفیق الطبع باشد
سوال کرده با او که از صفات بسیار بود بر خاطر رسید که مومن اوست کامل فهیم
با آن بود و در او کلینی که بسیار است که در جواب با تمام فرموده که مومن اوست
اشارت آن و دلالت بسیار است که حضرت در جواب اطیع و مشغول روح مقدسه است
شوند پس در کاملان دارد بصیرت و نفس اماره او فنا است خود و حسد نمیرد
کرابان و باب بحمل الاماره دارد خود و حسد کسی نمیرد و غیظ بر نفس است
باید مخالفت نفس اشعار خود بحضرت حق سبحانه و تعالی او غیظ دارد
کرده آید بنفس خود را اصل از حق و عاقبت غیبت کند و بدی دیگری
بدین و اکر مثل از حاجت کند و غیبت دشمن میدارد خود با دیگری
محسود و دین و رو و دار دو را از او غیبت نکرد در احوال
نیست غیبت میدارد و او بر او عیب و اصل

و ایشانست و ورع
و خوف او بسیارست و ذکر الهی او بسیارست و حیا ... بسیار میکند
و وقار و طمأنینه او بسیارست و شکر و حمد او بسیارست و ... او بسیار ... و بهجت ... آرزو ... بهیچکس
و ... و صبر او بسیارست از فوت و فاقه و خود ... و مجالست ... از ... و دروغ ... نیز ... و از ...
... و ... با خدا و خلق ... دروغ ... و ... اهل ... بسیارست ... و ...
[illegible]

اندوه ... ساد در ... بود
و نصرت کننده مومنانست و پناه دین ... و ... حامی
کننده مومنانست ... و ... علم ... و ... عباد ... فقرا
او کند ... و موافق ... با ... حکمت ... و ...
افعال ... تعلیم ... میکند ... با ... علم ...
[illegible]

با دنیا [illegible]
با علم و عمل و عزم از دنیوی و عقبی ضعیف است
را نج بسبب نعمتهای دنیوی که بحر در آن معروض شد از او شنید
و خوشحالی میکند چون میداند که ایشان [illegible] و از جمله بالفراغت
بزرگ و نصیحت علما میکند و یاد ایشان میکند خاطر از وجع [illegible] کرده است
کرده اند و تعلیم جاهلان میکنند در عبادت خود و عالم است و فراغت در اصلاح عیوب خود
و عدم و وجود خویش همه کس [illegible] و صالح و بر گناه الهی میکند در عبادت عیوب خود
و با عقاد خود و اعتقاد دیگر [illegible] خویش که الهی است عالم از [illegible] بمیان ایشان از جهه رضای الهی
و عمر دیگر بجا آورد و دنیوی ملک او خوی [illegible] از وجد و رحمن که [illegible]
بحر دوست از خلایق و دنیوی [illegible] امیر شود [illegible]
دشمنان خدا و رسول خدا [illegible] بهشت [illegible]
دشمنی [illegible] از جهه [illegible]
مهربانست [illegible] و دوست [illegible]
تا با آن [illegible] و از جمله [illegible]
روی [illegible] و در [illegible]
نفس [illegible] سلطان [illegible] را نفس [illegible]
صبر میکند و [illegible] در حضور [illegible] عزت [illegible] و از [illegible] بر [illegible] دل [illegible]
ان [illegible]

بیت نیز که
و در پیش ان [illegible] تواضع است
و اینرا در نفس [illegible] طاعت [illegible] خالص [illegible]
سیما [illegible] و خاضع و خاشع است با طمع با خوف و از جانب [illegible]
نزد پروردگار خود در حال [illegible] که مخلوقات [illegible] با حکمت در [illegible]
عباد [illegible] از پروردگار اعمال [illegible] نیست [illegible] و کلام [illegible]
از جهه رضای الهی [illegible] و خاموشی [illegible] و امید [illegible]
خلایق و آزادی [illegible] در مقام [illegible] و براد [illegible]
فایض [illegible] با مومنان و [illegible] و در [illegible]
او در [illegible]
وقت [illegible]
در [illegible] با علم [illegible]
و علمش [illegible] با علم [illegible]
و [illegible]
نفس [illegible]
چشم [illegible]
اشغا [illegible]
اعمال و [illegible]
ماند [illegible]
بهشت [illegible]
جماعت [illegible]
نفس [illegible]
در [illegible]
خود [illegible]
امر [illegible]

و در دنیا از آخرت سکینه [illegible]

از خود و باران ان [illegible] کنند و [illegible] بابا زاهد [illegible] و دیگر [illegible]

که خوار او با زهد او [illegible] و از او [illegible] و نیز [illegible] ساختن [illegible] بعضی از عبادات

با او و ظلم کنند [illegible] انتقام [illegible] از او دیگر [illegible] از انبیا و اولیا [illegible] و ازین جهت که بعضی از [illegible]

ناخوش [illegible] و دیگران از جمله [illegible] و [illegible] و ارین [illegible] بسم الله [illegible]

و دیگر او از مردمان [illegible] بلکه [illegible] و [illegible] الا [illegible]

با مؤمنان از روی [illegible] و افعال او [illegible] ایمان [illegible]

او با او [illegible] از روی [illegible] اقوال و افعال [illegible] بعضی از [illegible]

بعد از او [illegible] و مجلا [illegible] معنی [illegible] علما [illegible]

کلمات [illegible] در [illegible] و [illegible] که [illegible]

کتاب انبیا [illegible] واقع شده [illegible] معنی خاص [illegible] کرده اند [illegible] و در دل [illegible] صفات

متصف [illegible] شوند

از جملهٔ دوستان و مقرّبان الهی شوند بجاه سید المرسلین و عترة الطاهرین المعصومین

صلوات الله علیهم اجمعین و ملتمس از مؤمنان آنست که این شکسته را در مظانّ اجابت

دعوات فراموش ننمایند محمد تقی بن مجلسی عفی عنهما

بالنبی و آله الاقدسین وکان ذلک فی شهر جمادی الاخری

لسنة تسع وستین بعد الالف من الهجرة القدسیة

والحمد لله رب العالمین والصلوة علی محمد وآله

المعصومین

فی الدر المنثور

عن ابی عبد الله [illegible] صلی الله علیه [illegible] الصلوة [illegible] مفضل [illegible] القرآن

قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله یا معشر الحواریین [illegible] البطون [illegible] علی راس [illegible] الی الاجد

عیسی بن مریم ثم قال یا معشر [illegible] العبادة [illegible] الارض [illegible] الحواریین [illegible] قال خلق اللیل

فخرج الحواریون فی [illegible] العبادة [illegible] الی [illegible] فقال یا معشر الحواریین [illegible] اللیل والنهار [illegible] القبة

واصفرت الالوان [illegible] ابراهیم [illegible] عیسی [illegible] فقال [illegible] الذی [illegible] بالنهار

واثنی علیه ثم [illegible] علیهم [illegible] ثم [illegible] الانجیل [illegible] اللیل والنهار [illegible] اللیل وخلق

فی کتاب [illegible] الذی [illegible] خصال [illegible] اللیل والنهار [illegible] الارض [illegible]

خصال وخلق النهار لسبع خصال [illegible] الفائزة التی [illegible] الی [illegible] الارض [illegible]

فخصاله خلق اللیل لتسکن فیه [illegible] ثلث [illegible] تنام [illegible] وان [illegible] فی سبیل الله

فیه وتقنت فیه [illegible] الصابرین [illegible] وان [illegible] اللیل والنهار

لتؤدی [illegible] الصلوة المفروضة التی [illegible] الایمان وقوام الدین وان [illegible] الخصال [illegible]

معیشة [illegible] وان [illegible] من [illegible] اللیل والنهار [illegible] المسجد [illegible]

لکم فان [illegible] ابراهیم خلیل الرحمن [illegible] قال فی النهایة [illegible] الاوزار

[illegible] ابراهیم [illegible] عند [illegible] الارض [illegible] من تراب وطین

یوم القیمة فخصاله [illegible] الارض [illegible]

اولا تعلم ما نعتقد
١ في سماع الصوفي والحال ولا نقرب
وجهه في تلك الحالة بالتجالة والحال ان حاده في الاول
وحاله في جميع الاحوال بكمال اعمى كجال او مثل عاشه الناس جال
بل مثل الاشعري والبشر او عارف الكتب والحال من اهل ان حد مع الناس
من عقود والفضل جال ولم يمكن تسباند كوز الا في ناطق ولا في حال بتجبل كفوا جال وما
في غير جال وموفق ورحم المبدا جال وعلى الذوق التسليم احال كل امر فوق المحال الاجال الجمال
جال عن الدعوى والاتحاد الفحل كل محل الى ان ان راى الارتحال وقال بكلام الاربعين يوم المبتدئين
وان كان الحلول عليه جال مثل ان يكون امر محلا لجمال هو الحال من الاول
مولاي من لم يمكن الا كلا حتى يعود كالاول

الى رجل
الى احد الولاة فقد جعل
جارية قد جزاه فقال يا عدو الله
اذا ابتليت بالفاحشة فهلا عزلت
قال جعلت فداك بلغني ان العزل مكروه قال
فما بلغك ان الزنا حرام
٢ قال امير المؤمنين عليه السلام
من يطل ايره ينتطق به
لا يصل من الشيعي اللعنة الى غير اللعنة
الا الشبعة واللعنة
ان الله لا يظلم الناس شيئا بحذف المفعول المطلق تقديره لا يظلم الناس ظلم شيء بحذف ظلم واعرب

١ عدة من
اصحابنا عن سهل بن زياد
عن ابن محبوب عن الحسن الرقي عن ابراهيم
ان الصحة عليهم قال سمعت جابر بن عبد الله يقول ان
رسول الله صلى الله عليه وآله ما زال يوم في الدنيا وعلى ناقته
وذلك حين رجع حجة الوداع فوقف علينا فسلم فرددنا عليه السلام ثم قال ما لي ارى حب الدنيا
قد غلب على كثير من الناس حتى كان الموت في هذه الدنيا على غيرهم
وحتى كان الحق في هذه الدنيا على غيرهم وجب وحتى كان الذي يسمع ويرى من الاموات قليل
ما يصيرون اليه يحملون ويأكلون تراثهم ما اعظموا من يتكلم
ما عظموا من احوازه طوبى لمن شغله خوف الله عز وجل عن خوف الناس
طوبى لمن شغله عيبه عن عيوب المؤمنين من اخوانه طوبى لمن تواضع لله عز وذكره وزهد فيما احل الله له
من غير رغبة عن سنتي ورفض زهرة الدنيا من غير تحول عن سنتي واتبع الاخيار من عترتي من بعدي وجانب اهل الخيلاء والتفاخر والرغبة في الدنيا المبتدعين خلاف
سنتي العاملين بغير سيرتي طوبى لمن اكتسب من المؤمنين مالا من غير معصية فانفقه في غير معصية وعاد به على اهل المسكنة طوبى
لمن حسن مع الناس خلقه وبذل لهم معونته وعدل عنهم شره طوبى لمن انفق القصد وبذل الفضل وامسك
قوله عن الفضول وقبيح الفعل عدة من اصحابنا عن احمد بن محمد بن خالد عن القاسم بن يحيى
عن جده الحسن بن راشد قال قال ابو عبد الله عليه السلام احسن اذا رايت بكرا
ماذا وفلانا ثمانيا الى اصحاب اهل الخلاف وكن اذا رايت البعض فوائد
فانك لن تقدم خصلة من خصال اربع اما كاتبة تقال
او معونة بجاه او دعوة تستجاب او
مشورة برأي

كتب علي المرتضى صلوات الله عليه الى معوية بن ابي سفيان غرك عزك فصار قصار ۱
ذلك ذلك فاخش فاحش فعلك فعلك تهدى بهذى فاجاب معوية على قدري
على قدري ثم قال اصب بكلامك لانك   لو كان القاضي اثنين احدهما
مسن طفلا والثاني صغير بالغا قال الشيخ الاول للاول والثاني للثاني
من القواعد الشهيدية   اذا اخفت الفوات فافعل وظيفة اول كل جمعة قبل اخر الجمعة
الاخرى كما يفعل وظيفة اول الجمعة في ثانيها الا ان الاول كاول الاول ادا وما بعد
اول الاول وما بعد الثاني من الاول الى اخر الثاني للاول قضاء   من الارشاد ولو ادعى
قاطع اليدين والرجلين الموت بالسراية صدق باليمين مع قصر الزمان والولي مع احتمال
الاندمال وان اختلفا في المدة قدم قول الجاني ولو قطع يدا وانعكست الدعوى قدم قول
الجاني مع مضي مدة امكان الاندمال والا قول الجاني

وقال عليه السلم من كان له
ثلاث اولاد لم تمسه النار الا تحلة
القسم كما في القرآن وان منكم الا واردها ۲

لا يجتمعان في خاتم واحد
والعقيق والصينية والصينية

باب العقيقة

عن ابرهيم عن ابيه عن ابن ابي عمير عن جميل بن دراج قال
سئلت ابا عبد الله عليه السلم عن العقيقة والحلق والتسمية
بايها يبدا قال يصنع ذلك كلّه في ساعة واحدة يحلق
ويذبح ويسمّي ثم ذكر ما صنعت فاطمة عليها السلم بولدها
ثم قال يوزن الشعر ويتصدق بوزنه فضة عن ابي عبد الله
عليه السلم قال تقول على العقيقة اذا عققت بسم الله وبالله اللهم
عقيقة عن فلان لحمها بلحمه ودمها بدمه وعظمها بعظمه اللهم
اجعلها وقاء لآل محمد صلى الله عليه وآله وعن ابي جعفر عليه السلم
قال اذا ذبحت فقل بسم الله وبالله والحمد لله والله اكبر
ايمانا بالله وثناء على رسول الله صلى الله عليه وآله والعصمة
لامره والشكر لرزقه والمعرفة بفضله علينا اهل البيت
فان كان ذكرا فقل اللهم انك وهبت لنا ذكرا
وانت اعلم بما وهبت ومنك ما اعطيت وكلما
صنعنا فتقبله منا على سنتك وسنة نبيك و
رسولك صلى الله عليه وآله واخسا عنا الشيطان
الرجيم لك سفكت الدماء لا شريك لك والحمد لله رب العالمين

دعاء العقيقة للكافي — نقل من فروع كليني

[illegible]

سهل بن زياد عن الريان
بن الصلت عن يونس رفعه قال قال
ابو عبد الله عليه السلم ان الله عز وجل لم يبعث نبيا قط
الا صاحب مرة سوداء صافية وما بعث الله نبيا قط حتى يقر
له بالبداء
سهل بن زياد عن جعفر بن ... عن اسماعيل بن ... عن حفص بن عمر
عن ابي عبد الله عليه السلم قال ان الله عز وجل يقول اني لست كل كلام الحكيم اتقبل
انما اتقبل هواه وهمه فان كان هواه وهمه في رضاي جعلت همه تقديسا وتسبيحا
علي بن ابرهيم عن صالح بن السندي عن جعفر بن بشير عن صباح الحذاء عن ابي اسامة قال زاملت ابا عبد الله عليه السلم قال فقال لي اقرا
فافتتحت سورة من القرآن فقراتها فرق وبكى ثم قال يا ابا اسامة ارعوا قلوبكم بذكر الله عز وجل واحذروا النكت فانه ياتي على القلب
تارات او ساعات ليس فيه ايمان ولا كفر ...
[illegible]

نعوذ بالله من الاطفال

من محمد بن حكيم عن شرحبيل بن صالح

عن ابن محبوب عن ... قال سمعنا ابا عبد الله عليه السلم يقول ويا ويح كانا

من ذريح قال ... يقول عزمت عليك يا ريح ... علي بن ابي طالب ... المؤمنين عليه السلم

بعض ولده ويقول عزمت عليك بالعزيمة التي عزم بها علي بن ابي طالب ... وادي الصبرة فاجابوا واطاعوا لما اجبت

ما كنت بالعربية التي عزم بها رسول الله صلى الله عليه واله على جن وادي الصبرة ... ومحمد بن يحيى عن احمد بن محمد عن ابن

رسوله رسول الله صلى الله عليه واله ... ابن فلان ابن ابني فلان ... عليه السلم من ينقعد نقعيد

واطعت وخرجت عن ابني فلان ... ابي جعفر عليه السلم قال قال رسول الله صلى الله عليه واله ... قبل فاصبح ماذا

فضال عن ابن سنان عن ابي الجارود ... ومن فرض الناس ... ان فارضت الناس فارضوك

ومن لا يبعد الصبر لنوائب الدهر يعجز ومن ... سبوك وناوامنك

يا رسول الله قال اقرضهم من عرضك ليوم فقرك ... ايان سبابهم ... منهم ... ان ابي ذر اذا

... قال احدهم عرضك فلا تجازه ولكن اجعله قرضا في ذمته

لتاخذه منه يوم حاجتك اليه يوم القيمة نهاية

صلوة الحاجة للمريض وغيره

ان الله يحب الملح في الدعاء

العظيم ان تصلي على محمد وآل محمد وان تغفر لي ذنبي العظيم سبع مرات

كل ليلة فهو افضل اللهم اني اسألك بوجهك الكريم واسمك

او بجزء من الليل بعد المغرب ليلة الجمعة وان قال

الى عبد الله عليه السلم قال من قال

عبد الله بن سنان عن

روى سماعة بن مهران عن ابي عبد الله عليه السلم قال ان احدكم اذا مرض دعا الطبيب واعطاه واذا كان له حاجة الى سلطان رشى البواب واعطاه ولو ان احدكم اذا فدحه امر فزع الى الله تعالى فتطهر وتصدق بصدقة قلت او كثرت ثم دخل المسجد فصلى ركعتين فحمد الله واثنى عليه وصلى على النبي واهل بيته ثم قال اللهم ان عافيتني من مرضي او رددتني من سفري او عافيتني من كذا وكذا الا آتاه الله ذلك وهي اليمين الواجبة وما جعل الله تعالى عليه في الشكر

روى عبد الاعلى عن ابي جعفر صلوات الله عليه قال من قال هذه الكلمات فانا ضامن له ان لا يصيبه عقرب ولا هامة حتى يصبح اعوذ بكلمات الله التامات التي لا يجاوزهن بر ولا فاجر من شر ما ذرأ ومن شر ما برأ ومن شر كل دابة هو آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم

١ يا با ذر يقول الله تبارك وتعالى لا اجمع على عبد خوفين ولا اجمع
له امنين فاذا امنني في الدنيا اخفته يوم القيمة واذا خافني في
الدنيا امنته يوم القيمة يا با ذر لو ان رجلا كان له كعمل سبعين
نبيا لاحتقره وخشي ان لا ينجو من شر يوم القيمة يا با ذر ان العبد
ليعرض عليه ذنوبه يوم القيمة فيقول اما اني كنت مشفقا فيغفر
له يا با ذر ان الرجل ليعمل الحسنة فيتكل عليها ويعمل المحقرات
حتى ياتي الله وهو عليه غضبان وان الرجل ليعمل السيئة فيفرق
منها فياتي الله عز وجل امنا يوم القيمة يا با ذر ان العبد ليذنب
فيدخل به الجنة فقلت وكيف ذلك بابي انت وامي يا رسول الله
قال يكون ذلك الذنب نصب عينيه تائبا منه فارا الى الله
عز وجل حتى يدخل الجنة يا با ذر الكيس من اداب نفسه
وعمل لما بعد الموت والعاجز من اتبع نفسه هواها وتمنى على
الله عز وجل الاماني اي ابوذر خداوند عالميان ميفرمايد كه من جمع نميكنم بر بنده

خود دو خوف را و جمع نميكنم براى او دو ايمنى را پس اگر در دنيا از من ايمن باشد او را در روز قيامت ميترسانم و اگر در دنيا از من ترسان باشد او را در روز قيامت ايمن ميگردانم اى ابوذر اگر كسى مثل عمل هفتاد پيغمبر داشته باشد بايد آنرا حقير شمارد و ترسان باشد از اينكه مبادا از شر روز قيامت نجات نيابد اى ابوذر بدرستى كه بنده را عرض ميكنند گناهانش را در روز قيامت پس ميگويد بدرستى كه من ترسان بودم پس خدا او را مى آمرزد اى ابوذر بدرستى كه مرد عمل نيك ميكند و بر آن تكيه ميكند و گناهان حقير را ميكند تا آنكه بخدا ميرسد و خدا بر او غضبناك است و بدرستى كه مرد گناه ميكند و از آن ميترسد پس روز قيامت ايمن بخدا ميرسد اى ابوذر بدرستى كه بنده گناه ميكند و بسبب آن داخل بهشت ميشود گفتم چگونه اين ميشود پدر و مادرم فداى تو باد يا رسول الله فرمود آن گناه در برابر چشمانش است
توبه ميكند و از عذاب آن بخدا ميگريزد و پناه ميبرد تا بسبب آن داخل بهشت ميشود اى ابوذر

ان كيس [illegible] نفس خود را مغلوب دارد و كار كند از براى احوال بعد از مرگ و عاجز آن كسى است كه متابعت نفس و خواهشهاى آن كند و بر خدا آرزوها كند [illegible] ميشود [illegible] خوف و رجا [illegible] ميان رجا و خوف [illegible] صدق رجا در اعمال ظاهر ميشود [illegible]

پس کسی که دعوی ... بشود وای
رجا کنند ودر عین اعمال خیر ... وعبث
کاذبست و آن صفات ... ومدار امید
از بدترین صفاتست ... از اهل ... اشد
نکند و تخم نکند ... خوف و او را عیش ... از جزئی جانب
این سعادتست نه رجا ... زیرا که اول ... ان
و آیه ... وبجاست ... ونیز ...
و بجاست و در دعوای ... خود صادقست ... ان ... باشد
عمل خود اعتماد نکند و بفضل الهی امید وار باشد ... عذاب الهی
وترک عمل کند این ناامیدی از رحمت الهی است ... از عذاب الهی جرات
قهریات کنند ... آنست که ...

امر رجند میشود که موجب عذابست و آدمی مرباید طبیب نفس خود باشد و اگر رجا و امید دار خود

قالب ... دانند ... که عجب
کسی که ... عمل کرد و ... در عفو ...
الهی ... آیات و احادیث خوف ... خود را
امید وار ... کردند ... و خوف بهایت رجا ... فضل ...
زیرا که اعمال ... کنند ... ان ...
جبار ... رحمت ... افضل ... ومعصیت ... میبرد ...
وعمل ... خوف ... و گناهان ... دارد وچون
اولیا ... بفضل الهی ... زیاده ... و نعمتهای او
در بدیها ... عفو ... بیشتر ... زیاده بیشود
نقار ... در فضل ... جز درد ... خوف

حضرت ... سخن ...
سیدان جبرئیل ... ایشان ...
در دعا ... بسیار ... بنده او گناه ...
با نعمت ... بوده اند که ای مولای ... او
خود ... ونیز ... و آیات بسیار وارد است که ... و او ... عذاب
و آثار ... بشوم ... احادیث ... صلوات الله علیه ... منقول است ... و او را بخوف
چنانچه ... اندرا ... از خدا ... از حضرت صادق ... که ... ایشان ...
و صیت ... فرمود که ای فرزند ... از خدا ... مگر آنکه ... جن و انس ... در دل او دو نور است ...
خواهد کرد و از او ... امید دار ... مومنی نیست ... و دو نور ... یکی نور خوف و دیگری نور رجا
حضرت فرمود ... بترسد ... حضرت صادق ... علیه السلام ... از حضرت ... از اسحق بن عمار منقول است که گفت ...
... که ... یا ... او ... ترا ... و تو ... اگر ... کافر میشوی ...
مسلمانی ... حال ... نظر ... و ... اگر ... او ...

مر بیند و احوال تورا مرداند و در حضور او معصیت او میکنی پس او را از جمیع نظر کنندگان

بهتر ... بدتر ...
خدا ... از خدا ... که ...
انسست ... از خدا ... جز ... که ... ترسد ...
وفرمود که ... خدا ... که ... حضرت ... جز ...
از خدا ... نفس او ... رغبت ... میکنند ...
عمل ... خود ... از ... بیشتر ... که ... در ... دروغ ... میگوید ...
اجتناب ... حضرت ... فرمود ... که گناهان ... امید وار ...
از ... نفس خود ... از ... کار ... میکند ...
جز ... ازرازی ... که ... آن ... گنهکار ... درمیان
دو خوف ... میترسد ... از ... گناهان ... که ... خدا ... ... اینهارا
... از ... ...

بابه … وزیس از بنده
عمرش کسی که بندانند که جه کرد و پس اورد و رنج آورد
و مومنان کسی که خواهد کرد و اورا باصلاح … آورد
صبح بکنند مکر خایف و ترسان و اورا بصلوات الله علیه واله … بر نظر و کمال … مومنان
بکم خود حق تعالی و حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه واله … سبب … مومنان بدی کرد …
کتاب علی علیه السلام نوشته است که بعد از رسول صلی الله علیه و آله … خلق و معاشرت مردم و استغفار …
خداوندی که بجز او خداوندی نیست که او پروردکار خود دارد و حسن خلق مومنان بعد از توبه و استغفار کردن و بقیع او
خود دارد و امید که بجز او خداوندی نیست که خدا عذاب نمیکند مومن را بعد از توبه مکر … مومنان کردن و دفع … او
و بخوف خداوند که بجز او خداوند نیست که هیچ بنده ای … خدا با مردم و غیبت مکر انکه خدا … جمیع …
خود و ترسان باشد و امید بجه … تقصیر نامد و بدی خلق … نیکو نیست … قدرت او بنده …
خداوندی نیست که هیچ حق تعالی … میدارد و ازانکه بنده … و خلاف …
میباید … و حیا میکنند و شرم … و بعمل او باید و امید
اورا باطل کرد آنکه پس بخداوند خودکان نیکو بدارید و بثوابها او بطاعات و عبادات رغبت نمایید

و حرز صادق علیه السلام … و خود که از امید … بدی و …
… و از معاصی و آن … و امید … دانید و در …
… و از رحمت او نا امید … و …
… و خود … کسی … است و خوف الهی برای او … نکند … با …
… کر و در صدد … رسول صلی الله علیه و آله و … او …
بنده … الهی تعالی … و باید … بنده … که … از …
بجهنم … بعض … برای … ان کمان … سوال
… خداوند … از این … کمان …
بجهنم … بود که … او … و … بهشت … و … خود …
کردانی … خداوند … جار …
… که … و …

و در نعمت ایشان … ایشان …
خود نکوید … از عمر خود … این کمان … نیست … بدی
بنده … وار … عذاب … که … نیکو … بهشت … و در کتاب الله الذی …
بکم … نیست … ام … در … و خود … که … نیکو … و … خود وار … شکار
اورا … رسول صلی الله علیه و آله … که … تعالی … نیست … احوال … کرده
پس حضرت رسول … او … او عمل میکند چنانچه حق تعالی … این کمان … صلوات الله علیه ارواح
خود … منیر الحاسبین که … ان … بابه … از قصص حکایات … اصحاب …
… از علم … بنا کاران … و … بعضی … حضرت علی … و جمیع …
… و پس صبح … قصه اول … کلینی … نیست … شدند … و در … ان … سعید … مردان
حکایت … رسول … و … شدند … و …
مومنان … بعضی … فرق … شدند … آن … افتاد و در … آن … بود … از …
… میکند … نظر
بران زن افتاد کفت تو از انسی یا از جن کفت از انسم پس دیکر بالا از سخن نکفت و بر او …

و … جامع … در … مرد …
… موج ان عمل … دید … آن …
… اضطراب … و … رسید …
اضطراب … کر … این … با … کرد … خداوند …
… رسید … این کار … کرده … خدا … کند …
نکرده ام کفت … از خدا …
تو … و تو … این کار … از … اول … از سخن نکفت … و …
بود … این … در … کرد … بود … از …
خود … در … شد … در … راه … و … بود …
در … کمان … راه … است …
… کفت … کرد … در …

که خدا پسر بکار ... ایرا بفرزندی کرامت کرد مرا ... [illegible]

ایرا بفرزند جوان گفت ... کار خیر بکرده است ... [illegible]

سا بکند جوان و کار خیر ... راهب ... پسر ... [illegible]

نزد خدا حسنه ... حاجت ... زمانی ... ایشان ... [illegible]

جوان کنم و از خدا حاجت ... بعد از آنکه راه رفتند ... [illegible]

تو این بگو چه کردند ... بسیاری راه ... آن روان شد ... [illegible]

سایه آن ... رفتند ... جوان روان ... مستجاب شد ... حضرت جعفر بن محمد الصادق ... [illegible]

براه دیگر رفت و آن ابر با جوان ... تو مستجاب ... از خوف خدا ... [illegible]

تو از هر بهتر بود ... گفت ... قصه دوم ... [illegible]

قصه خود را نقل کرد ... بعد از این خوب ... روایت کرده ... [illegible]

علیه روایت ... قاضی ... بود و آن ... [illegible]

بقاضی گفت که مرد معتمدی را طلب کن که بان کار نفرستم قاضی گفت که کسی معتمد تر از برادر

... [illegible]

انچه سخن ... بخواهم ... گفت ... [illegible]

بخواهند کار را قبول نخواهیم ... گفت ... [illegible]

مرا این کار ... پادشاه ... [illegible]

کرد قاضی ... [illegible]

زن برادر من ... قاضی ... [illegible]

پادشاه گفت ... تو ... [illegible]

پادشاه مرا امر کرده است ... اجابت ... [illegible]

سنگسار میکنیم ... [illegible]

و کوه ... [illegible]

... [illegible]

دیران بود ... قصه خود را ... [illegible]

خدمت میکرد آن غلام عاشق آن زن شد و با او در آویخت و گفت اگر بمعاشرت من راضی

... [illegible]

[illegible]

بمانوش گفت میشود بشرط آنکه یکی از شما برود و او را ببیند و برای شما خبر بیاورد

[illegible]

چون

چون

[illegible]

راضی نبود بر رفتن من و سفارش او را برادر خود کردم چون برگشتم و از احوال او سوال کردم برادرا

[illegible]

وقصه خود را که گفت از آبیاع ... آمد
نقل کرد زن ... را با ... گفت خدا ... آن زن
که بشنو پس گفت خدا تو را بخود را نقل کرد ... بود پس آن زن
و دو ارکشیده و قصه خود در برابر ایشان ... بکذاری
تو را با بار زد و چون اول ... شوی ... را بامال ... صلوات الله
عاجب بشود ... بخواهم ... مردان ... ابن بابویه علیه الرحمه ... بود
و بکرا حبابحی ... قصه سیم ابن بابویه ... ازو
که عبادت خدا ... اهل مملکت ... شخصی بود که کار او ... کفن ... گفت
شدو بادشاه و اهل ... روایت کرده است که ... کفن ... گفت
علیه روایت کرده است ... بسیار ... برای خود ... و چون او مرد
پس یکی از همسایگان او ... کفن ... کند
پس آن بینائی از گرفتن کفن ابا کرد و بسیار مبالغه کرد تا کفن لجز را برداشت و چون آن شخص مرد
[illegible]

بجا آوردند بود
در آن حال حق تعالی بفضل خود ...
که آنچه در ... جمع کن ... شخص ... خصمان ... قصه چهارم
آنچه در ... جمع کن پس ... از خوف ... تو را ... بود
و فرمود که تو را چه باعث شد ... چون از خوف ... خود و کار ...
از ترس تو چنین کردم حق تعالی تو را ... رسول صلی الله علیه و آله ... خود
تو را از تو راضی ... روز ... حضرت رسول صلی الله علیه و آله ... حضرت ...
ابن بابویه نقل کرده است که روزی ... عذاب الهی از ... او را طلبید ...
ناگاه شخصی ... بجنبش ... حضرت ... ام ...
بر زمین ... مسموم ... شد ... عذاب ...
شدیدتر است تاب ندارد پس حضرت فرمود که نزدیک این مرد روید تا برای شما دعا کند
[illegible]

[illegible] حاصل از آن برای [illegible]

کردم و حاضر بودیم و چون [illegible] پس اندکی [illegible] داشتم

او گاو [illegible] گفتم این [illegible] پدر و مادرم [illegible]

از زمین طلب کرد [illegible] برنج طلب [illegible] پدر و مادرم [illegible]

حاصل آن برنج [illegible] خداوند [illegible] و عیال خود [illegible]

خداوندا اگر میدانی [illegible] پدر و مادر [illegible] بیدار شوند [illegible] اگر میدانی [illegible]

آن شب [illegible] خود [illegible] پس [illegible] خداوند [illegible]

و در شب [illegible] پس [illegible] انتظار [illegible] و بسیار [illegible]

واهل و عیالم [illegible] صبح [illegible] صد دینار [illegible]

بیدار کنم و نخواستم [illegible] و [illegible]

شد و در میان پای او نشستم گفت از خدا بترس و مهر خدا را به ناحق مشکن پس برخواستم

و از صد دینار گذشتم [illegible] بیرون آمدند [illegible] و از زنی [illegible] قصه ششم [illegible] حضرت صادق صلوات الله علیه روایت کرده است [illegible] امیر المؤمنین صلوات الله علیه [illegible] حضرت رسول صلی الله علیه و آله [illegible]

[illegible] برند [illegible]

بانو [illegible] حضرت [illegible] و فرمود [illegible] آدم

و [illegible] امیر المؤمنین [illegible] امیر المؤمنین [illegible]

[illegible] بدر [illegible] امیر [illegible] عذاب [illegible]

[illegible] مکلف [illegible] عقاب [illegible] میان [illegible]

گفتم [illegible] اختیار [illegible] پس [illegible] امیر المؤمنین صلوات الله علیه

گناه [illegible] خداوند [illegible] پس [illegible] امیر المؤمنین صلوات الله علیه [illegible]

شد گفت خداوند [illegible] پس [illegible] حضرت [illegible]

و از او سؤال نمودم [illegible] از تو سؤال [illegible]

اختیار کردم خدا [illegible] بخواست [illegible]

قبول فرمود برخیز و دیگر چنین کار مکن قصه هفتم بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر

صلوات الله علیه منقول است [illegible] زناکار [illegible] جوانان بنی اسرائیل [illegible] عابد [illegible] بسیار [illegible] آن زن [illegible] آمد [illegible] عابد [illegible] جوانان بنی اسرائیل [illegible] عابد [illegible]

و درت

باو رسانید و دوستان او [illegible]

حال منتفر شد و در بازو داشت خود را [illegible] ابلیس را خبر کرد [illegible]

بعد داشت و دیگر رفت و دست خود [illegible] ابلیس را خبر [illegible] سبب مضطرب [illegible] از

در ایران بلوغت رسید که چه کار [illegible] سوخته بود قصه [illegible] میهمان [illegible] آن

و دیگر گذاشت [illegible] صادر [illegible] بنی اسرائیل بود [illegible] میعاد [illegible]

بجز آن خطائی که از آن [illegible] چون [illegible] عابدی در بنی اسرائیل [illegible] از انگشتان خود [illegible] گفت که [illegible] نظر کرد

که عابد دست خود را [illegible] منقول است که [illegible] انگشت [illegible] علیه و آله [illegible] بیت المقدس [illegible] از

حضرت صادق صلوات الله علیه [illegible] آورد تا صبح [illegible] رسول صلی الله علیه [illegible] بیت [illegible]

او را وسوسه کرد و [illegible] در آن کار بود تا صبح [illegible] از حضرت [illegible] و احبار که [illegible]

[illegible] قصه [illegible] حضرت یحیی علیه السلام [illegible] رهبانان و احبار [illegible] شده اند [illegible] پشم [illegible]

گذاشته اند و زنجیرها در گردن کرده و بر ستونهای مسجد بسته اند چون این جماعت را مشاهده

[illegible]

[illegible] کلاه [illegible]

خود را [illegible] بسیاری گریه [illegible] خدا [illegible]

و طلال [illegible] پیراهن [illegible] آهن [illegible] که از بسیاری گریه [illegible] عقبه

[illegible] حضرت یحیی [illegible] چون این خبر [illegible] میان [illegible]

پلاس [illegible] بنی اسرائیل [illegible]

[illegible] عباد بنی اسرائیل [illegible]

[illegible] گفت [illegible] از خوف الهی [illegible]

[illegible] عقبه [illegible] خدا [illegible]

ساخت و بر رویش گذاشت و استخوانهایش را فرو داد از اشک چنان ترشح بود

[illegible] حضرت زکریا [illegible]

[illegible]

غضبان غضب زیرا که آتش است و در آن
میگوید زیرا آن هفتصد سال راه عمق است و در آن تابوتها ضد و فقار
آنجا فرو خفته شد صد سال راه عمق است و در آن بجای آتش است و زنجیرها
و آدمی چاهی است از آتش و در آن تابوتها از آتش است و علمها از آتش است ایشان را از آن
و در آن چاه تابوتها و زنجیرها و علمها از آتش است چه بسیار ظالم از کفران و طلب ایشان
از آتش هست و جامها و زنجیرها و اغلالها چه بسیار از یحیی رفت و ...
[illegible]
از آتش هست و جامها و آورد که ...
برادر است و فرما در آوردکه واعظان ... زیرا ... یحیی ... ایشان
برو دست و فرمان در مجلس از جواز حضرت یحیی ... که نامش آتش جهنم ... یحیی
سوخته با یار از پس ... پس ما در طلب فرزندم یحیی ... وصف ... آتش ... بود
کرا و از نصیب بعد از مرگ او پس با او گفت طلب ... و در آن ... جنید ...
چرا سیدند کرای با در یحیی که ... گفت ... از ... جوانی ... آب ...
رسید از او سؤال نمود که ... مولای ... خود ...
روی ... در فلان ... عقیده ... و نظر ... شد ... رفت ...
مسکین گفت که ... و بکار ... خود ...
میان استانهای خود که آنست و او را بجد اسو کند داد که با او بخانه رود پس با او بخانه رفت

[illegible]

دنیا
شنقغ ... ابن ... الهی
بکار ... ابن ... عباس ... کرده اند ... شهید شد
مؤمن و کلاه ... ابو ... عباس ... ابن الزبیر ... بودیم ... گفت علم
رفت و بار احبار و رهبانان ... ابن الزبیر ... مجلس ... النجار
فصل دهم ابن ... رسول صلی الله علیه وآله ... ابو الدرداء ... از انصار ... ودران
روزی در مسجد رسول صلی الله علیه وآله ... و بعضی ... ابو ... بود
اعمال و عبادت ... صحابه ... بود ... از دوستان ... جزای
یکی که مانش ... بود ... بودیم ... آن ... که از دوستان ... بود
بین ... بالسیس ... تمام ... بگفت ... دنیا ... گفتم ...
حضرت ... کرد ... منفعل ... بود ... از دو ... در
برابر انها نعمت فرستادی و چه بسیار بدیها که از من صادر شد و کرم کردی و رسوا نکردی الهی عمر من

[illegible]

محشر میکنند آنرا آنکه جمیع زنان بهشتم با خود را زیاده فرمود
را اورم گراه از آنها از زنان و خدا زنان شنیدم رفتیم که ایشان مبارکش بمجلس
پس فرمود مکیده از آنحضرت و بکنت جنت علیها السلام پس
حکم مارا از بان میکنده از دریا نمای افتاد از آنحضرت جنت خیر صلوات الله و آل
اخبار او میفرمود و اورا از دریا و حرکت او بیداری شنیدیم بابه چه جنگ فاطمه اوقات او ارزانی
پس بسیار گرفتند تا آنکه دیگر صدا او را از بسیاری بنمود آنحضرت را غالب او را که
پس بسیار گریستند آنحضرت غالب حرکت دادم آنحضرت وجود آنحضرت در عالب آمدند و از آنجا
گفتم که النفس خواب را گفتم چند آنکه حرکت دادم بجانب خانه آنحضرت غشی آنحضرت را با زنده بهوش آمد و گفتند
صبح آنحضرت را بیدار کنیم چند وجود و دیدم بجانب آنحضرت آوردار این غشی ابا بود و در دار کردم را که
بود گفتم انا لله و انا الیه راجعون و والله ای ابوذر روی آنحضرت عرض کرد ای ابوذر به بینی مرا که
کرقصه خبر بود عرض کردم فرمود که از جهت نیکی فرمود آنکه ای ابوذر به بینی مرا این
روسید بعد بس ای آورند و بر فرمود که در جنت فرمودند و درینجا بکار
فرمودند مسلم بنیم تعجب بعداب
وزبانیه تند خو مرا احاطه کرده باشند و نزد خداوند جبار مرا بدارند و جمیع دوستان در

[illegible]

۱۲۳

ای لا یحل ما عقده الله کالحصار آراء الناس واهوائهم قوله علیه السلام کما قد وقع لعله اشارة الی الصلح
والرضا بالحکمین او الی بعض غزوات صفین فعلی الاول سبر الجنود اشارة الی قتال الخوارج وعلی
الثانی الی ما اراد علیه السلام من الرجوع الی قتال معویة والحراب مصدر کالمحاربة وجمع حربة وفیها
هنا تجوز ویمکن ان یقرأ بالضم والتشدید جمع حارب وفی بعض النسخ احزاب ای احزاب الشرک
الذین حاربوا الرسول صلی الله علیه وآله والارف کغرف جمع ارفة بالضم وهی الحد بین الارضین
وارّف علی الارض تاریفا جعل لها حدودا وقسمها ونصل الشیء اظهره وفی بعض النسخ رصّا
بالراء من قولهم رصّ البناء رصّا اذا الصق بعضه ببعض قوله علیه السلام حیهم ای برث حیهم والمراد
بالاسمین الاعلین کلمتا التوحید او القران واهل البیت والمراد بالنجوم اولا الائمة
وثانیا الدلایل الدالة علی امامتهم قوله علیه السلام لیحمی حماه الضمیر راجع الی الاسلام وحماه ما
حرمه الله فیه ومرعاه ما احله ومیزان العدل بیان للمیزان وحکم الفصل الحکم الذی یفصل
بین الحق والباطل ویقال کفیناک من رجل مثله حسبک وقوله یحب الله اما متعلق بیحجزون
او به وبما قبله علی التنازع او بقوله یتواصلون ویتساقون تفاعل من السقی وفی بعض
النسخ یتناسقون ای یتتابعون وفی بعضها یتراشفون من قولهم رشف الماء ای مصه
اقول وکانت النسخ التی عندنا سقیمة فصححناها علی ما تیسر من اجتماعها وعسی ان یتیسر
نسخة اخری اقرب الی الصحة وبالله التوفیق بکار

الحجاج

كنز الكراجكي قال الشعبي كنت بواسط وكان يوم اضحى فحضرت صلوة العيد مع الحجاج ١
فخطب خطبة بليغة فلما انصرف جاءني رسوله فاتيته فوجدته جالسا مستوفزا قال يا شعبي هذا
يوم اضحى وقد اردت ان اضحي فيه برجل من اهل العراق واحببت ان تسمع قوله فتعلم
اني قد اصبت الراي فيما افعل به فقلت ايها الامير او ترى ان تستن بسنة رسول الله صلى الله عليه وآله
وتضحي بما امر ان يضحى به وتفعل مثل فعله وتدع ما اردت ان تفعله به في هذا اليوم
العظيم الى غيره فقال يا شعبي انك اذا سمعت ما يقول صوبت رايي فيه لكذبه على الله
وادخاله الشبهة في الاسلام قلت افيرى الامير ان يعفيني من ذلك قال لا بد منه ثم امر
بنطع فبسط وبالسياف فاحضر وقال احضروا الشيخ فاتوه به فاذا هو يحيى بن يعمر
فاغتممت غما شديدا وقلت في نفسي واي شيء يقوله يحيى مما يوجب قتله فقال له الحجاج
انت تزعم انك زعيم العراق قال يحيى انا فقيه من فقهاء اهل العراق قال فمن اي
فقهك زعمت ان الحسن والحسين من ذرية رسول الله قال ما انا زاعم ذلك بل قائله بحق
قال وباي حق قلته قال بكتاب الله عز وجل فنظر الي الحجاج وقال اسمع ما يقول فان هذا
مما لم اكن سمعته عنه اتعرف انت في كتاب الله شيئا يدل على ذلك وافكر الحجاج مليا
ثم قال ليحيى لعلك تريد قول الله عز وجل فمن حاجك فيه من بعد ما جاءك من العلم
فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءكم ونساءنا ونساءكم وانفسنا وانفسكم ثم نبتهل
فنجعل لعنة الله على الكاذبين وان رسول الله صلى الله عليه وآله خرج للمباهلة ومعه
علي والحسن والحسين قال الشعبي فكانما اهدى الى قلبي سرورا وقلت في نفسي قد

خلص

خلص يحيى وكان الحجاج حافظا للقرآن فقال له يحيى والله انها لحجة في ذلك بليغة
ولكن ليس منها احتج لما قلت فاصفر وجه الحجاج واطرق مليا ثم رفع راسه الى يحيى وقال له
ان انت جئت من كتاب الله بغيرها في ذلك فلك عشرة الآف درهم وان لم تات
بها فانا في حل من دمك قال نعم قال الشعبي فغمني قوله وقلت اما كان في الذي نزع
الحجاج ما يحتج به يحيى ويرضيه بانه قد عرفه وسبقه اليه ويتخلص منه حتى رد عليه وافحمه فان جاءه
بعد هذا بشيء لم آمن ان يدخل عليه فيه من القول ما يبطل به حجته لئلا يقال انه قد علم ما قد
جهله هو فقال يحيى للحجاج قول الله عز وجل ومن ذريته داود وسليمان من عنى بذلك
قال الحجاج ابرهيم قال فداود وسليمان من ذريته قال نعم قال يحيى ومن نص الله عليه بعد
هذا انه من ذريته فقرا الحجاج وايوب ويوسف وموسى وهرون وكذلك نجزي المحسنين
قال يحيى ومن قال وزكريا ويحيى وعيسى قال يحيى ومن اين كان عيسى من ذرية ابرهيم و
لا اب له قال من قبل امه مريم قال يحيى فمن اقرب مريم من ابرهيم ام فاطمة من محمد
صلى الله عليه وآله وعيسى من ابرهيم او الحسن والحسين من رسول الله صلى الله عليه وآله
قال الشعبي فكانما القمه حجرا فقال اطلقوه قبحه الله وادفعوا اليه عشرة الآف درهم
لا بارك الله له فيها ثم اقبل علي فقال قد كان رايك صوابا ولكنا ابيناه ثم دعا
بجزور فنحره وقام فدعا بالطعام فاكل واكلنا معه وما تكلم بكلمة حتى انصرفنا ولم يزل
مما احتج به يحيى بن يعمر واجما بيان قال الجوهري استوفز في قعدته اذا قعد قعودا منتصبا
غير مطمئن وفي القاموس وجم كوعد وجما ووجوما سكت على غيظ والشيء كرهه بجاره

غروان ظ

محمد بن العباس عن جعفر بن محمد بن مالك عن الحسن بن علي بن مهران عن سعيد بن عثمان
عن داود الرقي قال سألت ابا عبد الله عليه السلم عن قوله تعالى الشمس والقمر بحسبان قال ان
الشمس والقمر آيتان من آيات الله يجريان بامره ثم ان الله ضرب ذلك مثلا لمن وثب
علينا وهتك حرمتنا وظلمنا حقنا فقال هما بحسبان قال هما في عذابي بيان بحسبان
قال المفسرون اي بجريان بحساب مقدر معلوم في بروجهما ومنازلهما وقال في القاموس
الحسبان بالضم جمع الحساب والعذاب والبلاء والشر فالتعبير عنهما بالشمس والقمر على زعم
اتباعهما او على التهكم ويؤيده ما رواه علي بن ابرهيم في تفسيره عن الحسين بن خالد عن
الرضا عليه السلم في قوله تعالى الرحمن علم القرآن قال الله علم محمدا القرآن قلت خلق الانسان
قال ذلك امير المؤمنين عليه السلم قلت علمه البيان قال علمه بيان كل شيء يحتاج الناس
اليه قلت الشمس والقمر بحسبان قال هما بعذاب الله قلت الشمس والقمر يعذبان قال
سألت عن شيء فاتقنه ان الشمس والقمر آيتان من آيات الله يجريان بامره
مطيعان له ضوؤهما من نور عرشه وحرهما من جهنم فاذا كانت القيمة عاد الى العرش
نورهما وعاد الى النار حرهما فلا يكون شمس ولا قمر وانما عناهما لعنهما الله
او ليس قد روى الناس ان رسول الله صلعم قال ان الشمس والقمر نوران في النار
قلت بلى قال اما سمعت قول الناس فلان وفلان شمس هذه الامة ونورها
قلت بلى قال فهما في النار والله ما عنا غيرهما بجار

قال ابو الفتح الكراجكي في كنز الفوائد قال اخبرني القاضي ابو الحسن في عدة من الرواة
قال قال معونة بن نضلة كنت في الوفد الذين وجههم عمر بن الخطاب في فتح مداين حلوان
وطلبنا المشركين في الشعب فلم يردوا عليهم فحضرت الصلوة فانتهيت الى ماء
فنزلت عن فرسي واخذت بعنانه ثم توضأت واذنت فقلت الله اكبر الله اكبر
فاجابني شيء من الجبل وهو يقول كبرت تكبيرا ففزعت لذلك فزعا شديدا ونظرت
يمينا وشمالا فلم ار شيئا فقلت اشهد ان لا اله الا الله فاجابني وهو يقول الآن حين
اخلصت فقلت اشهد ان محمدا رسول الله فقال نبي بعث فقلت حي على الصلوة فقال فريضة
افترضت فقلت حي على الفلاح فقال قد افلح من اجابها واستجاب لها فقلت قد قامت الصلوة
فقال البقاء لامة محمد وعلى راسها تقوم الساعة فلما فرغت من اذاني ناديت باعلى صوتي
حتى اسمعت ما بين لابتي الجبل فقلت انسي ام جني فاطلع راسه من كهف الجبل فقال ما انا بجني
ولكن انسي فقلت له من انت يرحمك الله قال انا زريب بن ثملا من حواري عيسى بن مريم اشهد
ان صاحبكم نبي وهو الذي بشر به عيسى بن مريم ولقد اردت الوصول اليه فحالت فيما بيني وبينه
فارس وكسرى واصحابه ثم ادخل راسه في كهف الجبل فركبت دابتي ولحقت بالناس وسعد بن
ابي وقاص اميرنا فاخبرته بالخبر فكتب بذلك الى عمر بن الخطاب فجاء كتاب عمر يقول الحق
الرجل فركب سعد وركبت معه حتى انتهينا الى الجبل فلم نترك كهفا ولا شعبا ولا واديا
الا التمسناه فيه فلم نقدر عليه وحضرت الصلوة فلما فرغت من صلوتي ناديت باعلى
صوتي يا صاحب الصوت الحسن والوجه الجميل قد سمعنا منك كلاما حسنا فاخبرنا من
انت يرحمك الله اقررت بالله وبنبيه عم قال فاطلع راسه من كهف الجبل فاذا شيخ

ابيض الراس واللحية له هامة كانها رحى فقال السلام عليكم ورحمة الله وبركاته قلت عليك السلام ورحمة الله
من انت يرحمك الله قال انا زريب بن ثملا وصي العبد الصالح عيسى بن مريم صلى الله عليه كان سال ربه لي
البقا الى نزوله من السماء وقراري في هذا الجبل وانا موصيكم سددوا وقاربوا واياكم وخصالا
تظهر في امة محمد فان ظهرت فالهرب الهرب ليقوم احدكم على نار جهنم حتى تطفا خير له من البقاء
في ذلك الزمان قال معوية بن نضلة قلت له يرحمك الله اخبرنا بهذه الخصال لنعرف ذهاب دنيانا
واقبال اخرتنا قال اذا استغنى رجالكم برجالكم واستغنت نساؤكم بنسائكم وانتسبتم الى غير
مناسبكم وتوليتم الى غير مواليكم ولم يرحم كبيركم صغيركم ولم يوقر صغيركم كبيركم وكثر طعامكم فلم تزده
الا غلا اسعاركم وصارت خلافتكم في صبيانكم وركن علماؤكم الى ولاتكم فاحلوا الحرام وحرموا
الحلال وافتوهم بما يشتهون اتخذوا القران الحانا ومزامير في اصواتهم ومنعتم حقوق الله من اموالكم
ولعن اخر امتكم اولها وزوقت المساجد وطولت المنابر وحليتم المصاحف بالذهب والفضة
وركب نساؤكم السروج وصار مستشار اموركم نساؤكم وخصيانكم واطاع الرجل امراته وعق
والده وضرب الشاب والدته وقطع كل ذي رحم رحمه وبخلتم بما في ايديكم وصارت اموالكم عند
شراركم وكنزتم الذهب والفضة وشربتم الخمر ولعبتم بالميسر وضربتم بالكبر ومنعتم الزكوة و
رايتموها مغرما والخيانة مغنما وقتل البري ليغتاظ العامة بقتله واختلفت قلوبكم فلم يقدر احد
منكم يامر بالمعروف ولا ينهى عن المنكر وقحط المطر فصار قيظا والولد غيظا واخذتم العطاء
فصار في السقاط وكثر اولاد الخبيثة يعني الزنا وطففت المكيال وكلب عليكم عدوكم وضربتم
بالمذلة وحرمتم اشقيا وقلت الصدقة حتى يطوف الرجل من الحول الى الحول ما يعطي عشرة دراهم
وكثر الفجور وغارت العيون فعندها نادوا فلا جواب لهم يعني دعوا فلم يستجب لهم قال الكراجكي

رحمه الله اعلم ايدك الله ان قوله في هذا الخبر ولعن اخر امتكم اولها مما يطعن به الناصبي ان
فيطعنا علينا لما نحن عليه من ذم الظالمين بعد رسول الله صلعم وذلك ظن فاسد لانا انما
نلعن من ثبت عندنا ظلمه وقد لعن الله تعالى الظالمين في كتابه فقال الا لعنة الله على الظالمين
واخبر النبي صلعم بان من اصحابه من يغير بعده ويبدل ويغوي ويفتن ويضل ويظلم ويستحق
العقاب الاليم والخلود في الجحيم فمما روي عنه في ذلك قوله عم لاصحابه لتتبعن سنن من
كان قبلكم شبرا بشبر وذراعا بذراع حتى لو دخلوا في جحر ضب لاتبعتموهم فقالوا يا
رسول الله اليهود والنصارى قال فمن اذن وقوله وقد ذكرت عنده فتنة الدجال
الا واني لفتنة بعضكم اخوف مني لفتنة الدجال وقوله عم انكم محشورون الى الله يوم القيمة
حفاة عراة وانه سيجاء برجال من امتي فيؤخذ بهم ذات الشمال فاقول يا رب اصحابي
فيقال انك لا تدري ما احدثوا بعدك انهم لم يزالوا مرتدين على اعقابهم منذ فارقتهم
وقوله في حجة الوداع الا لا اعرفنكم ترتدون بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض الا
اني قد شهدت وغبتم وقوله عم في مرضه الذي توفي فيه اقبلت الفتن كقطع الليل المظلم
يتبع اخرها اولها الاخرة شر من الاولى وقوله عم يكون لاصحابي بعدي زلة يعمل بها قوم
يكبهم الله عز وجل في النار على مناخرهم وحدثني من طريق العامة ابو محمد عبد الله بن عثمان بن
حماس بمدينة الرملة عن ابي الحسن احمد بن محبوب عن ابي العباس محمد بن الحسن بن قتيبة العسقلاني
عن كثير بن عبيد ابي الحسن الحذاء عن محمد بن حمير عن مسلمة بن علي عن عمر بن ذرة عن فلانة الحرمي
عن ابي مسلم الخولاني عن ابي عبيدة بن الجراح عن عمر بن الخطاب قال اخذ رسول الله صلعم بلحيتي
وانا اعرف الحزن في وجهه فقال يا عمر انا لله وانا اليه راجعون اتاني جبريل انفا فقال

انا لله وانا اليه راجعون فعلت اجل فانا لله وانا اليه راجعون فمم ذاك يا جبرئيل قال ان
امتك مفتتنة بعدك بقليل من الدهر غير كثير فعلت فتنة كفر او فتنة ضلالة قال كل سيكون
فعلت ومن اين ذلك وانا تارك فيهم كتاب الله قال بكتاب الله يضلون واول ذلك
من قبل امرائهم يمنعون الامراء الحقوق فيسال الناس حقوقهم فلا يعطونها فيفتتنوا و
تقتتلوا ويتبعوا القراء هوى الامراء فيمدونهم في الغي ثم لا يقصرون فعلت يا جبرئيل فبم يسلم
من يسلم منهم قال بالكف والصبر ان اعطوا الذي لهم اخذوه وان منعوه تركوه فهذا
بعض ما ورد من الاخبار في انه كان بعد رسول الله صلى الله عليه واله من ضل واضل وظلم
وغشم ووجب لعنه والبراءة منه ومن فعله فاما الوجه الذي يجب ان يحمل عليه ما تضمنه
الخبر الذي اوردناه من قوله ولعن آخر امتكم اولها فهو ما استحله الظالمون المبغضون
لامير المؤمنين صلى الله عليه من لعنه والمجاهرة بسبه وذمه فلسنا نشك في انه قد
برئت منه الخوارج ولعنه معوية ومن بعده من بني امية على المنابر وتقرب اكثر الناس
الى ولاة الجور بذمه ونشا اولادهم على سماع البراءة منه وسبه تجاهر

من تهذيب باب استحباب الدعاء على العدو في الركعتين الاولتين من صلوة الليل

محمد بن يعقوب عن محمد بن يحيى عن احمد بن محمد عن علي بن الحكم عن مالك بن عطية عن
يونس بن عمار قال قلت لابي عبد الله عليه السلم ان لي جارا من قريش من آل محرز قد نوه
باسمي وشهرني كلما مررت به قال هذا الرافضي يحمل الاموال الى جعفر بن محمد قال فقال لي
ادع الله عليه اذا كنت في صلوة الليل وانت ساجد في السجدة الاخيرة من الركعتين
الاخريين فاحمد الله ومجده وقل اللهم ان فلان بن فلان قد شهرني ونوه بي
وغاظني وعرضني للمكاره اللهم وقرب اجله واقطع اثره وعجل ذلك
يا رب الساعة الساعة ثم ذكر انه فعل ذلك ودعا عليه فهلك

١ روي ان رجلاً جاء الى النبي صلى الله عليه وآله واسترشده الى خصلة تكون فيها جماع الخير
فقال عليه السلم اشترط عليك ان لا تكذبني ولن اسئلك وراء ذلك فهان على الرجل
ترك الكذب خاصة والمعاهدة على اجتنابه دون ساير القبايح وشرط على نفسه ذلك
فلما انصرف جعل كلما هم بقبيح يفكر ويقول ارايت ان سالني عنه النبي عليه السلم ما كنت
قائلاً له لانني ان صدقته افتضحت وان كذبته نقضت العهد بيني وبينه فكان ذلك
٢ سبباً لاجتنابه لساير القبايح فاجتمع فيه الخير كله

في فضيلة الحناء

رواه جعفر بن محمد الانصاري عن عكرمة بن عباس قال كنا مع النبي صم في بعض طرق المدينة
اذ استقبلنا المقداد بن الاسود فقال له النبي صم يا مقداد من اين اقبلت قال من الحمام يا رسول الله
قال صم ما لي لا ارى اثر الحمام عليك قال وما اثره يا رسول الله قال التحني بالحنا فانه يصرف الجذام
والبرص وهي شجرة مباركة حنت الينا اهل البيت واعلم ان التحني بالحنا يزيد في حسن الوجه
وضياء النور ويحيي الفؤاد ويزيد الدمعة واعلم ان التحني بالحنا امان من ضغطة القبر
التحني حجر عند منكر ونكير يا ابا عبد الله ما تعلم ان العبد اذا مات وغسل وادرج في اكفانه
وصلي عليه ويؤتى به الى قبره فيلحد ويدفن يأتيه منكر ونكير فيقبضان على عضديه فيجلسانه
فاذا ابصرا به اثر الحنا قال منكر لنكير اتركه حتى ينام في مرقده كما تنام العروس في خدرها
الى يوم القيمة فلا سلطان لنا عليه فان عليه اثر الحنا تم الحديث الشريف بمنه وجوده

١ روي عن النبي صلى الله عليه وآله ان تارك الصلوة ثلثة ايام وثلاث ليال لا يغسل ولا يكفن
ولا يدفن في مقابر المسلمين قال فمات رجل في المدينة ما دار وجهه الى قبلة منذ خلقه الله تعالى
فجاء الناس الى رسول الله صلى الله عليه وآله فقالوا ما نصنع بفلان العاصي فبيناهم
في الحديث واذا علي بن ابي طالب عليه السلم قد اقبل والنبي يقول هذا لا يغسل ولا يكفن
ولا يدفن في مقابر المسلمين قال علي عليه السلم الشفاعة فيه يا نبي الرحمة وسراج الامة فانه
كان اذا رآني وعلى راسه حزمة الحطب رماها واتى يقبل يدي ويقول يا ابا الحسن اني
احبك فقال رسول الله صلى الله عليه وآله غسلوه وكفنوه فلما فرغوا من تجهيزه صلى عليه
النبي صلى الله عليه وآله والصحابة باجمعهم خلفه فلما فرغ من الصلوة امر بدفنه ثم التفت
الى علي عليه السلم وقبل بين عينيه وقال يا علي حبك حسنة لا يضر معها سيئة وبغضك
٢ سيئة لا ينفع معها حسنة تم **علامة السعادة** **في اربعة اشياء**
ذكر الذنوب الماضية ونسيان الحسنات الماضية ونظره الى من هو
فوقه في الدين ونظره الى من هو دونه في الدنيا **وعن بعض الحكماء** ان
شعار الايمان والاسلام اربعة التقوى والحيا والشكر والصبر **وعن** وهب
بن منبه رضي الله عنه مكتوب في التورية الحريص محروم وان كان ملك الدنيا و
والمطيع مطاع وان كان مملوكاً والقانع غني وان كان جايعاً **وقال النبي**
صلى الله عليه وآله وسلم حركة الطاعة دليل المعرفة كما ان حركة الجسم دليل الحيوة

صدق

۱ شیخ و دیگران بسند معتبر از عیسی بن عبد العزیز روایت کرده اند که گفت روزی
در خدمت حضرت صادق علیه السلم بودم مردی از اصحاب ما آمد و گفت فدای تو
شوم من پریشانم حضرت فرمود که روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه
بدار و در چاشت روز جمعه بر بام خانه خود یا بیابانی برو که کسی ترا نبیند
و حضرت رسول صلی الله علیه و آله را زیارت کن پس بدو زانو بنشین و زانوها
را بر زمین یا بر خاک بگذار و باید که رو بقبله باشی و دست راست را بر روی
دست چپ بگذار و بگو اللّٰهمّ اَنْتَ اَنْتَ انقَطَعَ الرَّجاءُ اِلّا مِنْکَ و
خابَتِ الآمالُ الّا فیکَ یا ثِقَةَ مَنْ لا ثِقَةَ لَهُ لا ثِقَةَ لی غَیْرُکَ اجْعَلْ لی مِنْ
اَمْری فَرَجاً وَمَخْرَجاً وارْزُقْنی مِنْ حَیْثُ احْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا اَحْتَسِبُ
پس بر خاک سجده کند و بگوید یا مُغیثُ اجْعَلْ لی رِزْقاً مِنْ فَضْلِکَ اگر
چنین کنی در صبح روز شنبه روزی تازه بدست تو می آید

۱ ومن الناس من يعبد الله على حرف اى على ضعف في العباده كضعف القائم على حرف
اي على طرف جبل او نحوه وقيل اى على شك وقيل يعبد الله بلسانه دون قلبه قيل نزلت
في جماعة كانوا يقدمون على رسول الله صلى الله عليه واله المدينة فكان احدهم اذا صح
جسمه ونتجت فرسه وولدت امرأته غلاما وكثرت ماشيته رضي به واطمأن اليه وان
اصابه وجع وولدت امرأته جارية قال ما اصبت في هذا الدين الا شرا وان اصابته
فتنة اى اختبار بجدب وقلة مال انقلب على وجهه اى رجع عن دينه الى الكفر

۲ روی انه [illegible] عمر بن الخطاب [illegible] فقال [illegible] المسلمين [illegible] المؤمنين [illegible] فقال ان [illegible] من مال الله [illegible] الذهب والفضة [illegible] من عرض الناس [illegible]

[illegible]

١ يستحب قراءة هذه الابيات
في كل يوم ثلث مرات لكل حاجة
مجرب سيما للتوسعة في الرزق

يا رب هيئ لنا من امرنا رشدا
واجعل معونتك الحسنى لنا سندا
ولا تكلنا الى تدبير انفسنا
فالنفس تعجز عن اصلاح ما فسدا
انت الكريم وقد وجهت يا صمدي
الى جنابك وجها سايلا وبدا
وللرجاء ثواب انت تعرفه
فاجعل ثوابي دوام البر لي ابدا

٢ من المكارم ما يفعل عند رؤية الهلال تكتب على يدك
اليسرى بسبابة يمينك
محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين وعلي ومحمد
وجعفر وموسى وعلي ومحمد وعلي والحسن ومحمد
وتكتب قل هو الله احد الى اخره ثم تقول اللهم ان الناس
اذا نظروا الى الهلال نظر بعضهم الى وجوه
بعض وتبرك بعضهم ببعض واني نظرت الى
اسمائك واسم نبيك ووليك واوليائك عليهم
السلام والى كتابك فاعطني كل الذي احب
من الخير واصرف عني من الشر وزدني من
فضلك ما انت اهله ولا حول ولا قوة الا
بالله العلي العظيم

كنز الكراجكي جاء في الحديث ان قوما اتوا رسول الله صلى الله عليه واله فقالوا له
الست رسولا من الله تعالى قال لهم بلى قالوا وهذا القران الذي اتيت به
كلام الله تعالى قال نعم قالوا فاخبرنا عن قوله انكم وما تعبدون من دون الله
حصب جهنم انتم لها واردون اذا كان معبودهم معهم في النار فقد عبدوا المسيح
افتقول انه في النار فقال لهم رسول الله صلى الله عليه واله ان الله سبحانه انزل
القران علي بكلام العرب والمتعارف في لغتها ان ما لما لا يعقل ومن لمن
يعقل والذي يصلح لهما جميعا فان كنتم من العرب فانتم تعلمون هذا قال الله
تعالى انكم وما تعبدون يريد الاصنام التي عبدوها وهي لا تعقل والمسيح عليه السلام
لا يدخل في جملتها فانه يعقل ولو قال انكم ومن تعبدون لدخل
فقال القوم صدقت يا رسول الله ص

١ بح روي ان اعرابيا اتى النبي صلى الله عليه واله فقال اني اريد ان اسألك عن اشيا
فلا تغضب فقال سل عما بدا لك فان كان عندي اجبتك والا سألت جبرائيل
فقال اخبرنا عن الصليعاء وعن القريعاء وعن اول دم وقع على وجه الارض
وعن خير بقاع الارض وعن شرها فقال يا اعرابي هذا ما سمعت به قط الكن

يأتيني جبرئيل فاسئله فهبط فقال هذه اسماء ما سمعت بها قط فعرج الى السماء
ثم هبط فقال اخبر الاعرابي ان الصليعاء هي السباخ [جمع سبخة] التي يزرعها اهلها فلا تنبت
شيئا واما القريعاء فالارض التي يزرعها اهلها فتنبت ههنا طاقة فلا يرجع
الى اهلها نفقاتهم وخير بقاع الارض المساجد وشرها الاسواق وهي ميادين ابليس
اليها يغدو وان اول دم وقع على الارض مشيمة حوا حين ولدت قابيل ابن
آدم بيان قال الجزري في حديث علي عليه السلم ان اعرابيا سئل النبي صلى الله عليه
وآله عن الصليعاء والقريعاء الصليعاء تصغير الصلعاء للارض التي لا تنبت
القريعاء ارض لعنها الله اذا نبت او زرع فيها نبت في حافتيها ولم ينبت في

منتهى بحار

١ روى الشيخ المفيد قدس الله روحه في مجالسه ان فضال بن الحسن بن فضال الكوفي مر
بابي حنيفة وهو في جمع كثير يملي عليهم شيئا من فقهه وحديثه فقال لصاحب كان معه والله
لا ابرح او اخجل ابا حنيفة فدنى منه فسلم عليه فرد ورد القوم باجمعهم السلام عليه
فقال يا ابا حنيفة رحمك الله ان لي اخا يقول خير الناس بعد رسول الله صلى الله عليه وآله
علي بن ابي طالب عليه السلم وانا اقول ان ابا بكر خير الناس وبعده عمر فما تقول انت رحمك الله
فاطرق مليا ثم رفع راسه فقال كفى بمكانهما من رسول الله صلى الله عليه وآله كرما وفخرا

اما

اما علمت انهما ضجيعاه في قبره فاي حجة اوضح لك من هذه فقال له فضال اني قد قلت
ذلك لاخي فقال لئن كان الموضع لرسول الله صلى الله عليه وآله دونهما فقد ظلما
بدفنهما في موضع ليس لهما فيه حق وان كان الموضع لهما فوهباه لرسول الله صلى الله
عليه وآله فقد اساءا وما احسنا اذ رجعا في هبتهما ونكثا عهدهما فاطرق ابو حنيفة
ساعة ثم قال له لم يكن له ولا لهما خاصة ولكنهما نظرا في حق عايشة وحفصة فاستحقا
الدفن في ذلك الموضع بحقوق ابنتيهما فقال فضال قلت له ذلك فقال انت تعلم
ان النبي صلى الله عليه وآله مات عن تسع نساء ونظرنا فاذا لكل واحدة منهن
تسع الثمن ثم نظرنا في تسع الثمن فاذا هو شبر في شبر فكيف يستحق الرجلان اكثر
من ذلك وبعد فما بال عايشة وحفصة ترثان رسول الله صلعم وفاطمة عليها السلم
ابنته تمنع الميراث فقال ابو حنيفة يا قوم نحوه عني فانه والله رافضي خبيث انتهى
ثم على تقدير جواز دفنهما هناك فلا دلالة على فضلهما بمعنى زيادة الثواب والكرامة
عند الله تعالى فان ذلك انما يكون بالصالحات من الاعمال كما قال تعالى ان اكرمكم
عند الله اتقاكم نعم لو كان ذلك بوصية من النبي صلعم لكان كاشفا عن فضل و
دليلا على شرف وما روي من انه يلحق الميت نفع في الآخرة بالدفن في المشاهد المشرفة
فانما هو في الحقيقة اكرام لصاحب المشهد بالتفضل على من حل بساحته وفاز بجواره
ان كان من شيعته والمخلصين له تمام

قيل في تفسير قوله تعالى هو اهل التقوى واهل المغفرة وقال رسول الله صلى الله
عليه وآله اللهم اجعلنا من اهل التقوى واهل المغفرة الاول من الاول والثاني
من الثاني من المجهول والاول من الثاني والثاني من الاول من المعلوم

اي كلام الرسول صلى الله عليه وآله — اي ماخوذ من فعل المجهول — اي كلام الله — اي المغفرة — اي من الآية — اي ماخوذ من الفعل المبني للفاعل

عن بعض الاولياء قال ان ... ستر عليك ... وصف ... عليك
يقول يا ابن آدم لو طالت عليك ... تقدم ...
... واسعت عليك ...
ما ... تقدم ...

الخرص: تخمين كردن — رائق: معجب — معضل: معلق — التهاب: توقد — عباب: معظم الماء — جل الشيء: معظمه

الفرط: التجاوز عن الحد — التبحر في العلم: وغيره التعمق فيه والتوسع — لباب الشيء: اصله — التعويق: المنع — اشفت: اي اشرف وقرب

تمثل ... شدن ...

الخمول: ضد الشهرة — التأسف: اظهار الحزن — التلهف: التحسر — وشح: الزين — نفيس: امر مرغوب فيه — سماحت: جوانمردي

الاعتساف: المشي على غير الطريق — الاقتحام: الدخول بغير روية — الرفض: الترك — التأسي: الاقتداء — التنال: اي التسالم — نفاق: نكاث

السطوع: الظهور — التشييد: تحصيص البيت بالجص — اثر الشيء: عقبه — سنح: ظهر — يتوعر: اي صعب — الشرج: حلق الدبر

[illegible]

حکایة ... ولا ... بعض المترجم بعده الله فی ... الان

فی بیته ... کلام ... بعض ... فاصدا فی بان ... و زبانش بعده ... و بیده الله الان

الذین ان قال ... مع بعض الطلبة فاصدا فی ... یان بعض ... اعمی ... نا

افاض فی ... مع بعض ... بعض ... فعل ... ارتعب ...

بعض الاخوان ... عدم ... فاذا ... علیه ... منه فان ...

من وجهان علی ... وکل ... علی ...

الطرب ... فی نفسی ... ابناب ... فی ضمیری ... وقال ...

نامی ... فعلت ... ابناب ... الی نحوی ...

حال ... بعید ... ورده ... بکری ...

... نفس خود امری ... گردید ...

مردی ... بود ... اللهم ...

عفریت — نوعی از جنیان ... صاحب
یوزعون — پیوسته شده که پراکنده نباشد
موقوتا — از مفروضات
شامخ — بسیار بلند
اسفار — جمع سفر

ریح عاصف — باد بسیار تند و سخت
رخاء — یعنی باد نرم و هموار و فرمان بردار
عین القطر — چشمهٔ مس از او بیرون می آید
صافنات الجیاد — اسبان نجیب

مجاب — منقطع
اهل الثغور — اهل سرحدها

مطر مریع ممرع — باران فراوان بسیار
حسوما — بی برکت
یأتی الله
قال القوا فلما القوا — جمع ...

مزقناهم — یعنی پراکنده کردیم ایشان را
تواسم مزلم بسمع ... ادیع
القنوط — ناامیدی
القنوت — الخضوع

یعملون له ما یشاء من محاریب و تماثیل و جفان کالجواب
و قدور راسیات یعنی می ساختند جنیان برای سلیمان انچه
میخواست از قصرها و بناهای رفیع و مثالها و صورتها و کاسها
مانند حوضهای بزرگ و دیگهای بزرگ که نصب کرده بودند
و از بسیاری بزرگی انها را حرکت نمیتوانستند داده

داود و سلیمان ... داود ...

نميرٌ من الميرة ازود — شعرٌ جعد پيچيده — شعر سبط موي آويخته — ولا يزكيهم اي ولا يثني عليهم — يلوون السنتهم اي يفتلون ويعطفون السنتهم — لووا رؤسهم اي يحركون رؤسهم

الرعب الخوف — الفسق الخروج من طاعة الله — منخنقة گلو گرفته شده و مرده — نطيحه شاخ خورده و كشته شده — ذات الشوكة صاحب سلاح و اسباب

متحيّز بمعني جا بادة

الدرء بمعني الدفع — شيط بمعني بغض والشيطان اي البعيد من رحمة الله — محق اي بطل

اغراء بقبيح يعني بر كاشتن كسي بر فعل قبيح — نعاس ونعس پينكي زدن و خواب رفتن — تمدكم يعني مدد كنند شما را

وليمحص الله الذين آمنوا بمعني علي معان بمعني تقديس او امتحن او خالص — المراء بمعني الجدال — الا تمار اي لا تجادل — مردفين رديف شدگان

وربانيين اي الكاملين في العلم والعمل — زحف باد شتر روبرو رفتن ازبراي جنگ — لا خلاق لهم اي لا نصيب لهم

الا متحرفا لقتال او متحيزا الي فئة — مگر دفتن پشت كنند كه جايي مناسب تر از براي جنگ بگردد مثل انكه برپستي باشند بروند بجايي كه بلند باشند — يا انكه پناه برند بگروهي كه ايشانرا باور باشند و با دشمن جنگ كنند — المبذرين اي المسرفين — قنطار پوست گاو نري كه پر از طلا باشد

حصورا اي لا يأتي النساء يعني مردي كه نكند زنان را — عاقر زني كه فرزند نياورد — شقيا محروم

ويحر بيشوا — نكثوا اي نقضوا

علق خون بسته — الكوثر بمعني الكثرة والخاني كالعلم والاولاد والاتباع والاشياع — دون يجي بمعنيين بمعني عند وبمعني غير

اوقيه طلا چهل مثقال طلا — بث يعني پهن كرده ... — ربوه موضع بلند — ان يوري

فقولا له قولا لينا — مشتبه

فارفت — اياب بمعني الرجوع — هدوا هديكوا

سبع المثاني سمي الحمد لانها سبع آيات — وجلت قلوبهم اي اضطربت وخافت

الغلّ السرقة من الغنيمة التي تجمع في الجهاد — نصح — اي داب

الاصر اي الاثم — اخدان جمع خدن دوست — صاغرين ذليل شدگان نزد خدا — ملحودا اي مطرودا

ماووري پنهان گرده شده بود — دليهما اي اهبطهما — فطفقا شرعا — يخصفان بر قعان — بلج بدخل — غواش

عوج كج — نكد كم — بوأكم جا داد شما را — لا تعثوا لا تفسدوا — جاثمين اي يجعلون صدورهم علي الارض — لا تبخسوا اي لا تنقصوا في المكيال

قبس — متبر هالك — دكا خرد بهم خورد — عبلة — يصغاهون

انا قلتم اصله تا قلتم ولما كان فاء وفعل ...

بسم الله الرحمن الرحيم

ومن يضلل الله بمضمون الحروف صيد والكتاب قيد باعث بر تحرير اين كلمات گرديد

اي من منع الله لطفه منه

قول شطط اي قولا بعيدا عن الحق وقيل مالك قرو ما حفظ قر

هجوة الدار اي بجلل الوسيع

لكنود — ناسپاس
أحقاف — ريگ
فخور — مبالغه في الفخر
مرحا — اي مسرورا
مفحص قطاة — خوابگاه اسفرود

ارمله — زن بيوه

نياحة — نوحه كردن
كهف — غار وپناه وخانه
داج — تاريك
مطموس — ممحود
استرهبوا — اي خوفوا
ملأ — اشراف قوم

الدوع والرعب — ما الخوف
خاسئين — ار المبعدين من رحمة الله
عجاج — بانگ كننده
تزدري اعينكم — حقير ميشود بچشمهاي شما
صلود — برگشتن از حلاب

كالحون — ترش روبان
زرق — جمع ازرق
حصيد — حصد برنده
مترف حفيد — يعني طغيان كرده شده از راه زيادي نعمت
فسينغضون رؤسهم — اي فيحركون

حفيد — مخدوم

بؤفك — اي يصرف
خولناه — اي انعمناه
وصيد — عتبة الباب او فناء
جرز — زمين خشك كه گياه نرويد
صرح ممرد — قصر درخشنده صاف

انغمص — رنده

أرذلكم
مريج — اي مختلط
لا يفتر — سست نشود
الفتور — سست شدن
نزغ — فساد

لا يؤوده — اي لا يثقله

مؤمن آل يس — حبيب نجار
مؤمن آل فرعون — حزقيل
فتل عتي عذا رغدا — يعني هم بپيچيد وبيرون آورد
المعذرين اي المقصرين
از سر خر لجام مكر خود را

رجل — پياده
صديد — چرك
اخسئوا — اي اخسئوا
كنفيه — اي طرفيه
لا يحيق — اي لا ينزل

باسقات — بلند از نخل
لبلوكم — اي ليمتحنكم
نأى — اي اعرض
مارق — جهنده
ابغي ربا — اي اطلب ربا

قطر برا باء — اي رجع
نضرة وسرورا — وازيم بردن رو شادگي وخوشحالي
مستطير — پهن شده
تحيد — ميل كننده
نضد — بر روي هم

تاه اصله تبر — بمعني تحير
ابوء — اي ارجع
اقضى — رسيدن
تقلسى — اي ليس القلنسوة
زبر — جمع الزبور وزبر بمعني كتب

لبنتَ لهم وأي بأبي فتية فتيات هنيم

من اللبن / از وعد / جمع فتى من الذكور / جمع فتاة من الاناث / درهم شكسته شده

اللهم لا تمقتني كفارة للضحك في امرين وفي بني في امر تفيئني من الفيء بمعنى الرجوع

اي لا انكن خصما ومعاندا علي

ولا تبرجن لا يألونكم خبالا ينفوا القطب

اي لا يخرجن من بيوتكم / اي لا يقصرونكم / فساد / اصله ينفيوا / مائدة وعليه الرحا

ومن كل شيء له شاهد تدل على انه واحد . الاحلام من الحلم وهو النوم . الجنابة البعد ولان سبب الجنابة يحصل البعد من الطهارة لهذا سمي جنابة

فصل سحا وبق التهوع تصدى ينفد

قطع اي جذع / از اجتر / بمعنى اللذة / اي توجه / اي يفنى

نفد نصب لغوب بطاش بارئ يا ذارئ

اي فنى / تعب / سستي / غضبان / خالق / من الذرء بمعنى خلق

المكبل الاسر التنشيف نمط ذريع تجشم

المقيد والمحبوس / الجفاف / هو الثوب الذي فيه خطط / طيب هندي / [illegible]

سئل رجل من صبية ابن ابوك فقالت في جواب فاء الى الفيفاء

اي ذهب / صحرا

لطلب الغنى فاذا فاء الغنى فاء العمى نفي العين في الظاهر

غنيمت / رجع / ساير / اي رجع / والعم نفي العين في الباطن

الآيات بات اي العلامات انصتوا اشعث شعثاء

وليسمى الجبال بها لانها علامات على وجه الارض / اي اسكتوا / ژوليده موي / برهم خورده

كاسي العظام غدق اصال شثن الاجحاف

پوشاننده استخوانها / [illegible] / [illegible] / خشونت / اتلاف المال الكثير

سنجة لبلسج عرف ذابه فطيم ملهوف اوزعني

[illegible] / [illegible] / يال اسب / طفلي كه از شير باز داشته باشد / محسور ومغموم / الهمني

ساجة دغوة عبرة عثرة داحضة طين لازب

تخته / كفتار / اب از ديده ريختن / لغزش / باطله / گل چسبنده

حمأ مسنون مهيعا غامر لئام تمشك جخواد

لجن متغير گنديده / اي متسعا / پستي وكوي / دهن بند / [illegible] / [illegible]

بجبل حنيذ السلخ والانسلاخ

بكل سخت شده — ذبح كرده شده وبريان ونيكو پخته شده — از پوست كندن وبدر آوردن چيزي

خليج البحر اخلاس امرا نكرا لا تبخعني

خور دريا يعني موضعي كه آب شور شده باشد — ربودن — كاري بسيار عظيم كاري بد — يعني دل مرا به آزار ده

ذمة الاسلام لولا ان تفندون ديق

اي حصن الاسلام — اي لولا ان تكذبوني — ناشتا

مختال شق نقيب واطلبي في ذراك امنحني

من الخيلاء يعني الكبر — شريف القوم — اي في جانبك — اعطني

اهل شنان اوتب غلوة سهم كلب هراش

اهل عداوت — سرزنش كرده شوم — اندازه تير — سگ هرزه

طوب

آجر

من استرق السمع رياح لواقح يخبون وكان الافقود

كسي كه دزديده گوش كند — بادهاي آبستن كننده — ميرا شدند — بخيل

ممزق

پراكنده شده

وعده ماتيا حصب جهنم ارزها منه اهتزت وربت

الجزاء آينده — اي حطب — بمنه بالله — ارجنبيد — اي زادت وانتفخت

خبث نبا يقين سلطان مبين وتفقد

چيزي كه پنهان باشد — خبر محقق يقيني كه در آن شك نيست — حجت قوي وعذري ظاهر — جست وجو نمود

يا جبال اوبي معه ان اعمل سابغات وقدر في السرد

تسوروا المحراب

يعني اي كوهها واي مرغان — بعمل آور زرههاي كشاده وحلقهاي آنها را اندازه كن ومناسب يكديگر بساز

يعني بديوار محراب بالا رفته — هركاه كه داود رجوع كند بتسبيح وناله واستغفار شما نيز با او موافقت كنيد

ولا تشطط

يعني جور مكن در حكم كردن

الخلطاء ليبغي افتناه

شركا ستم ميكنند — امتحان

صابئين مقامع من حديد ضامر فج عميق تفث خطف

اي الخارجين من دين الي دين — گرزها — لاغر مهزول — دره — چرك — ربودن

يحق مخبتين خاوية مرتبة محضرة يبطون

بعيد — متواضعين مخلصين — خالي — تنگ — بزرگ كرده شده — بشنوند وبجنبند

اساطير قال اخسؤا تغيظا وزفيرا ثبورا قوما بورا

افسانه — اي اسكتوا سكوت هوان — خشم گرفتن وفرياد كردن — هلاك — قوم هالكين

عتوا كبيرا هباء منثورا يعض الظالم فدمرناهم تبرنا

سركشي بزرگ — ذره پراكنده — بخايد به دندان — اي اهلكناهم — اهلكنا

في دفء

اي در ايام

نا سگوه — التكك در آوردن چيزی در چيزی بس

انا سيّ كثيرا | جرا محجورا | نسبا وصهرا | شرذمة قليلون
جمع انسان | حس قائم ومحكم | داماد | جماعة قليل وكم

لغائظون | تكبكبوا | طارد | اتبنون بكل ريع آية
خرالغيظ | افتاده ميرشدند | رانده | ابا يا ميكنيد بهر بلندی نشانه

بطشتم جبارين | كسفا | واخفض جناحك | يهيمون
غضبتم | پاره از آسمان | بگستران بال خود را استعاره | ای يحيرون

شهاب قبس | تصطلون | ان بورك | تهتز | لا يحطمنكم
پاره آتشی | گرم شويد شما | مبارك كرده شود | بجنبد | پامال نكنند شمارا

صاغرون | نكروا | صرح ممرد | فمكث | طائع اسئل
ذليلان | غيّروا | قصر درخشنده صاف | بر وا فتادن

فوكزه | ظهير | يترقب | يستصرخه | يأتمرون
پس مشت بزد اورا | پشت | ای ينتظر | فرياد خواست اورا | مشاورت ميكنند

تلقاء | تذودان | ما خطبكما | ردءا | فاوقد | قبستهم بنار
جهة وطرف | بازميرانند چهارپای خود را | چيست كار وقصه شما | رفيق | پس آتشی برافروز | پس بيگذيدم

يدرءون | نتخطف | يجبى اليه | بطرت | اغوينا
اريدفعون | خطف ربودن | گرد كنند بجانب او | دنه گرفته بود

الوكز بفتح الواو وسكون الكاف آشتانه

رجزا حاصبا | صيحة | نخط | لنبوئنهم
فرياد

عتوهن وفصاله في عامين | ولا تصعر خدك واغضض

واسبغ نعمه | مقتصد | واذ زاغت | الحناجر من اقطارها

المعوقين | اشحة | سلقوكم | حداد | بادون اسوة
زود ملاقات كرده است شمارا

نحبه | قذف | لم تطئوها | سراحا | مبديه | وطرا
حاجة

يدنين | من جلابيبهن | مرجفون | لنغرينك | ثقفوا
ادركوا

سديدا | واشفقن منها | لا يعزب عنه | سيل العرم | خمط واثل
سيل سخت

حتى فزع | زلفى | معشار | يقذف | تناوش | تنابر

مواخر | قطمير | حرور | جدد بيض | حمر | غرابيب سود | اساور

رُقُود جمع راقد — ايقاظ جمع اليقظان

خوابيده — بيدار بودن

اذقان جمع ذقن — مقمحون — يخصمون — توصية — اجداث — ينسلون

حانثة — ناكسم — المحق — البزيع — سخنة — يوتون ما اتوا

البطلان — المسرع بالباطل — اي ملائة — اي يعطون ما اعطوا

البعوم تدناكم — اخفاف — التسوم — توبة نصوحا — مغطوب — نكيمه

البيع والشرى — اي ابقوا — عنا دكردن

نغيض — بعثر — حاق — نمرحون — احفا

الصعق — مقرنين في الأصفاد — الدلق والتدلق

سلبون

المقت — وخيم — دونها — اجلاب

دشمني — زشت ناكوار

مزدلفة — عزيز — ام الجعل الارض كفاتا

يبصرون — نوبت جوان — انتقام كننده

ولات حين مناص اي ليس الحين حين مناص

مناص والتاء في لات للتاكيد

استعفا

ثار ... — قدروس يعني بجابت — النوكى — الاشر البطر ... الفرح

اوردن ... — باكنان نالايق — الاحمق

التشره — مثلات جمع مثلة — الضيم — التصبر تحمل صبر

الحرص — عقوبتها — الظلم — ازدو ...

النهج — البوائق — الخمل — انهماك

سلوك راه بي اشتباه — بلاها ناكهان — پست مرتبه — لجاج

التبعة — غبطة — الضعف — الوهن — بادن — اغراز

... — سستي مفاصل — سستي استخوانها — بسيار بدن — ...

الرثونة — نعيق — المنصرم — سدنه — كوف — الاصطلام

نوحه كردن — بي اعتبار — استانه دار — ... — استيصال

الحصب — المذقة — الخفقة — الوشنان — معرة — اللعقر

زدن ... ريزه — آميختن آب بشير — يكبار فرود — پينكي زننده — تاوان وازار — ...

التنكب — محجة — لا يستخرون — رغايب جمع رغيبة

... — راه راست — ... — ...

الاعواد ...

کنت کنزاً مخفیاً فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف

بابا طاهر عریان بسیار نقل شده و هم
علی الضعفه و انشعوب الصغار
یا بعد دیگر بنفکر در جزء بدیها
و اطلب بعد از آن که ...
از آن که بنا بر جوان کرد او رید
از زر و پوشان کنند و دوارید
از رق و پوششان مجموعست
با طفل زنها در بر با مجموع
از در خلاص متن بکار رید

قال امیرالمؤمنین علیه السلام
عرفت الله بالله او عرفت الله بالله اذ ... و الوحی و نور و دیگر
کان الله موجود و کالاطعام
از حضرت امام رضا صلوات الله علیه
منقولست که جمع مال بکند خصلت بنفقه ... از
زشت بخیل بسیار و امل دور و دراز
و حرص که آدمی غالب و قطع کرد
رحم و اختیار کرد دنیا بر آخرت

و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
علیه و آله فرمود که ...
که ... بار ...
از گناه ...
و حیا و حسن خلق ...

کفته اند بلا همت با معرفت ...
این ان زنهان بیش عیان ...
میدان بینی که طفل نقل دارد
ز خلاص کر بر موقوف است
آن کس که بعد از آن ...
کرده ... از نظر او خلق ...
معاد و وقایع ... از آن ...
و در فتح ... تا بیست ...
از دست ... [illegible]

و ورد آن در ... صحیح
کرده ... صلی الله علیه و آله ...
حضرت ... صلوات الله علیه ...
امام محمد باقر صلوات الله علیه و آله سوال ... الی الحق ... قال ... خطاب
سید المرسلین صلی الله علیه ... که یوم ... الشعبان ... خود ...
سجاده و ... و مسوده ... و شعبان ... علیه کردند ...
کنند از روز ... از کر ... حضرت امیرالمؤمنین صلوات ...
و این شعبان ... صلوات الله علیه ...
حضرت ... و ... اعمال ... شعبان ...

کربا علی بحق الخداوندی کرد از رانشکافتد با شکافداده و صفا جوب ازانجا بیرون آورد
از زرق خالق و ... از بیرون ...
از شعبان ... خود بیرون آمده و
از شعبان از زیارت ... آمد با انها ...
انها از طلا ... از زر و اینه ... و جهای آن
و با دیگر ... و بهار ... از صحرای ... در او ...
با دار ... از زوار ... ایشان
جانب ایشان با ... که بزرگی ازان ...
بهشت و در ... در ... ازان ...
کرده ازان ... [illegible]

ودکان و

ایشان را از حد گرداند که رنگ ایشان [illegible] نشد

رنگ ایشان گرداند [illegible] ایشان را بالا [illegible] ایشان را [illegible]

[illegible] اگر در مرتبه [illegible] ایشان [illegible] یعنی بیابانماند

[illegible] بیابانند [illegible] صفتی از صفات [illegible]

و چون [illegible] چشمه [illegible]

و [illegible] مغنی [illegible] ایشان [illegible] حضرت [illegible] چشمه [illegible]

باشان [illegible]

خصوصا [illegible] غسل کند [illegible]

[illegible] چشمه [illegible] حضرت [illegible]

ایشان را در صحرای محشر با سایر خلایق کرم از ایشان خشنود بودم در دار دنیا و واجب

[illegible] از [illegible] ایشان

[illegible] حضرت [illegible] ایشان [illegible]

[illegible] بهشت [illegible] سبحانه و تعالی [illegible]

[illegible] حوریان [illegible] ایشان [illegible] دوستان [illegible]

[illegible] داخل [illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible] در بهشت [illegible]

[illegible] ایشان [illegible] دوستان [illegible] حوریان [illegible]

[illegible]

یعنی

از هجران ایشان بالای یکدیگر

بالا خانه‌ها باشد بر بالای [illegible] از زبرجد سبز ساخته [illegible]

بنماید که این خانه‌ها [illegible] صلی الله علیه و آله [illegible]

بر حضرت سید المرسلین [illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible]

این بالا خانه‌ها [illegible] از طلای [illegible] سبحانه و تعالی [illegible]

مروارید و یاقوت [illegible]

خانه‌ها [illegible] از [illegible] بالا [illegible]

و چون مومنان [illegible]

[illegible] ایشان [illegible]

بپوشانند و مرصع باشد از یاقوت و مروارید زبر تاج ایشان و هفتاد حله از ابریشم

[illegible] ایشان [illegible]

[illegible] یاقوت [illegible] مروارید [illegible]

[illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible]

[illegible] ایشان [illegible] مومنان دوستان [illegible]

[illegible] بهشت [illegible]

[illegible]

از جهاز و بیس بیرون کردند از جهاز ولی الله ایشان بیرون آمده باشد که
کریمیان دیده و الله بجانب حوران آمده باشد که
حوریه از خیمه ایشان بیرون آمده بجانب موسی آمده باشند و در میان ایشان تخت و علیین و در آن یاقوت
خدمتکاران بسیار از حوریان و غلمان باشند و در میان ایشان تخت زرین و تاج گوهر
از یاقوت و مروارید و زمرد باشند و ولی الله خواهد که بر تخت نشیند و از جهاز نور ایشان
کرامت بر ایشان و نعلین طلا که مرصع باشد و ولی الله خواهد که از جهاز نور ایشان بنصف سال
سبع باشد و چون حوری نزدیک شود بولی خدا و ولی الله کرامت از جهاز نور ایشان
نعب تمکن و جمال خود باشد و یکدیگر کنند و واله دنیا که هیچ یک از دیگری ملال نگیرند
در نگریدن بیکدیگر کنند و واله دنیا که هیچ شوق و ذوق سالهای دنیا نظر کردن بدان حد برسند
از سالهای دنیا شوق و ذوق نظر کردن بدان حد نرسند

درمیان ان لوحی از مروارید باشد و دران نوشته باشد که آنت یا ولی الله حبیبی

ای ولی خدا تو محبوب منی
و من حبیب تو ام و مشتاق تو
لبوی تو ز وجه مشتاق تو ام که هیچ نوری از جهاز تو بی حجاب نمی‌بینم
و وقت ان از جمله منزلها که از جهاز مبارک دیده باشند و از تو
ارفع او که حوریان بیرون آیند از جهاز نور ایشان باشند
کبر در و در حضرت بکلی از حوری بهشت ایشان را از جهاز نور ایشان
کوشیم یکی از ایشان در بیان نزدیک ایشان کوبد که باغ عظیم باشد نزدیک ان دربان
میان او و ابا در بیان نزدیک باغ عظیم با او خبر دهند از جهاز نور ایشان
ابو و کوید که عرض کنم در او ان باغ از جهاز نور ایشان و مروارید و دو
از جانب حضرت ولی الله در جهاز عرض کنم
کرام حجرات عرض نمایم

و میان
او تمام باغ عظیم بهشت بهوای ان باغ و ان بیرون آید
در بیان باشد که عظیم است چون ولی الله بیرون آید و جواهر دیده ایشان
در بیان باشد و باغ عظیم کنار ان زمین و در ان باغ ایشان انبیا اند
که ای حاجب از فرشته از جانب حضرت رب العزة از جمله بهشتیان اند
و ایشان باید که هزار فرشته از جانب حضرت و عرض نماید و در ایشان نور ایشان اند
و عرض نماید که هزار و خدمتکاران ایشان و فرشتگان نزد ان و در ایشان ایشان بیرون
پس یک از ایشان سی هزار و خدمتکاران ایشان و فرشتگان ایشان هزار در ایشان بیرون آمده از ایشان اند
پس یک از ایشان بیرون آید و ان فرشته دیده باشند که هزار فرشته از جانب حضرت رب العزة و سلام بر او
عرض نماید پس ان فرشته در ان ابواب بهشت و ان سلام علیکم ای ولی الله بعضی از ایشان
بر در و در ای فرشته ابواب فنعم عقبی الدار خالدین
سلام علیکم بما صبرتم فادخلوها خالدین
الحمد لله

در دار دنیا بر مشقت عبادات و ترک منهیات و نزول بلیات پس نیکو شد عاقبت

بهشت عنبر سرشت
درآمد و بهشت ایشان اعمال صالح
و در عرض الحمد لله پنجاه درجه بهشت خواهند بود و چون
نموده در بهشت و بهشت ان بهشت و سلام علیکم ای ولی الله کرامت یک بهشت
اوی بهتر از او ذکر کرده است و بلی حضرت و نموده کرده از داخل ایشان
کبر از اوی بیا بگو بیا بر در و بر حضرت ایشان و ما قبلها بکبر
کی از کرامت نموده اند ان بهشت ولی الله در حلول نماید و در جهاز ایشان
این بهشت کبر در حلول ان الحمد لله در جهاز نور ایشان باشد که در حلول
این بهشت کرامت الله بر ایشان باد که با خدا در حلول ایشان با حضرت
بر در و نماید که در بهشت ایشان در حلول
ناز در حضرت

گرفته ببینند [illegible]

واحل شوند بهشت [illegible] بر جوی [illegible] میوه [illegible]

فرمودند که [illegible] از آن جاری است [illegible]

زنان [illegible] بهشت [illegible]

فرموده است [illegible] هر وقت اراده [illegible] از آن [illegible] صفا [illegible]

نزدیک [illegible] باشد که بعضی از آب [illegible] و بعضی [illegible]

زنان میوه [illegible] و بعضی از عسل مصفی و چون طعام [illegible]

و انواع میوه [illegible] در بهشت باغات بسیار [illegible] لذت [illegible] خوردن [illegible]

هما از احاضر سازند و بسیار باشد که خواهند با برادران مؤمن صحبت خلوت بدارند

[illegible] بهشت [illegible] و انواع [illegible] حاضر شود [illegible] در دنیا [illegible] صحبت [illegible] خلوت کنند [illegible]

[illegible] عالم [illegible] نور [illegible]

[illegible] انوار [illegible] حوری [illegible]

[illegible] انوار [illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible]

و حکمت [illegible] انوار [illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible]

و تصور کنند که [illegible] حوری [illegible]

فرمایند رخصت دهید تا آن حوری نزد من آید چون بسوی آن شتابند و او را بنا

[illegible] حوری [illegible] طلا [illegible] حوری [illegible] طبقهای طلا و نقره [illegible]

ملال [illegible] صلوات الله

حاصل شود و ایشان را [illegible] و بهشتهای [illegible]

پس حضرت امام محمد باقر [illegible] جنت عدن و جنة الفردوس [illegible]

علیه فرمودند [illegible] بهشتهای بسیار است [illegible]

و نعما در [illegible] و حق سبحانه و تعالی [illegible] طعام [illegible]

جزاء النعیم و جنة الماوی [illegible] بهشتهای آن [illegible] اراده [illegible]

مایان این بهشتها [illegible] سبحانک اللهم [illegible]

از نعمات [illegible] و غیر [illegible] حوران و غلمان [illegible]

و اینست مضمون [illegible]

دَعْوٰیهُمْ فِیهَا سُبْحَانَکَ اللّٰهُمَّ وَتَحِیَّتُهُمْ فِیهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوٰیهُمْ أَنِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ یعنی دعا

و خواهش و طلب بهشتیان [illegible]

و تحیت حوران و غلمان و [illegible]

بهشتیان را در بهشت سلام است [illegible]

از لذت خود از [illegible]

خداوند [illegible] معبود حقی و خداوند مطلقی [illegible]

جمیع عالمیان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از [illegible]

جزاء ایشان [illegible]

بسیار [illegible] حق سبحانه و تعالی [illegible]

طلب نمایند و [illegible]

و ذکر [illegible]

خطور نماید [illegible] و اجلال [illegible]

با تعظیم و اکرام [illegible]

محمد [illegible] احادیث [illegible]

و [illegible]

سند و [illegible]

بجهت [illegible]

[illegible]

تا سبب خوف ایشان باشد از عقوبات الهی و فی نفسه خوف و رجا مطلوب است

هرچند مطلوب نیست که بنده عبادات و طاعات را از جهة خوف جهنم و

طمع بهشت بجا آورد   تو بندگی چو گدایان بشرط مزد مکن

که دوست خود روش بنده پروری داند

ترجم هذین الحدیثین الشریفین العالم

الفاضل الصالح قدوة المحدثین

المغفور مولانا محمد تقی

المجلسی تغمده الله بغفرانه

[illegible]

دعاء ... الحاجة ...

شیخ و دیگران روایت کرده اند که ...

بن عبد العزیز روایت از حضرت صادق علیه السلم ...

در حضرت ... روزه بدارد و ...

ما آید و ... پنجشنبه و جمعه را روزه بدارد ... رسول صلی الله علیه و آله ...

شنبه و پنجشنبه ... حضرت رسول صلی الله علیه و آله ... الا ما ... و قضا حاجتی ...

که تو را ... یا محمد ... الا ... و حاجتی ... من ...

زمین یا ... انقطع ... اجعل لی من امری فرجا ... اجعل لی ...

شنبه روز تا زنده بدست تو می آید و زیارت حضرت رسالت صلعم را باین طریق که مذکور

شیخ طوسی و سید ابن طاوس رحمه الله علیهما از حضرت صادق علیه السلم روایت کرده اند که هر که خواهد زیارت کند آن حضرت را ... و ائمه علیهم الصلوة

والسلم را زیارت کند در حرم خود ... حضرت رسالت و ... روز جمعه غسل کند و دو جامه پاکیزه

بپوشد و بر بام رود ... یا بیابانی و صحرائی ... چهار رکعت نماز بکند و دو سلام

و رو بسوی قبر آن حضرت ... بعد از سلام دو ... رو بقبله بایستد و بگوید

السلام علیک ایها النبی و رحمة الله و برکاته السلام علیک ایها النبی

... المرسل و الوصی المرتضی و السیدة الکبری و السیدة الزهراء و

السبطین المنتجبین و الاولاد الاعلام و الامناء

المنتجبین جئت انقطاعا الیکم و الی آبائکم و ولدکم الخلف

۶

... حاجتی ... بقضاء حاجتی ...

دعا جهت برای حاجت بغزیمان

... و نصرتی ... معکم معکم لا مع ... غیرکم ...

... اللهم ... بفضلکم ... الملک ... و الملکوت ...

... انی ... العالمین ... سبحان الله ... ذی الملک ...

... جمیع خلقه ... سبحان الله ...

شیخ و سید و کفعمی رضی الله عنهم

از حضرت امام حسن عسکری علیه السلم روایت

کرده اند که حضرت صادق علیه السلم فرمود

که هر کرا حاجتی باشد و روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را

روزه بدارد و شبها بجز آنکه در آن روح دمیده باشد افطار نکند و این دعا بخواند خدا حاجتش را روا کند

و در آخر ... اورد

اللهم انی اسئلک باسمک الذی ...

ابتدعت به عجائب الخلق ... و عظیم ...

جمال وجهک ...

... الملائکة ... عجائب الخلق فی غامض العلم بجود ...

... العظمة ... عجیب خلق اصناف غریب اجناس الجواهر ...

... من مخافتک ... الا انت ...

... علی الجبل العظیم ... فلما بدا شعاع نور الحجب

... فی قلوب العارفین بمعرفة توحیدک ...

... و اسئلک باسمک الذی ...

... به خواطر ... الظنون ...

۵

خطر ببالم و علیه ...

كسر الحواجب واغماض الجفون وما استقلت به
الاعطاف وادارة لحظ العيون وحركات
السكون فكونته مما شئت ان يكون مما اذا لم تكونه
فكيف يكون فلا اله الا انت واسئلك باسمك الذى
فتقت به رتق عقيم غواشى جفون حدق عيون
قلوب الناظرين فلا اله الا انت واسالك باسمك
الذى خلقت فى الهواء بحرا معلقا عجاجا مغطمطا
فى الهواء على صميم تيار اليم الزاخر فى مستفحلات عظيم
تيار امواجه على ضحضاح صفاء الماء فعجعج الموج
فسبح ما فيه لعظمتك فلا اله الا انت واسالك
باسمك الذى تجليت به للجبل فتحرك وتزعزع واستقر
ودرج الليل المحلك ودار بلطفه الفلك فهمك

فتعالى ربنا فلا اله الا انت واسالك باسمك يا نور النور
يا من برء الحور كدر منثور بقدر مقدور لعرض النشور
لنقرة الناقور فلا اله الا انت واسالك باسمك يا واحد
يا مولى كل احد يا من هو على العرش واحد اسالك باسمك
يا من لا ينام ولا يرام ولا يضام ويا من به تواصلت
الارحام ان تصلى على محمد واهل بيته عليهم السلام
ان تصلى على محمد وآل محمد

من سال عن التوحید فهو جاهل ومن اجاب عنه فهو مشرک

ومن عرف التوحید فهو ملحد ومن لم یعرف فهو کافر

کان سایل یمشی وخلفه ابن صغیر فسمع الصغیر امراة
تصیح خلف جنازة وتقول یذهبون بک یا سیدی
الی بیت لیس فیه غطاء ولا وطاء ولا غذاء ولا
عشاء فقال الصبی یا ابه یذهبون الی بیتنا

هر که بر مقصد فتوت راه یافت — زندگی دل اگر خواهی مدام
[illegible] او شتافت — در فتوت کوش ای دل مستدام

علم الفتوة علم لیس یعرفه الا اخو فطنة بالحق موصوف
وکیف یعرفه من لیس یشهده وکیف یعرف ضوء الشمس مکفوف

وقال امیر المؤمنین علیه السلام اصل الفتوة الوفاء والصدق والامن والسخاء
والتواضع والنصیحة والهدایة والتوبة ولا یستاهل الفتوة الا من یستعمل
هذه الخصال و علامت کمال فتوت این خصالیست که چون از آنحضرت سؤال
کردند که کمال فتوت چیست فرمود العفو عند القدرة والتواضع عند الدولة
والسخاء عند القلة والعطیة بغیر منة و شرایط استعداد فتوت هفت است
اول ذکورت چه فتوت صفت شرف و کمالست و انوثت مستلزم نقص و اذلال
قال الله تعالی الرجال قوامون علی النساء وقال النبی ص هن ناقصات عقل ودین دوم
بلوغ چه بلاغت مبدا ظهور عقل و خروج قوت ملکی از قوت بفعلست و فضیلت کمال
به مبدا کمال واز این جهت بر صبی قلم تکلیف جاری نیست چه ادراک حقایق و احکام
و بر حسن و قبح از و توقع نتوان داشت سیم عقل چه وسیله بنده بحق و واسطه کسب کمال عقلست
وقال علیه السلام اعقل الناس اعبدهم ونحن معاشر الانبیاء امرنا ان نخاطب الناس علی قدر عقولهم
وما اعطی رجل افضل من عقل یهدیه الی هدی ویرده عن ردی وقال امیر المؤمنین علیه السلام
الا وانت تحتاج فیها الی المعرفة عرفت الشر لا للشر لکن لتوقیه ومن لم یعرف الخیر من الشر یقع فیه
پس فتوت بی عقل محال بود و بی علم وبال قال بعض الحکماء بالعقل یدرک العلم وبالعلم یکمل
العقل فللعقل فضیلة المبدا وللعلم فضیلة الکمال والمبدا بلا کمال ضایع والکمال بلا مبدا محال والشرف متعلق بهما جمیعا

دعای صدقه کردن گندم

جهة بیمار مرویست از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام که چون کسی را مرضی صعب بود بر شفا بخواهد وامر کند
تا صاع گندم بر بر بزند بر سینه او و در محل ریختن این دعا را بخواند اگر تواند والا دیگری بخواند
بعد از آن راست بنشیند و آن گندم را جمع کند و یکبار دیگر بخواند و آن گندم را چهار قسمت کند و بار دیگر
بخواند و آن گندم را چهار فقرا بدهد ان شاء الله شفا یابد و دعا اینست اللّهم انی اسئلک
باسمک الذی اذا سألک به المضطر کشفت ما به من ضرٍّ و مکّنت له فی الارض و جعلته
خلیفتک ان تصلّی علی محمّدٍ و آل محمّدٍ و ان تعافینی من علّتی و اگر کسی بیمار بود صعب
باشد و الم اش بر بام بلند رود و دو رکعت نماز حاجت بگذارد و سر و موی خود را برهنه کند و از
روی خضوع و خشوع بگوید که بسم الله الرحمن الرحیم اللّهم اعطیتنیه و انت وهبته
لی اللّهم فاجعل هبتک الیوم جدیدة اللّهم انک قادر مقتدر شفا یابد باذن الله

شفاءٌ من کل داءٍ ... فیها ... آیة وامّة واحدة والائمة من ولده ... الملائکة العافین بها ... من کل مرض و شفاءٌ من کل آفة و حرزٌ مما اخاف واحذر ... اللّهم رب هذه التربة المبارکة الطاهرة ... الذی سکن فیها ... اجعل هذه الطین لی شفاءً من کل داءٍ ... برحمتک یا ارحم الراحمین

اُوْاُوْاُوْ جمع مذکر غایب مجهول ماضی مثل اسئله معلوم مثل اِوْاُوْای مثل اغزو
تعریفش در مجهول اُوْاُوْای اُوْاُوْا یا اُوْاُوْا الجمع اعلاله بالنقل و القلب
ایلنا ال واحد مذکر غایب است از فعل ماضی اولنول بود بر وزن افعلل
واو اول قلب یا شد بعد از آن حرکت واو ثانی بما قبل داده شد و قلب الف شد
ایتکن مثال مفرد مذکر امر حاضر موکد بنون تاکید خفیفه ماضی و قبل مضارع توئل
امر او تل فقلبت الواو یاء و اکد ایتمل مثل اشعر آه مثل امر است
از وای بای ای امر است از آءای یای باشد اصلش اءْ بوده همزه ثانی را
قلب بیا کردند ای شد اداة مصدر است اصلش اِذواْ بود اعلاله بالنقل
والقلب والحذف و عوض التاء فی الآخر یقال اداة کاقامة آه اه امر است مثل وجع
اتا قلتم اصله نتا قلتم جعلت التاء تاء و ادغمت التاء فی التاء فاجتیج بالهمزة
لتعذر الابتداء بالساکن فصار اثاقلتم لان من قاعدتهم ان التاء فی تفاعل و تفعل
تدغم فیما بعدها باجتلاب الهمزة اثار مفرد مذکر غایب از باب افتعال در وسل
اثتار بود قلبت التاء تاء و ادغم فصار اثار خصتم اصله اختصم قلبت التاء صاد

ونقل حركة الصاد الاولى الى الخاء وادغم فصار خصّم اِطَّهَّرَ اصله تطهّر قلبت التاء
طاء ثم ادغم فاجتلب همزة الوصل أَتُوْنِي جمع امر حاضر ازاتى يأتي نقل باب المفاعلة
فصار ائتى يأتي فاضيف الى ياء المتكلم ونون الوقاية يا قَرّ اصله ابو قر
مثل قشعر نقل حركة الواو الى ما قبله وقلبت واو متحركة الاصل ما قبل المفتوح بالالف فصار
باق تَقَضِّي اصله تقضض فقلبت احد حرفي التضعيف بالياء وقلبت الياء الفا فصار
تقضى تَنْتَزِن جمع مؤنث امر نحو دحرجن تَحَ امر من تحا واصله تنوحوى
نحو تدحرج قلبت الياء الفا لتحركها وانفتاح ما قبلها وحذفت الالف لالتقاء الساكنين
ولما بنى الامر حذفت الالف للجزم تَزْدَادُ اصله تزتود تبن نحو قلن
حِبَنَّ واحد الامر موكد بنون الثقيلة نحو قِبَنَّ دُودُوا اصله دوديوا قلبت
الياء الفا لتحركها وانفتاح ما قبلها ذبذب نحو دحرج ذاكَبَ اصله اوكب
قلبت نقل حركة الواو الى ما قبلها ثم قلبت الفا ثم استغنى عن الهمزة زَلْزِلَانِّ نحو دحرج
شُولِنَّ نحو قُولِنَّ ضالّين اصله ضاللين جمع مذكر من اسم الفاعل
فادُ ونيه اصله اراد يونيه حذفت الهمزة على غير القياس ونقل حركة الياء الى ما قبلها
وحذفت لالتقاء الساكنين جمع المذكر الامر من تراءى والنون نون العماد ولياء ضمير

متكلم وهو المفعول الاول والهاء ضمير الغايب والمفعول الثاني والفاء جواب الشرط
فَتِلَنْ اصله اقتتلن نقل حركة الهمزة الى ما بعدها ثم استغنى عن الهمزة واسكن التاء
الاولى وادغم في الثاني كاكا يمكن ان يكون تثنية لكاك ويحتمل ان يكون
مردا فيكون اصله كاكو ككاتل او يكون رباعى المجرد والاصل كوكو نحو دحرج
نقل الضمة من الكاف الثانية الى الواو الاولى وقلبت الواوان الفين تامل
مزمّرة اسم المفعول من ازمّر نحو احمر مُوتِنَّ جمع مخاطبة الامر موكد بنون الثقيلة
والواحد مُت نحو قل نكتنل متكلم مع الغير من المستقبل اصله نكتيل فقلبت الياء الفا
فصار نكتال ولما وقع جواب الشرط فحذفت الالف لا يتمعون جمع مذكر المعلوم
من النفي من باب التفعل ماضيه تمتع يتمتع

لا تمس
علون
التخفيف
اخاد
اصب
ابي ابل
اردوازى
كنى
ادغم
اصله اصبوى صار اصبو
يجى
قال

بدانکه باید که قبل از شروع در صیغ نکاح خطبهٔ مشتمل بر حمد و صلوات و تحریص بر نکاح و
تعذیب بر سفاح بخواند و خطبهای منقول در کلینی هست هر کدام که بخواند خوبست و اگر اینها
میسر نشود این را بخواند بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله الذی خلق من الماء بشرا فجعله نسبا و صهرا و کان علی کل شیء قدیرا
وصلی الله علی اشرف المرسلین محمد و اهل بیته الذین اذهب الله عنهم
الرجس و طهرهم تطهیرا اما بعد فقد قال الله تبارک و تعالی و قوله الحق
وانکحوا الایامی منکم والصالحین من عبادکم و امائکم ان یکونوا فقراء
یغنهم الله من فضله والله واسع علیم و قال رسول الله صلی الله علیه و آله
تناکحوا تناسلوا تکثروا فانی اباهی بکم الامم یوم القیمة ولو بالسقط و
الصلوة علی اشرف المرسلین محمد و عترته المعصومین و باید دانست
که صیغ جمیع عقود را بقصد انشا واقع می باید ساخت مثلا کسی که تلفظ بلفظ
انکحت مینماید اگر مراد او این باشد که قبل ازین کلام نکاحی واقع ساخته ام و
باین کلام از آن خبر میدهم این خبر است و باین نحو نکاح واقع نمیشود و اگر
مراد او این باشد که بلفظ انکحت نکاح را واقع میسازم اینمعنی انشا است و باین
نکاح واقع میشود و همچنین در جمیع عقود مثلا بعت که میگوید می باید مراد این

باشد که عقد بیع را بهمین لفظ بعت واقع میسازم بعد از تمهید این مقدمات
مثلا اگر وکیل زن با وکیل مرد صیغه گوید و زن باکره باشد و ولی حاضر داشته باشد
در این صورت وکیل زن احتیاطا هم از جانب زن وکیل میشود و هم از جانب
پدر یا جد پدری پس فرض میکنیم که مرد محمد نام دارد و زن زینب اولا وکیل
زن میگوید انکحت موکلک محمدا موکلتی زینب علی صداق خمسین تومانا
موصوفا وکیل مرد میگوید که قبلت النکاح لموکلی محمد علی الصداق المعلوم
پس وکیل زن میگوید بانطریق که زوجت موکلک موکلتی بالمهر المعلوم و وکیل
مرد میگوید که قبلت التزویج لموکلی پس وکیل زن میگوید که زوجت موکلک
بموکلتی علی المهر المعلوم وکیل مرد میگوید که قبلت لموکلی علی المهر المعلوم پس
وکیل زن میگوید که زوجت محمدا زینب علی الصداق المعین الموصوف
وکیل مرد میگوید که قبلت وکالة عن موکلی پس وکیل زن میگوید انکحت نفس
موکلتی زینب وکالة عنها و عن ابیها و عن جدها من موکلک محمد بالصداق
المذکور پس وکیل مرد میگوید قبلت النکاح لموکلی بالصداق المذکور وایضا

وکیل زن بگوید انکحت وزوجت نفس موکلتی زینب من موکلک محمد بالمهر
المعلوم وکیل مرد بگوید قبلت النکاح والتزویج وکالة عن موکلی محمد
بالمهر المعلوم وبدانکه در صیغه متعه تعیین مدت ومبلغ شرط است پس وکیل
زن میگوید متعت نفس موکلتی زینب من موکلک محمد من الآن الی طلوع
الشمس باربع شاهیات وکیل مرد میگوید قبلت لموکلی واگر وکیل زن
بعد از تمهید مدت ومبلغ وتعیین هردو بگوید متعت نفس موکلتی من
موکلک فی المدة المعلومة بالمبلغ المعلوم وکیل مرد قبول کند خوب است

سنت است در قنوت نماز غفیله بخواند

اللهم انی ادعوك وانا الیك بما دعاك به
ذو النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر
علیه فنادی فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك انی کنت
من الظالمین فاستجبت له ونجیته من الغم وهو عبدك وانا ادعوك وانا عبدك
وسالك وانا اسالك فرج عنی کما فرجت عنه وادعوك اللهم بما دعاك به
ایوب اذ مسه الضر فنادی انی مسنی الضر وانت ارحم الراحمین فرجت
عنه فانه دعاك وهو عبدك وانا ادعوك وانا عبدك او
سالك وانا اسالك فرج عنی کما فرجت عنه
وادعوك بما دعاك به یوسف
اذ فرقت بینه و
بین ...

صلوة فی یوم الجمعة

وبدانکه
منقول از حضرت کاظم علیه السلام
منقول است که ... در روز جمعه
بخورد یا ... روز ... واگر دو انار
بخورد ... در روز ... روز ... بیست روز
از او دور گرداند ... معصیت صد ... که
بخواند داخل بهشت شود ... از او دور گرداند
... ابراء ... حضرت صادق علیه السلام منقول است که ...
در ... روز جمعه ... صحیح از آن حضرت منقول است ...
که در ... از حضرت صادق علیه السلام ...

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الهي أسألك أن تعصمني حتى لا أعصيك فإني قد بهت وتحيرت من كثرة
الذنوب مع العصيان ومن كثرة كرمك مع الإحسان وقد كلت لساني كثرة
ذنوبي وأذهبت عني ماء وجهي فبأي وجه ألقاك وقد أخلق الذنوب وجهي
فبأي لسان أدعوك وقد أخرس المعاصي لساني وكيف أدعوك وأنا العاصي
وكيف لا أدعوك وأنت الكريم وكيف أفرح وأنا العاصي وكيف أحزن وأنت
الكريم وكيف أدعوك وأنا أنا وكيف لا أدعوك وأنت أنت وكيف أفرح
وقد عصيتك وكيف أحزن وقد عرفتك وأنا أستحيي أن أدعوك وأنا مصر
على الذنوب وكيف بعبد لا يدعو سيده وأين مفره وملجأه إن يطرده
الهي بمن أستغيث إن لم تقلني عثرتي ومن يرحمني إن لم ترحمني ومن يدركني
إن لم تدركني وأين الفرار إذا ضاقت لديك أمنيتي الهي بقيت بين خوف
ورجاء خوفك يميتني ورجاؤك يحييني الهي الذنوب صفاتنا والعفو صفاتك
الهي الشيبة نور من أنوارك فمحال أن تحرق نورك بنارك الهي الجنة دار
الأبرار ولكن ممرها على النار فيا ليتها إذ حرمت الجنة لم أدخل النار
الهي وكيف أدعوك وأتمنى الجنة مع أفعالي القبيحة وكيف لا أدعوك

وأتمنى

وأتمنى الجنة مع أفعالك الحسنة الجميلة الهي أنا الذي أدعوك وإن عصيتك
ولا ينسى قلبي ذكرك الهي أنا الذي أرجوك وإن عصيتك ولا ينقطع رجائي
بكثرة عفوك يا مولاي الهي ذنوبي عظيمة ولكن عفوك أعظم من ذنوبي
الهي بعفوك العظيم اغفر لي ذنوبي العظيمة فإنه لا يغفر الذنوب العظيمة
إلا الرب العظيم الهي أنا الذي عاهدتك فأنقض عهدي وأترك عزمي
حين يعرض شهوتي فأصبح بطالا وأمسي لاهيا وتكتب ما قدمت يومي
وليلتي الهي ذنوبي لا تضرك وعفوك إياي لا ينقصك فاغفر لي ما لا
يضرك وأعطني ما لا ينقصك الهي إن أحرقتني لا ينفعك وإن غفرت لي
لا يضرك فافعل بي ما لا يضرك ولا تفعل بي ما لا يسرك الهي لولا أن العفو
من صفاتك لما عصاك أهل معرفتك الهي لولا أنك بالعفو تجود لما عصيتك
وإلى الذنب أعود الهي لولا أن العفو أحب الأشياء لديك لما عصاك
أحب الخلق إليك الهي رجائي منك غفران وظني فيك إحسان أقلني
عثرتي ربي فقد كان الذي كان فيا من لم يرفق بمن يعاديه فكيف بمن
يتولاه ويناجيه ويا من كلما نودي أجاب ويا من بجلاله ينشئ السحاب
أنت الذي قلت من الذي دعاني فلم ألبه ومن الذي سألني فلم أعطه

ومن الذي اقام ببابي فلم اجبه وانت الذي قلت انا الجواد ومني الجود
وانا الكريم ومني الكرم ومن كرمي في العاصين ان اكلاهم في مضاجعهم
كانهم لم يعصوني واتولى حفظهم كانهم لم يذنبوني الهي من الذي يفعل
الذنوب ومن الذي يغفر الذنوب فانا فعال للذنوب وانت غفار
للذنوب الهي بئسما فعلت من كثرة الذنوب والعصيان ونعم ما فعلت من
الكرم والاحسان الهي انت اغرقتني بالجود والكرم والعطايا وانا الذي
اغرقت نفسي بالذنوب والجهالة والخطايا وانت مشهور بالاحسان وانا
مشهور بالعصيان الهي ضاق صدري ولست ادري باي علاج اداوي ذنبي
فكم اتوب منها وكم اعود اليها وكم انوح عليها ليلي ونهاري فحتى متى يكون
وقد افنيت بها عمري الهي طال حزني ورق عظمي وبلي جسمي وبقيت الذنوب
على ظهري فاليك اشكو سيدي فقري وفاقتي وضعفي وقلة حيلتي الهي نام
كل ذي عين ويستريح الى وطنه وانا وجل القلب وعيناي تنتظران رحمة
ربي فادعوك يا رب فاستجب دعائي واقض حاجتي واسرع باجابتي الهي
انتظر عفوك كما ينتظره المذنبون ولست ايأس من رحمتك التي يتوقعها
المحسنون الهي انحرق بالنار وجهي وكان لك مصليا الهي انحرق بالنار

عيني

عيني وكانت من خوفك باكية الهي انحرق بالنار لساني وكان للقرآن
تاليا الهي انحرق بالنار قلبي وكان لك محبا الهي انحرق بالنار جسمي و
كان لك خاشعا الهي انحرق بالنار اركاني وكانت لك ركعا سجدا
الهي امرت بالمعروف وانت اولى به من المامورين وامرت بصلة
السؤال وانت خير المسئولين الهي ان عذبتني فعبد خلقته لما اردته
فعذبته وان انجيتني فعبد وجدته مسيئا ~~خلقته لما اراده~~ فانجيته
الهي لا سبيل لي الى الاحتراس من الذنب الا بعصمتك ولا وصول
لي الى عمل الخير الا بمشيتك فكيف لي بالاحتراس ما لم تدركني فيه
عصمتك الهي سترت علي في الدنيا ذنوبا ولم تظهرها فلا تفضحني بها
يوم القيمة على رؤس العالمين الهي جودك بسط املي وشكرك قبل
عملي فسرني بلقائك عند اقتراب اجلي الهي اذا شهد لي الايمان
بتوحيدك ونطق لساني بتمجيدك ودلني القرآن على فواضل جودك
فكيف ينقطع رجائي بموعودك الهي انا الذي قتلت نفسي بسيف العصيان
حتى استوجبت منك القطيعة والحرمان فالامان الامان هل بقي لي
عندك وجه الاحسان الهي عصاك ادم فغفرته وعصاك خلق

من ذریته فیا من عفی عن الوالد معصیته اعف عن الولد العصاة لک
من ذریته الهی خلقت جنتک لمن اطاعک ووعدت فیها ما لا یخطر بالقلوب
ونظرت الی عملی فرایته ضعیفا یا مولای وحاسبت نفسی فلم اجد ان اقوم
بشکر ما انعمت علی وخلقت نارا لمن عصاک ووعدت فیها انکالا وجحیما و
عذابا وقد خفت یا مولای ان اکون مستوجبا لها لکبیر جرائتی وعظیم جرمی و
قدیم اسائتی فلا یتعاظمک ذنب تغفره لی ولا لمن هو اعظم جرما منی لصغر
خطری فی ملکک مع یقینی بک وتوکلی ورجائی لدیک الهی جعلت لی عدوا
یدخل قلبی ویحل محل الرای والفکرة منی واین الفرار اذ لم یکن منک عون
علیه الهی ان الشیطان فاجر خبیث کثیر المکر شدید الخصومة قدیم العداوة
کیف ینجو من یکون معه فی دار وهو المحال الا انی اجد کیده ضعیفا
فایاک نعبد وایاک نستعین وایاک نستحفظ ولا حول ولا قوة الا بالله
یا کریم یا کریم یا کریم یا کریم

[illegible]

روایت میکند محمد بن مسلم که از فرزندان ابودجانه سماک بن خرشة الانصاری بود از پدر خود و او از پدر خود تا
ابودجانه رضی الله عنه که او گفت شکایت کردم بحضرت رسالت و گفتم یا رسول الله در بستر خفته بودم که در سرای
خود آوازی شنیدم چون آواز آسیا و روشنائی دیدم چون روشنائی برق و سایه دیدم سیاه که بر میرفت
و دراز میشد در صحن سرای فرو دست یازو دراز کردم بجزری بسودم چون پشت مار پس چیزی در روی من
انداخت چون شرار آتش گمان بردم که من بسوختم و سرای فرمه بسوخت رسول علیه السلم فرمود او مثلک
یؤذی یا ابا دجانه پس فرمود که دوات و قلم بیارید و کاغذ چون آوردند علی بن ابی طالب علیه السلم داد و گفت
بنویس یا ابا الحسن گفت چه بنویسم یا رسول الله گفت بنویس این حرز را بجهت ابودجانه و هر که از امت من
که برسد از عوارض و توابع یعنی از دیو و پری و این حرز شایسته است بر همه دردها و بیماریها را
و مسحور و مصروع و دیو زده و پری گرفته و زهر داده و مار و کژدم و هوام و وحوش و سباع و همه آفات
و علامات را ابودجانه رضی الله عنه گوید چون حرز تمام شد در پیچیدم و بخانه خود بردم و در زیر سر خود نهادم و آن شب
در خواب رفتم آواز ناله شنیدم که گفت یا ابا دجانه ما را بسوختی بحق صاحب تو که این کلمات را از ما برگیر که ما
دیگر بر سرای تو نیائیم بلکه در جوار تو هم نیائیم چون ناله و فریاد ایشان از حد بگذشت بامداد برخواستم و نماز صبح با
رسول علیه السلم گذاردم و قصه باز گفتم رسول علیه السلم فرمود یا ابا دجانه ارفع عن القوم فوالذی بعثنی
بالحق انهم لیجدون الم العذاب الی یوم القیمة و بفرموده حضرت حرز را از زیر سر برگرفتم دیگر نیامدند
و اهل و فرزندان مرا نترسانیدند حرز اینست

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا بربهم
يعدلون هذا كتاب من محمد رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم النبي العربي الهاشمي المكي
المدني الابطحي القرشي الامي التهامي صاحب التاج والهداية والقضيب والناقة و
الكوثر والشفاعة صاحب قول لا اله الا الله وحده لا شريك له الى من طرق
الدار من العمار والزوار الا طارقا يطرق بخير سلام عليكم اما بعد فان لنا
ولكم في الحق سعة فان يك طارقا مولعا او داعيا مبطلا او موذيا مقتحما
فاتركوا حملة القران وانطلقوا الى عبدة الاوثان والى من اتخذ مع الله الها آخر
هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق انا كنا نستنسخ ما كنتم تعملون ان رسلنا يكتبون ما
تمكرون يرسل عليكما شواظ من نار ونحاس فلا تنتصران بسم الله الرحمن الرحيم
لا اله الا هو رب العرش العظيم بسم الله وبالله ومن الله والى الله ولا غالب الا الله
ولا احد سوى الله ولا احد مثل الله بسم الله استفتح بالله واتوكل على الله صاحب
كتابي هذا فلان بن فلان في حرز الله وكنف الله حيث ما كان وحيثما توجه

فلا تقربوه ولا تفزعوه ولا تضاروه قاعدا ولا قائما ولا في اكل ولا في
شرب ولا في اغتسال ولا في جنابة ولا في خيال ولا في الليل ولا في النهار و
كلما سمعتم ذكر كتابي هذا فادبروا عنه بلا اله الا الله غالب كل شيء وهو اعلى
من كل شيء وهو اعز من كل شيء وهو على كل شيء قدير اللهم احفظ يا رب
من علق كتابي هذا بالاسم الذي هو مكتوب على سرادق العرش انه لا اله الا الله
الغالب الذي لا يغلبه شيء ولا ينجو منه هارب واعيذه بالحي الذي لا يموت
وبالعين التي لا تنام وبالكرسي الذي لا يزول وبالعرش الذي لا يضام واعيذه
بالاسم المكتوب في التورية والانجيل وبالاسم الذي هو مكتوب في الزبور و
بالاسم الذي هو مكتوب في الفرقان واعيذه بالاسم الذي حمل به عرش بلقيس الى
سليمان بن داود عليهما السلام قبل ان يرتد اليه طرفه وبالاسم الذي نزل به جبرائيل
عليه السلام الى محمد صلى الله عليه وآله في يوم الاثنين وبالاسماء الثمانية المكتوبات في
قلب الشمس وبالاسم الذي يمر به السحاب الثقال وبالاسم الذي يسبح به الرعد
بحمده والملائكة من خيفته وبالاسم الذي تجلى الرب عز وجل لموسى بن عمران عليه السلم
فتقطع الجبل من اصله وخر موسى صعقا واعيذه بالاسم الذي كتب على ورق

الزيتون والقي في النار فلم يحترق وبالاسم الذي مشى به الخضر عليه السلم على الماء فلم يبتل
قدماه وبالاسم الذي نطق به عيسى عليه السلم في المهد صبيا وابراء الاكمه والابرص واحياء
واعيذه بالاسم الذي نجي به ابراهيم عم من نار نمرود بن كنعان
الموتى باذن الله واعيذ بالاسم نجى به يعقوب عليه السلم وبالاسم الذي نجى به يوسف عليه السلم
من الجب وبالاسم الذي نجى به يونس عليه السلم من الظلم وبالاسم الذي فلق البحر به لموسى عم
وبني اسرائيل فكان كل فرق منهم كالطود العظيم واعيذ بالاسم الاعظم وبالتسعة الايات
التي نزلت على موسى بطور سينا، واعيذ صاحب كتابي هذا بالله العظيم وبحوله و
قوته من شر كل عين ناظرة واذن سامعة والسن ناطقة واقدام ماشية وقلوب واعية
وصدور خافية وانفس كافرة وعين لا زينة ظاهرة وباطنة واعيذ ممن يعمل السوء و
يعمل الخطايا ويهم بها من ذكر وانثى واعيذ من شر كل عقدهم ومكرهم وكيدهم وسلاحهم
وبغيهم وبريق اعينهم وجراجسادهم ومن شر الجن والانس والشياطين والسلاطين
والتوابع والسحرة ومن شر من يكون في الجبال والغياض والمغاوض والسواق و
الخراب والعمران ومن شر ساكن النواويس ومن شر ساكن العيون وساكن العبود
وساكن البحار وساكن الطرق واعيذ من شر من يسكن الهواء والجبال والبحار و
من في الظلمات ومن في النور ومن شر من يسكن العيون ومن يمشي في الاسواق
ومن شر من يكون مع الدواب والمواشي والوحوش ومن شر من يكون في الارحام
والاجسام والاكام ومن شر من يوسوس في صدور الناس ومن شر من يسترق
السمع

السمع والبصر واعيذ صاحب كتابي هذا من النظرة والتحنة واللمعة واللحظة والخطوة ومن شر
والكرة ومن شر كل غول وغولة وساحر وساحرة وساكن وساكنة وتابع وتابعة
ومن شر ابائهم وامهاتهم وابنائهم ومن شر الطيارات مردة واعيذ باهيا شراهيا و
اعيذ صاحب كتابي هذا من شر الداهش والابالسة ومن شر القائم والقاعد ومن شر
القابل والفاعل ومن شر كل عين ناظرة او ساحرة او خاطفة ومن شر الداخل والخارج
ومن شر كل عاد وغاو وطاغ وباغ ومن شر كل دان وناء ومن شر كل طارق ومن شر
كل عفاريت الجن والانس ومن شر كل الرياح ومن شر كل عجمي غريب وفصيح ونائم و
يقظان واعيذ صاحب كتابي هذا من شر كل ساكن الارض ومن شر ساكن البيوت و
الزوايا والمزابل ومن شر من يصنع الخطيئة او يولع بها واعيذ من شر ما ينظر اليه الابصار
واضمرت عليه القلوب واخذت عليه العهود واعيذ من شر من يولع بالفروش و
المهود ومن شر من يقبل العزيمة ومن شر من لا يقبل العزيمة ومن شر من اذا ذكر الله
عز وجل ذاب كما يذوب الرصاص والحديد واعيذ صاحب كتابي هذا من شر ابليس
راس الشياطين والكرة والنجحة واعين الجن والانس والمتمردة ومن شر الطايف والطارق
والغاسق والواقب واعيذ من شر كل عقد او سحر او فزع او استجاش او هم او حزن
او مكر او وسواس ومن شر كل دار يعتري لبني ادم وبنات حوا من قبل البلغم

والدم والمرة السوداء والمرة الحمراء والصفراء والمرة الخضراء ومن النقصان و
الزيادة ومن شر كل داء داخل في جلد او لحم او دم او عرق او عصب وفي نطفة
او في بطن او في زوج او في سمع او في بصر او في شعر او في بشر او في ظهر او في ظاهر
او في باطن واعيذ بما استعاذ به ادم عليه السلام ابو البشر وشيث وادريس و
هابيل ونوح ولوط وابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط وعيسى و
ايوب ويوسف وموسى ولقمن وذو الكفل وذو القرنين وطالوت وعزير
وعزائيل والخضر عليهم السلام ومحمد صلى الله عليه واله اجمعين وكل ملك مقرب او نبي مرسل
واقسمت عليكم ان تباعدتم وتفرقتم وتنحيتم عمن علق عليه كتابي هذا بسم الله الجليل
الجميل المجمل المحسن الفعال لما يريد واعيذ بالله وبما استنارت به الشمس واضاء به
القمر وهو مكتوب حول العرش ان لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه واله اجمعين
فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم نفذت حجة الله وظهر سلطان الله وتفرقوا اعداء الله
وظهر حزب الله وبقي وجه الله جل جلاله وعز كبرياؤه وانت يا صاحب كتابي هذا
في حرز الله عز وجل وكنف الله وجوار الله وامان الله الله جارك ووليك وحافظك
وحارزك انشاء الله انشاء الله ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن اشهد ان لا اله
الا الله وان الله على كل شيء قدير وان الله قد احاط بكل شيء علما واحصى كل
شيء

شيء عددا واحاط بما لديه خبرا ان الله وملائكته يصلون على النبي يا ايها الذين
امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما ختمت هذا الكتاب بخاتم الله تعالى الذي ختم به
اقطار السموات والارض وخاتم الله المنيع وخاتم سليمان بن داود وخاتم محمد
صلى الله عليه واله وسلم وكل ملك مقرب ونبي مرسل الا ان اولياء الله لا خوف عليهم
ولا هم يحزنون لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وصلى الله على محمد واله اجمعين
الطيبين الطاهرين برحمتك يا ارحم الراحمين

منقول عن رسول الله
صلى الله عليه واله انه قال
يأتي على الناس زمان بطونهم الهتهم ونساؤهم قبلتهم و
دنانيرهم دينهم وشرفهم متاعهم
لا يبقى من الايمان الا اسمه ولا من
القران الا درسه وايضا منقول عن
رسول الله صلى الله عليه واله قال تدخل الفقراء
في الجنة قبل الاغنياء بنصف يوم ومقداره خمسمائة
عام من اعوام الدنيا

[illegible]

باب فضل المعروف

1 عن ابي عبد الله عليه السلام عن آبائه عليهم السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله كل معروف صدقة والدال على الخير
كفاعله والله عز وجل يحب اغاثة اللهفان علي بن ابراهيم عن ابيه عن ابن ابي عمير عن جميل بن دراج عن ابي عبد الله
عليه السلام قال اصنع المعروف الى من هو اهله والى من ليس باهله فان لم يكن هو من اهله فكن انت من اهله محمد بن يحيى عن
احمد بن محمد بن عيسى عن الحسن بن محبوب عن جميل بن دراج عن حديد بن حكيم او مرازم قال قال ابو عبد الله عليه السلام
ايما مؤمن اوصل الى اخيه المؤمن معروفا فقد اوصل ذلك الى رسول الله صلى الله عليه وآله عدة من اصحابنا
عن احمد بن محمد بن خالد عن اسمعيل بن مهران عن سيف بن عميرة عن ابي عبد الله عليه السلام قال اجيزوا لاهل المعروف
عثراتهم واغفروها لهم فان كف الله عز وجل عليهم هكذا واومى بيده كانه يظلل بها شيئا منه عن ابي عبد الله
عليه السلام قال كان امير المؤمنين عليه السلام يقول من صنع بمثل ما صنع اليه فانما كافاه ومن اضعفه كان شكورا
ومن شكر كان كريما ومن علم ان ما صنع انما صنع الى نفسه لم يستبطئ الناس في شكرهم ولم يستزدهم في
مودتهم فلا تلتمس من غيرك شكر ما اتيت الى نفسك ووقيت به عرضك واعلم ان الطالب اليك
الحاجة لم يكرم وجهه عن وجهك فاكرم وجهك عن رده عن ابي عبد الله عليه السلام قال قال اصحاب رسول الله صلى الله
عليه وآله يا رسول الله فداك اباؤنا وامهاتنا ان اصحاب المعروف في الدنيا عرفوا بمعروفهم فبم يعرفون في الآخرة فقال ان الله تبارك
وتعالى اذا ادخل اهل الجنة الجنة امر ريحا عبقة طيبة فلزقت باهل المعروف فلا يمر احد منهم بملا من اهل
الجنة الا وجدوا ريحه فقالوا هذا من اهل المعروف محمد بن يحيى ... عن خالد بن سعدان عنهم عن ابي عبد الله عليه السلام قال ان للجنة بابا يقال له المعروف لا يدخله الا اهل المعروف ... فاذا ... نفسه ... وان ...

هرگاه ماه نو شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد سوره توحید سی نوبت بخواند
و در رکعت دویم سوره قدر سی نوبت بخواند و تصدق کند بانچه میسر شود بتحقیق که هر که
این عمل مذکور را بجای آورد خدای تبارک وتعالی او را در آن ماه بسلامت نگاه دارد نمازی 1
که هر سال کنند هم در کتاب مذکور مسطور است که روایت از حضرت باید در هر سال در اول روز
از ماه محرم دو رکعت نماز کنند و هر سوره که خواهند بعد از فاتحة الکتاب بخوانند پس چون
سلام دهند این دعا بخوانند اللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَبَدِيُّ الْقَدِيمُ الْعَفُوُّ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَاَسْأَلُكَ الْعِصْمَةَ فِيهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَالْعَوْنَ
عَلَى هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي اِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بتحقیق که خدای تبارک وتعالی
فرشته را موکل آن شخص گرداند تا او را نگاه دارد از شر شیطان و یاری دهنده او باشد بر نفس وی
و توفیق دهنده او باشد بر نفس وی در اموری که رضای خدا در آن باشد در بقیه عمر او نماز جمعه 2
نمازیست که در روز جمعه کنند ما بین ظهر و عصر در آن کتاب مذکور است از ائمه طاهرین علیهم السلام که هر که
در روز جمعه ما بین ظهر و عصر دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه هفت مرتبه سوره توحید

بخواند وچون فارغ شود این دعا اللهم اجعلنی من اهل الجنة التی حشوها البرکة
وعمارها الملائکة مع نبینا محمد واله وابینا ابرهیم علیه السلم هیچ بلائی
فتنه باو نرسد تا جمعه دیگر وخدای تعالی او را با حضرت محمد صلی الله علیه واله وحضرت ابرهیم خلیل
علیه السلم جمع کند در بهشت نماز حاجت مرویست از علی بن موسی الرضا علیه السلم که فرمودند
هر کسی را اگر حاجتی بوده باشد ویا براو کاری تنگ شده باشد وهیچ وجه بیرون شدن نشود پس باید در روز چهارشنبه
پنجشنبه وجمعه روزه دارد پس در روز جمعه غسل کند وخویش را بخطی [illegible] وجامهای پاکیزه بپوشد وبوی
خوش بکار برد وتصدق کند بهر مسلمانی بانچه میسر شود از مال خود بعد از آن بصحرا بیرون رود وروبقبله
کند ودو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از فاتحه پانزده مرتبه سورة اخلاص بخواند ودر رکوع نیز
همین سوره را بهمان عدد بخواند وچون سر از رکوع بردارد نیز پانزده مرتبه بخواند وچون بسجده اول رود
پانزده مرتبه وچون سر بردارد پانزده مرتبه وچون بسجده دویم رود پانزده مرتبه وچون سر بردارد پانزده
مرتبه بخواند پس برخیزد برکعت دویم وبطریق مذکور بجای آورد پس بنشیند بتشهد ودر تشهد پانزده
مرتبه بخواند وسلام دهد وپانزده مرتبه بخواند وبعد از سلام طرف راست روی خود را بر زمین گذارد
وپانزده مرتبه بخواند وطرف چپ روی خود را بگذارد وپانزده مرتبه بخواند پس پیشانی را بر زمین
نهاده گریه کند ودر حین گریه بگوید یا جواد یا ماجد یا واحد یا احد یا صمد یا من
لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد یا من هو هکذا ولا هکذا غیره

اشهد

[illegible]

اشهد ان کل معبود من لدن عرشک الی قرار ارضک باطل الا وجهک الکریم
جل جلالک یا معز کل ذلیل ویا مذل کل عزیز تعلم کربتی فصل علی محمد
واله وفرج پس طرف راست روی خود را بر زمین نهد وهمین دعا را بخواند وهمچنین طرف چپ را
بر زمین نهد وهمین دعا را بخواند پس آنحضرت فرمودند هر گاه بنده این عمل مذکور را بجای آورد حاجت
ویرا خدا تعالی روا کند وباید که در حاجت خود توسل بحضرت رسول وآل او صلوات الله علیهم کند وتمام
ایشانرا ذکر کند از اول تا آخر وچون حاجتش روا شود دو رکعت نماز شکر بجای آورد تمت

[illegible]

الحمد لله رب العالمین مالک یوم الدین
وصلی الله علی محمد وآله الطیبین اللهم رب
اللهم ارحم فکر دفنی فی الثری [illegible]
من رزق الحلال [illegible] مطلوب الدرج
اجب دعوتی ولا تنس اللهم انت [illegible] فاجعل جاری
مسئول [illegible] معوذنی
[illegible] خطیئتی ثم
[illegible] واجعل التقوی
من الدنیا زادی تمت

الا ایها المقصود فی کل حاجتی
شکوت الیک الضر فارحم شکایتی
الا یا رجائی انت کاشف کربتی
فهب لی ذنوبی کلها واقض حاجتی
اتیت باعمال قباح ردیة
وما فی الوری عبد جنی کجنایتی
اتحرقنی بالنار یا غایة المنی
فاین رجائی منک ثم مخافتی

٢١٢

قال النبي صلى الله
عليه وآله في جواب شمعون حين قال
لاوي بن يهودا من حواري عيسى صلى الله عليه علامة
فأخبرني عن علامة الإسلام فقال رسول الله وما علامة العلم بتوحيد الله
وآله الإيمان والعلم والعمل فقال فما علامة الإيمان فأربعة الإقرار بتوحيد والعلم بمكارمه
العمل فقال رسول الله صلى الله عليه وآله أما علامة الإيمان فأربعة الإقرار بتوحيد الله والعلم بمحبيه
الإيمان به والإيمان بكتبه والإيمان برسله وأما علامة العلم فأربعة العلم بالله والعلم بمحبيه وعلامة الصادق وعلامة المؤمن
والحفظ لها حتى تؤدى وأما العمل فالصلاة والصوم والزكاة والإخلاص قال فأخبرني عن علامة الناصح وعلامة الموقن وعلامة المخلص
وعلامة الصابر وعلامة التائب وعلامة الشاكر وعلامة الخاشع وعلامة الصالح وعلامة الظالم وعلامة المرائي وعلامة
المنافق وعلامة الزاهد وعلامة البار وعلامة التقي وعلامة المتكلف وعلامة الغافل وعلامة الكسلان وعلامة
الكذاب وعلامة الحاسد وعلامة المسرف وعلامة الفاسق وعلامة الخائن فقال رسول الله
صلى الله عليه وآله وأما علامة
الصادق فأربعة
يصدق في قوله
ويصدق وعد الله
ووعيده ويوفي بالعهد ويجتنب
الغدر وأما علامة المؤمن فإنه يرؤف ويفهم ويستحيي
وأما علامة الصابر فأربعة الصبر على المكاره والعزم في أعمال البر
والتواضع والحلم وأما علامة التائب فأربعة النصيحة لله في عمله وترك الباطل
ولزوم الحق والحرص على الخير وأما علامة الشاكر فأربعة الشكر في النعماء والصبر في البلاء والقنوع
بقسم الله ولا يحمد ولا يعظم إلا الله وأما علامة الخاشع فأربعة مراقبة الله في السر والعلانية
وركوب الجميل والتفكر ليوم القيامة والمناجاة لله وأما علامة الصالح فأربعة يصفي قلبه ويصلح
عمله ويصلح كسبه ويصلح أموره كلها وأما علامة الناصح فأربعة يقضي بالحق ويعطي
الحق من نفسه ويرضى للناس ما يرضاه لنفسه ولا يعتدي على أحد
وأما علامة الموقن فستة أيقن بالله حقاً فآمن به وأيقن بأن
الموت حق فحذره

وأيقن بأن البعث حق فخاف الفضيحة وأيقن بأن الجنة حق فاشتاق إليها وأيقن بأن النار
حق فظهر سعيه للنجاة منها وأيقن بأن الحساب حق فحاسب نفسه وأما علامة المخلص فأربعة يسلم قلبه وتسلم جوارحه وبذل خيره وكف شره وأما علامة الزاهد فعشرة يزهد في المحارم ويكف نفسه ويقيم فرائض ربه فإن كان مملوكاً أحسن الطاعة
وإن كان مالكاً أحسن المملكة وليس له حمية ولا حقد يحسن إلى من أساء إليه وينفع من ضره ويعفو عمن ظلمه ويتواضع
لحق الله وأما علامة البار فعشرة يحب في الله ويبغض في الله ويصاحب في الله ويفارق في الله ويغضب في الله ويرضى في الله
ويعمل لله ويطلب إليه ويخشع لله خائفاً مخوفاً طاهراً مخلصاً مستحيياً مراقباً ويحسن في الله وأما علامة التقي فستة يخاف الله
ويحذر بطشه ويمسي ويصبح كأنه يراه لا تهمه الدنيا ولا يعظم عليه منها شيء لحسن خلقه وأما علامة
المتكلف فأربعة الجدال فيما لا يعنيه وينازع من فوقه ويتعاطى ما لا ينال ويجعل همه لما لا ينجيه وأما علامة الظالم
فأربعة يظلم من فوقه بالمعصية ويملك من دونه بالغلبة ويبغض
الحق ويظهر الظلم وأما علامة المرائي فأربعة يحرص
في العمل لله إذا كان عنده أحد ويكسل إذا كان وحده ويحرص
في كل أمره على المحمدة ويحسن سمته بجهده وأما علامة المنافق فأربعة فاجر
دخله يخالف لسانه قلبه وقوله فعله وسريرته علانيته فويل للمنافق من النار وأما علامة الحاسد
فأربعة الغيبة والتملق والشماتة بالمصيبة وأما علامة المسرف فأربعة الفخر بالباطل ويأكل ما ليس عنده
فأربعة العمى والسهو واللهو والنسيان وأما علامة الكسلان فأربعة يتوانى حتى يفرط ويفرط حتى يضيع ويضيع حتى يأثم ويضجر وأما علامة الكذاب
الكسلان فأربعة إن قال لم يصدق وإن قيل له لم يصدق والنميمة والبهت وأما علامة
فإنه إن قال لم يصدق وإن قيل له لم يصدق والنميمة والبهتان وأذى الجيران وأما علامة
الفاسق فأربعة اللهو واللغو والعدوان والبهتان وأما علامة الخائن فأربعة عصيان الرحمن وأذى الجيران
بغض الأقران والقرب إلى الطغيان
فقال شمعون
لقد

لعنه تشتمی وبصری

ان عادی یعلمنی ظرائف انبیائی

لها فقال رسول الله صلی الله علیه وآله [illegible] انبیک

یمعون ان لک [illegible] الذین [illegible] الانس فقدم الاخلاق [illegible] الاخرة ولا تغنی

من الجن والانس [illegible] لا یعقرون انفسهم ولا [illegible] من رکة

لهم فما عند الله [illegible] من الجنة [illegible] فقال [illegible] الذی

[illegible]

اعطی واعدوا [illegible] وما علی المحسنین من سبیل [illegible] فقال [illegible]

وروی ان [illegible] قام ابوذر رحمه الله علیه [illegible]

[illegible]

فقال [illegible] اجعل الدنیا [illegible] واجعل [illegible] التوکل علی الله [illegible]

[illegible]

انشاء الله تعالی حق جل و علا همکی را بفضل و کرم خود از متابعت نفس و شیطان باز دارد و

بسوی خود باز آرد و در رحمت خود بیامرزد و پیران را معرفت و ایمان کامل کرامت

فرماید و جوانان را بمنتهای کمال رساینده و صلاح و سداد روزی گرداند و اطفال

همکی را عالم ربانی و عارف حقانی گرداند و عورات همکی را در پرده زهد و صلاح

و عفاف بدارد و بیماران همه را شفای عاجل و صحت کامل عطا کند و قرض داران را

توفیق ادای دین کرامت فرماید و مسافران بر و بحر عالم را از اهل ایمان

خصوصا حجاج بیت الله الحرام بصحت و سلامت و روضه مقدسه سید الانام و زوار ائمه انام صلوات الله

علیهم اجمعین را بمطالب و مقاصد خود رسانیده بمنزل مراد رساند و عیال

مندان را توسعه رزق کرامت فرماید و کاسبان را قوت کسب و تندرستی بخشد و

برکت دهد محبوسان بی گناه را خلاصی دهد و اسیران نفس و هوا را از دام بلاها

آزاد سازد و همه را چاشنی ترک معصیت و لذت طاعت و عبادت ارزانی دارد و

ضعفا را در ظل حمایت خود باز داشته از شر ظالمان و اقویا محفوظ دارد

بارالها

باب آداب الدعاء

باب أبو علي الأشعري عن محمد بن عبد الجبار عن صفوان بن يحيى عن الحارث بن المغيرة قال سمعت أبا عبد الله ١
عليه السلام يقول إياكم إذا أراد أحدكم أن يسأل من ربه شيئاً من حوائج الدنيا والآخرة حتى يبدأ بالثناء
على الله تعالى والمدح له والصلوة على النبي صلى الله عليه وآله ثم يسأل الله حوائجه علي بن ابرهيم عن أبيه
عن عثمن بن عيسى عمن حدثه عن أبي عبد الله عليه السلام قال قلت آيتين في كتاب الله تعالى أطلبهما
فلا أجدهما قال وما هما قلت قول الله عز وجل ادعوني أستجب لكم فندعوه فلا نرى الإجابة قال
أفترى الله تعالى أخلف وعده قلت لا قال فمم ذلك قلت لا أدري قال ولكني أخبرك من
أطاع الله تعالى فيما أمره ثم دعاه من جهة الدعاء أجابه قلت وما جهة الدعاء قال تبدأ فتحمد الله
تعالى وتذكر نعمه عندك ثم تشكره ثم تصلي على النبي صلى الله عليه وآله ثم تذكر ذنوبك فتقر بها
ثم تستعيذ منها فهذا جهة الدعاء ثم قال وما الآية الأخرى قلت قول الله تعالى وما أنفقتم
من شيء فهو يخلفه وهو خير الرازقين وإني أنفق ولا أرى خلفاً قال أفترى الله تعالى أخلف
وعده قلت لا قال فمم ذلك قلت لا أدري قال لو أن أحدكم اكتسب المال من حله وأنفقه
من حله لم ينفق درهماً إلا أخلف عليه عدة من أصحابنا عن سهل بن زياد عن علي بن
أسباط عمن ذكره عن أبي عبد الله عليه السلام قال من سره أن تستجاب دعوته فليطيب مكسبه ٥

باب الاجتماع في الدعاء

علي بن ابرهيم عن أبيه عن علي بن معبد عن عبيد الله بن عبد الله
الواسطي عن درست بن أبي منصور عن أبي خالد قال قال أبو عبد الله عليه السلام ما من رهط

أربعين رجلاً اجتمعوا فدعوا الله تعالى في أمر إلا استجاب الله لهم فإن لم يكونوا أربعين
فأربعة يدعون الله تعالى عشر مرات إلا استجاب الله تعالى لهم فإن لم يكونوا أربعة فواحد
يدعو الله تعالى أربعين مرة فيستجيب الله العزيز الجبار له

[illegible]

في قطع الثوب

قال النبي صلى الله عليه وآله من قطع الثوب يوم الاحد اصابه الغم ولم يكن
مباركا ومن قطع الثوب يوم الاثنين يكون مباركا ومن قطع الثوب
يوم الثلثا يحرق او يسرق او يغرق ومن قطع الثوب يوم الاربعا
يرزق الله له المال والبهايم الكثيرة ومن قطع يوم الخميس يرزق الله له
العلم ومن قطع يوم الجمعة يطول عمره ومن قطع يوم السبت يكون مرضيا
ما دام ذلك الثوب على بدنه الآن يباع او يوهب صدق صلعم

عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم من قطع الثوب يوم الاحد اصابه الغم [illegible] مباركا ومن قطع يوم الاثنين يكون مباركا ومن قطع يوم الثلثا يسرق او يغرق او يحرق ذلك الثوب ومن قطع يوم الاربعا رزق [illegible] يوم الخميس يرزقه العلم [illegible] ذلك الثوب ومن قطع يوم الجمعة يطول عمره [illegible] ومن قطع يوم السبت يكون مرضيا ما دام ذلك الثوب على بدنه [illegible]

[illegible]

يا من هو اقرب الي من حبل الوريد الوريد هو العرق الذي في صفحة العنق تنتفخ عند الغضب

يا من يحول بين المرء وقلبه اي يملك على قلبه فيغير وكيف يشاء

[illegible]

[illegible]

اعلم ان الله تعالى لم يجعل المشمش مشمشا بل خلقه

[illegible]

باب طينة المومن والكافر   اخبرنا محمد بن يعقوب قال حدثني علي بن ابرهيم عن ابيه عن حماد بن عيسى
عن ربعي بن عبد الله عن رجل عن علي بن الحسين عليهما السلم قال ان الله عز وجل خلق النبيين من طينة
عليين قلوبهم وابدانهم وخلق قلوب المومنين من تلك الطينة و(جعل) خلق ابدان المومنين من دون ذلك

[illegible]

وخلق الكفار من طينة سجين قلوبهم وابدانهم فخلط بين الطينتين فمن هذا يلد المومن الكافر ويلد الكافر
المومن ومن ههنا يصيب المومن السيئة ومن ههنا يصيب الكافر الحسنة فقلوب المومنين تحن الى ما خلقوا
منه وقلوب الكافرين تحن الى ما خلقوا منه   عدة من اصحابنا عن سهل بن زياد وغير واحد عن الحسين بن
الحسن جميعا عن محمد بن اورمة عن محمد بن علي عن اسمعيل بن يسار عن عثمان بن يوسف قال اخبرني عبد الله بن
كيسان عن ابي عبد الله عليه السلم قال قلت له جعلت فداك انا مولاك عبد الله بن كيسان قال اما النسب
فاعرفه واما انت فلست اعرفك قال قلت له اني ولدت بالجبل ونشأت في ارض فارس واني اخالط
الناس في التجارات وغير ذلك فاخالط الرجل فارى له حسن السمت وحسن الخلق وكثرة امانة ثم افتشه
فافتشه عن عداوتكم واخالط الرجل فارى منه سوء الخلق وقلة امانة وزعارة ثم افتشه فافتشه عن
ولايتكم فكيف يكون ذلك قال فقال لي اما علمت يا ابن كيسان ان الله عز وجل اخذ طينة من الجنة وطينة
من النار فخلطهما جميعا ثم نزع هذه من هذه وهذه من هذه فما رايت من اولئك من الامانة وحسن الخلق
وحسن السمت فمما مستهم من طينة الجنة وهم يعودون الى ما خلقوا منه وما رايت من هولاء من قلة الامانة
وسوء الخلق والزعارة فمما مستهم من طينة النار وهم يعودون الى ما خلقوا منه   علي بن محمد عن صالح
بن ابي حماد عن الحسين بن يزيد عن الحسن بن علي بن ابي حمزة عن ابرهيم عن ابي عبد الله عليه السلم قال ان الله عز
وجل لما اراد ان يخلق آدم عليه السلم بعث جبرئيل عليه السلم في اول ساعة من يوم الجمعة فقبض بيمينه قبضة
بلغت قبضته من السماء السابعة الى السماء الدنيا واخذ من كل سماء تربة وقبض قبضة اخرى من الارض
السابعة العليا الى الارض السابعة القصوى فامر الله عز وجل كلمته فامسك القبضة الاولى بيمينه
والقبضة الاخرى بشماله ففلق الطين فلقتين فذرا من الارض ذروا ومن السموات ذروا فقال
للذي بيمينه منك الرسل والانبياء والاوصياء والصديقون والمومنون والسعداء ومن اريد كرامته
فوجب لهم ما قال كما قال وقال للذي بشماله منك الجبارون والمشركون والكافرون والطواغيت

[illegible]

ومن اريد هوانه وشقوته فوجب لهم ما قال كما قال ثم ان الطينتين خلطتا جميعًا وذلك قول الله
عز وجل ان الله فالق الحب والنوى فالحب طينة المؤمنين التي القى الله عليها محبته والنوى طينة الكافرين
الذين نأوا عن كل خير وانما سمي النوى من اجل انه نأى عن كل خير وتباعد عنه وقال الله عز وجل يخرج
الحي من الميت ويخرج الميت من الحي فالحي المؤمن الذي يخرج طينته من طينة الكافر والميت الذي يخرج من
الحي هو الكافر الذي يخرج من طينة المؤمن فالحي المؤمن والميت الكافر وذلك قوله عز وجل أومن كان
ميتا فاحييناه فكان موته اختلاط طينته مع طينة الكافر وكان حياته حين فرق الله عز وجل بينهما
بكلمته كذلك يخرج الله عز وجل المؤمن في الميلاد من الظلمة بعد دخوله فيها الى النور ويخرج الكافر من
النور الى الظلمة بعد دخوله الى النور وذلك قوله عز وجل لينذر من كان حيًا ويحق القول على الكافرين

باب اخر منه وفيه زيادة وقوع التكليف الاول ابو علي الاشعري ومحمد بن يحيى
عن محمد بن اسمعيل عن علي بن الحكم عن ابان بن عثمان عن زرارة عن ابي جعفر عليه السلام قال لو علم الناس كيف ابتداء
الخلق ما اختلف اثنان ان الله عز وجل قبل ان يخلق الخلق قال كن ماء عذبا اخلق منك جنتي واهل طاعتي
وكن ملحا اجاجا اخلق منك ناري واهل معصيتي ثم امرهما فامتزجا فمن ذلك صار يلد المؤمن الكافر
والكافر المؤمن ثم اخذ طينا من اديم الارض فعركه عركا شديدا فاذا هم كالذر يدبون فقال لاصحاب
اليمين الى الجنة بسلام وقال لاصحاب الشمال الى النار ولا ابالي ثم امر نارا فاستعرت فقال لاصحاب
الشمال ادخلوها فهابوها وقال لاصحاب اليمين ادخلوها فدخلوها فقال كوني بردا وسلاما فكانت
بردا وسلاما فقال اصحاب الشمال يا رب اقلنا فقال قد اقلتكم فادخلوها فذهبوا فهابوها فثم
ثبتت الطاعة والمعصية فلا يستطيع هؤلاء ان يكونوا من هؤلاء ولا هؤلاء من هؤلاء

فقال المأمون لله درك يا ابا الحسن فاخبرني عن قول الله تعالى وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فقال الرضا عليه السلام ذلك يونس بن متى ذهب مغاضبا لقومه فظن بمعنى استيقن ان لن نقدر عليه اي لن نضيق عليه رزقه ومنه قول الله عز وجل واما اذا ما ابتلاه فقدر عليه رزقه اي ضيق وقتر فنادى في الظلمات ظلمة الليل وظلمة البحر وظلمة بطن الحوت ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين بتركي مثل هذه العبادة التي قد فرغتني لها في بطن الحوت فاستجاب الله له وقال عز وجل فلولا انه كان من المسبحين للبث في بطنه الى يوم يبعثون فقال المأمون لله درك يا ابا الحسن فاخبرني عن قول الله عز وجل ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر قال الرضا عليه السلام لم يكن احد عند مشركي اهل مكة اعظم ذنبا من رسول الله صلى الله عليه وآله لانهم كانوا يعبدون من دون الله ثلثمائة وستين صنما فلما جاءهم صلى الله عليه وآله بالدعوة الى كلمة الاخلاص كبر ذلك عليهم وعظم وقالوا اجعل الآلهة الها واحدا ان هذا لشيء عجاب وانطلق الملأ منهم ان امشوا واصبروا على آلهتكم ان هذا لشيء يراد ما سمعنا بهذا في الملة الآخرة ان هذا الا اختلاق فلما فتح الله على نبيه مكة قال يا محمد انا فتحنا لك فتحا مبينا ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر عند مشركي اهل مكة بدعائك الى توحيد الله فيما تقدم وما تأخر فقال المأمون لقد شفيت صدري يا ابن رسول الله واوضحت لي ما كان ملتبسا فجزاك الله عن انبيائه وعن الاسلام خيرا

باب الجبر والقدر والامر بين الامرين

محمد بن ابي عبد الله وغيره عن سهل بن زياد وعن احمد بن محمد بن ابي نصر قال قلت لابي الحسن الرضا عليه السلام ان بعض اصحابنا يقول بالجبر وبعضهم يقول بالاستطاعة قال فقال لي اكتب بسم الله الرحمن الرحيم قال علي بن الحسين قال الله عز وجل يا ابن آدم بمشيتي كنت انت الذي تشاء وبقوتي اديت الي فرائضي وبنعمتي قويت على معصيتي جعلتك سميعا بصيرا قويا ما اصابك من حسنة فمن الله وما اصابك من سيئة فمن نفسك وذلك اني اولى بحسناتك منك وانت اولى بسيئاتك مني وذلك اني لا اسأل عما افعل وهم يسألون قد نظمت لك كل شيء تريد

محمد بن يحيى عن ابي عبد الله عليه السلام قال لا جبر ولا تفويض ولكن امر بين امرين قال قلت وما امر بين امرين قال مثل ذلك رجل رايته على معصية فنهيته فلم ينته فتركته ففعل تلك المعصية فليس حيث لم يقبل منك فتركته كنت انت الذي امرته بالمعصية

علي بن محمد عن سهل بن زياد واسحاق بن محمد وغيرهما رفعوه قال كان امير المؤمنين عليه السلام جالسا بالكوفة بعد منصرفه من صفين اذ اقبل شيخ فجثا بين يديه ثم قال له يا امير المؤمنين اخبرنا عن مسيرنا الى اهل الشام ابقضاء من الله وقدر فقال امير المؤمنين عليه السلام اجل يا شيخ ما علوتم تلعة ولا هبطتم بطن واد الا بقضاء من الله وقدر فقال له الشيخ عند الله احتسب عنائي يا امير المؤمنين فقال له مه يا شيخ فوالله لقد عظم الله الاجر في مسيركم وانتم سائرون وفي مقامكم وانتم مقيمون وفي منصرفكم وانتم منصرفون ولم تكونوا في شيء من حالاتكم مكرهين ولا اليه مضطرين فقال له الشيخ وكيف لم نكن في شيء من حالاتنا مكرهين ولا اليه مضطرين وكان بالقضاء والقدر مسيرنا ومنقلبنا ومنصرفنا فقال له وتظن انه كان قضاء حتما وقدرا لازما انه لو كان كذلك لبطل الثواب والعقاب والامر والنهي والزجر من الله وسقط معنى الوعد والوعيد فلم تكن لائمة للمذنب ولا محمدة للمحسن ولكان المذنب اولى بالاحسان من المحسن ولكان المحسن اولى بالعقوبة من المذنب تلك مقالة اخوان عبدة الاوثان وخصماء الرحمن وحزب الشيطان وقدرية هذه الامة ومجوسها ان الله تبارك وتعالى كلف تخييرا ونهى تحذيرا واعطى على القليل كثيرا ولم يعص مغلوبا ولم يطع مكرها ولم يملك مفوضا ولم يخلق السماوات والارض وما بينهما باطلا ولم يبعث النبيين مبشرين ومنذرين عبثا ذلك ظن الذين كفروا فويل للذين كفروا من النار فانشأ الشيخ يقول

انت الامام الذي نرجو بطاعته يوم النجاة من الرحمن غفرانا
اوضحت من امرنا ما كان ملتبسا جزاك ربك بالاحسان احسانا

سئل ابو عبد الله عليه السلام عن الاستدراج فقال هو العبد يذنب الذنب فيملى له ويجدد له عنده النعم فتلهيه عن الاستغفار من الذنوب فهو مستدرج من حيث لا يعلم

تسريح الشعور

ما جاء فيه اذا اردت تسريح [illegible] وانت جالس وقل بسم الله [illegible] حسبي [illegible]

فهذا الشط باليد اليمنى وانت جالس وقل اللهم [illegible] وقل اللهم [illegible] على [illegible]

وضع على [illegible] راسك ثم تسرح مقدم راسك [illegible] موخر راسك [illegible] من فوق [illegible] اللحية [illegible]

وتسريح [illegible] وطيبها [illegible] عني [illegible] ولا تمكنه [illegible] ثم تسرح [illegible] من [illegible]

على عقبيك [illegible] عني [illegible] الشيطان [illegible] الهدى ثم تسرح [illegible] الصدور [illegible] تسريح اللحية [illegible]

ثم تسرح حاجبيك من فوق [illegible] وقل اللهم [illegible] والعمود [illegible] بالوباء [illegible] الاعراض [illegible] اربعين [illegible]

صدرك وقل في الحالين انا انزلناه في ليلة القدر وروي ان [illegible] سبعين [illegible] الشيطان [illegible] الارض [illegible]

اسعل واقرا انا انزلناه في ليلة القدر وروي [illegible] عليه واله [illegible] تسريح اللحية [illegible] اي دعا كه

2 شعره وقرائته [illegible] الرزق [illegible] الجماع وقال صلى الله عليه واله ومن قرا [illegible] اذا [illegible] ثم [illegible]

[illegible] بالهم والوباء والبلاء والسطاع على الصدر [illegible] سبع مرات ونغرا [illegible] العادت [illegible] اعدا بعد از نقل نوانه

تجامع وفي [illegible] انا انزلناه في ليلة القدر [illegible] فوق [illegible] يا من لا هو الا هو

اربع مرات ونقرا انا انزلناه في ليلة القدر [illegible] الشيطان [illegible] الا هو اغفر لي

العمود وحضر [illegible] الصدور [illegible] وانصرني على القوم الكافرين ثم

صفة النطفة تكون بيضاء مثل النخامة الغليظة

فتمكث في الرحم اذا صارت فيه اربعين يوما ثم

تصير الى علقة وصفة العلقة هي كعلقة الدم المحجمة الجامدة

التي تكون في الرحم بعد تحويلها عن النطفة اربعين يوما ثم تصير

مضغة وصفة المضغة لحمة حمراء فيها عروق خضر مشتبكة ثم تصير

الى العظم وصفة العظم هو الذي اذا كان عظما شق له

السمع والبصر ورتبت جوارحه

كان

1 عوذه برای کسی که غیری اراده بدی باو داشته حضرت صادق علیه السلام از حضرت رسول الله
صلی الله علیه واله روایت فرموده که هر که انسانی اراده بدی باو داشته باشد وخواسته باشد که
خدای تعالی حایل شود میان او ومیان آن انسان باید که بگوید هرگاه او را ببیند اعوذ
بحول الله وقوته من حول خلقه وقوتهم واعوذ برب الفلق من شر ما خلق بعد
از آن بگوید که قال الله عز وجل لنبیه صلی الله علیه واله فان تولوا فقل حسبی الله
لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم نمیگوید این کلمات را در روی او
مگر آنکه خدای تعالی بحول خود شر او را از او کفایت خواهد کرد ومروی است که هر که دزدی
باشد واز دزدان ودزدان بترسد باید که بر بالای مرکب خود بنویسد که لا تخاف درکا ولا تخشی

2

لعسر الولاده

بکتب علی قرطاس اولم یر الذین کفروا ان السموات والارض کانتا رتقا ففتقناهما
وجعلنا من الماء کل شیء حی افلا یؤمنون وآیة لهم اللیل نسلخ منه النهار فاذا هم
مظلمون ونفخ فی الصور فاذا هم من الاجداث الی ربهم ینسلون کانهم یوم یرون
ما یوعدون لم یلبثوا الا ساعة من نهار ویعلق علی وسطها فاذا وضعت یقطع

١ قال رسول الله صلى الله عليه واله يقول الله تبارك وتعالى يا ابن آدم ان نازعك بصرك

الى بعض ما حرمت عليك فقد اعنتك عليه بطبقتين فاطبق ولا تنظر وان نازعك

لسانك الى بعض ما حرمت عليك فقد اعنتك عليه بطبقتين فاطبق ولا تكلم وان نازعك

فرجك الى بعض ما حرمت عليك فقد اعنتك بطبقتين فاطبق ولا تات حراما

٢ عن ابى عبد الله عليه السلم ثلث من كن فيه فلا يرج خيره من لم يستح من العيب ويخشى الله بالغيب

وير عو عند الشيب

٣ [illegible]

ببرى الله عملكم ثم اليه تحشرون فاستعوا بالعظ ونادبوا بآداب الصالحين

[illegible]

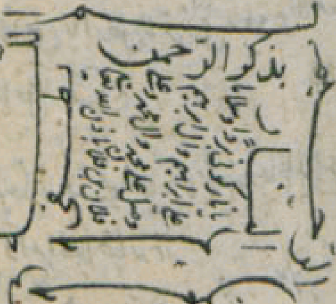
١ عوذه بواسير ابى عبد الرحمن سلمى از حضرت امير المومنين عليه السلم روايت نموده كه فرمود كه هر كه

بواسير را باين عوذه تعويذ كند شر بواسير ازو بكفايت برسد يا جواد يا ماجد يا رحيم يا قريب

يا مجيب يا بارئ يا راحم صل على محمد وال محمد واردد علي نعمتك واكفني شر

وجعي عوذه تب حضرت امام رضا عليه السلم فرموده كه مينويسند براى صاحب تب اين خاتم را

وبر اعضاى او بر بندند اينست عوذه ديگر مينويسند بر سه پارچه قند بر يكى عقدت

باذن الله بر دوم شددت باذن الله وبر

سيوم سكنت باذن الله وهر بامداد صاحب

تب را يكى ازان بخورانند كه شفا يابد باذن الله

حتمى ربع ابى الحسن ثالث عليه السلم فرموده كه بهترين

چيزها براى تب ربع آنست كه بخورند در روز نوبت پالوده كه ساخته باشند بعسل وزعفران

او بسيار كرده باشند و دران روز غيران نخورد علاج جوشش على بن موسى از پدر خود موسى

بن جعفر عليهما السلم روايت كرده كه حضرت صادق فرموده كه چون احساس كنى بجوششى بگذار

بران سبابه خود را و سبابه خود را بگردان وبگو لا اله الا الله هفت مرتبه و در هفتم مرتبه ران

٢ جوشش را بسبابه خود محكم بزن

[illegible]

اصل

عن ابي الحسن عليه السلام قال كانت الحكماء والفقهاء اذا كاتب بعضهم بعضا كتبوا بثلث ليس معهن رابعة من كانت الآخرة همته كفاه الله همه من الدنيا ومن اصلح سريرته اصلح الله علانيته ومن اصلح فيما بينه وبين الله اصلح الله فيما بينه وبين الناس

قال امير المؤمنين عليه السلام قرأت التورية والانجيل والزبور والفرقان فاخترت من كل كتاب كلمة واحدة من التورية من صمت نجا ومن الانجيل من قنع شبع ومن الزبور من ترك الشهوات امن من الآفات ومن الفرقان ومن يتوكل على الله فهو حسبه

حلبت فهي بالارض لا تزرق عبادي الا بكد اليمين وعرق الجبين الا طالب العلم فاني كافل له صدق

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم انتم في زمان اذا ترك احدكم عشر ما امر به هلك وسيأتي على الناس زمان اذا عمل احدهم بعشر ما امر به نجا

لا تطلبوا خمسة اشياء صديقا بلا عيب وطعاما بلا شبهة وعالما بلا طمع وعبادة بلا رياء وامرأة بلا خيانة

الارواح جنود مجندة فما تعارف منها ائتلف وما تناكر منها اختلف

في كتاب المستجاد من فعلات الاجواد جمع القاضي التنوخي قال رجل لعبد الملك بن عبد الملك المحسن ما اجرك قال اتم على تعدم الشيخ قال اثنان وثلثون ونصف فقال له الرجل كم تعدم قال ستة عشر من اصلي قال له كم من اصل السنين قال والله اني لا اصلي في كل منها فقال يا هذا اما لكن ستون قال ايكم انت قال ابو لؤي ذي الحلق الذي قتلني قال فمن اوله قال رجل وامرأة قال له كم بيني وبينك تقول كم مضى من عمري

اذا كثر الطاعون اعلم ان لا احد الا الاحق بالذكر وكلامهم الموفق

ارسل الله الطاعون على الامة تبرا انتم تنصحها النبي لا صاحب الكذب كان تعلما من على صدرك

الحكمة كالملائكة بالورد ولو كنت اوحش الدنيا شفقة قلبي وكان يفكر

الصدق لكان الجبال والحيوان والجدار ووا كانت البيوت الوحيد العارف فالشمس الحكم

ديار ليلى اقبل ذا الجدار وذا الجدار وما حب الديار شغفن قلبي ولكن حب من سكن الديارا وقبره بالمعلى والعالي انما يبيع البيوت

ومن بنات النعش فيما له كلام

وقد فرق بين التبذير والاسراف

في فرق فاتح كلام كلام النساء وتشبه

عن ابي عبد الله عليه السلام قال قال امير المؤمنين عليه السلام اذا كان الرجل في كلام النساء ومشية النساء وعلى المرأة فارجموه ولا تجيره

ان التبذير الانفاق فيما لا ينبغي والاسراف الصرف زيادة على ما ينبغي

وروى فخر الدين في كتاب جواهر القرآن باسناده الى رسول الله صلى الله عليه وآله انه قال ان لله ارضا بيضاء مسيرة الشمس فيها ثلثون يوما هي مثل ايام الدنيا ثلثين مرة مشحونة خلقا لا يعلمون ان الله يعصى في الارض ولا يعلمون ان الله خلق آدم ولا ابليس

فضیلت دارد [illegible] از برای

در باب استحباب [illegible] کردن از ابی بصیر [illegible] امام [illegible] و فرمود

نکاح روایت [illegible] صادق علیه السلام [illegible] نماز [illegible] فاقدر لی من النساء

بتحقیق امام جعفر صادق [illegible] ان اتزوج [illegible] اعفهن

که هر گاه یکی از شما قصد کند که [illegible] اللهم انی ارید ان اتزوج فاو

تا دو رکعت [illegible] این دعا بخواند [illegible] و اوسعهن رزقا و اعظمهن

[illegible] اعفهن فرجا و احفظهن لی فی نفسها و فی مالی و اوسعهن رزقا و اعظمهن

برکة و قدر لی منها ولدا طیبا تجعله خلفا صالحا فی حیاتی و بعد موتی

و چون زن بخلوت او در آید دست خود را بر پیشانی او بنهاده بگوید اللهم علی

کتابک تزوجتها و فی امانتک اخذتها و بکلماتک استحللت فرجها

فان قضیت لی فی رحمها شیئا فاجعله مسلما سویا و لا تجعله

شرک شیطان پس بعد از آن بسم الله بگوید و جماع نماید

[illegible]

جمیل بن صالح عن ابان بن تغلب قال سألت ابا عبد الله علیه السلام عن الارض علی ای شیء هی

قال علی حوت قلت فالحوت علی ای شیء هو قال علی الماء قلت فالماء علی ای شیء هو

قال علی صخرة قلت فعلی ای شیء الصخرة قال علی قرن ثور املس

قلت فعلی ای شیء الثور قال علی الثری قلت فعلی ای شیء الثری فقال هیهات عند ذلک

ضل علم العلماء

[illegible]

فقال یا رسول الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

بیان ورق فکر ... نبرد دل ... نقش و نگار ... [illegible]

در انتظار ... از دل ... بوده

چشم ... سبز ... [illegible]

... بود الفت نوبهار ... [illegible]

عشق ... [illegible] ... بود در سر ... آرزو ... [illegible]

کار ... [illegible]

... [illegible] ... بود ... [illegible]

عادت ... [illegible]

بجان ... [illegible] ... بود

... آرزو ... [illegible]

... [illegible] ... بود

در داغ ... [illegible] ... بود

صاحب ... [illegible] ... بود

1 دعاء علي بن الحسين عليهم [السلام]

بسم الله الرحمن الرحيم قال ابن طاوس ... بالحجر فإذا أنا بشخص ... ساجد ... صالح

... فإذا هو علي بن الحسين عليهما السلام فقلت ... رجل صالح من أهل بيت النبوة ... ورفع ... إلى السماء وجعل يقول سيدي سيدي هذه يداي قد مددتهما إليك بالذنوب مملوة وعيناي إليك بالرجاء ممدودة وحق لمن دعاك بالندم تذللا أن تجيبه بالكرم تفضلا سيدي أمن أهل الشقاء خلقتني فأطيل بكائي أم من أهل السعادة خلقتني فأبشر رجائي سيدي ألضرب المقامع خلقت أعضائي أم لشرب الحميم خلقت أمعائي سيدي لو أن عبدا استطاع الهرب من مولاه لكنت أول الهاربين منك لكني أعلم أني لا أفوتك سيدي لو أن عذابي مما يزيد في ملكك لسألتك الصبر عليه غير أني أعلم أنه لا يزيد في ملكك طاعة المطيعين ولا ينقص منه معصية العاصين سيدي ما أنا وما خطري هب لي بفضلك وجللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك إلهي وسيدي ارحمني مصروعا على الفراش تقلبني أيدي أحبتي وارحمني مطروحا على المغتسل يغسلني صالح جيرتي وارحمني محمولا قد تناول الأقرباء أطراف جنازتي وارحمني في ذلك البيت المظلم وحشتي وغربتي ووحدتي فما للعبد من يرجوه إلا مولاه

روى الصدوق ... بالسند المتصل ... [illegible]

عن ... ابن عبد الله ... [illegible]

أشغل من

ذات النحيين قيل

امراة كانت في الجاهلية تبيع السمن فاتاها

خوات بن جبير الانصاري وساومها فحلت نحيا مملوا

فقال لها امسكيه حتى انظر الى الاخر فلما حل النحي الاخر ... وقال لها

وسلم اليها النحي الذي حله وشغل يديها بالنحيين وقضى منها ما اراد ...

[illegible]

لبيم الله ... الزمخشري

من ابو الفتح الكلم ... ان صدر ... بين ... كعب

رب صدق قربن ... فلبك جرى ... الشوق زنجد

يا بني ان فاتك ما تبرع ... فعالك انت من الشوق بالمرض ...

الشوق واسوة صنوان من ينبع بالمرض ومن ينبع ... نقصان ... والكف

من لم يؤدبه الناديب لم ينفعه التأديب ... زيادة ... وضيعته ... التفاتك كما يتعين بازاد

نعصها الاصبع الرابع اكرم ... حديث اخيك ... الناس احياس وارثدم ...

لم ينفعها ... ترتقي معوجة ... عمل المودة الاخاء ... الشدة ... شبان ... الاسلام

كبر قط في كبر ... الاكبر الاربع ... بلاد حسن ... الصمت ... ابل ... المعون

الشوق والشاعر في الاحكام الابن ... ان ... التغوي ... الابن ... تاب ...

خلال ... شيخ الحسن ... الاجزاء ... الشعر ... العالمين ... العالمين بارغام

الفرج ... ولكل ... عذاب ... على اعقاب ... الصحن انعكت ...

يد بن الله ... على ما فعل معونة ... النار ... فلبك ... الاحس حصد

الاعراف بعدم الاقراف لولا المرئي ... من ... شعاع ... بانم

كرة المعالم غرة ... الم ... الاجبح ... صائم ... في ظلم احكاف ... الحبيب

ونور الحق لا يطفى ... الارض ... الا الاهل ... من ...

وطارة ... الاسد ... الطريق الا ...

اذ ابق الى الفلك المشحون فساهم فكان من المدحضين — اي المغلوبين

در قرآن كريم حكايت از قوم خود بسوي كشتي گريخت ... از مساهم ومرد كم اي بقارع

فايدة

اعلم ان اولئك مركب من لفظ اولى وكاف الخطاب واولوا جمع لا واحد له من لفظه وواحده ذو

اعلم ان عمرا في حال النصب يكتب بغير الواو لحصول الفرق بينه وبين عمر بالالف بخلاف في الرفع والجر فانه انما يكتب بالواو ليحصل الفرق بينهما على ما صرح الشيخ الرضي رح في شرح الكافية

لسبب حي — القرعة — باسهم — عراء — صحراي كه دران درختي وگياهي نباشد — يقطين — كدو

قال رسول الله صلى الله عليه وآله منهومان لا يشبعان طالب علم وطالب دنيا ... من ... في طلب العلم ... اعطاه الله ...

فاعلم ... الشرف في الانف ... في الاعور والجمال في الانوف ... في الضعف ... الحياة في الاعين ... الكلام ...

روى عن الباقر ع انه قال نحن اهل البيت اذا كان لنا حاجة الى الله تعالى نقرء الفاتحة الى مالك يوم الدين ثم نقرء سورة الاخلاص الى هو ثم نقول اللهم كما جمعت بين اسمائك وصفاتك وافعالك فاجمع بيني وبين حاجتي في عافية ثم نقرء اياك نعبد واياك نستعين الى اخر الفاتحة

اعلم ان اسم الله ... على ... المفعول ... والمفعول ...

... اسم ... الفاعل ... المفعول ...

... الرحمن الرحيم ... الرجيم ...

این باب ... کرامان رضی الله ... صادق علیه السلم روایت کرده ...

و اصحاب ... از خداوند عالمیان ... بی اول ... کو غافل ... اوراحب ...

[illegible]

به آنکه نصایح سخنان بکنند که بهدیه فرستاده میشوند بسوی کسی که اهل آن سخنان باشد پس باید که عقل را پیشوا
کنید و هرچه عقل باین امر فرماید قبول فرمایند زیرا که صاحبان عقل را آنچه پیش می آید تفکر و تامل در عاقبت
کنند میمانند پس تاخیر و طول امل را واگذارید و رضای حق سبحانه و تعالی را اختیار کنید چنانچه حق سبحانه
و تعالی هر روز فضل و رحمت خود را بر شما زیاد میکند و فکر ننگ و عار را بخود راه مدهید که هر که
عنان نفس را واگذارد او را بمهلکه اندازد و هر که عاقبت کار خود را ملاحظه نماید از تلف شدن ایمن است
و هر که با عقل خود مشورت کند عبرت میگیرد و محل عبرت دیگران نمیشود و هر خطائی که واقع میشود
تلافی آن نمیکند مگر توبه و اقرار بآن و هیچ تمیزی نیست که خطا نکند و هیچ عالمی نیست که لغزشی
نداشته باشد پس هر که از خطای خود برگردد او سعادتمند است که راه راست یافته است و آفت
که بخطای خود مصر باشد و هر که از برای خدا نصیحت کند و هر که پند گیرد از او و رضای الهی را اختیار نماید
حق سبحانه و تعالی اش هدایت نماید بعزت و بزرگی در دنیا و میرسد بسعادت عقبا ۱۲

اللهم اغفر لمن قال آمین

دار نو ... بکشال

الانعام ... بیرون

تدلوا ربّ ابن لی عندک بیتاً فی الجنة

ابرار سلوا

الحمد علی ما ... فی الشرع ... و جور

الحمد کبوی حسنات و جور

الامر ... کعبی حسنات

از حضرت صادق علیه السلم منقول است که

و اما تسمی یونس یونس

داخل بهشت نمیشود از حیوانات

لانه لا غضب بقومه

مگر حمار بلعم باعورا و گرگ یوسف

تا انس برئیه ولا یع

و سگ اصحاب کهف ۱۲

الی قومه فصار ...

فدحج لذت از تعقل

فالحمد مضاعف و ... محبوب

قال امیر المومنین علیه السلم لشریح یا شریح قد جلست مجلساً ما جلسه

لا یجلس فی هذا المکان الا نبی او

وصی نبی او شقی

سئل بعضهم ... الشوق اعلی ام المحبة فقال

المحبة لان الشوق یتولد منها فلا مشتاق

الا و هو محب فالحب اصل و الشوق فرع

الحسم ... مطروح

والقلب ... مجروح

والعین لذة البکاء محروم

... علی العرب ... الهوی

... تعقل علی وزن تفعل

[illegible]

و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در وقت مرگ وصیت نیکو نکند علامت
نقصان عقل و مروت اوست گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند فرمود که چون نزدیک وفات
او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید اَللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰاتِ وَ الْاَرْضِ عَالِمَ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةِ
الرَّحْمٰنَ الرَّحِیْمَ اِنِّی اَعْهَدُ اِلَیْکَ اَنِّی اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیْکَ لَکَ وَ اَنَّ مُحَمَّدًا
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ عَبْدُکَ وَ رَسُوْلُکَ وَ اَنَّ السَّاعَةَ آتِیَةٌ لَا رَیْبَ فِیْهَا وَ اَنَّکَ تَبْعَثُ مَنْ فِی
الْقُبُوْرِ وَ اَنَّ الْحِسَابَ حَقٌّ وَ اَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَ مَا وَعَدَ اللهُ فِیْهَا مِنَ النَّعِیْمِ مِنَ الْمَأْکَلِ وَ
الْمَشْرَبِ وَ النِّکَاحِ حَقٌّ وَ اَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَ اَنَّ الْاِیْمَانَ حَقٌّ وَ اَنَّ الدِّیْنَ کَمَا وَصَفْتَ
وَ اَنَّ الْاِسْلَامَ کَمَا شَرَعْتَ وَ اَنَّ الْقَوْلَ کَمَا قُلْتَ وَ اَنَّ الْقُرْآنَ کَمَا اَنْزَلْتَ وَ اَنَّکَ اَنْتَ
اللهُ الْحَقُّ الْمُبِیْنُ وَ اِنِّی اَعْهَدُ اِلَیْکَ فِی دَارِ الدُّنْیَا اَنِّی رَضِیْتُ بِکَ رَبًّا وَ بِالْاِسْلَامِ
دِیْنًا وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ نَبِیًّا وَ بِعَلِیٍّ اِمَامًا وَ بِالْقُرْآنِ کِتَابًا وَ اَنَّ اَهْلَ بَیْتِ نَبِیِّکَ
عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ اَئِمَّتِی اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِی عِنْدَ شِدَّتِی وَ رَجَائِی عِنْدَ کُرْبَتِی وَ عُدَّتِی
عِنْدَ الْاُمُوْرِ الَّتِی تَنْزِلُ بِی وَ اَنْتَ وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی وَ اِلٰهِی وَ اِلٰهُ آبَائِی صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لَا
تَکِلْنِی اِلٰی نَفْسِی طَرْفَةَ عَیْنٍ اَبَدًا وَ آنِسْ فِی قَبْرِی وَحْشَتِی وَ اجْعَلْ لِی عِنْدَکَ عَهْدًا یَوْمَ
اَلْقَاکَ مَنْشُوْرًا تم

و در حدیث صحیح از
حضرت امام جعفر صادق ع
منقولست که دهن دره از شیطانست و عطسه
از جانب خداوند رحمانست و در حدیث دیگر منقولست که
حق تعالی را نعمتهای بسیار بر بنده هست در هنگام صحت بدن و سلامتی
اعضا و جوارح و [illegible] میکند که خدا را بر آن نعمتها شکر کند [illegible]
[illegible] میکند و از بینی بیرون می آید [illegible] آن نعمتها یاد آورد و
[illegible] گفته اند که در این حال خدا را حمد کند [illegible] عطسه کند
گوید الحمد لله رب العالمین [illegible]
و در حدیث دیگر از حضرت صادق ع منقولست [illegible]
و صلی الله علی محمد النبی و آله و سلم [illegible]

و اگر خواهی که عطسه کم بکنی روغن مرزنگوش را در بینی بچکان بقدر یک دانگ راوی گفت که پنج روز چکانیدم
و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که چون مومن عطسه کند دیگری با او بگوید یرحمک الله و اگر زن
باشد بگوید عافاک الله و اگر کافر یا ذمی باشد بگوید هداک الله و اگر طفل مومن باشد بگوید زرعک الله و اگر بیمار
باشد بگوید شفاک الله و اگر پیغمبر یا امام باشد بگوید صلی الله علیک از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست

که چون اراده جماع کنی این دعا بخوان اللهم
ارزقنی ولدا و اجعله تقیا زکیا لیس
فی خلقه زیادة و لا نقصان و اجعل عاقبته الی خیر
و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقولست که هر که خواهد فرزند [illegible]
[illegible] و اجعل لی من لدنک ولیا [illegible]
[illegible] و لا تجعل للشیطان فیه نصیبا اللهم انی
استغفرک و اتوب الیک انک انت الغفور الرحیم [illegible]
و از حضرت صادق ع منقولست که هر که [illegible]
[illegible] اللهم انی [illegible]

۱ و در روایت
ببیند اخلاق زنش نیکو شود
و هر کس نظر کند بسوی عورت زنش فرزندش نابینا شود و چون در
شیطان نظرش بر عورت او نیفتد و چون در خلا
بنشیند بگوید اللهم اذهب عنی القذی و الاذی و اعصمنی مطلقا این دعا را بخواند
و چون غایط یا بول بر شواری بیرون اید بگوید و چون نظر
المطهرین و چون غایط یا بول فاخرجه منی خبیثا فی عافیة و چون نظر
الحمد لله الذی اطعمنیه طیبا فی عافیة اللهم ارزقنی الحلال و جنبنی الحرام و چون نظر
کند بآب بگوید الحمد لله الذی جعل الماء
طهورا و لم یجعله نجسا

۲ و در روایت دیگر منقولست که شخصی بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه شکایت کرد از درد
پشت فرمود که دست را بر آن موضع که درد دارد بگذار و سه مرتبه این آیه را بخوان وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ
ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ و هفت مرتبه سوره انا انزلناه بخوان

۳ و در حدیث دیگر منقولست که اصبغ بن نباته گفت روزی بخدمت امیر المؤمنین صلوات الله علیه رفتم
علیه السلام ... القرآن ...

السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن فاطمة الزهراء السلام علیک یا ولی الله وابن ولیه السلام علیک یا صفی الله وابن صفیه السلام علیک یا حجة الله وابن حجته السلام علیک یا حبیب الله وعلی جدک وابیک وعلی امک واخیک وعلی الائمة من ذریتک وبنیک اشهد لقد طیب الله بک التراب واوضح بک الکتاب وجعلک وآباءک وامهاتک وابناءک عبرة لاولی الالباب یا ابن المیامین الاطیاب ... صلی الله علیک وجعل افئدة من الناس تهوی الیهم ما خاب من تمسک بک ... الائمة المعصومین

بدانکه مستحبست پیش از طعام
افتتاح بنمک و بعد از طعام اختتام بنمک
کردن که هفتاد و دو نوع بلا را رفع کند که از
آن جمله جنون و جذام و برص باشد و اگر بر لقمه اول
نمک باشد نقطهای سیاه و سفید که در رو باشد زایل شود
و مرویست که اگر مردم بدانند که در نمک چه قدر منفعت هست محتاج بتریاک
فاروق نشوند و روایت دیگر آمده که افتتاح بنمک و اختتام بسرکه مثل نمکست و روایت
دیگر آمده که ما اهل بیت افتتاح بنمک و اختتام بسرکه نماییم و مرویست که سرکه عقل را
زیاد کند و دل را زنده گرداند و گوشت دندان را محکم کند و صفرا ساکن کند و نان با سرکه خوردن
کرم معده بکشد و شهوت زنا قطع کند و سرکه در خانه مثل مرد صالحی است که دعای وسعت
رزق و برکت از برای اهل خانه کند

صلوة الحاجة

ودر حدیث معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلم روایت کرده اند که هر گاه ترا حاجتی رو دهد بکن و بعد از آن غسل کنی
منقولست که دو رکعت نماز بکن و در نماز بکوی اللهم انت
پناه بر بیوی خدا و دو رکعت نماز بکو یا ابن بکو که در نماز بکوی السلام
از ابیوی حضرت رسول صلی الله علیه و آله افتتاح یا دعا که بعد از سلام نماز بکوی
و دو رکعت نماز بکنی و در اول نماز واجب بخوانی و چون سلام بلغ روح محمد منی
و تشهد بخوی که در نماز السلام اللهم صل علی محمد و آل محمد و بلغ روح محمد منی السلام
بخوانی بخوانی و

السلام ومنک السلام والیک یرجع السلام اللهم صل علی محمد وآل محمد وبلغ روح محمد منی السلام وارواح الائمة الصادقین سلامی واردد علی منهم السلام والسلام علیهم ورحمة الله وبرکاته اللهم ان هاتین الرکعتین هدیة منی الی رسول الله صلی الله علیه وآله فاثبنی علیهما ما املت ورجوت فیک وفی رسولک یا ولی المؤمنین پس بسجده رو و چهل مرتبه بگو یا حی یا قیوم یا حیا لا یموت یا حی لا اله الا انت یا ذا الجلال والاکرام یا ارحم الراحمین پس جانب راست رو را بر زمین گذار و باز چهل مرتبه بخوان پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و انگشت شهادت دست را
پس سر از سجده بردار و دستها را بلند کن و چهل مرتبه این دعا بخوان پس دستها را بگردن خود بگذار و انگشت شهادت دست چپ را بجانب پیش و پس حرکت بده
و چهل مرتبه بکو پس ریش خود را بدست چپ خود بگیر و گریه کن
بجانب راست و چپ و انگشت شهادت و باز چهل مرتبه بکو پس ریش خود را بگیر و بدار و بکو
و اگر گریه ات نیاید خود را بگریه بدار
یا محمد

الاولی والثواب

یا رسول الله یا رسول الله
انی اشکو الی الله والیک حاجتی والی اهل بیتک الراشدین حاجتی
وانکو الی الله فی حاجتی پس بسجده رو و بگو یا الله یا الله
وبکم اتوجه الی الله و صل علی محمد و آل محمد پس حاجت خود را طلب
آنقدر که نفس قطع شود و فرمود که منم ضامن از برای او که حاجتش بر آورده شود

بعد از نماز و پیش از چهار و دو چهار روز العن ... اللهم العن ابا بکر و عمر و عثمان و معویه و عائشه و حفصه و هند و ام الحکم و ام ... ضامن

کلینی بسند معتبر و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند که مردی بخدمت حضرت
صادق علیه السلم عرض کرد که درد چشم بسیار میکشم حضرت فرمود که میخواهی ترا دعائی تعلیم کنم که نافع
باشد برای دنیا و آخرت تو و از درد چشم امان یابی گفت بلی فرمود که بعد از نماز صبح و مغرب بگو
اللهم انی اسألک بحق محمد وآل محمد ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل النور فی بصری والبصیرة فی دینی
والیقین فی قلبی والاخلاص فی عملی والسلامة فی نفسی والسعة فی رزقی والشکر
لک ابدا ما ابقیتنی ابن بابویه و شیخ طوسی و کفعمی و غیر ایشان از حضرت امیر المومنین
صلوات الله علیه روایت کرده اند که هر که خواهد که ثواب داده شود بکیل اوفی ترین کیلها
بعد از تعقیب نماز بگوید سبحان ربک رب العزة عما یصفون وسلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین
و در روایت دیگر وارد است که در روز جمعه بخواند

نماز حاجت کفعمی

صلوة الحاجة

بسندهای معتبر روایت کرده‌اند از
مفضل بن عمر که در خدمت حضرت [illegible] بودیم
[illegible]
صادق ع بودیم ناگاه اسمعیل [illegible]
فرمود که ای اسمعیل [illegible]
حضرت فرمود که چرا نماز حوایج [illegible]
[illegible] روز پنجشنبه [illegible] و بعد از سلام [illegible]

یا الله پس انگشت شهادت دست راست خود را بجانب راست وچپ و انگشت شهادت
دست چپ را به بالا و پایین حرکت بده وبگو یا رب انقدر که یکنفس وفا کند بآن پس دست
در برابر روی خود بجانب قبله بکش و ده مرتبه یا الله بگو پس این دعا بخوان یا افضل
مَن رُجِیَ و یا خیرَ مَن دُعِیَ و یا اَجوَدَ مَن سَمَحَ واَکرَمَ مَن سُئِلَ یا مَن
لا یَعِزُّ علیه ما یفعله یا مَن حَیثُ ما دُعِیَ اَجابَ اَسئَلُكَ بِمُوجِباتِ
رَحمَتِكَ وعَزائِمِ مَغفِرَتِكَ واَسئَلُكَ بِاَسمائِكَ العِظامِ وبِكُلِّ اِسمٍ هُوَ
لَكَ عَظیمٌ واَسئَلُكَ بِوَجهِكَ الكَریمِ وبِفَضلِكَ العَظیمِ واَسئَلُكَ
بِاِسمِكَ العَظیمِ العَظیمِ دَیّانِ یَومِ الدّینِ مُحیِی العِظامِ وَهِیَ
الَّذی اِذا دُعیتَ بِهِ اَجَبتَ واِذا سُئِلتَ بِهِ اَعطَیتَ واَسئَلُكَ بِاِسمِكَ

اسم

رحیم واَسئَلُكَ بِاَنَّكَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنتَ اَن تُصَلِّیَ علی مُحَمَّدٍ وآلِ
مُحَمَّدٍ واَن تَقضِیَ حاجَتی وتُیَسِّرَ لی مِن اَمری ولا تُعَسِّرَ عَلَیَّ
وتُسَهِّلَ لی مَطلَبَ رِزقی مِن فَضلِكَ الواسِعِ یا قاضِیَ الحاجاتِ
یا قَدیراً علی ما لا یَقدِرُ علیه غَیرُكَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ واَكرَمَ
الاَكرَمینَ پس حضرت فرمود که چند مرتبه این نماز را بکن راوی گفت
که در سال دیگر در خدمت آنحضرت بودیم باز اسمعیل آمد واز آستین خود کیسه
بیرون آورد و گفت این پانصد اشرفیست که به برکت شما و برکت دعا و
نمازی که تعلیم من فرمودید از خصم برخم واجب شده است وچند مرتبه این نماز را
کردم مردی که مال بسیاری از من منکر شده بود و در مجلس قاضی سوگند یاد کرده
بود آن مال را برای من آورد واز من حلیت طلب کرد حضرت فرمود که خدا را
حمد کن وعبادت پروردگار خود را ترک مکن وتفقد احوال برادران مومن خود بکن

و سید ابن طاوس روایت کرده است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که در ساعت آخر روز جمعه [illegible] این دعا بخوانند [illegible] یا حنان یا منان [illegible] یا بدیع السموات والارض یا ذا الجلال والاکرام [illegible] حاجت خود را بطلبد

بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که در وقتی که در رخت کن حمام جامهارا از خود میکنی
بگو اللّهم انّی اعوذ بک من شرّ نفسی اللّهم انزع عنّی ربقة النّفاق وثبّتنی علی
الایمان پس چون داخل خانه اوّل حمام شوی بگو اللّهم انّی اعوذ بک من شرّ نفسی
واستعیذ بک من اذاه وچون داخل خانه دویم شوی بگو اللّهم اذهب عنّی
الرّجس النّجس وطهّر جسدی وقلبی وبگیر از آب گرم وبر سر بریز وبعضی از آن ابرا
بر پا بریز واگر توانی که جرعه از آن آب بخوری بخور که مجرای بول را پاک میکند
ودر خانه دویم ساعتی صبر کن پس چون داخل خانه سیم شوی بگو نعوذ بالله من النّار
ونسأله الجنّة ومکرّر این را بگو تا هنگام بیرون آمدن از آنخانه گرم وزنهار
که آب سرد وخربزه در حمام مخور که معده را فاسد میکند وآب سرد بر خود مریز که
بدن را ضعیف میکند چون از حمام بیرون آئی آب سرد بر پا بریز که درد را از بدن
میکشد پس چون مشغول جامه پوشیدن شوی بگو اللّهم البسنی التّقوی وجنّبنی الرّدی
چون اینها را بگوئی که گفتم بگنی از همه دردی ایمن شوی واز حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که چون بعد از بیرون آمدن تو از حمام برادر مؤمن بگوید بتو که طاب

حمامک

1 حمامک وحمیمک تو در جواب بگو انعم الله بالک یا این را بگو که طاب ما طهر
منک وطهر ما طاب منک یعنی خدا طیب وپاکیزه ونیکو گرداند بنیکی معنوی بسبب
مغفرت گناهان وتوفیق طاعات آنچه پاک شده است در حمام از اعضای بدن تو
از لوث گناهان وجهالت وضلالت وآنچه پاکیزه ونیکوست از تو گردان دل ونفس
وعقل وسایر قوی واعضای شریفه باشد واز حضرت امام موسی ع منقولست که هر که
در خانه تنها یا بیابانی تنها بخوابد بگوید اللّهم آنس وحشتی واعنّی علی وحدتی

ودر حدیث صحیح از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که هر که [illegible] بخواند این دعا بخواند اللهم
تو در جمع از حضرت خواب رود این دعا بخواند [illegible]
انّی اعوذ بک من الاحتلام ومن سوء الاحلام ومن ان یتلاعب بی
الشّیطان فی الیقظة والمنام ودر روایت از حضرت منقولست که برای [illegible]
ده مرتبه بخواند این دعا را اعوذ بکلمات الله [illegible] غضبه وعقابه ومن شرّ عباده ومن همزات
الشّیاطین وان یحضرون وآیة الکرسی بخواند وبگوید [illegible] النّعاس امنة
وجعلنا نومکم سباتا ودر حدیث دیگر منقولست که نحنی [illegible]
گردد بحضرت صادق ع از بیمی وبیمی وخود [illegible]
وحضانات و [illegible] ویران موضع
بالا که هم [illegible] دیوار
از [illegible]

افلج ای غالب

فمنهم من قضی نحبه و منهم من ینتظر

قال لی کیف انت قلت علیل سهر دائم و حزن طویل

گفت چونی تو گفتمش بیمار حزن بسیار و دایما بیدار

ان الذین ترونهم اخوانکم

یشفی غلیل صدورهم ان تصرعوا

ولقد امر علی اللئیم یسبنی فمضیت ثمة قلت لا یعنینی

اقول له ارحل لا تقیمن عندنا والا فکن فی السر والجهر مسلما

واعلم علم الیوم والامس قبله ولکننی عن علم ما فی غد عمی

[illegible marginal glosses]

۱۳	۲	۳	
۸	۱۱	۱۰	۵
۱۲	۷	۶	۹
۱	۱۴	۱۵	۴

در کتاب مکارم الاخلاق این شکل را برای دفع ابکم و کم برون آوردن نقل کرده است

ابو حمزه بحضرت امام محمد باقر ... این دعا بخوان ... من اعطی ... و من ... وجهی ...

در حدیث موثق از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که چون شخصی را ببینی که به بلائی مبتلا

بگو الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک به و فضلنی علیک و علی کثیر ممن خلق

و آهسته بگو که او نشنود و در حدیث حسن از آنحضرت منقولست که چون کسی از صاحبان بلا را

ببینی سه مرتبه آهسته بگو الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک به و لو شاء فعل و در روایت

دیگر وارد شده که این دعا بخوان اللهم انی لا اسخر ولا افخر ولکن احمدک علی عظم نعمائک

[illegible diagonal marginal notes]

و هرگاه خاک بر قبر میت بریزد این بخواند ایمانا بک و تصدیقا برسلک هذا ما وعدنا الله و رسوله صلی الله علیه و آله

لا ابشام

ذنوب موبقة تنهضات النصب يرجوا فلقت

افواق لهف حازم من عدتك وحسما بجاد

تبذير

يتشعب بمادسه اقتصاد ازو مخيلة خولتني

من خطائها بلغة ذريعة تداوله فادته

ازمة استحوذ تعاطى تغريرا تقشعت عنه

فاتك وافرخ روعه طاطا راسه وانك نبغات

تتنجز اوعادك مصايد الذنوب ان اهجر واحطط عمص نهره

وشك مرجحة الآثم الذي

سطوائك خفير اوكد حطة وحنث

المخبة استنقذ تنابه رجزا حاصبا صيحة

نخطه بطر لا نجعه لا ازيغ بذلة مرتعا

نفنك اوبت نقة مقة الموادين اضطهدني

الكافي كظم الغيظ اطفاء النائرة نتم اهل الفرقة

واصلاح ذات البين وافشاء العارفة لين العريكة ترك التعبير

ذهبت ذهبت وفلت طريقة المثلى مرصاد معرة العباد

امنحني لاواء ولا تبتذل جاهي بالاقتار

خِلالُ نجدوني المُعِلُ بالإملاءِ عوّد كافي

خصلة الزغبني الفقير

مَلِيٌّ بالعفوِ وانخ يعتبه يعيبه ولا نبت ببني

سورة الغضب شكاسة الخلق والازراء بالمقلين ملموعش

اكفاء ان ينطوي اسير قد فضلك فلا تخطر على بزني نجهم

مكلوء كآبة بغيابه روح الفرج بلمات قد نكادني

قد بهظني مخرجا وحيا ما منيت به انلني تصرمت

اوفدت البطر الاغرار الفلول عدوى

ارانزلت الطغيان الاجزاء

خنق جلل هلع التحبيص اتحفتني بها

انجاب كثيب مخذول وبر افنت ولا يجبهني

بدحال

وجيب انتقاض خمد غطيته الممت

اضطراب لرزيدن

اناث شغب يتخلع حتى تتفقا لا ينكادك واكبته

حلم

ردما مصمصا سقل الدكون مغدق مونق اتباع ثمره

وابل ذرة متراكم نهض مهيض ذرع ضرع

حسوما اذنين مداريين داجي مجرذ مضاد

شومى ذليل

بزغ ازاح اثر

الوقت بين
الفعل والانفعال ان
الفعل هو حال يحصل للشيء بسبب تأثيره
والانفعال هو حالة تحصل للشيء بسبب تأثره عن غيره
الفعل هو ما دام فاعلا والانفعال ما دام منفعلا
كالقاطع ما دام يقطع والمنقطع ما دام منقطعا
كالجزء [illegible] غيره فيه

فان تعدى ثم اعتدى ثم اقترب
ثم عدى ثم انتهى ثم اقترب
ان اعوى ثم [illegible]

ابشر بقول الله في آياته
ان ينتهوا يغفر لهم ما قد سلف
لا تخلطن بزيارة مقبلة
فلسين بقصبا النبيذ والترف
فان تولت فاحرى كان تجوربها
فان تكرر منها فادبر خلف

[illegible] الان الحكم [illegible]
وصعب على الان ان [illegible] العود
[illegible] بعض الاعلام بعلامات
[illegible] عن العبد ان [illegible]
فانظر فيها وفاتك [illegible]

جوابر ورثت هلالى كشتم از بالاى چشم تو
شود بيمار هر كس از سر بيمار بنشيند

العلم معرفة
الاشياء بظواهرها وبواطنها
معرفتها بجميع [illegible] علم
الشيء فهو عالم ومن عرف باطنه فهو حكيم
وقيل اذا عرفت صفات الاشياء
ومنافعها فانت عالم واذا
عرفت [illegible]

القول يتعدى بخمسة احرف

قال به	قال له	قال عنه
اي حكم به	اي خاطبه	اي روى عنه
قال فيه	قال عليه	
اي اجتهد فيه	اي افترى عليه	

العلة
ما يتوقف عليه وجود الشيء
الشيء وما يتوقف عليه ذلك الشيء اما داخل في ذلك الشيء موجود
لا يخلو اما ان يكون داخلا في ذلك الشيء او خارجا عنه
فان كان داخلا فلا يخلو اما ان يكون موجودا بالقوة
بالقوة او موجودا بالفعل فان كان موجودا بالفعل فهو العلة
فهو العلة المادية وان كان موجودا بالفعل فهو العلة
الصورية وان كان خارجا فلا يخلو اما ان يكون
الصورية وان كان خارجا فلا يخلو ان يكون مؤثرا فهو العلة
على وجود ذلك الشيء او ان يكون مؤثرا فهو العلة
فهو العلة الفاعلية وان لم يكون مؤثرا فهو
الغائية متقدمة على ذلك الشيء في الذهن متأخرة عنه في الخارج
في الخارج [illegible] الفعل

بنالم كى [illegible]
[illegible] از بهر [illegible]
بيمار [illegible]

الانفعال [illegible]
الاحكام
[illegible] في الشيء ووضع الثلب
[illegible] المقدمات

در روز [illegible]
[illegible] بيمار [illegible]
[illegible]
بيمار [illegible]
[illegible]

آن‌ها که بهای ظالم را ز هم بیگانگیست
مشوم بیگانه تا بیاشنا بدینم

ظالم جهان کردم زنده از یاری
زنهار که بار خوبان بشماری

تا سنگ آینه و آب دارای قوم
تا در نظر و در دل آن جا داری

سلام علیکم و العهود بحالها
و جا و ... لا شواق ... کما لها

اینم که روز و وصل تو تا دیده بیکمال
از ... فوق علم ... ابل

ز از دل ... از ... زبانی
در وقت ... العهد ... نسبی

و باد از این جهان که خود ... زاد در
زه بجز تو اب ... خوران نبرد

جمال در تنعم و ارباب فضل را
با صد ... از غصه ... نان نبرد

عیار روزی و دوست نادیدن
ببرکه دین جبان تا عیار بیش

آن به که درین زمانه کم گیری دوست
با اهل زمانه صحبت از دور نکوست

وآنکس که تو را بجای تکیه بر اوست
چون چشم خرد باز کنی دشمن اوست

خلق بنکو و رایی کردن
چیره ... و جوانمردی

آتش بخوران بکند باید
آن که کند دود و دل درد و بند

دولت ... ز آدمی دور
این ... از روی دوریم

شکوت الی وکیع سوء حفظی
فاوصانی الی ترک المعاصی
فان العلم نور من اله
و نور الله لا یعطی لعاصی

یاد کرا این ... از روی
در جهان چاره ... کردم

سها بالضم ستاره‌ای است مانند نباتات
خورد ... آزماید
النعش کری در ... ابدال ... مفود
کر و شانی چشم ... اللغه ... قافیه
بود واز ... الف ما ورد
گفتی با نظم ... در جنت
که در بادیه ... کرد
... البلدان

الفرق بین النفی والنهی هو الذی ... ما دخلت
النهی مع المقید مع قیده ... قولنا لیس
حرف النفی مع الرجل والقائم ...
النفی مع الرجل النفی هو الذی ... ما دخل
الرجل ... الرجل فقط
حرف النفی علی الرجل ...
القید بعده فانه ...

شکیبا تا نخور شیب که از سرکه و میوه خشک و نبات و کوشت پرند

جهان ... کرد ...
چهارده ... و باد ...
لام ... و ...
... لام ...
... لام ...
... لام ...

که ... طفل ...
فکند ار ... در ...
دو ان طفل ... زنجا
چو ... در وی نبود ...
که ... دنیا و طفلان ...
... در وی ...

تا توانی ... دوری ...
کاندرین راه خار ... باشد
کار در دولتی مستمند ...
... باشد
امید ... دولت ... روز
... داری
... مراد ... داری

ودر حدیث موثق از حضرت امام رضا منقولست که

ودر حدیث معتبر از حضرت رسول منقولست که چون یهودان جمع شدند که حضرت
عیسی را بکشند جبرئیل آمد وآنحضرت را ببال خود فرو گرفت چون عیسی نظر ببالا کرد دید که
بر بال جبرئیل نوشته است که اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْاَعَزِّ وَاَدْعُوكَ
اللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الصَّمَدِ وَاَدْعُوكَ اللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْعَظِیْمِ الْوِتْرِ وَاَدْعُوكَ
اللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْكَبِیْرِ الْمُتَعَالِ الَّذِی ثَبَّتَ اَرْكَانَكَ كُلَّهَا اَنْ تَكْشِفَ
عَنِّی مَا اَصْبَحْتُ وَاَمْسَیْتُ فِیْهِ پس چون عیسی این دعا را خواند حق تعالی وحی کرد
بسوی جبرئیل که او را بلند کن بجانب محل کرامت من وباسمان بالا بر پس حضرت رسول فرمود
که ای فرزندان عبد المطلب سوال کنید از پروردگار خود باین کلمات که سوگند میخورم بخدا
که جان من در دست قدرت اوست که هر بنده که باین کلمات دعا کند باخلاص عرش
بلرزد از دعای او وحق تعالی بملائکه وحی کند که گواه باشید که دعای او را مستجاب کردم وحاجت
او را در دنیا وآخرت باو دادم بسبب این کلمات صدق رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم

[illegible] جامه نو را [illegible] ... [illegible]

دعائی که دانیال پیغمبر در چاه خواند ونجات یافت اینست بسم الله الرحمن الرحیم
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَا یَنْسٰی مَنْ ذَكَرَهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَا یُخَیِّبُ مَنْ دَعَاهُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی مَنْ تَوَكَّلَ عَلَیْهِ كَفَاهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی مَنْ وَثِقَ بِهِ
لَمْ یَكِلْهُ اِلٰی غَیْرِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی یَجْزِی بِالْاِحْسَانِ اِحْسَانًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِی یَجْزِی بِالصَّبْرِ نَجَاةً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی یَكْشِفُ ضُرَّنَا عِنْدَ كُرْبَتِنَا اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِی هُوَ رَجَاؤُنَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی هُوَ ثِقَتُنَا حِیْنَ تَنْقَطِعُ الْحِیَلُ مِنَّا
حِیْنَ سَاءَ ظَنُّنَا بِاَعْمَالِنَا بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ

از حضرت [illegible] منقولست [illegible] جامه نو [illegible] وضو بسازد ودو رکعت نماز بگذارد [illegible] قل هو الله احد وانا انزلناه [illegible] وبخواند [illegible] لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم [illegible] در آن جامه [illegible] الحمد لله الذی کسانی ما اواری به عورتی واتجمل به فی الناس [illegible]

ای عیسی چه بسیارند آدمیان و چه کمند صبر کنندگان چنانچه درخت بسیار است و درختی
که میوه اش نیکو باشد کمست پس ترا فریب ندهد خوش آیندگی درختی تا میوه از آنچنی یعنی
از نیکی ظاهر مردم فریب مخور تا اخلاق و اعمال ایشانرا امتحان نکنی و بریج و زبان خود را
از حرام و بپوش دیده خود را از آنچه خیری در آن نیست بسا کسی که بیکنظر کند و آن نظر کردن
در دلش تخم شهوتی بکارد و آن شهوت او را هلاک گرداند ای عیسی رحیم و مهربان باش
و چنان باش برای بندگان من که میخواهی که بندگان من برای تو چنان باشند و بسیار یاد
کن مردن و مفارقت کردن اهل و فرزندان خود را و مشغول لهو و امور باطل مشو که لهو
صاحبش را فاسد میگرداند و غافل مشو از یاد من که غافل از من دور است و مرا یاد کن باعمال
شایسته تا ترا یاد کنم برحمت و ثواب خود ای عیسی دیگرانرا بیدار مکن در هنگامی که خود در
خواب غفلت باشی و دیگرانرا آگاه مکن در حالتی که خود در لهو و لعب باشی و باز کن خود را از
شهوتهای هلاک کننده دنیا چنانچه طفل را از شیر باز میگیرند و هر شهوت و خواهشی که ترا
از من دور میکند از آنها دوری کن و بدانکه تو نزد من منزلت رسول امین داری پس از من
در حذر باش که هر که قربش بیشتر است باید که حذرش بیشتر باشد ای عیسی از دزد نمی ترسی
و از مرگ نمی ترسی پس از من که اینها را آفریده ام چرا نمی ترسی

و ابن بابویه بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که رحمت [illegible]

1 در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقولست که فرمود که شخصی نزد عیسی ع آمد و گفت
یا روح الله من زنا کرده ام مرا پاک کن پس عیسی ندا فرمود در میان مردم که هر که هست
بیرون آید از برای پاک کردن فلان شخص از گناه چون همه حاضر شدند و آن مرد را در گودال
کردند که سنگسار کنند آن مرد فریاد کرد که هر که حدی از خدا بر او لازم گردیده است مرا
حد نزند پس همه مردم برگشتند بغیر از عیسی و یحیی علیهما السلام پس یحیی نزدیک آن مرد رفت و گفت
ای گناهکار مرا پندی بده گفت نفس خود را با خواهش او مگذار که ترا هلاک میکند یحیی گفت دیگر
بگو گفت هیچ گناهکار برا بر گناه او سرزنش و ملامت مکن گفت دیگر بگو گفت بغضب و خشم میا
یحیی گفت بس است مرا

2 در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که چون حضرت عیسی ع متولد شد در یکروز آن قدر بزرگ میشد که فرزندان دیگران در دو ماه
بزرگ شوند و چون هفت ماه از ولادت آنحضرت گذشت حضرت مریم او را بمکتب خانه آورد و در پیش
روی معلم نشانید پس معلم گفت بگو بسم الله الرحمن الرحیم و عیسی گفت پس معلم گفت بگو ابجد عیسی سر بالا کرد و گفت
میدانی ابجد چه معنی دارد [illegible]

و یحیی ع از حضرت امام رضا ع منقولست که وحشت ترین اوقات آدمی سه وقت است روزی که از شکم مادر بیرون می آید و دنیا را می بیند و روزی که میمیرد و آخرت را می بیند و روزی که از قبر بیرون می آید [illegible] و حق تعالی بر یحیی سلام فرستاد در این سه حالت [illegible]

[illegible]

جمع باشد و بعدت بیان ما مصدریه که از قسم اول باشد
یا آنکه ذکر مصدر بعد از مدت تعمیم است
بعد از تخصیص ۱۲

[illegible]

جملهٔ ماآت در یک بیت منظوم آمد

بشنوای خواجه نظام الملک مولانا حسن

[illegible]

شرط و تفسیر و تعجب نحو ما احسن زیدا ۱۲

[illegible]

مدت و نفی و خبر
نحو ما دامت ... نحو ما هذا بشرا و مثل ما هن امهاتهم
نحو ما ادریٰ فیها ۱۲

[illegible]

مصدر و جحد و صله
عبارتست از مائی که بمعنی انکار باشد
مثل فیم انت من ذکریها ای لا تذکرها ۱۲

تفخیم و استفهام و من
نحو ما عندک و ما فعلت ۱۲
مثل الحاقة ما الحاقة

[illegible]

فناء مهین — نی است که در رحم قرار نگرفته
نطفه — منی که در رحم قرار گرفته و بسته شود
التحری — کوشش کردن آنچه بهتر است
الاء یغی نعمتها — ظاهره مثل جسم و گوش
الفنوت — فروتنی کردن
نضرة — شادابی

حقبر — کسی که دورای نباشد و تابع فرمان باشد
الزهرة — خوشنمائی
الرصید — کسی که در کمین کاه هست
الادالة — غالب گردانیدن کسی را بر دشمن
سفه — سبکی عقل
صباء — جهالت

الرضخ — خورد کردن
الاذل — تنگی و سختی
اسفا — اندوه بسیار
التشتت — پراکنده شدن
القزع جمع قزعة — پارچهای ابر
خریف — فصل پائیز

رکام — انبوه
عرم — نوعی از موش و وادی
الکمه — پشته
شنن — راه فراخ
رض — کوفتن
طود — کوه
الطمطمه — گفتگوی عجمی

الیة — پائین دنبه گوسفند
شموس — چموش لگد انداز
ماجن — بی پروا در کار و کردار
المغرم — تاوان کینه و بیخی
استطالة — تفوق بر مردمان
التلجلج — اضطراب و ترنجی
القسطاط — سراپرده

الرثو — غمناک شدن برای
اذائك جمع اریکه — یعنی صندلی
الغزل و النکث جمع انکاث — ریسمان تاب بازداده
الوارث — [illegible]

[illegible]

نكتة

العقل عقلان الاول غريزي ومستفاد ووجود السنبلة في الحبة وان حصل
الطفل كوجود النخلة في النواة لاكن كيف حصل وان حصل بالعلم
والمستفاد ما يحصل بالاختبار وتعرف وقد قال امير المومنين عليه السلام
ومنه ما يحصل مطبوع ومسموع ولا ينفع مسموع اذا لم يك
نبوا العقل عقلان ان احدهما التجارب الدنيوية والعادات وطرايقها
والعقل المكتسب من العلوم الاخروية والمعارف الالهية
الكشف والاثار العلوم وقد قال امير المومنين عليه السلام الدنيا والاخرة كالمشرق والمغرب
تنافيان انهما التنافي فقال ان مثل الدنيا والاخرة كالمشرق والمغرب
نحن امثال فقال الانفصال الاخرى وكالضرتين اذا ارضيت
لا يرضى احدهما الاخر وكالضرتين ... اما اكثر ما في ...
كلما قرب من احدهما بعد عن الاخرى ولذلك ترى اقوام ... وقال صلى الله عليه وآله
احدهما سخطت الاخرى وبالعكس ... الى البلد الذي ...
الدنيا بلهاء وامور الاخرة ... الصالحين الى البلد ... وطرايقها

العاقل
او حر الله وعلى طاعته نعيم
وقال ... حكاية عن اهل النار لو كنا نسمع
او نعقل ما كنا في اصحاب السعير والدنيا والاخرة
اختلاف الطريقين اعراض عن طريق الدنيا اقوام ما فاتوا
لم يعرض من الاشبه الذين لم يبق
لو كان بينهما ... الصفات
لو نزل الدنيا ... طريق
الحال ان يظفر بمسالك طريق
في الغرب ...
الغرب ...

... لم ... وعموم ... ومعدود
موعود ويوم مورود فالمشهود ... اليوم الذي
ويوم مشهود ويوم محدود ... واليوم
الايام ... يوم معدود
فايق

قال القيصري في شرح ...
التوحيد اما توحيد ذات او توحيد
الاول ان لا يرى مع الله ... هو قول لا اله الا الله وحده
الثاني مع تصديق القلب ... وثانيهما ان لا يشاهد
القول المرفوع ... لا فعل ... وهو توحيد الافعال وثالثها
الا فاعلا ومتصرفا في الوجود الا الله وهو توحيد الصفات ورابعها ان لا يشاهد
ان لا اثر ... الا الله وهو توحيد الذات فالطالب ما دام في نظره
ذاتا ولا وجودا الا الله ... فعل او صفة او ذات او وجود وان كان قائلا بكلمة الشهادة
غير فعل وصفة ... بالذكر الخفي ولا يخلص من الا عند ... كما سوى الله
فهو ... الا في نظره ذاتا ووجودا وصفة وفعلا فاذا ... كل ما في
الوجود ... الى ... وثبت ... هذا الاستهلاك ... الاشياء كلها باقية بالحق موجودة
... في ... النظر ... مظاهر الذات واسماء وصفات
... بوجوده ... فيكون قايلا بالخلق والحق ولا يلزم
... الذكر الخفي ... لا يرى

آخونك وهو ... فاهمه ... فحصل
يوم لا انفصال له ... الدنيا
فانه الا ... وهو ... الاخرى
محلو والموعود والمورود ... من الاسن
نصيب ... عن ... ان تكون

يعلمون
امتحان

واذا اردت ان تعلم الحمل
المراة ذكر او انثى ...
لبنها في كف ان فان اجتمع اللبن
فالحمل انثى والا فذكر
بالتجربة

تجربة

المجرب عند الاطباء اذا اردت
ان تعلم ان المراة عقيمة ام لا فامرها
ان تتحمل بثوم في قطنة وتمكث سبع
ساعات فان خرج من فمها رائحة الثوم
فعالجها بالادوية فانها تحمل والا
فلا وكذا جميع الحيوان

روایت میکند سلمان فارسی رضی الله عنه از حضرت امیر المومنین علی بن ابی طالب علیه السلام
که آنحضرت وصیت فرمود که ای سلمان هر کس از مومنان و شیعیان که این ابیات را
بر کفن خود بنویسد حضرت عزت او را از عذاب قبر و سوال منکر و نکیر برهاند و
اهوال روز قیامت را بروی آسان گرداند

یا قاهر ابا المنایا کل قهار ... بنور وجهک اعتقنی من النار
الیک اسلمنی من کان یبغضنی ... من اهل واصحابی وانصاری
فی قعر مظلمة غبراء موحشة ... فردا وحیدا غریبا تحت احجار
فاجعل قرای وحظی منک مغفرة ... انجو الیک بها یا خیر غفار
ان الملوک اذا شابت عبیدهم ... فی رقهم اعتقوهم عتق احرار
وکنت یا سیدی اولی بها کرما ... قد شبت فی الرق فاعتقنی من النار

رباعی سلمان فارسی رضی الله عنه

وفدت علی الکریم بغیر زاد ... من الحسنات والقلب السلیم
فحمل الزاد اقبح کل شیء ... اذا کان الوفود علی الکریم

ایضا منه
از بیشمله و بکسر [illegible]

ان لله عبادا فطنا ... طلقوا الدنیا وخافوا الفتنا
نظروا فیها فلما علموا ... انها لیست لحی وطنا
جعلوها لجة واتخذوا ... صالح الاعمال فیها سفنا

[illegible] امیر المومنین

ومن یذق الدنیا فانی طعمتها ... وسیق الینا عذبها وعذابها
فلم ارها الا غرورا وباطلا ... کما لاح فی ظهر الفلاة سرابها
وما هی الا جیفة مستحیلة ... علیها کلاب همهن اجتذابها
فان تجتنبها کنت سلما لاهلها ... وان تجتذبها نازعتک کلابها

من کشکول البهائی

عن الاصمعی قال دخلت دمشق فرأیت شیخا قاعدا ما بین جاقور وهو یقول ایها الناس الفقر فایاب

تمام عمد بذنب فمن واسأل فانه جاریه وهو یلومنی فلا اللومة الاولون

الفقر اذا نزل باحد قوم یسود الوجه الصبیح ویخرس اللسان الفصیح ویخرج العقل

القلب الصحیح فقلت له ابن قال تحت غنی فان ذل الاکتساب یغنی عن شرف الانساب

ثم توجه الى السماء فقال یا رب فلک من الملک له دار یجی الى

اهون من سؤال الناس بذل الوجوه والمنی ویتبع

اللئام من مذلة من القوم

ترجمه کلام ابوذر جمهر

٢ دشمنان بسیار را بر دشمنی کردند و ندیدم دشمنی که دشمن تر از نفس خود باشد و بر علاج شجاعان و دزدند کان
کردم و هیچ یکی مرا بتعب ندا شتند همچنانکه صاحب خوی بد مرا بتعب داشت چیزهای نیکو خوردم و با خوبش
رویان مجالست کردم ولذیذ تر از عافیت چیزی ندیدم صبر را خوردم و تلخ را نوشیدم و ناگوار تر
و بدتر از فقر ندیدم و با همران و شجاعان شجاعت ورزیدم و غالب تر از زن سلیطه ندیدم

٣ لطیفه عربیه

جاء رجل من العرب على امرأة حسنة قال انا احمد فاذا کان

احمد اریدان اتزوج وانت احمد لا ینصرف فقالت المرأة احمد لا ینصرف

فقالت المرأة فقالت لا ینصرف وان کان نکرة ینصرف معرفه

و احمد لا ینصرف [illegible]

[illegible] دزدند و بدتر از فقر ندیدم [illegible]

قرضدم و سنگباری [illegible]

قال الفاضل

العلامة مفتاح الابواب بعض محقق

الغلق ومنجاح المسائل المغلقه بعض الکمل

والملة والدین الطوسی رحمه الله تعالى رحمة واسعة التسلسل

باطل لانه لا یخلو اما ان یکون موجودا او معدوما وان کان معدوما فحصل المطلوب

وان کان موجودا فلا یخلو اما ان یکون وجوده واجبا او ممکنا ان کان

واجبا فیکون الواجب اکثر من الواحد وهو محال فیبقى ان یکون ممکن محتاج الى

الواجب فینقطع التسلسل بالعلة

من کلام بعض

العارفین الاخ الصالح

خیر لک من نفسک لان النفس امارة

بالسوء والاخ الصالح لا یأمر الا

الا بالخیر

تحقیق نفوس سته

١ نفس اماره محل حرص و جهل و کبر و شهوت و غضب است نفس لوامه محل هوس و مکر و عجب و عشرت و شهرت است نفس ملهمه محل سخاوت و قناعت و علم و تواضع و تحمل و توبه است نفس مطمئنه محل جود و توکل و حلم و شکر و رضا است نفس راضیه محل کرامت و ورع و اخلاص و ذکر و ریاضت و وفا است نفس مرضیه محل ترک و بیان و خلق و تقوی و صفا و تفکر است والله اعلم

ابو سعید ابی الخیر

خواهی که خدا کار نکو با تو کند
ارواح ملایک همه رو با تو کند
یا هرچه رضای اوست در او تو کنند
یا بهر چه رضای اوست با تو کند

[illegible] دو سه روز در دنیا در آییم
[illegible] از در بی در آییم
[illegible]
[illegible]

شیخ ابو سعید

گر صحبت لیلی طلبی مجنون شو
از خویشتن و هر دو جهان بیرون شو
در کعبه دوستان اگر راه دهند
با دیده در آوی [illegible] زبان بیرون شو

العلم ثبت حیوة السؤال والتعلم فاذا حیی فاذا صح
فهو مریض صحته التذکار والتکرار فاذا قوی [illegible]
فانه ضعیف قوته العمل به فاذا [illegible] بالعلم

[illegible] فانه [illegible] اذا
اوقعه [illegible] فاحسب [illegible]
[illegible] البلدة او القریة [illegible]
فان بقی واحد فان [illegible] وان بقی
اثنان فانه فیها [illegible] وان
بقی ثلثه فان الرزق [illegible]
[illegible] وان بقی اربعه [illegible]
[illegible] البلدة
او القریة

حکایة قال
داود یا داود اوحی الله تعالی الی داود یا داود
من طلبنی وجدنی ومن طلب غیری
لم یجدنی فاذا [illegible]
کذب من ادعی محبتی
فاذا جنه اللیل نام عنی الیس کل حبیب
یحب خلوة حبیبه وها انا مطلع علی اولیائی
اذا جنهم اللیل جعلت اعینهم
فی قلوبهم ومثلت نفسی بین اعینهم
یخاطبونی علی الحضور ویکلمونی علی
الشهود [illegible] ولولا ذلک لاحفظ ارواح
احبائی [illegible] ابدانهم [illegible]
الی لقائی وانا الیهم [illegible]

قال بعض الحکماء لا یکمل عقل الانسان الا بالمسافرة والمخالطة وزیارة البلاد المختلفة
ومصاحبة اخلاق المباینة

قال بعض العرفاء الجوع سحاب یمطر العلم والحکمة والشبع سحاب یمطر الجهل والحمق واذا جاعت النفس شبعت الارواح واذا شبعت النفس جاعت الارواح [illegible]

[illegible]

سئل ذو القرنین [illegible] الاب والاستاد فقال [illegible]
الاستاد احق من الاب لان
الاب سبب الحیوة الفانیة و
الاستاد سبب الحیوة الباقیة

[illegible]

العلم فی جلال و مهابة
والعلم انفع من کنوز الجواهر
تفنی الکنوز علی الزمان و مر
والعلم یبقی باقیات الاعصر

فصاحة سحبان وخط ابن مقلة
وحکمة لقمن وزهد ابن ادهم
اذا اجتمعت فی المرء والمرء مفلس
فلیس له فی الناس قیمة درهم

١٥٢١

يعد رفيع القوم من كان عالما
وان لم يكن في قومه بحسيب

وان حل ارضا عاش فيها بعلمه
وما عالم في بلدة بغريب

ارى العلم نورا والنادر طلبه
يحق منها في ارضه بنصيب

وما اجتمعا الا لشيخ فضله
وكم عالم بالشيء غير لبيب

استخراج الخاتم

چون یکی خواهد بداند که انگشتری
در کدام انگشت است بگوبا از ابهام بشمارد
تا بدان انگشت که انگشتری در آن است بود
کند انگاه بگوبا ده پنج ضرب کند و مجموع را با یکی
انگاه بگوبانه نه بنداز و دو بار انداز و ...
در بنا به بود و اگر دو بار انداز و در پنجم بود
سه بار انداز و در ... انداز
چهار ... بود

برجا قدم عشق رسیده ...
افلیم و فایکده معمور بدارد

٣٦٢٣

من كتاب الدروس

ما يحرم من الذبيحة خمسة عشر القضيب والانثيان الطحال والدم
ذکر خصیه سپرز خون

والطحال

والفرث والفرج والمثانة والمرارة والمشيمة والنخاع
سرگین ... مشهور موضع بول زهره موضع ولد مغز

والعلباء والغدد والدواب الغامج والحدقة وخرزة الدماغ
سواد العين

واذا اردت ان تعلم ان الزوج والمراة يجتمعان ام لا فاحسب اسمهما بحساب
الجمل ثم اطرح خمسة خمسة فان بقي خمسة او ثلثة او واحد يجتمعان وان بقي اثنان
او اربعة لا يجتمعان فامتحن والعلم عند الله تعالى وتقدس

افادة

کمال بن جار

و در حدیث معتبر از موسی بن جعفر علیهما السلم منقولست که حق تعالی از شهرها چهار شهر را اختیار کرده است و فرموده است و التین و الزیتون و طور سینین و هذا البلد الامین تین مدینه است و زیتون بیت المقدس است و طور سینین کوفه است و بلد امین مکه است

الضحی وقت ارتفاع الشمس و تخصیص

لان النهار یغرق فیه اول فهم کلام موسی

بر والضحی السحر تجوز او اللیل اذا سجی ای سکن ابلد

و ذکر کلام ما ودعک ربک ما قطعک قطع المودع و وفی بالتخفیف

دیموجوا الفهم و ما قلی ای ما ابغضک نفی مضادی

العمدة العمید یقال فلان عمدة قوم اذا کانوا یعتمدونه فیما یحزبهم و یستوی فیه المذکر و المونث و التثنیة و الجمع

خوار نقصورات

از جام از محبوبات

المجد ای نیح المجاد و الباد

و الدال بعد الجاد و الثنی بجبه

جود ای مال و صل

و حار جبری ای جبه و جبل

ما قارنت طعم

التوریة ان یذکر لفظ له معنیان قریب و بعید و یراد به البعید و کذا الایهام

المغفرة

کما ان المصطفی

فیما مصدر

لدفع وجع

بکثرة

مع ثم

و یجعل

من کلام بعض المتاخرین

محقق الطوسی نصیر الدین

موجود بحق واحد اول باشد

باقی همه موهوم و مخیل باشد

هر چیز جز او که آید اندر نظرت

نقش دومین چشم احول باشد

ابو الحسن الخزاعی

ولی عینت حبیبی بارغیر مصطبر

بعلو علاک عقلهم ان حوادث مصطبر

لقد رضی الرحمن عن کل منفق

فما ان تلقی بر رضی النفس بالتخبط

کمال بکهیم

اینجا که کار تیغ زبان چون بنده

لب از سوال هر که بریده کدام است

الا انما الدنیا کظل غمامة

اذا ما رجاها المستظل اضمحلت

من کلام الحکماء نشاط القائل

علی قدر فهم السامع

فلا تک مغترا بشیء اظلها

و لا تک مغترا بها اذا ما تولت

امرت و اعرض عن اجاهلین

خذ العفو و امر بالعرف و کله

دلیل بالکلام لکل الانام

فحسن فی ذوی احاده لیس

منقولست از حضرت ابی جعفر محمد بن علی الباقر صلوات الله علیهما این زیارت بافضیلت بسیار
واز جمله زیارات جامعه است یعنی هر یک از ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین را باین طریق
زیارت میتوان کرد السَّلامُ عَلَيْكَ يا امِينَ اللهِ فِي اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلى عِبادِهِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ اَشْهَدُ اَنَّكَ جاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَعَمِلْتَ
بِكِتابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتّى دَعاكَ اللهُ
اِلى جِوارِهِ وَقَبَضَكَ اِلَيْهِ بِاخْتِيارِهِ وَاَلْزَمَ اَعْدائَكَ الْحُجَّةَ مَعَ مالَكَ
مِنَ الْحُجَجِ الْبالِغَةِ عَلى جَمِيعِ خَلْقِهِ اَللّهُمَّ اجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِكَ
راضِيَةً بِقَضائِكَ مُولَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعائِكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِيائِكَ
مَحْبُوبَةً فِي اَرْضِكَ وَسَمائِكَ صابِرَةً عَلى نُزُولِ بَلائِكَ مُشْتاقَةً
اِلى فَرْحَةِ لِقائِكَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوى لِيَوْمِ جَزائِكَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ
اَوْلِيائِكَ مُفارِقَةً لِاَخْلاقِ اَعْدائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيا بِحَمْدِكَ

وَثَنائِكَ پس رخ خود را بر ضریح مقدس گذارد و بگوید اَللّهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ
الْمُخْبِتِينَ اِلَيْكَ والِهَةٌ وَسُبُلَ الرّاغِبِينَ اِلَيْكَ شارِعَةٌ وَاَعْلامَ
الْقاصِدِينَ اِلَيْكَ واضِحَةٌ وَاَفْئِدَةَ الْعارِفِينَ مِنْكَ فازِعَةٌ
وَاَصْواتَ الدّاعِينَ اِلَيْكَ صاعِدَةٌ وَاَبْوابَ الْاِجابَةِ لَهُمْ مُفَتَّحَةٌ
وَدَعْوَةَ مَنْ ناجاكَ مُسْتَجابَةٌ وَتَوْبَةَ مَنْ اَنابَ اِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ
وَعَبْرَةَ مَنْ بَكى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْاِغاثَةَ لِمَنِ اسْتَعانَ
بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْاِغاثَةَ لِمَنِ اسْتَغاثَ بِكَ مَبْذُولَةٌ وَعِداتِكَ
لِعِبادِكَ مُنْجَزَةٌ وَزَلَلَ مَنِ اسْتَقالَكَ مُقالَةٌ وَاَعْمالَ الْعامِلِينَ
لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَاَرْزاقَكَ مِنْ لَدُنْكَ اِلَى الْخَلائِقِ نازِلَةٌ وَ
عَوائِدَ الْمَزِيدِ اِلَيْهِمْ واصِلَةٌ وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ
وَحَوائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّةٌ وَجَوائِزَ السّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوَفَّرَةٌ
وَعَوائِدَ الْمَزِيدِ مُتَواتِرَةٌ وَمَوائِدَ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةٌ وَمَناهِلَ

الظماء مترعة اللهم فاستجب دعائي واقبل ثنائي واجمع
بيني وبين اوليائي بحق محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين
انك ولي نعمائي ومنتهى مناي وغاية رجائي في منقلبي و
مثواي وسنت كه بعد از زيارت هر يكى از ائمه معصومين صلوات الله عليهم
اين دعا بخواند اللهم ان كانت ذنوبي قد اخلقت وجهي
عندك وحجبت دعائي عنك وحالت بيني وبينك فاسئلك ان
تقبل علي بوجهك الكريم وتنشر علي رحمتك وتنزل علي
بركاتك وان كانت قد منعت ان ترفع لي اليك صوتا او تغفر
لي ذنبا او تتجاوز عن خطيئة مهلكة فها انا ذا مستجير بكرم
وجهك وعز جلالك متوسل اليك متقرب اليك باحب خلقك
اليك واكرمهم عليك واولاهم بك واطوعهم لك واعظمهم
منزلة ومكانا عندك محمد وعترته الطاهرين الائمة الهداة

المهديين

المهديين الذين فرضت على خلقك طاعتهم وامرت بمودتهم
وجعلتهم ولاة الامر من بعد رسولك صلى الله عليه واله
يا مذل كل جبار عنيد ويا معز المؤمنين بلغ مجهودي
فهب لي نفسي الساعة ورحمة منك تمن بها علي يا ارحم
الراحمين

و هر گاه خواهد یک یک ائمه را علیهم السلم نام ببرد تا باخر و بعد از ان بگوید
ورحمة الله وبركاته السلام على ملائكة الله الباقين السلام
على الملائكة المقربين المقيمين المسبحين الذين بامره يعملون
السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين اللهم لا تجعله
آخر العهد من زيارتي اياه فان جعلته فاحشرني معه
ومع آبائه الماضين وان ابقيتني يا رب فارزقني زيارته
ابدا ما ابقيتني انك على كل شيء قدير و بگوی استودعك الله

وَاَسْتَرْعِيكَ وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِمَا دَعَوْتَ اِلَيْهِ
اَللّٰهُمَّ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِيْنَ اَللّٰهُمَّ فَارْزُقْنِي حُبَّهُمْ وَمَوَدَّتَهُمْ
اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي اَلسَّلَامُ مِنِّي اَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَدَائِمًا اِذَا فَنِيْتُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِيْنَ

وبسند معتبر از حضرت صادق صلوات الله علیه منقولست که هر که بگوید لا اله الا الله باخلاص داخل بهشت شود و اخلاص او آنست که این کلمه طیبه او را مانع شود از آنچه حق تعالی بر او حرام کرده است و اعتقاد بر ولایت امیر المؤمنین و ائمه طاهرین صلوات الله وسلامه علیهم اجمعین

قال رسول الله صلی الله علیه وآله لا خیر في العيش الا لرجلين عالم مطاع او مستمع واع

از حافظ عامل

قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ لِاَبِيْ ذَرٍّ يَا اَبَا ذَرٍّ لَوْ اَنَّ ابْنَ اٰدَمَ فَرَّ مِنْ رِزْقِهٖ
كَمَا يَفِرُّ مِنَ الْمَوْتِ لَاَدْرَكَهُ رِزْقُهٗ كَمَا يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ يَا اَبَا ذَرٍّ اَلَا اُعَلِّمُكَ
كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِنَّ قُلْتُ بَلٰى يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ قَالَ اِحْفَظِ اللّٰهَ تَجِدْهُ
اَمَامَكَ تَعَرَّفْ اِلَى اللّٰهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفْكَ فِي الشِّدَّةِ وَاِذَا سَاَلْتَ فَاسْاَلِ اللّٰهَ
عَزَّ وَجَلَّ وَاِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللّٰهِ فَقَدْ جَرَى الْقَلَمُ بِمَا هُوَ كَائِنٌ اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ فَلَوْ اَنَّ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ جَهَدُوْا اَنْ يَنْفَعُوْكَ بِشَيْءٍ لَمْ يُكْتَبْ لَكَ مَا قَدَرُوْا
عَلَيْهِ وَلَوْ جَهَدُوْا اَنْ يَضُرُّوْكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَكْتُبْهُ اللّٰهُ عَلَيْكَ مَا قَدَرُوْا عَلَيْهِ فَاِنِ
اسْتَطَعْتَ اَنْ تَعْمَلَ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ بِالرِّضَا وَالْيَقِيْنِ فَافْعَلْ وَاِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ
فَاِنَّ فِي الصَّبْرِ عَلٰى مَا تَكْرَهُ خَيْرًا كَثِيْرًا وَاِنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ وَالْفَرَجَ مَعَ
الْكَرْبِ وَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ای ابوذر اگر فرزند آدم بگریزد از روزیش چنانچه
میگریزد از مرگ هر آینه روزی او را دریابد چنانچه مرگ او را در می یابد ای ابوذر آیا ترا
تعلیم کنم کلمه چند که حق تعالی ترا بآنها منتفع گرداند ابوذر گفت بلی یا رسول الله فرمود که
ای ابوذر حرمت الهی را در اوامر و نواهی او نگاهدار تا خدا را پیش روی خود یابی یعنی هر
امری که صلاح تو در آن باشد پیش از آنکه متوجه آن امر شوی خدا برای تو میسر گرداند و خود را

نشناسد پس آن نعمت [illegible]

بجا آورده است در طاعت رضای او و دعا کنی [illegible]

خود و خدا را اعانت کنی و خود را [illegible] باو دعا [illegible] سؤال کنی [illegible]

آنکه در کمال خدا را خود را قرار داده چون [illegible] از خداوند عزیز جلیل [illegible] الهی [illegible]

و در نعمت پروردگار خود [illegible] که از خداوند بعلم [illegible] نفع [illegible] بگذرد [illegible]

و فور نعمت باشد یعنی در [illegible] سؤال کنی [illegible] وسعی بایدکه نفع [illegible] و خشنودی از قضاهای او [illegible]

و بلا خوانی اوراق باشد [illegible] که خداوند خود [illegible] و سعی [illegible] که خدا [illegible] رضا و خشنودی از او [illegible]

و روانه و بیگاه خوانی [illegible] جمیع خلق [illegible] نفع [illegible] آوری بار رضا و [illegible] ثواب [illegible] بعد از

خواهد [illegible] استعانت جوئی [illegible] که [illegible] بجا آوری [illegible] و [illegible] ثواب [illegible] فرح و [illegible]

آنچه واقع خواهد [illegible] روز و [illegible] و اگر جهد کنند [illegible] که توانی [illegible] و بلا [illegible] نفع [illegible] فرح [illegible]

شدن باشد [illegible] قادر [illegible] اگر [illegible] احوال [illegible] و بلا [illegible]

این بداند پس [illegible] بر عباد [illegible] صبر [illegible]

تفضل و قدر [illegible] صبر کند و [illegible] دنیا [illegible]

و در [illegible] صبر [illegible] الهی [illegible]

و بدانکه صبر از جمله فروع رضا بقضاست و موجب فرج و راحت دنیا و عقبا و از جهتهای بی انتها...

اول [illegible] قضا و قدر [illegible] و [illegible] توکل [illegible]

بدانکه [illegible] اطلاق [illegible] بجا [illegible] و [illegible] صبر [illegible]

صبر [illegible] در دنیا [illegible] بهشت [illegible]

[illegible] صلوات الله علیه [illegible] صبر [illegible]

و [illegible] صبر بر بلا [illegible] صبر [illegible]

[illegible] که [illegible] فرمود [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

از [illegible]

که [illegible] از [illegible]

و بود که [illegible] روح و راحت [illegible] و [illegible]

تدالست خود و روح [illegible] و آورده [illegible] و بود [illegible] اعمال [illegible] عمل [illegible]

در نعمت و رضا و [illegible] الهی [illegible] از عمل [illegible] که [illegible] الهی [illegible]

و از [illegible] قضاهای [illegible] یقین [illegible] کمال [illegible] یقین [illegible] اعضا [illegible]

آن [illegible] و [illegible] یقین [illegible] و صفت [illegible] یقین [illegible] کمال [illegible] عبادت [illegible]

که [illegible] آن [illegible] و عقاب [illegible] یقین [illegible] یقین [illegible] از جبرئیل [illegible] خدا [illegible]

و در یقین [illegible] ثواب [illegible] و [illegible] یقین [illegible] از [illegible]

جمیع [illegible] در [illegible] صلی الله علیه و آله [illegible] یقین [illegible]

که [illegible] یقین [illegible] می بیند

چنانچه از بعضی [illegible] و آنچه از او در میگذرد البته باو نمیرسد

و آنست که بیقین بداند که آنچه باو میرسد البته از او در نمیگذرد و آنچه از او در میگذرد البته باو نمیرسد

و از حضرت امام [illegible] صلوات الله علیه [illegible]

در میان بلا و قضا [illegible]

در بلای [illegible] صبر [illegible] و اجب [illegible] و در قضای [illegible]

و رضا و اجب [illegible]

امام رضا صلوات الله علیه [illegible] سؤال [illegible] رضا [illegible] توکل [illegible]

[illegible] که [illegible] اعلای [illegible] یقین [illegible] رضا [illegible]

از [illegible] خدا [illegible] عمل کرده [illegible]

[illegible] از [illegible] جهتی [illegible]

و [illegible] بهشت [illegible] که [illegible] یقین [illegible]

و [illegible] ابن [illegible] صحیح [illegible] کمال ایمان [illegible]

١ وذكر السيد العالم الحبيب بهاء الدين علي بن عبد الحميد [illegible] ما جاء في [illegible] قال

الحسيني في الانوار المضيئة [illegible] النعمان رفع الى عمر [illegible] امير المؤمنين [illegible] عليه

عن النبي محمد [illegible] ان الناس يحتجون علينا ان [illegible] علينا [illegible] فلانا

[illegible] عليه السلام [illegible] فجلس [illegible] وقال [illegible] ضفق بيده وقال سبحان الله

قلت لابي عبد الله عليه السلام [illegible] ان فلانا خطب الى علي عليه السلام بنته ام كلثوم

[illegible] العباس على علي فكلمه فابى [illegible] الرجل على العباس [illegible]

[illegible] ام كلثوم [illegible] بكلام [illegible]

زوج فلانا ابنته ام كلثوم [illegible] ان يقول [illegible] امير المؤمنين عليه السلام [illegible]

ما كان امير المؤمنين عليه السلام [illegible] فقال للعباس [illegible] فلما راى [illegible] ام كلثوم

[illegible] فابى فقال [illegible] العباس [illegible] ثم قال [illegible] فلما [illegible]

يوما فقال ما في الارض اهل بيت افخر من بني هاشم ثم اراد ان يظهر للناس فقتل فحوت الميراث و

[illegible] الا ان [illegible] ام كلثوم [illegible]

[illegible] الاخبار الواردة في تزويج ام كلثوم [illegible]

[illegible] وكان [illegible] ام كلثوم [illegible] اوفق [illegible]

[illegible] المؤمنين عليه السلام [illegible] الكافران [illegible]

١ عن اسحق بن عمار قال قلت لابي عبد الله عليه السلم الرجل آتيه واكلمه ببعض كلامي

فيعرفه كله ومنهم من آتيه فاكلمه بالكلام فيستوفي كلامي كله ثم يرده علي كما كلمته ومنهم

من آتيه فاكلمه فيقول اعد علي فقال يا اسحق وما تدري لم هذا قلت لا قال الذي

تكلمه ببعض كلامك فيعرفه كله فذاك من عجنت نطفته بعقله واما الذي تكلمه فيستوفي

كلامك ثم يجيبك على كلامك فذاك الذي ركب عقله فيه في بطن امه واما الذي تكلمه

بالكلام فيقول اعد علي فذاك الذي ركب عقله فيه بعد ما كبر فهو يقول لك اعد علي

٢ [illegible] فان المسلمين [illegible] والنفع [illegible] فاز [illegible] اللهم ما دعا [illegible] وانما ان [illegible] جزاهم الله [illegible]

٣ [illegible] في الدنيا حال الله بينه وبين الجنة ونعيمها ولذتها وكرامتها القائمة الدائمة لاهل الجنة ابد الابد

[illegible]

محمد بن یحیی عن محمد بن الحسین عن اسحق بن یزید عن مهران عن ابان بن تغلب وعدة قالوا کنا
عند ابی عبدالله علیه السلام جلوساً فقال لا یستحق عبد حقیقة الایمان حتی یکون الموت احب الیه
من الحیوة و یکون المرض احب الیه من الصحة و یکون الفقر احب الیه من الغنی فانتم کذا فقالوا
یعنی بمرتبه‌ای است از کمال تحیر چنانچه دستها از کار افتند
لا والله جعلنا الله فداک وسقط فی ایدیهم و وقع الیأس فی قلوبهم فلما رأی ما داخلهم من
ذلک قال أیسر احدکم ان عمّر ما عمّر ثم یموت علی غیر هذا الامر قالوا لا یا ابن رسول الله
قال فأری المرض احب الیکم او یموت علی ما هو علیه قالوا بل یموت علی ما هو علیه الآن ثم قال
فأری الموت احب الیکم من الحیوة ثم قال أیسر احدکم ان بقی ما بقی لا یصیبه شیء من هذه الامراض
والاوجاع حتی یموت علی غیر هذا الامر قالوا لا یا ابن رسول الله قال فأری المرض احب
الیکم من الصحة ثم قال أیسر احدکم ان له ما طلعت علیه الشمس وهو علی غیر هذا الامر قالوا لا
یا ابن رسول الله قال فأری الفقر احب الیکم من الغنی ٥

روایتست از حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام که آنحضرت فرمود که شبی با پدر خود
امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام در طواف بودیم و شبی بود تاریک
و خلوت شده بود مسجد از طواف کنندگان و زایران در خواب بودند شنیدیم
که شخصی استغاثه میکرد و پناه بخدا میبرد و از خدای عز و جل طلب رحمت میکرد
باوازی حزین از دل اندوهگین و این ابیات میخواند

یا من یجیب دعاء المضطر فی الظلم ... یا کاشف الضر والبلوی مع السقم
قد نام وفدک حول البیت وانتبهوا ... یدعو وعینک یا قیوم لم تنم
هب لی بجودک فضل العفو عن جرمی ... یا من اشار الیه الخلق فی الحرم
ان کان عفوک لا یلقاه ذو سرف ... فمن یجود علی العاصین بالنعم

حاصل مضمون این ابیات آنست که ای آنکسی که اجابت میکنی دعا کسی را که مضطر است
در تاریکیها وای آنکسی که رفع میکنی ضررها و بلاها و بیماریها در خواهند گروهی که

بوی تو امده اند در دور تو و بیدارند و ترا میخوانند و چشم تو ای انکه مثلی

نیست تو را هرگز بخواب نرفته بخشش بکو دخود کناه مرا ای انکه اشاره میکنند

بسوی او خلق در حرم اگر نیز سد بعفو تو صاحب کناهی پس که مر بخشد بکناهکاران

نعمتها را حضرت امام حسین علیه السلام فرمود که پدرم گفت که یا با عبد الله شنیدی

اواز این شخص را که بخدا استغاثه میکند گفتم بلی شنیدم گفت او را پیدا کن پس من در ان

تاریکی شب جست و جو میکردم در میان خفتگان تا وقتی که میان رکن و مقام

رسیدم دیدم شخصی ایستاده گفتم السلام علیک ای بنده بکناه خود مقر و از جرم خود

مستغفر بخدا اجابت کن ابن عم رسول الله صلی الله علیه و آله را بزودی نماز

خود را باتمام رسانید و سلام کرد و هیچ سخن نگفت و بدست اشاره کرد که پیش

باش پس رفتیم تا رسانیدم او را بامیر المومنین حضرت نظر فرمود که چگونه است

جوانی خوش روی با جامهای پاکیزه دید گفت انچه باشد حال کسی که مبتلا باشد

گروهی گفت از بعضی طوایف عرب فرمود که چه نام داری گفت منازل بن

٦٥

لاحق الشیبانی فرمود که چگونه است حال تو و از چه چیز است گریه و استغاثه تو

گفت چه باشد حال کسی که مبتلا باشد بعقوبت عقوق یعنی بدی با پدر کردن و در

در بند عیشها و بحبی نعمتها

والذو لهو و میخبات بودو دعاو

حضرت فرمود که سبب این چیست جوان گفت که من

مردی بودم در میان عرب بکار زود طرب و در ماه رجب و

رجب و شعبان ماه اوست رحیصا میبودم و ملاحظه جانب خدا نمیکردم و پدر ما

دانستم مهربان که بسیار و از خواهش روز کار نیکو نیست مینمود و از انشی دوزخ خدا میترسید

بیونا داده از تو نور وشتی و تاریکی و روز و شب و ماه و سال و نشکان که ابر رحمه انکه او میالقو ولی

بجا ادرم او را زجر و از از بیجادم و او را مرزدم تا انکه روزی قصد کردم روزی را که در موضع مخفی بود در جمع نیره دریغ شتی کان

و حرف که دعف در کارهای بد که پدران مشغول بودم پدرم ممانعت کرد او را زدم و دست او را بچیدم و در از ابر داشتم و درهم نبودم خود

کر دست بر زانو که اد در دو بجر تو انت کر دست را و کشت دیهم از نشست در دو امام که باور سیده بود و بیشی جند خواند

مصیل منقو ان امر انت که جاری سابق دیدم منازل انکه از خدای عز و جل بخواهم او را جانب خود دم بار از ارض الطبر

تا اکنون که بجه طال جوانی رسیده و چون زنده گیند مال مرا ازور گرفت و در سینه

کیدم غالب دست او را بجانا دا نکاه بطرافم جوزد که بوی بیند الله الحرام

روزه و بخدای عز و جل از انحکایت کیدی

در روز بیچ ار از او کسی خودروز

امده و روز بجا اوده

نوا

قطع صحرا الموکو بهانکردم

وسعی بجا اورد و جامه
بجا اورد بدست گرفت و خود را مشغول شده این افضی غایة جد از منازل
کعبه را بدست و بدعا و تضرع مشغول فوق الهاوی لم افضی الواحد الصمد یا من تقدس لم یلد و لم یولد بسر کنا امید انکسی
بدان او بخت و بدعا الیه الی الحاج بالجد فوق بدعوه مثلا بالواحد کجا ... یا من تقدس از ... تو امده ام ای بار خدایا
ابیات بخواند یا من الیه ... یا من بدعوه ... خفی ... که دور بدرستی ... یا رب ... از ربی
البعد الی ان ... با جابر ... ولدی ... از راهها دور ... ای جابر حق ... الیه سال ... بس گفت
من ... عن عفقی ... بجید روی ... ان از رازها ... ناو ... که ... خدای ... ده ... بود
بغزای انکسی که ابوی تو ... مانند چنانچه بجید ... این منازل ... او منازل گفت بخدای که ... شده بود بیش ...
نمیاز و کسی را که بخواند او را از روی تضرع باسم احد صمد ... ابدا او ... خود را ... نموده ... قبول کرد او را ... از او
نسل باری بقدرت خدای آن معتدی که ... ایدیدا ... بهلوی خود ... در بین سال ... بود از او انکه
براورده که پدرم دعا را تمام بکرده بود که انچه ... زارید ... قبول ... دنا ... سوار بود ... اعظم
ازاو طلب میکردم که دعا کند چه من در بیان موضع که تعرض کرده بود و ... که پدرم بر آن ... کردم و از این دعا
سوار کردم و تعجیل مرا اندم بجانب بکر باید عافیت از بین بلا نا ... از شبها ... بجا ... دعا ... ترا دعا و ... از او
رسید و اورا در منتهای دره در میان دو سنگ انداخته هلاک ساخت اورا در ... بجای ... سر ... نز ... اسم ... بان ... از
در میان عرب مشهور شده ام بگرفتاری بنفرین پدر حضرت امیرالمومنین علیه السلام فرمود که رسید بنور ... برا اورد و دان ... ساز د
اموزم که بیاموخته حضرت رسول صلعم و در آن اسم اعظم خداست که هر که بخواند حاجت او را روا ... داند و فقر را غنی سازد
هم و غم و حزن را زایل کرداند و بان اسم بیمار را صحیح سازد و شکسته را درست کرداند و عیبها را بپوشد و قرض را
و دین را ادا کند و خشم زخم را دفع کند و کار تمام را بجند و اگر بخواند این دعا را کسی که در مان
این سازد و از شر شیطان و حاکم ظالم و اگر بخواند بر کوه زایل شود ان کوه از جای خود و
بردار از خدا باشد و خواند زنده کرداند او را
اگر بر مرده
خدای عزوجل و اگر بر آب
خواند

خواند بر آن اب راه تواند رفت بی انکه بعجب درآید انگاه حضرت فرمود که ای مرد مرا
رحم آمد بر تو به پرهیز از گناهان و چنان کن که خدا نبیند ترا ... داند تا اگر این
دعا را در معصیت نخوانی
و بعد از اصل اعتماد ننمودی و
انگاه شنیدم خود را خالص سازی صحای عزوجل
دعای ترا مستجاب سازد و بعد خود در اصل اعتماد ... و اوزار حجاب
یعنی که ترا بعافیت و اجابت دعا رسید و بعد حضرت امام حسین علیه
السلام فرمود که تو نحال ... باین دعا ... تو را از نحال آن جوان بعافیت یافتی از
ان مرض از انحضرت کرم الله ... این دعا را از انحضرت شنیده بودم و قبل از آن اندعا را ... علیه
انگاه حضرت امیرالمومنین علیه السلام فرمود که دوات و کاغذ بیار و ... جوان بی ... و چون تو ... آن جوان گفت
که ... بر دوم تو دا این دعا را ... جوان ... و چون تو ... ترا گرفت و رفت و چون
روز دوم ... دیدم که ... ان اسم صحیح ... در ... آن جوان ... و دو
بیکجا ... ای که این اسم اعظم ... دعای ... بحق
کی جوان گفت ... حضرت امیرالمومنین علیه السلام ... بر ... که چون
و ... از ... رفت
برداشتم باین نوشته و چند بار خواندم خدا را باین دعا بار دوم شنیدم اوازی
که بست ترا اگر خدای را باسم اعظم خواندی انگاه بپهلو خوابیدم حضرت رسول را بخواب
دیدم که دست شریف خود بر فرق بمالید و میگفت که محافظت کن اسم اعظم خدای را
بدرستی که تو بر خیری پس بیدار شدم بعافیت چنانکه می بینی خدایتعالی ترا جزای
خیر دهاد دعا اینست

بسم الله الرحمن الرحيم

هذا دعاء المشلول ويسمى ايضا بدعاء الشاب المأخوذ بذنبه

اللهم اني اسئلك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم يا ذا الجلال والاكرام يا حي يا قيوم
يا لا اله الا انت يا هو يا من لا يعلم ما هو ولا كيف هو ولا اين هو ولا حيث هو
الا هو يا ذا الملك والملكوت يا ذا العزة والجبروت يا ملك يا قدوس يا سلام
يا مؤمن يا مهيمن يا عزيز يا جبار يا متكبر يا خالق يا بارئ يا مصور يا مفيد
يا مدبر يا شديد يا مبدئ يا معيد يا مبيد يا ودود يا محمود يا معبود يا
بعيد يا قريب يا مجيب يا رقيب يا حسيب يا رفيع يا بديع يا منيع يا سميع
يا عليم يا حليم يا كريم يا حكيم يا قديم يا علي يا عظيم يا حنان يا منان يا ديان
يا مستعان يا جليل يا جميل يا وكيل يا كفيل يا مقيل يا منيل يا نبيل يا دليل
يا هادي يا بادي يا اول يا آخر يا ظاهر يا باطن يا قائم يا دائم يا عالم
يا حاكم يا قاضي يا عادل يا فاصل يا واصل يا طاهر يا مطهر يا قادر يا مقتدر
يا كبير يا متكبر يا واحد يا احد يا صمد يا فرد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن

كفوا

كفوا احد ولم يكن له صاحبة ولا كان معه وزير ولا اتخذ معه مشيرا
ولا احتاج الى ظهير ولا كان معه من اله لا اله الا انت فتعاليت عما يقول
الظالمون علوا كبيرا يا علي يا شامخ يا باذخ يا فتاح يا نفاح يا مرتاح
يا مفرج يا ناصر يا منتصر يا مدرك يا مهلك يا منتقم يا باعث يا وارث
يا طالب يا غالب يا من لا يفوته هارب يا تواب يا اواب يا وهاب
يا مسبب الاسباب يا مفتح الابواب يا من حيث ما دعي اجاب يا
طهور يا شكور يا عفو يا غفور يا نور النور يا مدبر الامور يا
لطيف يا خبير يا مجير يا منير يا بصير يا ظهير يا كبير يا وتر يا فرد
يا ابد يا سند يا صمد يا كافي يا شافي يا وافي يا معافي يا محسن يا مجمل
يا منعم يا مفضل يا متكرم يا متفرد يا من علا فقهر يا من ملك فقدر
يا من بطن فخبر يا من عبد فشكر ويا من عصي فغفر وستر يا من لا تحويه
الفكر ويا من لا يدركه بصر ولا يخفى عليه اثر يا رازق البشر

يا مقدر كل قدر يا عالي المكان يا شديد المكان الاركان يا مبدل الزمان
يا قابل القربان يا ذا المن والاحسان يا ذا العزة والسلطان يا رحيم
يا رحمن يا من هو كل يوم في شان يا من لا يشغله شان عن شان يا عظيم
الشان يا من هو بكل مكان يا سامع الاصوات يا مجيب الدعوات يا منجح
الطلبات يا قاضي الحاجات يا منزل البركات يا راحم العبرات يا مقيل
العثرات يا كاشف الكربات يا ولي الحسنات يا رافع الدرجات
يا مؤتي السؤلات يا محيي الاموات يا جامع الشتات يا مطلعا على   معطي نخ
النيات يا راد ما قد فات ويا من لا تشتبه عليه الاصوات يا من
لا تضجره المسألات ولا تغشاه الظلمات يا نور الارض يا نور   [illegible] نخ
والسموات يا سابغ النعم يا دافع النقم يا بارئ النسم يا جامع الامم
يا شافي السقم يا خالق النور والظلم يا ذا الجود والكرم يا من لا يطأ عرشه
قدم يا اجود الاجودين يا اكرم الاكرمين يا اسمع السامعين يا ابصر

الناظرين

الناظرين يا جار المستجيرين يا امان الخائفين يا ظهر اللاجين يا ولي
المؤمنين يا غياث المستغيثين يا غاية الطالبين يا صاحب كل غريب
يا مونس كل وحيد يا ملجا كل طريد يا ماوي كل شريد يا حافظ
كل ضالة يا راحم الشيخ الكبير يا رازق الطفل الصغير يا جابر العظم
الكسير يا فاك كل اسير يا مغني البائس الفقير يا عصمة الخائف
المستجير يا من له التدبير والتقدير يا من العسير عليه يسير يا من
لا يحتاج الى تفسير يا من هو على كل شيء قدير يا من هو بكل شيء
خبير يا من هو بكل شيء بصير يا مرسل الرياح وفالق الاصباح يا باعث
الارواح يا ذا الجود والسماح يا من بيده كل مفتاح يا سامع كل
صوت يا سابق كل فوت يا محيي كل نفس بعد الموت يا عدتي في
شدتي يا حافظي في غربتي يا مونسي في وحدتي يا وليي في نعمتي يا
كهفي حين تعييني المذاهب وتسلمني الاقارب ويخذلني كل   كهفي
صاحب يا عماد من لا عماد له يا سند من لا سند له يا ذخر من لا

ذخر له يا كهف من لا كهف له يا كنز من لا كنز له يا ركن من لا ركن له
يا غياث من لا غياث له يا جار من لا جار له يا جاري اللصيق يا ركني
الوثيق يا إلهي بالتحقيق يا رب البيت العتيق يا شفيق يا رفيق فكني
من حلق المضيق واصرف عني كل هم وغم وضيق واكفني شر ما لا أطيق
وأعني على ما أطيق يا راد يوسف على يعقوب يا كاشف ضر أيوب
يا غافر ذنب داود يا رافع عيسى بن مريم ومنجيه من أيدي
اليهود يا مجيب نداء يونس في الظلمات يا مصطفي موسى بالكلمات
يا من غفر لآدم خطيئته ورفع إدريس مكانا عليا برحمته يا من
نجى نوحا من الغرق يا من أهلك عادا الأولى وثمود فما أبقى وقوم
نوح من قبل إنهم كانوا هم أظلم وأطغى والمؤتفكة أهوى يا من
دمر على قوم لوط ودمدم على قوم شعيب يا من اتخذ إبرهيم
خليلا يا من اتخذ موسى كليما واتخذ محمدا صلى الله عليه وآله
وعليهم أجمعين حبيبا يا مؤتي لقمن الحكمة والواهب لسليمان ملكا

لا ين

لا ينبغي لأحد من بعده يا من نصر ذا القرنين على الملوك الجبابرة يا من
أعطى الخضر الحيوة ورد ليوشع بن نون الشمس بعد غروبها يا من
ربط على قلب أم موسى وأحصن فرج مريم ابنت عمران يا من حصن
يحيى بن زكريا من الذنب وسكن عن موسى الغضب يا من بشر زكريا
بيحيى يا من فدى إسمعيل من الذبح بذبح عظيم يا من قبل قربان هابيل
وجعل اللعنة على قابيل يا هازم الأحزاب لمحمد صلى الله عليه وآله صل
على محمد وآل محمد وعلى جميع المرسلين وملئكتك المقربين وأهل طاعتك
أجمعين وأسألك بكل مسئلة سألك بها أحد ممن رضيت عنه فحتمت له
على الإجابة يا الله يا الله يا الله يا رحمن يا رحمن يا رحمن يا رحيم يا رحيم
يا رحيم يا ذا الجلال والإكرام يا ذا الجلال والإكرام يا ذا الجلال
والإكرام به به به به به به أسألك وبكل اسم سميت به نفسك
أو أنزلته في شيء من كتبك أو استأثرت به في علم الغيب عندك و
بمعاقد العز من عرشك وبمنتهى الرحمة من كتابك وبما لو أن ما في

الارض من شجرة اقلام والبحر يمده من بعده سبعة ابحر ما نفدت
كلمات الله ان الله عزيز حكيم واسالك باسمائك الحسنى التي نعتها
في كتابك فقلت ولله الاسماء الحسنى فادعوه بها وقلت ادعوني
استجب لكم وقلت واذا سالك عبادي عني فاني قريب اجيب
دعوة الداع اذا دعان فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي لعلهم يرشدون
وقلت يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله
ان الله يغفر الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم وانا اسالك
يا الهي وادعوك يا رب وارجوك يا سيدي واطمع في اجابتي يا
مولاي كما وعدتني وقد دعوتك كما امرتني فافعل بي ما انت اهله
يا كريم والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله اجمعين
يا من يجيب دعاء المضطر في الظلم يا كاشف الضر والبلوى مع السقم
قد نام وفدك حول البيت وانتبهوا وانت يا حي يا قيوم لم تنم
هب لي بجودك فضل العفو عن جرمي يا من اشار اليه الخلق في الحرم

[illegible]

لا يلقاه ذكر

ان كان عفوك لا يرجوه ذو سرف فمن يجود على العاصين بالنعم

هذا دعاء الشريف الاخو دبر بر
وايضا يسمى دعاء المشلول

ثم [illegible]

١ دعای بیمار برای خود از بعض اصحاب مرویست که شکایت کردم بخدمت حضرت
صادق علیه السلام از دردی که داشتم فرمود که بگو بسم الله پس بمال دست
خود را بر موضع درد و بگو که اعوذ بعزة الله واعوذ بجلال الله واعوذ
بعظمة الله واعوذ بجمع الله واعوذ برسول الله واعوذ باسماء الله
من شر ما احذر ومن شر ما اخاف على نفسي چون هفت مرتبه این را
بگوئی درد تو زایل خواهد شد راوی گوید که چون بموجب فرموده عمل
٢ نمودم حق تعالی آن درد را از من زایل ساخت عوذه حضرت باقر علیه السلام

[illegible]

١ دعاء علّمه جبرئيل عليه السلام للنبي صلعم يقول صاحب المهج ابن طاوس عليه الرحمة وجدت
في كتاب عتيق تاريخ كتابته اكثر من مائتي سنة الى تاريخ سنة خمسين وستمائة
قال جاء جبرئيل عم الى النبي صلعم ومعه ميكائيل واسرافيل عليهما السلام وقالوا
يا رسول الله ان الله تعالى اكرمك وامتك في الدنيا والآخرة بهذه الاسماء
فطوبى لك ولامتك ولمن يوفق الله جل جلاله ان يدعو بهذا الدعاء فانه
عظيم جليل وهو من كنوز العرش دخل فيه اسامي الرب جل جلاله كلها التي خلق
بها الخلايق اجمعين واهل السموات واهل الارضين والجنة والنار والشمس و
القمر والنجوم والجبال ومن في البر والبحر من الدواب والهوام والوحش
والاشجار وما في البحور من الخلايق والعجايب التي ليس لاحد علم فيها الا الذي
خلقهم ولا تعلّم هذا الدعاء الا الخيار من امتك لانه جرى في حكم الله
وعلمه ان يستجيب لمن دعا به مرة واحدة وهو هذا الدعاء اللهم اني اسئلك
بِاسْمِكَ الَّذِي اِذَا ذُكِرْتَ بِهِ تَزَعْزَعَتْ مِنْهُ السَّمٰوَاتُ وَانْشَقَّتْ
مِنْهُ الْاَرَضُونَ وَتَقَطَّعَتْ مِنْهُ السَّحَابُ وَتَصَدَّعَتْ مِنْهُ

الجبال

الْجِبَالُ وَجَرَتْ مِنْهُ الرِّيَاحُ وَانْتَقَصَتْ مِنْهُ الْبِحَارُ
وَاضْطَرَبَتْ مِنْهُ الْاَمْوَاجُ وَغَارَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ وَوَجِلَتْ
مِنْهُ الْاَقْدَامُ وَصُمَّتْ مِنْهُ الْاٰذَانُ وَشَخَصَتْ مِنْهُ الْاَبْصَارُ
وَخَشَعَتْ مِنْهُ الْاَصْوَاتُ وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَقَامَتْ
لَهُ الْاَرْوَاحُ وَسَجَدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَسَبَّحَتْ لَهُ
وَارْتَعَدَتْ لَهُ الْفَرَائِصُ وَاهْتَزَّ لَهُ الْعَرْشُ وَدَانَتْ
لَهُ الْخَلَائِقُ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي وُضِعَتْ عَلَى الْجَنَّةِ فَاُزْلِفَتْ
وَعَلَى الْجَحِيمِ فَسُعِّرَتْ وَعَلَى النَّارِ فَتَوَقَّدَتْ وَعَلَى
السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَقَامَتْ بِلَا عَمَدٍ وَلَا سَنَدٍ وَعَلَى
النُّجُومِ فَتَزَيَّنَتْ وَعَلَى الشَّمْسِ فَاَشْرَقَتْ وَعَلَى الْقَمَرِ
فَاَنَارَ وَاَضَاءَ وَعَلَى الْاَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَعَلَى الْجِبَالِ
فَاَرْسَتْ وَعَلَى الرِّيَاحِ فَذَرَتْ وَعَلَى السَّحَابِ
فَاَمْطَرَتْ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ فَسَبَّحَتْ وَعَلَى الْجِنِّ

وللانس فاجابت وعلى الطير والنمل فتكلمت وعلى الليل
فاظلم وعلى النهار فاستنار وعلى كل شيء
فسبح وبالاسم الذي استقرت به الارضون على
قرارها والجبال على اماكنها والبحار على حدودها
والاشجار على عروقها والنجوم على مجاريها
والسموات على بنائها وحملت الملائكة عرش
الرحمن بقدرة ربها وبالاسم القدوس القديم
المختار الجبار المتكبر الكبير المتعظم العزيز المهيمن
الملك المقتدر الحميد المجيد الصمد المتوحد المتفرد
الكبير المتعالي وبالاسم المخزون المكنون في علمه المحيط
بعرشه الطاهر المطهر المبارك القدوس السلام
المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر الخالق البارئ
المصور الاول والاخر الظاهر الباطن الكائن قبل
كل شيء والمكون لكل شيء والكائن بعد فناء كل شيء
لم يزل ولا يزال ولا يفنى ولا يتغير نور في نور ونور

على نور ونور فوق كل نور ونور يضيء به كل نور وبالاسم الذي
سمى به نفسه واستوى به على عرشه فاستقر به على كرسيه
وخلق به ملائكته وسمواته وارضه وجنته وناره
وابتدع به خلقه واحدا احدا صمدا كبيرا متكبرا عظيما متعظما
عزيزا مليكا مقتدرا قدوسا متقدسا لم يلد ولم يولد
ولم يكن له كفوا احد وبالاسم الذي لم يكتبه لاحد من خلقه
صدق الصادقون وكذب الكاذبون وبالاسم الذي هو
مكتوب في راحة ملك الموت الذي اذا نظرت اليه الارواح
تطايرت وبالاسم الذي هو مكتوب على سرادق عرشه
من نور لا اله الا الله محمد رسول الله وبالاسم المكتوب
في سرادق المجد وبالاسم المكتوب في سرادق البهاء وبالاسم
المكتوب في سرادق العظمة والجلال وبالاسم المكتوب في
سرادق العز وبالاسم المكتوب في سرادق الخالق النضير رب
الملائكة السماوية ورب العرش العظيم وبالاسم الاكبر
الاكبر وبالاسم الاعظم الاعظم المحيط بملكوت السموات

والارض وبالاسم الذي شرقت به الارض الشمس واضاء به
القمر وسجرت به البحار ونصبت به الجبال وبالاسم الذي
قام به العرش والكرسي وبالاسماء المقدسات المكنونات
المخزونات في علم الغيب عنده وبالاسم الذي كتب على
ورق الزيتون فالقي في النار فلم تحترق وبالاسم
الذي مشى به الخضر عليه السلم على الماء فلم تبتل قدماه
وبالاسم الذي تفتح به ابواب السماء وبه يفرق كل امر
حكيم وبالاسم الذي ضرب موسى بعصاه البحر فانفلق فكان
كل فرق كالطود العظيم وبالاسم الذي كان عيسى بن
مريم يحيي به الموتى ويبرء به الاكمه والابرص باذن الله
وبالاسماء التي يدعوا بها جبرئيل وميكائيل واسرافيل
وعزرائيل والكروبيون ومن حولهم من الملائكة
والروحانيون الصافون المسبحون وباسمائك التي لا تنسى
وبوجهه الذي لا يبلى وبنوره الذي لا يطفى وبعزته
التي لا ترام وبقدرته التي لا تضام وبملكه الذي لا يزول وبالعين

التي

لقيوم
التي لا تنام وباليقظان الذي لا يسهو وبالحي الذي لا يموت وبا
الذي لا تاخذه سنة ولا نوم وبالذي تسبح له السموات والارضون
باطرافها والبحار بامواجها والحيتان في بحورها والاشجار
باغصانها والنجوم بتزيينها والوحوش في قفارها والطير في اوكارها
والنحل في اجحارها والنمل في مساكنها والشمس والقمر في
افلاكها وكل شيء يسبح بحمد ربه تسبيحا نزهت الخلائق
ولا يموت ما ابين نوره واكرم وجهه واجل ذكره
واقدس قدسه واحمد حمده وامضى نفذ امره واقدر قدره
على ما يشاء واعز وعلا تعالى عما يقول الظالمون علوا
كبيرا ليس له شبه وليس كمثله شيء له الخلق والامر تبارك
الله رب العالمين وبالاسم الذي قرب به محمدا عليه السلام
حتى جاوز سدرة المنتهى فكان منه كقاب قوسين او
ادنى وبالاسم الذي جعل النار على ابرهيم بردا وسلاما
ووهب له من رحمته اسحق وبرحمته التي ردّ على يعقوب
بالقميص فالقاه على وجهه فارتد بصيرا وبالاسم الذي كشف

به ضرَّ أيوب واستجاب ليونس عليه السلام في ظلمات ثلاث
وبالاسم الذي وهبت لزكريا يحيى نبيا صلى الله عليه وآله وأنعمت
على عبدك عيسى بن مريم عليه السلام إذ علّمته الكتاب والحكمة
وجعلته نبيا مباركا من الصالحين وبالاسم الذي دعاك
به جبرئيل عليه السلام في المقربين ودعاك به ميكائيل
وإسرافيل عليهما السلام فاستجبت لهم وكنت من الملائكة
قريبا مجيبا وباسمك المكتوب في اللوح المحفوظ وباسمك المكتوب
في لواء الحمد الذي أعطيته محمدا صلى الله عليه وآله وسلم
ووعدته الحوض والشفاعة والمقام المحمود وباسمك الذي
في الحجاب عندك لانتظام حجاب عرشك وباسمك الذي تطوي
السماء كطي السجل للكتاب وباسمك الذي به تقبل التوبة
عن عبادك وتعفو عن السيئات وبوجهك الكريم أكرم
الوجوه وبما توارت به الحجب من نورك وبما استقل به
العرش من بهائك يا إله محمد وإبراهيم وإسماعيل وإسحاق
ويعقوب ويوسف والأسباط صلى الله عليهم يا رب جبرئيل و
ميكائيل وإسرافيل وعزرائيل ورب النبيين والمرسلين
ومنزل التوراة والإنجيل والزبور والفرقان العظيم

أسألك

أسألك بكل اسم هو لك أنزلته في كتاب من كتبك أو علّمته
أحدا من خلقك أو استأثرت به في علم الغيب عندك يا وهّاب
العطايا يا فكّاك الرقاب وطارد العسر من العسير كن شفيعي
إليك إذ كنت دليلي عليك وبالاسم الذي يحق الحق بكلماته
ويبطل الباطل ولو كره المجرمون وبالاسم الذي يسبح الرعد
بحمده والملائكة من خيفته وبأسمائك المكتوبات على
عصا موسى عليه السلام وباسمك الذي تكلم به موسى عليه السلام
على صخرة مضرفا وحيث لا تخف إنك أنت الأعلى وبأسمائك
المنقوشات على خاتم سليمان بن داود ع التي ملك بها
الجن والإنس والشياطين وأذل بها إبليس وجنوده وبا
لأسماء التي نجا بها إبراهيم من نار نمرود وبالأسماء التي رفع
بها إدريس ع مكانا عليا وبالأسماء المكتوبات على دار قدسه
وبكل اسم هو لله عز وجل في شيء من كتبه وبكل اسم هو
مخزون في علمه وبأسمائه المكتوبات على دار قدسه في اللوح
المحفوظ وبالاسم الذي خلق به جلالات الخلق كلهم وباسم
الله الأكبر الكبير الأجل الجليل الأعز العزيز الأعظم العظيم

وباسمائه كلها التي اذا ذكرتها ذلت فرائص ملائكته وسمائه
وارضه وجنته وناره وباسمه الاعظم الذي علمه آدم صلى الله
عليه في جنات عدن وصلى الله وملائكته على محمد وعلى آله
وعلى جميع انبياء الله ورسله اللهم بحرمة هذه الاسماء
وبحرمة تفسيرها فانه لا يعلم تفسيرها غيرك استجب
دعائي وارحم تضرعي وادخلني في عبادك الصالحين وآتنا
في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار وتوفنا
مع الابرار ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد و
ترى الملائكة حافين من حول العرش يسبحون بحمد
ربهم وقضي بينهم بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين

وهذا الدعاء مما الهمنا تلاوته عند المهمات
والضرورات ورأيت بالله تعجيل الاجابات والعنايات
فرأى في المنام باني لنهار السلامة من البلاء واجابة الدعاء
فكان كما رأى في المنام من منجح الدعوات

بدانکه شیخ ابو جعفر طوسی رحمة الله علیه در کتاب مصباح المتهجد فرموده که چون از نماز
جعفر بن ابی طالب صلوات الله علیه فارغ شوی روایت کرده است که مفضل بن عمر گ
دیدم حضرت امام جعفر صادق صلوات الله وسلامه علیه را که نماز جعفر بن ابی طالب علیهما السلام را
کردند و دستها را بدعا برداشتند و فرمودند یا رب یا رب بقدر آنکه یک نفس وفا کند یا رباه یا
رباه بقدر رب رب بقدر یا الله یا الله بقدر یا حی یا حی بقدر
یا رحیم یا رحیم بقدر یا رحمن یا رحمن هفت مرتبه یا ارحم الراحمین
هفت مرتبه بعد از آن فرمودند اللهم انی افتتح القول بحمدك وانطق بالثناء
عليك وامجدك ولا غاية لمجدك واثني عليك ومن يبلغ غاية ثنائك و
امد مجدك وانى لخليقتك كنه معرفة مجدك واي زمن لم تكن ممدوحا
بفضلك موصوفا بمجدك عوادا على المذنبين بحلمك تخلف سكان ارضك
عن طاعتك فكنت عليهم عطوفا بجودك جوادا بفضلك عوادا بكرمك
يا لا اله الا انت المنان ذو الجلال والاكرام و فرمودند که ای مفضل هرگاه
ترا حاجتی عظیم باشد این نماز را بکن و این دعا را بخوان که ان شاء الله حق تعالی
قضای حاجت تو خواهد کرد واعتماد بر حق سبحانه وتعالی آور بس بر غیر او

روى الكلينى رضى الله عنه عن على بن ابرهيم عن ابن ابى عمير عن معوية بن عمار قال
قال ابو عبد الله عليه السلام ابتدأ منه يا معوية اما علمت ان رجلا اتى امير المؤمنين
صلوات الله عليه فشكا اليه الابطاء فى الجواب فى دعائه فقال له فاين انت
عن الدعاء السريع الاجابة فقال له الرجل ما هو قال قل اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْاَلُكَ
بِاِسْمِكَ العَظِيمِ الاَعْظَمِ الاَجَلِّ الاَكْرَمِ المَخْزُونِ المَكْنُونِ النُّورِ
الحَقِّ البُرْهَانِ المُبِينِ الَّذِى هُوَ نُورٌ مَعَ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ وَ
نُورٌ فِى نُورٍ وَنُورٌ عَلَى نُورٍ وَنُورٌ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ تُضِيءُ بِهِ
كُلَّ ظُلْمَةٍ وَتُكْسَرُ بِهِ كُلُّ شِدَّةٍ وَكُلُّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَكُلُّ جَبَّارٍ
عَنِيدٍ لَا تَقِرُّ بِهِ اَرْضٌ وَلَا تَقُومُ بِهِ سَمَاءٌ وَيَامَنُ بِهِ كُلُّ خَائِفٍ
وَيَبْطُلُ بِهِ سِحْرُ كُلِّ سَاحِرٍ وَبَغْيُ كُلِّ بَاغٍ وَحَسَدُ كُلِّ حَاسِدٍ وَيَتَصَدَّعُ ويتصدّع
لِعَظَمَتِهِ البَرُّ وَالبَحْرُ وَيَسْتَقِلُّ بِهِ الفُلْكُ حِينَ يَتَكَلَّمُ بِهِ المَلَكُ فَلَا يَكُونُ
لِلْمَوْجِ عَلَيْهِ سَبِيلٌ وَهُوَ اِسْمُكَ الاَعْظَمُ الاَعْظَمُ الاَجَلُّ الاَجَلُّ النُّورُ الاَكْبَرُ
الَّذِى سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَاسْتَوَيْتَ بِهِ عَلَى عَرْشِكَ وَاَتَوَجَّهُ

الك

اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ اَسْاَلُكَ بِكَ وَبِهِمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وان تفعل بى كذا وكذا

كتب المنصور العباسى الى
ابى عبد الله جعفر بن محمد الصادق عليه السلام
لم لا تغشانا كما تغشانا الناس فكتب عليه السلام اليه ليس لنا من الدنيا
ما نخافك عليه ولا عندك من الآخرة ما نرجوك له ولا انت فى نعمة فنهنيك بها ولا تعدها نقمة
فنعزيك بها فكتب اليه المنصور تصحبنا لتنصحنا فكتب اليه ابو عبد الله عليه السلام من يطلب الدنيا لا ينصحك ومن يطلب الآخرة
لا يصحبك

[illegible]

بدانکه این دعا از اشرف دعوات وقنوتست در فرایض ونوافل خصوصا در وتر

إلهي إنّ طموع الآمال قد خابت إلّا لديك ومعاكف
الهمم قد تقطّعت إلّا عليك ومذاهب العقول قد سمت
إلّا إليك فأنت الرّجاء وإليك الملتجى يا أكرم مقصود
ويا أجود مسؤول هربت إليك بنفسي يا ملجأ الهاربين بأثقال
من الذّنوب أحملها على ظهري وما أجد لي إليك شافعا سوى
معرفتي بأنّك أقرب من رجاه الطّالبون ولجأ إليه المضطرّون
وأمّل ما لديه الرّاغبون يا من فتق العقول بمعرفته وأطلق
الألسن بحمده وجعل ما امتنّ به على عباده كفاية لتأدية
حقّه صلّ على محمّد وآله ولا تجعل للهموم على عقلي سبيلا
ولا للباطل على عملي دليلا وافتح لي بخير الدّنيا والآخرة
يا وليّ الخير تم

از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود که نماز جعفر چهار رکعتست بدو تشهد دو سلام
در رکعت اول بعد از سورهٔ حمد سورهٔ اذا زلزلت بخواند و در رکعت دویم والعادیات
و در رکعت سیم سورهٔ اذا جاء نصر الله و در رکعت چهارم سورهٔ قل هو الله احد و در
هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله
والله اکبر و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع برمیدارد
ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجدهٔ دویم
ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه پیش از انکه برخیزد و در هر چهار رکعت چنین
میکند که مجموع سیصد مرتبه شود دو هزار و دویست تسبیح لفظ باشد و بروایات معتبر
دیگر حضرت رسول صلعم فرمود که اگر هر روز بکنی بهتر است از برای تو از دنیا و انچه در ان
هست و اگر هر روز یکبار بکنی گناهانی که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود و
اگر در هر جمعه بکنی یا در ماهی یا در سالی یکمرتبه بکنی هر گناه که در میان دو نماز کرده
آمرزیده شود و ادعیه بسیار در عقب این نماز وارد شده است و بعد از نماز این

دعا بجواد ر يا نوري في كل ظلمة ويا انسي في كل وحشة ويا ثقتي في
كل شدة ويا رجائي في كل كربة ويا دليلي في الظلام اذا انقطعت
دلالة الادلاء فان دلالتك لا تنقطع عند كل خير ولا يضل من
هديت انعمت علي ورزقتني فوفرت وعودتني فاحسنت واعطيتني
فاجزلت بلا استحقاق مني لذلك بفعل ولكن ابتداء منك بكرمك
وجودك وانفقت رزقك في معاصيك وتقويت بنعمتك على سخطك
وافنيت عمري فيما لا تحب ولم يمنعك جرائي عليك وركوبي ما نهيتني
عنه ودخولي فيما حرمت علي ان عدت علي بفضلك واظهرت مني
الجميل وسترت علي القبيح ولم يمنعني عودك علي بفضلك ان عدت
في معاصيك فانت العواد بالفضل وانا العواد بالمعاصي فيا اكرم
من اقر له بذنب واعز من خضع له بذل لكرمك اقررت بذنبي و
لعزك خضعت بذلي فما انت صانع بي في كرمك باقراري بذنبي
وعزك وخضوعي بذلي صل على محمد وال محمد وافعل بي ما انت
اهله يا ارحم الراحمين

اللهم اني اسئلك توفيق اهل الهدى واعمال التقوى ومناصحة اهل التوبة
وعزم اهل الصبر وحذر اهل الخشية وطلب اهل الرغبة وعرفان اهل
العلم وفقه اهل الورع حتى اخافك اللهم مخافة تحجزني عن معاصيك
وحتى اعمل بطاعتك عملا استحق به كريم كرامتك وحتى اناصحك
في التوبة خوفا لك وحتى اخلص لك في النصيحة حبا لك وحتى اتوكل
عليك في الامور كلها بحسن ظني بك سبحان خالق النور سبحان الله
وبحمده اللهم صل على محمد واله وتفضل علي في اموري كلها بما لا
يملكه غيرك ولا يقف عليه سواك واسمع ندائي واجب دعائي و
واجعله من شانك فانه عليك يسير وهو عندي عظيم يا ارحم الراحمين

یا أبا ذر من لم یأت یوم القیمة بثلث فقد خسر قلت وما الثلث فداک
أبی وأمی قال ورع یحجزه عما حرم الله عز وجل علیه وحلم یرد به جهل
السفیه وخلق یداری به الناس ای ابوذر هرکه در روز قیامت نیاید با سه خصلت
پس بتحقیق که او خاسر و زیانکار است ابوذر گفت کدامست آن سه خصلت پدر و مادرم فدای تو باد
فرمود ورعی که او را مانع شود از آنچه خدا بر او حرام گردانیده است وحلمی که بان رفع کند جهل سفیه را
وخلقی که بان مدارا نماید با مردم و بدانکه حلم و عفو نمودن از صفات پسندیده است
و از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقولست که بهترین خصلتها عفو نمودن است از کسی که بر شما ظلم کند
و عطا کنید بکسی که شما را محروم گرداند و صله کنید با کسی که از شما ببرد
و فرمود که خشم خود را فرو خوردن و غضب خود را فرو نشاندن از اعظم عبادات است
و از حضرت صلوات الله علیه منقولست که هیچ جرعه نزد خدا محبوبتر نیست از جرعه خشمی که بنده فرو خورد
و فرمود که کسی که باید که از مردم حاجتی بخواهد و با کسی که بر او جهل کند حلم نماید
و فرمود که آدمی را ورع نمی باشد تا از حرامی نگذرد و از شبهات اجتناب نماید
و فرمود که ورع آنست که از محرمات الهی اجتناب نماید و در حدیث دیگر فرمود
با کسی که از شما قطع کند و حرمان کند و ورع صاحب ورع آنست
علیه السلام که ورع بنمائید و از اراده گناهان اجتناب نمائید
از خود بکنید تا خدا شما را بلند مرتبه گرداند و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست
که هر که ما را دوست دارد باید که باعمال ما عمل نماید و استعانت جوید بورع بدرستی که بهترین
چیزی که در امر دنیا و آخرت باو استعانت توان جست ورع است و فرمود که شکر هر

نعمتی

نعمتی ورع از محارم الهی است و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که امام
و حضرت امام زین العابدین علیه السلام ... وحلیم وبا دیانت
و فرمود که کسی که بلند مرتبه است از وضیع و دنی کرداری و بر گردن در راه خدا از اهل ورع
کشیده است و صالح و نیکوکار است و از حضرت صلوات الله علیه منقولست که
از سفیه و بیجرد حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه بعضی از مردم مسکین حضرت انواع طعام
کردو ورد حضرت و ازاو در قبله و با او بعضی از مردم ... برد بار بود
نمودند که گفت که علی بن ابی طالب نمود است ... ازاو نمودند
غلام و مسطر شده ام که کسی ... از اصحاب الناس کرده و در حضرت
کسی که علی و فرزند آن ... کفت
کران بنده ام که دیروز مشک را برای تو برداشتم در راهی که برای اطفال تو چیزی آورده ام
و بان ... حضرت ... علی بن ابی طالب ... اطفال ...

از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که در
چون دعا کنی گمان کن که حاجت تو در
در خانه است و در حدیث دیگر فرمود که اگر کسی را
که از خدا حاجتی که سوال نماید یا او عطا کند باید که از همگی مردم نا امید
و نا امید باشد و امید از غیر خدا ندارد پس چون خدا این حالت را از دل او یابد هر چه
سوال کند با او عطا فرماید و بعضی در باب سوال از خلق و غنی [illegible] خاطر بر گرد عطا
را بلند [illegible] و سعت ملک و وسعت کرم او را و [illegible] توقع عطا از او زیاده دارد و یاد [illegible]
در حین توقع او و ثنا گفتن او و عطا میکند و بر [illegible] شرایط دعا تضرع و زیادتی [illegible]
و ثنا گفتن چنانچه از حضرت صادق صلوات الله علیه منقولست که فرمود که گناه بسیار از [illegible]
بگو که دعا کنی که دل از [illegible] حاصل شود [illegible] و در حدیث دیگر فرمود که چون [illegible] دعا
عدو دوان علامت اجابت است و در حدیث دیگر فرمود که چون [illegible] و
[illegible] جمع کنی [illegible] گریان شوی در دعا و
بگو که در [illegible] اجابت است و در
[illegible]

دیگر فرمود که اگر از امری خایف باشی یا حاجتی بخدا داشته باشی پس اول خدا را ببزرگی و عظمت
یاد کن
و بر او ثنا گوی چنانکه
اهل است و صلوات بر محمد و
آل او بفرست و در آن حال [illegible] بر دارو میگوی
الحمد [illegible] بزرگی که [illegible] تا بزرگی که بر دارم مبعوث بود
که اگر در [illegible] در [illegible] بسجده باش و گریان
از [illegible] این حالات بسجده بخدا [illegible] در حالت دعا موافق اجابت و [illegible] کار
باشد و [illegible] بسیار مباشد در حالت [illegible] که میداری که بر بست
رقت و در حالت [illegible] بر آسمان [illegible] میداری بعضی از اعمال تو و ناامید
دهد و اگر حالت خوف [illegible] و دعا [illegible] از [illegible] و در
شده ام و از [illegible] اعمال خود نا امید شده ام [illegible] از [illegible] که [illegible]
حالت [illegible] و [illegible] کار [illegible] از نیکو کاران
و صحاب [illegible] و [illegible] بسبب [illegible]
و در [illegible] تنگ و انقطاع [illegible] می‌کند
[illegible] کنی [illegible]
[illegible] خواهی کرد

حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود که [illegible]

[illegible]

که حاضر نمیشوند بسوی جمعه مگر اندکی و بعضی هستند که یاد خدا نمیکنند مگر گاهی و بدترین خطاکاران زبان دروغ است

[illegible]

و هرچه آمدنیست زود میرسد و عداوت مؤمنان فسق است و قتال کردن با ایشان کفر است

و خوردن گوشت مؤمن بغیبت معصیت خداست و حرمت مال مؤمن مثل حرمت خون اوست

و هرکه توکل کند بر خدا خدا کفایت امر او میکند و هرکه صبر کند خدا او را ظفر میدهد و هرکه عفو کند

از بدیهای مردم خدا از بدیهای او عفو میکند و هرکه خشم خود را فرو خورد خدا او را مزد عظیم دهد

و هرکه بر بلاها صبر کند خدا او را عوض نیکو می بخشد و هرکه خواهد عمل نیک خود را بمردم بشنواند

خدا او را نزد مردم رسوا میگرداند و هرکه روزه دارد خدا ثواب او را مضاعف میگرداند

و هرکه خدا را معصیت کند خدا او را عذاب میکند پس مکرر فرمود که خداوندا امت مرا

بیامرز و فرمود که طلب آمرزش میکنم از خدا از برای خود و از برای شما نسب الخطبه

و از حضرت صادق علیه السلام [illegible]

[illegible]

اعلم ان الارض سبعة اقاليم مقسومة على عدد الكواكب السبعة فالاول ينسب الى زحل وهو
بلاد الهند والثاني الى المشتري وهو بلاد الحبش (الصين) والثالث الى المريخ وهو بلاد الترك و
الرابع الى بلاد الشمس وهو بلاد خراسان والخامس الى الزهرة وهو بلاد ما وراء النهر
والسادس الى العطارد وهو بلاد الروم والسابع الى القمر وهو بلاد البلغار

اعلم ان البدل
على اربعة اقسام بدل الكل
من الكل وبدل البعض من الكل وبدل الاشتمال
وبدل الغلط وذلك لان البدل اما ان يكون مدلوله مدلول
المبدل منه او لا فالاول بدل الكل من الكل نحو جاءني اخوك زيد
والثاني اما ان يكون مدلوله بعض مدلول المبدل منه او لا
فالاول بدل البعض من الكل نحو ضربت زيدا رأسه
والثاني اما ان يكون بين البدل والمبدل منه ملابسة
بغيرهما او لا فالاول بدل الاشتمال نحو سلب زيد ثوبه والثاني
بدل الغلط نحو مررت برجل حمار اردت ان تقول مررت بحمار فسبقك لسانك الى ان قلت برجل ثم [illegible]

اختلاط یار کن طبیب دلت شد خراب
آب کوثر کی کند دیوار جانم را خراب
دیبلور دل روشن چو موج آن چشم و دل اسیر
گرد آب رو بدریای قناعت نیست بی تدبیر
رابعی و الا مبدان
[illegible]

اولین جوهر ثانی زوال
تا الشق اولین پیدان
جوهر ثانی برزم ایما
قلب اول قلب دان و بابا

للطوسی
للعلامه

موجود منقسم بدو قسم است نزد عقل
یا واجب الوجود و یا ممکن الوجود
ممکن دو قسم گشت ببین جوهر و عرض
جوهر به پنج قسم شد ای ناظم عقود
جسم و دو اصل او که هیولی و صورتند
پس نفس و عقل اینهمه را یاد کرد زود
نه گشت باز جنس عرض وین دقیقه را
اندر خیال نظم بعین عقل مینمود
کم و کیف و این متی و مضاف و وضع
پس فعل و انفعال ذکر ملک ای ودود
اجناس کاینات مقولات عشر دان
نه گشته منقسم از این نه برین دیگری نبود

کم کیف وضع این متی اضافه ملک فعل انفعال
جوهر
سیه زلف بتان دوش در جوش لیلی خجسته بود
سر زلف از کوی جانان جو جمن سنبل
[illegible]

در ابرست کزو دهر آرا نام
اینا را کرد از بسر طلاق نام
بینهم از نظر شریح دیم
چندانکه بدا عقی استم خاصم

کلید چاره و تدبیر نا کرده کم
دری که بسته بروی امید وا نشود
سعادت ازلی را بکسب نتوان یافت
که زاغ از خورش استخوان هما نشود

بی واجب الوجود ازلی [illegible]

اسامی اصحاب الکهف کما ذکرها الشیخ الطوسی فی المصباح مکسلمینا یملیخا

مرطونس بوانس سادنیوس کند سلطیطنوس کفرطط

اسم الکلب قطمیر وفی روایة اخری فی المصباح الکفعمی یملیخا مکسلمینا

مثلینا مرنوس دبرنوس شادنوس از ابن عباس منقولست که

هر که نامهای اصحاب کهف با خود داشته باشد از خوف و ترس ایمن گردد و اگر در جائی آتش افتاده

باشد این نامها را در خرقه بپیچد و در آتش انداز د باذن حق تعالی آتش فرو نشیند و اگر اطفال

در گهواره گریه بسیار کنند و آرام نیابند بنویسد و در زیر سر بنهد آرام یابند و اگر در باغ

از چوب بنویسد و در میان زرع نصب کند آن زرع محفوظ ماند از آفت و شرح این اسما بسیار است

بسم الله الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم بسم الله الرحمن الرحیم

یا ارحم الراحمین

از برای دفع بلیات و رفع نقمات باید خواند یا با خود نگاه باید داشت و لهما اسناد کثیر فاختصرنا

بسم الله الرحمن الرحیم اللهم احرسنا بعینک التی لا تنام واکنفنا برکنک الذی لا یرام

وارحمنا بقدرتک علینا ولا تهلکنا وانت الرجاء رب کم من نعمة انعمت بها علی

قل لک عندها شکری وکم من بلیة ابتلیتنی بها قل لک عندها صبری فیا من قل عند

بلیته صبری فلم یخذلنی یا ذا المعروف الدائم الذی لا ینقضی ابدا یا ذا النعماء الذی

لا یحصی عددا اسالک بحق محمد وآله الطاهرین وادرا بک فی نحور الاعداء والجبارین

اللهم اعنی علی دینی بدنیای وعلی آخرتی بتقوای واحفظنی فیما غبت عنه ولا

تکلنی الی نفسی فیما حضرته یا من لا تنقصه المغفرة ولا تضره المعصیة اسالک فرجا

عاجلا وصبرا واسعا والعافیة من جمیع البلاء والشکر علی العافیة یا ارحم الراحمین

بدانکه نماز [illegible] بشنوی
اعضا ملکی را یا امام و [illegible] منفعل خود [illegible]
و پادشاه ملک قلب است چشم و دل منفعل اوست سبکیفی [illegible] از کرده خدایست
نماز اعضا و قوی قلب اوست منیابید و رفت از کرده آنکه نماز حضور قلب [illegible]
اعضا را یعنی بدو بدیده نماز موثر [illegible] که نماز حضور است از آنحضرت رسول
کر صلوة المومن و حضور طاعت یعنی نماز بیان اقدس [illegible] از درگاه حق بیت جایی کرده دو [illegible]
و متقدار بار جوارح یعنی بالبدیه کلال است بیان است و از حضرت صادق علیه السلم نماز فارغ شود
از جهنم خلاصی و هید آنا بدیه بنیست با حضور قلب و از حضرت صادق علیه السلام [illegible] در دل جمیع
علیه و آله منقول است که نماز مقبول نیست و ادکالی که مجموعه معانی انرا باشد جمیع از عقاب
بگذارد و بیدانند که چه میگوید یعنی و ارث [illegible] علیه که غیبت بنواب و خوف از گوی
و منقول است از حضرت جعفر بن محمد صلوات الله علیه متوجه نماز شوی روی دل خود را با خدا
بهشت او را واجب میشود و بیش [illegible] نماز دل خود را و با یعنی حضرت ابراهیم
بدرستی که بر مومنی کرد و در نماز دل خود را با معنی انحضرت شوی
سوال او و بحال او کرده اند و انعا از [illegible]
بر کرده اند بر اینجا در نماز
بجانبی التفات

میناید یا برو یا بچشم با یدل حق سبحانه و تعالی او را ندا میکند کرای بنده م لسوی کی التفات مینمایی

ایا التفات
بجانب کی میمانی اگر
از من بهتر بنده از برای تو میخوان
از من التفات صادر شود حق تعالی نظر لطف
ازو بر میدارد و بعد از آن دیگر نظر بجانب او نمیکند
و منقول است که حضرت ابن ام [illegible] صلوات الله علیه روزی در نماز ایستاده
بودند و حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه کوچک بود و جای بسیار عمیق در
خانه آنحضرت بود حضرت امام محمد باقر علیه السلام بکنار چاه آمد نزدیک شد در آن
افتاد دید و ما دراو فریاد کرد و کشت ای فرزند رسول الله فرزندت غرق
شد و حضرت از نماز متوجه نشدند و اصلا التفات نفرمود و طول کشید تا ما دراو
اضطراب کرد و آنحضرت در نماز مطلق التفات نفرمود وحال انکه صدای
اضطراب و زاری بسیار بطول انجامید تا آنحضرت سلام سپرده چون
اضطراب کشت کرای
اهل بیت

بیت
و بیان و لطف آیات التفات
بسیار بنکی نماز را ادا با نضیحه بتمام بجا آورد که [illegible] و دراز خضرت
نه بود تا نماز را ادا کرد دست بدرجاه امد و با بعمار دست او را در دل خود
فارغ کرد و بدید بیش آن حضرت امام محمد باقر علیه السلام را آورد و در آن آنحضرت
کاه بیغ دراز کرده و حضرت امام محمد باقر زنده بود و بیرون آورد و بدو انزمین به
خنده میکرد و هیچ منفی بود و جامه حضرت از سلامت بود و فرزند بگیر و ان حضرت بسیار ابلیده بود و هم کران
بکیران ضعیفه البغش بنجد امادر حضرت امام محمد باقر و درصحت خدا او بدرجا افزایش با ایسباده بود و هم کران
بکریه در آمد حضرت فرمود که [illegible] ملائکی بتید ارانکم در حضرت خدا وند جبار بگیر و انبد و نیز او وا از کرده نوقع
رو از جانب او و بدیکری میکرد ایدم و بعید او توسل میشود روی لطف خود از جانب ما
رحمت میتوان دارا

از شیخ ابو جعفر طوسی رحمه الله مرویست که چون کسی را امری عظیم پیش آید یا در مهمی فرو ماند
که علاج آن بر او دشوار باشد رقعه بجهت شعوذت نویسد از روی استغاثه و در میم بجد و در
میان اندک گلی نهد و سورهٔ یس بران خواند و انرا در چشمه یا در دریا یا در چاهی اندازد
و در حین انداختن بخاطر خود بگذراند که رقعه بخدای خود تسلیم مینمایم آن مهم کفایت
شود و کار دشوار بر او آسان شود صورت رقعه سورهٔ فاتحة الکتاب و آیة الکرسی
و آیه قل اللهم مالک الملک و آیه ان ربکم الله الخ بنویسد و بعد ازان نام خود و پدر خود با بن
نوع بنویسد که من العبدِ الذلیلِ فلان بن فلان الی المولی الجلیلِ الله لا اله
الا هو الحی القیوم و سلامٌ علی آل یاسین محمد و علی و الحسن و الحسین
و زین العابدین و محمد الباقر و جعفر الصادق و موسی الکاظم و علی بن
موسی الرضا و محمد التقی و علی النقی و حسن العسکری و محمد المهدی
صاحب الزمان صلوات الله علیهم اجمعین نقل از زبدة

للقولنج عنه علیه السلام یکتب له الفاتحة و التوحید و المعوذتین ثم یکتب اعوذ بوجه الله
الکریم العظیم و بعزته التی لا ترام و قدرته التی لا یمتنع منها شیء من شر هذا الوجع و من
شر ما فیه من قرا العزیز اربعین یوما کل یوم اربعین مرة لم یحتج الی احد من
من ذکر الوهاب فی السجود اربع عشر مرة اذهب الله تعالی فقره و قضا حاجته

الفرق بین النذر و الیمین ان النذر
اذا فات عن محله یجب علیه القضاء
دون الکفارة و الیمین بخلافه

و البته معتبر از اصبغ بن نباته منقولست که روزی
شخصی از حضرت امیر المومنین ع التماس نمود ... [illegible]
... [illegible]

[illegible]

1 فی طلب الحاجة قال امیر المؤمنین ع من خرج من بیته وقلب خاتمه الی بطن کفه وقرأ انا انزلناه

فی لیلة القدر ثم قال آمنتُ بالله وحده لا شریک له آمنتُ بسرّ آل محمد وعلانیتهم

لم یر فی یومه ذلک شیئا یکرهه من مکارم الاخلاق ع‍ل لطلب الرزق عن الصادق علیه السلم

یا الله یا الله یا الله اسئلک بحق من حقه علیک عظیم ان تصلی علی محمد وآل محمد وان

ترزقنی العمل بما علمتنی من معرفة حقک وان تبسط علیّ ما حظرت من رزقک

صلوة الاستغفار 1 عن النبی صلعم انه قال اذا رأیت فی معاشک ضیقا وفی امرک التیاثا فانزل

حاجتک بالله عز وجل ولا تدع صلوة الاستغفار وهی رکعتان تفتتح الصلوة

وتقرأ الحمد وانا انزلناه مرة واحدة فی کل رکعة ثم تقول بعد القراءة استغفر الله خمس عشرة

مرة ثم ترکع فتقولها عشرا علی هیئة صلوة جعفر یصلح الله لک شانک کله صلوة

الضر والفقر تصلی رکعتین تحسنهما وتسجد وتقول یا ماجد یا واحد یا احد یا کریم

اتوجه الیک بمحمد نبیک نبی الرحمة یا رسول الله انی اتوجه بک الی الله ربی وربک

ورب کل شیء اسئلک یا الله ان تصلی علی محمد وآل محمد واسئلک نفحة من نفحاتک

فتحا یسیرا ورزقا واسعا الم به شعثی واقضی به دینی واستعین به علی عیالی ع

صلوة العسر عن ابی عبد الله ع اذا عسر علیک امر فصل عند الزوال رکعتین تقرأ فی الاولی الحمد وقل هو الله احد وانا فتحنا ... وفی الثانیة الحمد والم نشرح ...

صلوة الغفیرة رکعتان فی کل رکعة الفاتحة مرة وعشر مرات قل اللهم مالک الملک الی آخر الآیة

فاذا سلم یقول عشر مرات رب اغفر وارحم وانت خیر الراحمین وعشر مرات

اللهم صل علی محمد وآل محمد ثم یسجد ویقول رب اغفر لی وهب لی ملکا لا ینبغی

لاحد من بعدی انک انت الوهاب ع صلوة اخری للمهمات روی عن علی بن

الحسین ع اذا اردت امرا فالبس انظف ثیابک واسبغ الوضوء واصعد اعلی بیتک فصل اربع رکعات تقرأ فی الاولی الحمد واذا زلزلت وفی الثانیة الحمد واذا جاء نصر الله وفی الثالثة الحمد وقل هو الله احد ثم ارفع یدیک الی السماء وتقول اللهم انی اسئلک باسمائک التی اذا دعیت بها علی ابواب السماء للفتح انفتحت واذا دعیت بها علی مضائق الارض للفرج انفرجت واسئلک باسمائک التی اذا دعیت بها علی ابواب العسر للیسر تیسرت واسئلک باسمائک التی اذا دعیت بها علی القبور للنشور انتشرت صل علی محمد وآل محمد واقلبنی بقضاء حاجتی قال علی بن الحسین ع اذا والله لا تزول قدم حتی تقضی حاجته ان شاء الله تعالی

در مکارم الاخلاق روایت کرده است که این دعا را در وقت سرمه کشیدن بخواند که

اللهم انی اسئلک بحق محمد وآل محمد ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل النور فی بصری والبصیرة فی دینی والیقین فی قلبی والاخلاص فی عملی والسلامة فی نفسی والسعة فی رزقی والشکر لک ابدا ما ابقیتنی

از فنا ... و سلطنت ... [illegible]
در خرابات ... ز جاه و دولت [illegible]

بالله ... [illegible] ... دانه
[illegible]

آه ... [illegible] ... الله ...
[illegible] ... جمعیت ... از فقر ... [illegible]

غرض ... [illegible]
چو صبح آمدن ... [illegible]

خواه گریبان واله و شیدا بکنندت
در خوش جهان باش که پیدا بکنندت

[illegible]

ملا بابا

از آن چو عزیز بود لطف جوی خوار
ابیت طبع در دل ... مضطر ... [illegible]

مستلزم ممات بود زر و قیمتی است
سرمایهٔ حیات بود آب و کم بهاست

اگرچه جام ... [illegible]
با دل ... [illegible]

باران ... [illegible]
که چندین بلبل ... [illegible]

مباش ... [illegible] ... در پای ...
بکودک آدمی خوردن ... [illegible]

جهان آن به که دانا تلخ گیرد
که شیرین زندگان تلخ میرد

کسی کش زندگانی ... [illegible]
بوقت مرگ ... خندان ... چون ... [illegible]

از آن بهر دادند این فقر و ... [illegible]
که چون جا کرم گردد ... [illegible]

[illegible]

روزی ... [illegible]
نباید ... [illegible]

دلا منشین که یاران ... [illegible]
[illegible]

صلوة الحاجة

1 شیخ طوسی و سید رحمة الله علیهما بسندهای دیگر روایت کرده اند از حضرت رسالت پناه که هر که در شب جمعه یا روز جمعه دویست مرتبه سوره توحید را در چهار رکعت بخواند در هر رکعتی پنجاه مرتبه گناهانش آمرزیده گردد اگرچه بقدر کف دریاها باشد و سید بروایت دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که این نماز را بکند و بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْعَرَبِيِّ وَآلِهِ حق تعالی گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و چنان باشد که دوازده هزار مرتبه ختم قرآن کرده باشد و حق تعالی گرسنگی و تشنگی قیامت را از او رفع کند و هر غم و اندوهی را از او دور گرداند و او را از شر شیطان و لشکرهای او نگاه دارد و تا یک سال بر او گناه نوشته نشود و سکرات مرگ بر او آسان گردد و اگر در آن شب یا روز بمیرد شهید مرده باشد و عذاب قبر نبیند و هر حاجت که طلب کند برآورده شود و نماز و روزه اش مقبول گردد و ملک موت قبض روحش نکند تا رضوان خزانه دار بهشت برای او از گلها و شرابهای بهشت بیاورد و این و این نماز باسانید صحیحه روایت شده و این نماز را نماز فاطمه و بعضی نماز امیرالمؤمنین علیه السلم

نامند

صلوة برای حفظ القرآن

1 که نامند نماز شب جمعه برای حافظه سید بن طاوس رضی الله عنه از ابن عباس روایت کرده است از حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه که حضرت رسول صلعم فرمود که میخواهی ترا کلمه چند بیاموزم که ترا نفع بخشد و هر که تعلیم نمائی منتفع گردد و هر چه را آموخته باشی از خاطر تو محو نگردد گفت بلی یا رسول الله فرمود که چون شب جمعه شود ثلث آخر شب برخیز و اگر نتوانی پیشتر پس چهار رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد سوره یس و در دوم الم سجده و در سیم حم دخان و در چهارم تبارک الذی بیده الملک و چون از نماز فارغ شوی حمد و ثنای الهی بجا آور و صلوات و درود نیکو بر حضرت رسول صلعم بفرست و استغفار برای مؤمنان بکن و اقلش آنست که تسبیح حضرت فاطمه علیها السلم بخواند پس بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ و اگر این را صد مرتبه بگوید بهتر است پس این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِي بِتَرْكِ الْمَعَاصِي أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي

وارحمنی ان اتکلف طلب ما لا یعنینی وارزقنی حسن النظر فیما یرضیک
عنی اللهم بدیع السموات والارض ذا الجلال والاکرام والعزة التی لا ترام
اسألک یا الله یا رحمن بجلالک ونور وجهک ان تلزم قلبی حفظ کتابک
کما علمتنی وارزقنی ان اتلوه علی النحو الذی یرضیک عنی اللهم بدیع
السموات والارض ذا الجلال والاکرام والعزة التی لا ترام اسألک یا الله
یا رحمن بجلالک ونور وجهک ان تنور بکتابک بصری وان تشرح به
صدری وان تطلق به لسانی وان تفرج به عن قلبی وان تستعمل به
بدنی فانه لا یعیننی علی الخیر غیرک ولا یؤتیه الا انت ولا حول ولا
قوة الا بالله العلی العظیم پس حضرت رسول صلعم فرمود که ای ابو الحسن این
عمل را در سه شب جمعه یا پنج شب جمعه یا هفت شب بعمل آورده و بروایت
شیخ طبرسی در مکارم چنانست که در شب جمعه یا روز جمعه چهار رکعت بکن و
در اول یس و در دوم دخان و در سیم حم سجده و در چهارم تبارک
بخوان و در دعا اندک اختلاف هست و اگر این نماز را به سلام بجا آورد

شاید

شاید احوط باشد نماز حاجت در شب جمعه سید روایت کرده است که در شب
جمعه و در شب عید اضحی دو رکعت نماز بکن و در هر رکعت سوره فاتحه بخوان
و آیه ایاک نعبد و ایاک نستعین را صد مرتبه بگو پس حمد را تمام کن و بعد از حمد
دویست مرتبه سوره توحید بخوان و چون سلام بگوئی هفتاد مرتبه بگو لا حول
ولا قوة الا بالله العلی العظیم پس بسجده برو و دویست مرتبه بگو یا رب
یا رب پس هر حاجت که داری بطلب که ان شاء الله برآورده میشود نماز
دیگر جهت حاجت سید و کفعمی و شیخ طبرسی رضی الله عنهم بسند معتبر از حضرت صاحب الامر
صلوات الله علیه روایت کرده اند که هر که بخداوند عالم حاجتی داشته باشد در شب جمعه
بعد از نصف شب غسل کند و بمصلای خود برود و دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت
در سوره حمد چون بآیه ایاک نعبد و ایاک نستعین برسد این آیه را صد مرتبه بخواند
و در مرتبه صدم سوره را تمام کند و سوره توحید را یک مرتبه بخواند و تسبیحات رکوع
و سجود را هفت مرتبه هفت مرتبه بگوید و این دعا را بخواند البته حاجتش برآورده شود
هر حاجتی که باشد مگر آنکه نفرین بر خویشان باشد و دعا اینست اللهم

اِنْ اَطَعْتُکَ فَالْمَحْمَدَةُ لَکَ وَاِنْ عَصَیْتُکَ فَالْحُجَّةُ لَکَ مِنْکَ الرَّوْحُ
وَمِنْکَ الْفَرَجُ سُبْحَانَ مَنْ اَکْرَمَ اَنْعَمَ وَشَکَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ وَغَفَرَ اللّٰهُمَّ
اِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَیْتُکَ فَاِنِّی قَدْ اَطَعْتُکَ فِی اَحَبِّ الْاَشْیَاءِ اِلَیْکَ وَهُوَ
الْاِیمَانُ بِکَ لَمْ اَتَّخِذْ لَکَ وَلَدًا وَلَمْ اَدْعُ لَکَ شَرِیکًا مَنًّا مِنْکَ بِهِ عَلَیَّ لَا مَنًّا
مِنِّی بِهِ عَلَیْکَ وَقَدْ عَصَیْتُکَ یَا اِلٰهِی عَلٰی غَیْرِ وَجْهِ الْمُکَابَرَةِ وَلَا الْخُرُوجِ
عَنْ عُبُودِیَّتِکَ وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِیَّتِکَ وَلٰکِنْ اَطَعْتُ هَوَایَ وَاَزَلَّنِی
الشَّیْطَانُ فَلَکَ الْحُجَّةُ عَلَیَّ وَالْبَیَانُ فَاِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِذُنُوبِی غَیْرَ ظَالِمٍ وَاِنْ
تَغْفِرْ لِی وَتَرْحَمْنِی فَاِنَّکَ جَوَادٌ کَرِیمٌ یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ آن مقدار بگوید که
نفس وفا کند پس بگوید یَا آمِنًا مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَکُلُّ شَیْءٍ مِنْکَ خَائِفٌ
حَذِرٌ اَسْئَلُکَ بِاَمْنِکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَخَوْفِ کُلِّ شَیْءٍ مِنْکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْطِیَنِی اَمَانًا لِنَفْسِی وَاَهْلِی وَوَلَدِی وَسَائِرِ مَا اَنْعَمْتَ
بِهِ عَلَیَّ حَتّٰی لَا اَخَافَ اَحَدًا وَلَا اَحْذَرَ مِنْ شَیْءٍ اَبَدًا اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ
وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ یَا کَافِیَ اِبْرٰهِیمَ نُمْرُودَ وَیَا کَافِیَ مُوسٰی فِرْعَوْنَ

وَیَا کَافِیَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ الْاَحْزَابَ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَکْفِیَنِی شَرَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وبجای فلان بن فلان نام دشمن خود
ونام پدرش بگوید ودعا کند که خدا شر اورا از او دور گرداند که ان شاء الله تعالی
شر او دفع میشود پس بسجده رود وحاجت خود را طلب نماید وتضرع کند بسوی خدا
بدرستی که هر مؤمن ومؤمنه که از روی اخلاص این نماز را بجا آورد واین دعا را
بخواند البته درهای آسمان برای او گشوده شود ودر همان شب حاجت او روا
گردد هر حاجتی که باشد واین از فضیلتیست که خدا بر ما وشیعیان ما دارد

نماز دیگر
برای برآمدن حاجات از ابن بابویه علیه الرحمه منقولست که هرگاه یکی از شما را حاجتی روی آورد و حاجت برآورده نشود [illegible] نماز حاجت بجای آورد دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سوره توحید و در رکعت دوم قل یا ایها الکافرون بخواند و در رکعت اول در رکوع [illegible] و در سجده [illegible] و در رکوع و سجده [illegible] و در رکعت دوم در رکوع [illegible] و سجده [illegible] قضی حاجتی و اعطانی سؤلی [illegible]

در روایت دیگر منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که یا علی چون [illegible] در آخر نماز [illegible] اللهم کما حسنت خلقی فحسن خلقی ورزقنی [illegible]

ابن بابویه و قطب راوندی رحمة الله علیهما بسند خود از ابن عباس روایت کرده اند
که در زمان خلافت عمر گروهی از علمای یهود بنزد عمر آمدند و پرسیدند که بگو که قفلهای
آسمانها چیست و کیست آنکسی که قوم خود را ترسانید و نه از جن بود و نه از انس و
پرسیدند که کدامند آن پنج جانور که بر روی زمین راه رفتند و در رحم خلق نشده اند
و چه میگویند دراج و خروس و اسب و دراز گوش و وزغ و هوجه در وقت فریاد
کردن پس عمر عاجز شد و سر بزیر افکند پس روی بجانب حضرت امیر المؤمنین ع کرد و گفت
ای ابوالحسن گمان ندارم که بغیر از تو کسی جواب اینها را داند پس حضرت امیر المؤمنین ع
متوجه علمای یهود شد و فرمود که من جواب این مسئلها را میگویم بشرط آنکه اگر موافق
توریة جواب بگویم در دین ما در آئید گفتند بلی قبول کردیم پس فرمود که اما قفلهای
آسمانها پس شرک بخداست که مرد یا زنی که مشرک باشد عمل او بسوی آسمان بالا نمیرود
گفتند کلید آنها چیست فرمود که گواهی لا اله الا الله و محمد رسول الله است گفتند که آن
قبری که با صاحبش راه رفت فرمود که ماهی بود در وقتی که یونس را فرو برد و بدریاهای
هفتگانه او را گردانید گفتند کیست آنکه قوم خود را انذار کرد و نه از جن بود و نه از انس
فرمود که آن مورچهٔ سلیمان بود که با موران گفت که ای گروه موران داخل خانهای خود
شوید که پامال نکنند شما را سلیمان و لشکرهای او گفتند خبر ده ما را از پنج چیز که بر زمین

راه رفتند و در رحم خلق نشده بودند فرمود که آدم و حوا و ناقهٔ صالح و گوسفند ابراهیم
و عصای موسی صلوات الله علیهم اند پس پرسیدند از صدای آن حیوانات فرمود که
دراج میگوید الرحمن علی العرش استوی و خروس میگوید اذکروا الله یا غافلین
یعنی خدا را یاد کنید ای غافلان و اسب میگوید اللهم انصر عبادک المؤمنین علی
عبادک الکافرین یعنی خداوندا یاری ده بندگان مؤمن خود را بر بندگان کافر خود و حمار
لعنت میکند بر عشاران و تمغاچیان و وزغ میگوید سبحان ربی الملک المعبود فی لجج
البحار یعنی تنزیه میکنم پروردگار خود را که مستحق پرستیدنست و تنزیه میکند او را
در میان دریاها و هوجه میگوید اللهم العن مبغضی آل محمد و آل محمد یعنی خداوندا لعنت
کن دشمنان محمد و آل محمد را و آن علما سه نفر بودند دو نفر برجستند و شهادت
گفتند و مسلمان شدند و عالم سیم ایستاد و گفت یا علی آنچه در دل رفیقان من افتاد
از نور اسلام در دل من نیز افتاده است ولیکن یک مسئله دیگر مانده است که چون از آن
مسئله نیز جواب بگوئی مسلمان شوم و پرسید و حضرت جواب گفت و مسلمان شد
و آن قصه اصحاب کهف بود

در حدیث موثق از حضرت صادق ع منقولست که از جمله مواعظی که حق تعالی بعیسی ع وحی نمود
این بود که ای عیسی منم پروردگار تو و پروردگار پدران تو نام من واحد است و منم یگانه که
تنها همه چیز را خلق کردم و همه چیز از صنع منست و همه خلق در قیامت بسوی من بر میگردند ای
عیسی توئی مسیح و با برکت بامر من و تو خلق میکنی از گل مانند هیئت مرغ باذن من و تو زنده
میکنی مردگان را باذن من بکلام من بسوی من رغبت نما و از عقاب من ترسان باش که
پناهی نمی یابی از عذاب من مگر آنکه بسوی من آئی ای عیسی وصیت میکنم ترا وصیت کسی که مهربان
باشد بر تو برحمت در وقتی که لازم شده است از برای تو از جانب من دوستی بسبب آنکه طلب کردی
امری چند را که موجب خشنودی منست پس ترا با برکت گردانیدم در بزرگی و خوردسالی
در هر جا که باشی و گواهی میدهم که تو بنده من و پسر کنیز منی ای عیسی مرا نزدیک دان بخود
چنانچه در خاطر تو میگذرد بتو نزدیکست و یاد کن مرا برای ذخیره آخرت تو و تقرب جو
بسوی من بکردن نوافل و سنتها و بر من توکل کن تا کارهای ترا بسازم و بر غیر من اعتماد
مکن که کارهای ترا با او گذارم و یاری تو نکنم ای عیسی صبر کن در بلاهای من و راضی باش
بقضاهای من و چنان باش که من میخواهم که چنان باشی بدرستی که من میخواهم که اطاعت
مرا کنند و معصیت مرا نکنند ای عیسی زنده دار یاد مرا بر زبان خود و جا ده محبت مرا در دل

خود ای عیسی بیدار و آگاه باش در ساعتها که مردم در خواب غفلتند و بیان کن برای مردم
لطایف حکمتهای مرا ای عیسی رغبت کننده باش بثواب من و ترسان باش از عذاب من و بمیران
دل خود را از خواهش شهوتهای دنیا بترس من ای عیسی شبها را رعایت کن برای طلب خشنودی
من و روزها را بتشنگی بگذران بروزه داشتن برای روز حاجت خود نزد من ای عیسی سعی کن
در نیکیها بقدر طاقت خود تا معروف گردی بنیکی هر جانب که متوجه شوی ای عیسی حکم کن
در میان مردم بآنچه بجهت خیرخواهی ایشان بتو وحی کرده ام و حکم مرا در میان ایشان برپا
دار بتحقیق که فرستاده ام برای تو کتابی را که شفا بخشنده سینهاست از مرضهای شک و شبهه
شیطان ای عیسی براستی میگویم که ایمان نمی آورد بمن کسی از خلق من مگر آنکه خاشع و گریان بشود
برای من و خاشع نشود برای من مگر آنکه امید میدارد از من ثواب مرا پس گواه میگیرم ترا
که او ایمنست از عقاب من تا تغییر ندهد دین مرا و بدل نکند سنت مرا ای عیسی پسر بکر منقطع
از دنیا و متوسل بحق تعالی یعنی مریم برخود گریه کن گریه کردن کسی که وداع اهل خود کرده باشد
و دنیا را دشمن داشته باشد و باهلش گذاشته باشد و نباشد رغبتش مگر بآنچه نزد خداست
از ثواب آخرت ای عیسی با این ترک دنیا که گفتم باید که سخن خود را نرم کنی با مردم و بهر که
برسی سلام بکنی و بیدار باشی در وقتی که دیدهای نیکان نیز در خوابست برای حذر کردن از
زلزلهای شدید و هولهای عظیم روز قیامت در وقتی که نفع نمی بخشد نه اهل و نه فرزند و نه مال

ای عیسی سرمه کش دیده خود را بمیل اندوه در هنگامی که اهل بطالت میخندند ای عیسی با خشوع
باش و صبر کننده باش پس خوشا حال تو اگر برسد بتو انچه وعده داده ام صبر کنندگان را
ای عیسی هر روز تعلقی از تعلقهای دنیا را از خود دور کن تا اخر بر تو دشوار نگردد ترک
دنیا و بچش از دنیا انچه مزه اش برطرف شده است پس براستی میگویم که در دست تو نیست مگر
همان ساعت و روزی که در میانش هستی پس اکتفا کن از دنیا بقدر کفاف و سعی کن در تحصیل
توشه آخرت خود و اکتفا کن بجامهای درشت و طعامهای بی مزه زیرا که می بینی انچه می پوشی
و میخوری آخر بچه چیز منتهی میشود و میپوسند انچه را متصرف میشوی از دنیا که از کجا بهم رسانیدی
و در کجا صرف کردی ای عیسی بدرستی که از تو سؤال خواهم کرد در قیامت پس رحم کن بر ضعیفان
چنانچه من بر تو رحم میکنم و قهر و زجر بیتیمان مکن ای عیسی گریه کن بر نفس خود در نماز و نقل نما
قدمهای خود را بسوی جاهای نماز و بمن بشنوان صدای لذیذ خود را بذکر من زیرا که احسان من
بر تو بسیار است ای عیسی بسا امتهارا هلاک کردم بگناهی چند که تو را از انها نگاه داشتم ای
عیسی مدارا کن با ضعیفان و دیده ناتوان خود را باسمان بکش و مرا دعا کن که من بتو نزدیکم
و دعا مکن مرا مگر با تضرع و فراغ خاطر از یاد غیر من که اگر چنین مرا بخوانی اجابت تو میکنم ای
عیسی این دنیای فانی را نپسندیدم برای ثواب انها که پیش از تو بودند و نه برای عقاب انها که
انتقام از ایشان کشیدم بلکه ثواب و عقاب هر دو را باخرت انداختم که ابدیست و زوال ندارد

ای

ای عیسی تو فانی میشوی و من باقی میمانم و از جانب منست روزی تو و نزد منست وقت مردن تو
و بسوی منست بازگشت تو و بر منست حساب تو پس از من سؤال کن و از غیر من سؤال مکن و نیکو
مرا دعا کن تا نیکو ترا اجابت کنم ای عیسی چه بسیارند آدمیان و چه کمند صبر کنندگان چنانچه
درخت بسیار است و درختی که میوه اش نیکو باشد کمست پس ترا فریب ندهد خوشنمائی درختی
تا میوه از انچشی یعنی از نیکی ظاهر مردم فریب مخور تا اعمال و اخلاق ایشانرا امتحان نکنی
ای عیسی فریب ندهد ترا حال کسی که تمرد و نافرمانی من میکند و روزی مرا میخورد و عبادت
غیر من میکند پس مرا میخواند نزد شدتها و بلاها و من دعای اورا مستجاب میکنم پس باز میگردد
بترک و گناه خود آیا بر من تمرد میکند یا غضب مرا متعرض میشود پس سوگند میخورم بذات مقدس
خود که اورا بگیرم گرفتنی که مفری و گریزگاهی از ان نداشته باشد و پناهی بجز من نیابد بکجا گریزد
از اسمان من و زمین ای عیسی بگو مر ستمکاران بنی اسرائیل را که مخوانید مرا و حال انکه حرامهارا
در زیر بغل خود گرفته اید و بتهارا در خانهای خود گذاشته اید یعنی مالها و فرزندان خود را
که بت خود گردانیده اید و انهارا بر رضای خدا اختیار میکنید بدرستی که من سوگند خورده ام
که هر که مرا بخواند اجابت او میکنم و با این حال که مرا بخوانند اجابت من لعنت خواهد بود بر ایشان
تا پراگنده شوند ای عیسی چند نظر طول بسوی ایشان کنم و انتظار ایشان کشم و ایشانرا بدرگاه
خود طلبم و این گروه در غفلت باشند و بازگشت بسوی من نکنند سخنهای حق از دهان ایشان

برون می آید و دل ایشان از آن خبر ندارد و متعرض غضب میشوند بکنایات و اظهار محبت
مینمایند نسبت بمؤمنان ای عیسی باید که زبان تو در آشکار و پنهان یکی باشد و همچنین باید
که دل تو در آن یک محبت باشد و دیده تو باید که بسوی رضای آنکه او را دوست میداری
نظر کند و بپیچ دل و زبان خود را از حرام و بپوش دیده خود را از آنچه خیری در آن
نیست بسا کسی که یک نظر کند و آن نظر کردن در دلش تخم شهوتی بکارد و آن شهوت
او را هلاک گرداند ای عیسی رحیم و مهربان باش و چنان باش برای بندگان من که
میخواهی که بندگان من برای تو چنان باشند و بسیار یاد کن مردن و مفارقت کردن
اهل و فرزندان خود را و مشغول لهو و امور باطل مشو که لهو صاحبش را فاسد میگرداند
و غافل مشو از یاد من که غافل از من دور است و مرا یاد کن باعمال شایسته تا ترا
یاد کنم برحمت و ثواب خود ای عیسی توبه کن بسوی من بعد از گناه و مرا بیاد توبه کنندگان
بیاور و ایمان بیاور بآنکه توبه را قبول میکنم و نزدیکی بجو بسوی مؤمنان و امر کن ایشان را
که مرا بخوانند با تو و زنهار که مگذار که دعای مظلومی در درگاه من بلند شود که قسم
بذات مقدس خود خورده ام که از برای دعای او دری از آسمان بگشایم و دعای
او را مستجاب گردانم اگرچه بعد از مدتی باشد ای عیسی بدانکه مصاحبت بد گمراه میکند
و همنشین بد هلاک میکند پس بدانکه با کی همنشینی میکنی و اختیار کن از برای خود برادران

از

از مؤمنان ای عیسی توبه کن بسوی من که بر من عظیم و بزرگ نمی نماید آمرزیدن گناهی و منم رحیم
ترین رحیمان ای عیسی عمل کن از برای نفس خود در مهلتی که یافته از اجل خود پیش از آنکه بمیری
و دیگری از برای تو نکند بدرستی که من جزا میدهم بحسنه چندین برابر آن و گناه صاحبش را هلاک
میکند و پیشی گیر و سعی کن در اعمال صالحه که چه بسیار مجلسی هست که چون اهلش برخیزند از عذاب
جهنم آزاد شده اند ای عیسی ترک کن دنیای فانی منقطع و راه رو در آثار منزلهای آنها که پیش
از تو بوده اند و ایشان را بخوان و با ایشان راز بگو آیا از ایشان صدائی میشنوی پس از
احوال ایشان پند بگیر و بدانکه بزودی تو با سایر زندگان بایشان ملحق خواهید شد ای عیسی
بگو با آنها که تمرد میکنند بمعصیت من و مداهنه میکنند با اهل معاصی که متوقع عقوبت من
و منتظر هلاک کردن من باشند که عنقریب مستاصل خواهند شد با هلاک شدگان دیگر خوشا
حال تو ای پسر مریم پس خوشا حال تو اگر اخذ کنی با دابی که امر کرده است ترا با آنها خداوند
تو که رحیم و مهربانست بر تو و ابتدا کرده است ترا بنعمت پیش از آنکه بطلبی از نهایت کرم خود
و در مرشدی و بلائی فریادرس تست پس معصیت آن مکن ای عیسی بدرستی که حلال نیست
ترا معصیت من بتحقیق که عهد کردم بسوی تو چنانچه عهد کردم بسوی پیغمبران که پیش از تو بودند
و من بر این عهد از گواهانم ای عیسی گرامی نداشته ام خلقی را بمثل دین خود و انعام نکرده ام
بر کسی بمثل رحمت خود ای عیسی پاک بشو ظاهر خود را و دوا کن بحسنات و طاعات دردهای باطن خود را

زیرا که بازگشت تو بسوی منست ای عیسی عطا کردم بتو آنچه انعام کرده ام بان بر تو فراوان بی آنکه
از آنکه در کردانم ببلائی یا منتی و از تو قرضی طلبیدم برای نفع تو پس بخل ورزیدی تا هلاک شوی
مؤلف گوید که این خطاب و بعضی خطابهای دیگر اگرچه بحسب ظاهر با عیسی است اما مراد
امت آنحضرتست ای عیسی خود را زینت ده بدین حق و بدوستی مساکین و درویشان و راه رو
بر روی زمین بهمواری و شکستگی و در هر بقعهٔ زمین نماز کن که همه پاکست ای عیسی کمر ببند برای
عبادت من که هرچه آمدنیست یعنی مرگ نزدیکست و بخوان کتاب مرا با طهارت و وضو و بشنوان
بمن از خود صدای حزینی ای عیسی خیری نیست در لذتی که دایم نباشد و در عیشی که از صاحبش
زایل شود ای پسر مریم اگر ببیند دیدهٔ تو آنچه من مهیا کرده ام برای دوستان شایستهٔ خود هرآینه
بگدازد دل تو و هلاک شود نفس تو از شوق آنها مثل خانهٔ آخرت خانه ایست که مجاورت مینمایند
در آنجا با پاکان و داخل میشوند بر ایشان ملکه مقربان و از جمیع اهوال قیامت ایمنند اهل آنجا
آن خانه ایست که نعیم آن متغیر نمیشود و از اهلش زایل نمیشود ای پسر مریم رغبت نما در تحصیل
خانهٔ آخرت با آنها که رغبت مینمایند در آن زیرا که آنخانه نهایت آرزوی آرزو کنندگانست
و بهشت خوش آینده است خوشا حال تو ای پسر مریم اگر بوده باشی از عمل کنندگان برای آن
و داخل شوی در آنخانه با پدران خود آدم و ابراهیم در باغستانها و نعیمها که هرگز نخواهی آنها را
بدل کنی بنعمت دیگر یا از آنخانه منتقل گردی بخانهٔ دیگر چنین جزا میدهم من پرهیزکاران را ای عیسی
بگریز بسوی من با آنها که میگریزند از آتشی که پیوسته زبانه اش بلند است و آتشی که صاحب غلها

و عذابهاست و هرگز نسیم داخل آن نمیشود و هرگز غمی از آن بیرون نمیرود و قطعهاست
مانند قطعهای شب تار در ظلمت هر که از آن نجات یابد فایز و رستگار است و آن جای
هر درشت بدخو و فخر کنندهٔ متکبر است و نجات نمی یابد از آن آنکسی که از هلاک شدگان
باشد و آن خانهٔ جباران و از حد بدر روندگان و ستمکاران است ای عیسی بد خانه ایست جهنم برای کسی
که بسوی او میل نماید و بد قرارگاهیست خانهٔ ظالمان امر میکنم ترا که در حذر باشی از
از نفس خود پس دانا و بینا باش بعظمت و قهر من ای عیسی هرجا که باشی مترصد رحمت من
باش و در یاد من باش و از عقاب من ترسان باش و گواهی بده که من ترا خلق کرده ام
و تو بندهٔ منی و من ترا صورت بخشیدم و از رحم بزمین فرستادم ای عیسی چنانچه شایسته
نیست دو زبان در یک دهان و دو دل در یک سینه همچنین دو غرض و دو محبت و دو
خیال در یک دل نمیباشد پس محبت غیر مرا از دل بدر کن تا اعمال تو از برای من خالص گردد
ای عیسی دیگرانرا آگاه مکن در حالتی که خود در لهو و لعب باشی و باز دار خود را از شهوتهای
هلاک کنندهٔ دنیا چنانچه طفل را از شیر باز میگیرند و دوری کن از هر شهوت و خواهشی
که ترا از من دور میکند

ناتمام

لدفع الرعاف

وما يكتب لقطع الدم يكتب في طومار ويعلق على حقو المراة وكتف الرجل يا دم يا دم يا دم
يا دم يا دم يا دم يا دم ارجع الى قرارك الذي قدر الله لك حوبوط
حوبوط حوبوط حوباس حوباس حوباس قط قط قط وقيل يا ارض
ابلعي ماءك ويا سماء اقلعي وغيض الماء كذلك يغيض دم فلانة بنت فلانة
حاملة كتابي هذا باذن الله وحوله وقوته وقدرته وقما يكتب لقضاء
الحوائج وهذه صورته تكتب بمسك وزعفران في ورقة وتركه في تحت عمامتك وتمضي في
اي حاجة اردت فانها تقضي ان شاء الله تعالى حوط ااا ا ١١ ٩ ل ٤ ٢ ٨ ١١ ٩
كاس سمكل ن لوطسمل ن ططوسل مصاداع لسرل
مطعطلكم طعشمتم وكمل عوذة للقولنج يقرا على اي شراب كان
ويشربه فلولا انه كان من المسبحين للبث في بطنه الى يوم يبعثون عوذة
لمن رجعت داره ياخذ الحجر الذي رمي به او غيره ويرمي به من حيث رمي ويقول
حسبي الله وكفى سمع الله لمن دعى ليس وراء الله المنتهى

الفرق بين الواجب والفرض
ان الفرض يحتاج الى النية كالصلوة
والزكوة والواجب لا يحتاج الى نية كصدقة الفطر
وانا والفرض تركه يوجب القضاء والواجب تركه لا يوجب
القضاء والفرض بدليل ظني والواجب بدليل قطعي والفرق
بين الواجب واللازم ان الواجب ما يكون وجوبه على الدوام كالتكليف
الشرعية واللازم ما لا ينفك عن المكلف كالنظر فانه لا يجب على الدوام ١٢
كالنذر

الفرق بين المباين والمتباين ان المباين
ما لا يكون متحدا في المفهوم والمتباين ما
لا يكون متحدا بالذات ١٢

الفرق بين الضدين والنقيضين الضدان هما اللذان لا يجتمعان
وقد يرتفعان كالسواد والبياض والنقيضان لا يجتمعان
ولا يرتفعان كالليل والنهار بل يلزم وجود احدهما وغيبة

الفرق بين الطبع والطبيعة ان الطبيعة مبدا حركة جسم على
نهج واحد من غير ارادة والطبع اعم منها سواء كان بارادة
او غير ها شرح طوالع

الفرق بين المقدمة والمبادي ان المبادي
ما يتوقف عليه المسائل بلا واسطة لانها منها
والمقدمة لا يجب ان يكون من المسائل فيكون اعم

الفرق بين الحقيقة والماهية ان الحقيقة يقال في الموجودات
فقط والماهية يقال في الموجود والمعدوم كليهما مثلا يقال
ماهية العنقا ولا يقال حقيقة العنقا ١٢

قيل لكل شيء بزر وبزر العداوة المزاح وقيل ... لا يعرف قدر ما في ... وقيل اذا افتخر ... والعدو الدنيا ... الا ثبات الصوم مع العدم

الفرق بين الحكيم ... افلاطون معناه ... وما افادوا ...

از طرق ... گفت

متعتان کانتا علی عهد رسول الله و انا [illegible]

انهی عنهما و اعاقب علیهما و در بعضی از نسخها چنین است که

که ثابت کن علی عهد رسول الله و انا انهی عنهن و اعاقب علیهن

علیهن متعة النساء و متعة الحج و حی علی خیر العمل و مشهور است که ... قول عمر خطاب

نزاع بود میان او و شیعه ... و رسول الله و انا الزام باید ... و بیان شد ... از آن

جا نقل کرده اند که او گفت کانتا فی زمن رسول الله ... و دلیل ... تعبیر ... تغلیبی

حلال باشد ... لولا ان عمر نهی عن المتعة ما زنی الا شقی ... زبان ... و حق تعالی

علیه السلام فرموده که ... صاحب خانه او را دید ... بگویید ... گناه کرده ... نوشتن

نازل را از عمل مشروع منع کند ... قبول ندارد ... لیس البر بان تأتوا البیوت من ظهورها ... و اتوا البیوت من ابوابها

صادر شد مخالفت ... و لیس البر ... از خدا ... بعضی الطن اثم ... و تو گمان بد در حق

حق تعالی عیب ... از ... نهی ... در ... و دیگر آنکه حق تعالی فرموده ... تحقیق ... باب

نهیت ... از بیت ... خانه ها ... در ... و دیگر آنکه در ... اندر خلوت ... و دعوای

و از بیان ... و تقوی که خدا فرموده ... بجا آوردن ... رخصت ... خانه ... اگر ... و دیگر

میبرد ... و در حق ... ما فرموده که اگر ... از این خانه ... بر خانه ... و نباید ... علی

حق تعالی فرموده ... از ایشان ... و بیان ... بعضی

کرد

ایشان سلطنتی نبود

غیر آنکه ... خواندم و آنگاه

... که مجاهده با نفس ... و شیطان ... کنند نفس کافر ... و ... از آن ... مجاهده

ملامت کنند ... دشمنان ... باید نفس ... از آن ... بعقل ... مستقیم ... با نفس و ... از داران

جهاد کردن با دشمنان ... و مجاهده ... نفس ... و ... آیات ... و احادیث ... و اعطا ... اعتقاد ... حق

با نفس جهاد ... معارض ... باشغال الهی ... و تعلیم ... صلوات الله علیه منقول است که ... حضرت رسول صلی الله

مخالف شرع ... امام موسی کاظم ... فرمودند که ... جهاد ... از ... جمیع

کردانند ... شرع ... آن ... و ... جهاد ... رسول الله ... جهاد ... نفس

علیه و آله ... بجا آوردند ... که ... فرمود که جهاد ... سیر فرمود

که بهترین جهادها جهاد کسیست که جهاد کند با نفسی که در میان دو پهلوی اوست و حضرت

صادق

علیه السلام منقولست که

فرمود که حذر نمایید از هواهای نفس خود چنانکه حذر میکنید از دشمنان خود بدرستی که

چیزی ... از برای مردان از متابعت هواهای خود ... و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت

رسول صلی الله علیه و آله فرمود که حق تعالی میفرماید که بعزت و جلال و بزرگواری و بلندی

... و دیگر ... بیان نکند ... اختیار نکند خواهش نفس خود را ... ستایش

... که ... خود را مشغول ... مگر آنکه امور او را ... در دنیا ... اراده ...

... فرموده ... بعزت و جلال و بزرگواری

... هیچ بنده اختیار نکند

... خواهش ...

خود ... را حفظ
نمکرد و ... و آسمانها و زمین ... را بیوی ...
او موکل ... نفس ... خواهش ... نفس ...
منکفل روزی او ... حضرت صادق علیه السلم ... نفس ... دواو ...
او میفرستم ... خواهش نفس ... خود ... نفس ...
خود ... نفس ... امید وار بکرم رب قدیر عفو از تقصیر و بخواند این کلمات
موجب ... طلب آمرزش از خبیر بصیر از برای فقیر حقیر ابن ملک محمد محمد نصیر

[illegible]

1 ورایت المؤمن لا یستطیع ان ینکر الا بقلبه ای لا یقدر علی النهی بالمنکر ١٢

[illegible]

ورایت الغیبة تستملح ویبشر بها الناس بعضهم بعضا
یعنی و دیدی غیبت را که نمکین شمرده میشود و شگفته میکنند بان مردمان بعض ایشان بعضی را ١٢
ورایت الحلق والمجالس لا یتابعون الا الاغنیاء ورایت المحتاج یعطی
علی الضحک به ویرحم لغیر وجه الله یعنی و دیدی محلقها را و مجالس صاف را
و مانند آن که خوب وا نمیرسند مگر مالدارانرا و دیدی محتاج را که سخنان مضحک میگوید و خوشطبعی
میکند و آن باعث دادن چیزی باو میشود و رحم کرده میشود برای غیر راه خدا ١٢

حیثه یعنی زرد و بسیار فریاد
الجران باطن العنق ١٢

1 عن عن الحامور ... عن ابن ابی حمزة عن صندل عن داود بن فرقد قال کنت جالسا فی بیت
ابی عبدالله علیه السلم فنظرت الی حمام راعبی یقرقر طویلا فنظر الی ابو عبدالله علیه السلم
فقال یا داود اتدری ما یقول هذا الطیر قلت لا والله جعلت فداک قال یدعو علی قتلة
الحسین صلوات الله علیه فاتخذوا فی منازلکم

[illegible]

قال البیضاوی المراد بالطرق ... الکواکب ... السیارات التی تختفی تحت ضوء الشمس ...
تکنس الوحش اذا دخل کناسه ١٢
ملتباس طبق
ای ستنا عن سنن ١٢
انما سمی سیل العرم لصعوبته ای سیل الامر العرم ای الصعب او المراد بالعرم المطر الشدید ١٢
ای نقص ... ١٢
الاحل المکار ... فی طرفه و استداده ١٢
تصغیر الرابضة وهو ...
الذی ربض عن معالی الامور ...
بالطلها و زیادة ... البالغة ... الخسیس ...

[illegible]

قيل لاعرابي ... فصبح الريح فقالوا
اعرابي البين ما تقولون في عيسى النبي ... من شر الذين ...
فقال لهم ما تقولون فقال ما نخرجون ... فقال الا والله فقال له
قتلناه وصلبناه فقال ... قال رجل لآخر حلفت فقال ...
تؤذوا ربه ... فقال فرطت فقال الآن ...
حلف فقال اي والله فقال ... وما ...
وحلفت انكم لم تحلف ...

قال بعض العيان من السؤال يمشي في طريق وفي رجل على صدره فقعد يفتش
بين يديه وحواليه ويده على الارض وهو مضطرب فقيل له لاي شي تطلب قال
رمى الي رغيف خبز فوقعت على الارض فقيل له انها رفسة رجل فصاح وبكى وقال
صدري صدري

نكتة

قال بعض العارفين اذا
كان ابونا آدم عليه السلام بعد ما تلبس بذنب واحد اخرج من الجنة
فكيف انت وذريته ... فكيف ترجو ... الجنة
ام ... وعلينا ... من الذنوب المتتابعة
نظم
يحن ... يعيبون ... الذنوب
والخطايا المتوالية
چه نو آدم ...
... جای بود
... تا هم

حكايت

طبيبى را آورده اند نزد بيمارى
بعيادت بيمارى رفت در راه با خود
قرار داد كه در اول از بيمار خواهم پرسيد كه چه
حال دارى خواهد گفت كه بهترم خواهم گفت الحمد لله
خواهم پرسيد كه طبيب تو كيست خواهد گفت فلان كس خواهم گفت
قدمش مبارك باشد ديگر خواهم پرسيد كه غذا چه مى خورى
گفت فلان چيز خواهم گفت كه نوش جان باشد
چون به نزد بيمار آمد گفت چه حال دارى گفت
... ميميرم گفت الحمد لله ديگر پرسيد كه طبيب تو كيست
گفت ملك الموت گفت قدمش مبارك باشد ديگر پرسيد غذاى تو چيست
گفت زهر مار گفت نوش جان باشد

بسم الله الرحمن الرحیم

ای نفس نفیس منظر باش [illegible] منقش

ای نفس اصل وجودت و وجود تو قطره ایست از آب [illegible] و لوح

و ملاحظه نما که بدرستی که ماده وجود تو [illegible] اشغال خوش بنما آیات [illegible] تا بخاطر آوری سرای عجب

چه بهم رسیده بدرستی که [illegible] ای نفس قصه قابیل و هابیل را بخاطر آور [illegible]

و کندیم بخرب که از خود دور دار و افتادگی [illegible] ای نفس [illegible] اگر حسد بری باجز باش که [illegible]

مکروالیست [illegible] از خود دور [illegible] الجبال طولا ای نفس شعله ان [illegible] ای نفس ابد الآباد در [illegible]

لن تخرق الارض ولن تبلغ الجبال طولا [illegible] و مثل [illegible] باقی [illegible] و دیگر تو [illegible]

سینه را از حسد پاک گردان تا جانت در [illegible] معبود و از سر ای [illegible] که بیش از [illegible]

عبادت کردی از انهمه [illegible] ازان نکاو دو [illegible] از دنیا بهره [illegible] رسیده

[illegible] بود دیگر [illegible] غرور [illegible] طلب [illegible] مجلس [illegible]

[illegible] بحقیقت [illegible] نباشد و [illegible]

دنیاست که با جمعیت بی حنا حسرت زیاده نکشیده باشد ای نفس از بخل چه بهره بود

[illegible] نمی اند در صحرای [illegible]

که بخرج از زلال فیض ربانی [illegible] باشند

بجز [illegible] حسرت مانی [illegible] اگر [illegible] خواهد بود ای نفس

که مال دنیا را با خود برده باشد [illegible] نخواهد بود [illegible] ارنی و

از کفر در راه خدا [illegible] لازمست [illegible] اولی بعیب

از غیبت و بدگوی خلق [illegible] خود آزرده داری اگر [illegible] عیبها

خدا و خلق را از خود آزرده [illegible] ظاهر و باطنت [illegible] عیب خود باش و از

خودبینی برداز و ملاحظه کن که [illegible] جهاد در [illegible] ای نفس خوی

موافقتم [illegible] غافل [illegible] خود را نیکو گردان و [illegible]

ازار ستم [illegible] را از خوی بر

بر خود ازده [illegible] کس خوش

بگردان چه خوشست که در دنیا صید دلها

خوابی و دولت ابدی در عقبی و در مراتب عالیه [illegible] بیدار

کرده از ای ان نیکی ببینی [illegible] بخواه و دولت ابدی [illegible] ای نفس [illegible] الهی

نشنبی ای نفس تا توانی نیکی خلق بخواه و [illegible] نیکان [illegible] ای نفس

[illegible] ای نفس تا توانی نیکی تو خواهند و معبود بان اگر در نیکان و [illegible] نیکی [illegible] در

تا خدا و خلق نیکی تو خواهند و ظاهر و باطن [illegible] برابر [illegible] علاج

با خود آی و به بین آثار نیکی ظاهر و باطن را از خود دور کن [illegible] اگر حکیم

کردیم [illegible] بدیهای ظاهر بود [illegible] از جیب جهل [illegible] نفس [illegible] چه

غافل تا کی مست و [illegible] خواهر بودی [illegible] این حیوة مستعار [illegible] زندگی

علت وجود خوش و باعث [illegible] مطلب

الا للطلاق [illegible] خود را از مقتضای

آیه کریمه وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ دانستی در عبادت

معبود [illegible] کوی [illegible] دیده

[illegible] ای نفس عبادت [illegible]

از [illegible] بهوا و [illegible] ای نفس [illegible] و

تهامی صور [illegible] و مستحبی [illegible] در دوای و

بر بهبی [illegible] و [illegible] معروفه

بر نماز [illegible] ناش [illegible] و

منازل بعید [illegible] معبود [illegible] از [illegible] نماره

معبود و [illegible] بر خود و [illegible] روا بجان

نشستی در کوه [illegible] و مستحبات و [illegible]

[illegible]

خود نکرده ای ای نفس [illegible]

اندک باشد البته توشه و مرکب [illegible]

از برای سفر عقبی که مسافتش بسیار است و منازل [illegible]

ومرکب بستی ای نفس [illegible]

[illegible]

حاصلی نخواهد داد و فایده نخواهد بخشید و تا پنهانت آراسته زیور صلاح نباشد

[illegible]

[illegible]

بقدر حاجت و ضرورت اکتفا کن که عاقبت حسابست و جزای هر بجای عقاب

[illegible]

قال الصادق علیه السلم کلوا البطیخ فان فیه عشر خصال مجتمعة وهو شحمة الارض لا داء فیه ولا غائلة
وهو طعام وشراب وهو فاکهة وریحان وهو اشنان وهو ادام ویزید فی الباه ویغسل
المثانة ویدر البول ❁ قال رسول الله صلی الله علیه وآله من شرب العسل فی کل شهر مرة (یعنی میشوید دلها را)
یرید ما جاء به القرآن عوفی من سبع وسبعین داء ❁ قراقر شکم شکی ذریح المحاربی الی
قراقر فی بطنه الی ابی عبدالله علیه السلم فقال أتوجعک قال نعم قال ما یمنعک من الحبة السوداء
والعسل ❁ روایت است از حضرت ابی الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلم از بجهت فرمود که یک کرکدن
در آتش انداز و چون بخور شود بخور کن که البته نافع است باذن الله ❁ عوذه برای بلابل صدر حریز
بن عبدالله سجستانی از حضرت ابی عبدالله علیه السلم روایت کرده که گفتم بحضرت که یا بن رسول الله مرا در دل خود
بلابل یعنی اندوهها و وسوسها بهم میرسد حتی آنکه کثرت آن نماز را بر من قطع مینماید و قرائت را بر من مشوش میسازد
فرمود که کجائی تو از عوذه امیر المؤمنین گفتم یا بن رسول الله از برای من تعلیم کن فرمود که چون
احساس کردی بچیزی از آنها بگذار دست خود را بر دل خود و بگو بسم الله وبالله اللهم مننت علی
بالایمان واودعتنی القرآن ورزقتنی صیام شهر رمضان فامنن علی بالرحمة والرضوان
والرافة والغفران وتمام ما اولیتنی من النعم والاحسان یا حنان یا منان یا دائم

یا رحمن

یا رحمن سبحانک ولیس لی احد سواک سبحانک اعوذ بک بعد هذه الکرامات من الهوان
واسئلک ان تجلی عن قلبی الاحزان سه مرتبه این را میگوئی که خدای تعالی ترا عافیت خواهد داد
وبعد از آن درود بر پیغمبر وآل او میفرستی ❁ لوجع العین عیسی بن سلیمان گفته که
داخل شدم روزی از روزها بر حضرت ابی عبدالله علیه السلم پس دیدم که بحضرت اندک رمدی بهم رسیده است
از این مرض غمناک شدم بعد از آن فردا بخدمت حضرت رفتم و باز رمدی نیافتم از سبب آن استفسار
نمودم فرمود که آنرا معالجه نمودم بچیزی و آن عوذه ایست که نزد منست و نسخه آن اینست
اعوذ بعزة الله اعوذ بقدرة الله اعوذ بعظمة الله اعوذ بجلال الله اعوذ بجمال الله
اعوذ ببهاء الله اعوذ بغفران الله اعوذ بحلم الله اعوذ بکرم الله اعوذ برسول الله
اعوذ بآل رسول الله صلی الله علیه وآله علی ما اجد من حکة عینی وما اخاف منها
وما احذر اللهم رب الطیب اذهب عنی ذلک بحولک وقدرتک والبصر
حضرت امیر المؤمنین علیه السلم فرموده که چون کسی از شما چشمش درد کند آیة الکرسی بر چشم خود
بخواند بشرط آنکه در دل او قرار گرفته باشد که عافیت خواهد یافت و نیز فرموده که هر که
هر روز بگوید که فجعلناه سمیعا بصیرا چشمش از آفات سالم میماند صدق

لوجع الضرس ابی بصیر از حضرت صادق علیه السلم روایت کرده که شکوه کردم بآنحضرت از
درد دندانهای خود وانکه شبهم شب مرا بیدار میدارد و فرمود که یا ابا بصیر چون درد
دندانهای خود را احساس کنی دست خود را بر بالای ان بگذار و بخوان سوره حمد و سوره قل
هو الله احد بعد از آن بخوان وَتَرَی الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِیَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللهِ
الَّذِی أَتْقَنَ کُلَّ شَیْءٍ إِنَّهُ خَبِیرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ که ساکن خواهد شد و عود نخواهد نمود انشاء الله
دواء اسنان یعنی کرم که در دندانها می افتد دعائیست که جبرئیل برای حسین بن علی علیهما السلام نازل ساخت
میگذاری انگشت خود را بر دندان دردناک و از همان جانب هفت مرتبه میخوانی که الْعَجَبُ کُلُّ
الْعَجَبِ لِدَابَّةٍ تَکُونُ فِی الْفَمِ تَأْکُلُ الْعَظْمَ وَتَتْرُکُ اللَّحْمَ أَنَا أَرْقِی وَاللهُ عَزَّ وَجَلَّ الشَّافِی
الْکَافِی لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِیهَا وَاللهُ مُخْرِجٌ
مَا کُنْتُمْ تَکْتُمُونَ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا کَذٰلِکَ یُحْیِی اللهُ الْمَوْتَی وَیُرِیکُمْ آیَاتِهِ لَعَلَّکُمْ
تَعْقِلُونَ لوجع الاذن یونس بن ظبیان از حضرت صادق علیه السلم روایت کرده که
شکوه کردم بحضرت از درد گوش فرمود که دست خود را بر گوش خود گذاشته بگو أَعُوذُ بِاللهِ
الَّذِی سَکَنَ لَهُ مَا فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَالسَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ
هفت مرتبه که موجب برائت است باذن الله و ایضا میگیرند بجذ غیر

مغز یک کف و خردل یک کف و هر یک را علیحده کوفته مخلوط میسازند و روغن آنرا
برآورده در ظرف آبگینه کرده بمهر آهنی مهر میکنند پس چون اراده چیزی از آن بواسطه
علاج داشته باشی بچکان دو قطره از آن در گوش و ببند گوش را به پنبه تا سه روز
که بسبب آن به میشود و در حدیث آمده که چون گوش تو بر تو ضربان نماید میگیرند بداب
و میپزند بزیت و در گوش تو چند قطره میچکانند که ساکن خواهد شد باذن الله تعالی
للسعال یعنی سرفه دعاء جابر از حضرت باقر علیه السلم روایت نموده که حضرت امیر المؤمنین
علیه السلم فرموده که هر که حلقش آزار داشته باشد و سرفه اش بسیار باشد و خشکی او شدید
داشته باشد باید که تعوذ باین کلمات کند و حضرت این کلمات را جامع برای هر چیز نامید
و جامع ابیت اللّٰهُمَّ أَنْتَ رَجَائِی وَأَنْتَ ثِقَتِی وَعِمَادِی وَغِیَاثِی وَ
رِفْعَتِی وَجَمَالِی وَأَنْتَ مَفْزَعُ الْمُفْزَعِینَ لَیْسَ لِلْهَارِبِینَ مَهْرَبٌ إِلَّا إِلَیْکَ
وَلَا لِلْعَالَمِینَ مُعَوَّلٌ إِلَّا عَلَیْکَ وَلَا لِلرَّاغِبِینَ مَرْغَبٌ إِلَّا إِلَیْکَ وَلَا
لِلْمَظْلُومِینَ نَاصِرٌ إِلَّا أَنْتَ وَلَا لِذِی الْحَوَائِجِ مَقْصَدٌ إِلَّا إِلَیْکَ وَلَا لِلطَّالِبِینَ
عَطَاءٌ إِلَّا مِنْ لَدَیْکَ وَلَیْسَ الرِّزْقُ وَالْخَیْرُ وَالْفَرَجُ إِلَّا بِیَدِکَ حَزَنَتْنِی

الامور الفادحة واعيتني المسالك الضيقة واحوشتني الاوجاع الموجعة ولم اجد
فتح باب الفرج الا بيدك فاقمت تلقاء وجهك واستفتحت عليك بالدعاء
اغلاقه فافتح يا رب للمستفتح واستجب للداعي وفرج الكرب واكشف الضر وسد
الفقر واجل الحزن وانف الهم واستنقذني من الهلكة فاني قد اشفيت عليها
ولا اجد لخلاصي منها غيرك يا الله يا من يجيب المضطر اذا دعاه ويكشف السوء
ارحمني واكشف ما بي من غم وكرب ووجع وداء رب ان لم تفعل لم ارج
فرجي من عند غيرك فارحمني يا ارحم الراحمين هذا مكان البائس الفقير هذا
مكان المستغيث هذا مكان المعتد المشفق الهالك الغرق الخائف الوجل
مكان من انتبه من رقدته واستيقظ من غفلته وافرق من علته وشدة وجعه
وخاف من خطيئته واعترف بذنبه واخبت الى ربه وبكى من حذره واستغفر
واستعبر واستقال واستعفى واناب الى ربه ورهب من سطوته وارسل
من عبرته ورجى وبكى ودعا ونادى رب اني مسني الضر فتلافني قد ترى نادى
مكاني وتسمع كلامي وتعلم سريرتي وعلانيتي وسري وما ابدي وما تكنه صدري

فاسئلك

فاسئلك بانك تلي التدبير وتقبل المعاذير وتمضي المقادير سؤال من اساء واعترف
وظلم نفسه واقترف وندم على ما اسلف واناب الى ربه واسف ولاذ
بفنائه وعكف واناخ رجاه وعطف وتبتل الى مقيل عثرته وقابل توبته
وغافر حوبته وراحم عبرته وكاشف كربته وشافي علته ان ترحم تجاوزي
بك وتضرعي اليك وتغفر لي جميع ما اخطاته من كتابك واحصاه
كتابك وما مضى في علمك وخطاياي وجرائري في خلواتي وفجراتي وسيئاتي
وهفواتي وهناتي وجميع ما تشهد به حفظتك وكتبه ملائكتك في الصغر
وبعد البلوغ والشيب والشباب بالليل والنهار والغدو والآصال
وبالعشي والابكار والضحى والاسحار في الحضر والسفر في الخلاء والملاء
وان تجاوز عن سيئاتي في اصحاب الجنة وعد الصدق الذي كانوا يوعدون
اللهم بحق محمد وآله اكشف عني العلل الغاشية في جسمي وفي شعري وبشري
وعروقي وعصبي وجوارحي فان ذلك لا يكشفها غيرك يا ارحم الراحمين ويا مجيب دعوة
المضطرين

عسر الولادة یعنی دشوار زائیدن جابر بن یزید جعفی روایت کرده که مردی بخدمت حضرت
باقر علیه السلم آمده گفت یابن رسول الله بفریاد من برس حضرت فرمود که چه واقع شده گفت
زن من از شدت درد زه مشرف بر موت فرمود که برو و بخوان بر او که فاجاءها المخاض
الی جذع النخلة قالت یا لیتنی مت قبل هذا و کنت نسیا منسیا فناداها من تحتها
الا تحزنی قد جعل ربک تحتک سریا و هزی الیک بجذع النخلة تساقط علیک رطبا
جنیا بعد از آن بلند بگوید که و الله اخرجکم من بطون امهاتکم لا تعلمون شیئا و جعل
لکم السمع و الابصار و الافئدة لعلکم تشکرون کذلک اخرج ایتها الطلق باذن الله
که در همان ساعت بری خواهد شد بعون الله تعالی

عوذة لکل وجع مفضل بن عمر از حضرت ابی عبد الله علیه السلم روایت کرده که حضرت فرمود
که بگیر از من عوذه کل درد ها را از عروق ضاربه و غیر آن عوذه اینست بسم الله و بالله
کم من نعمة لله فی عرق ساکن (و غیر ساکن) علی عبد شاکر و غیر شاکر و ریش خود را بدست راست
خود بگیر و بگو اللهم فرج کربتی و عجل عافیتی و اکشف ضری سه مرتبه و جهد کن که گریه
با این دعا اشکی و گریه باشد ... و اکثرو ذلک

فی باب ما یورث الحفظ فی کتاب الفوائد

من اراد ان لا یکثر حفظه و یقل نسیانه فلیأکل کل یوم مثقالا من زنجبیل مربی
و فی کتاب طریق النجاة ثلثة یذهب البلغم و یزید فی الحفظ الصوم و السواک
و قرائة القران و فی بعض الاخبار یورث الحفظ اکل اللحم مما یلی العنق و اکل الحلو
و العدس و الخبز الیابس و قرائة آیة الکرسی و عن ابی بصیر قال قلت للصادق
علیه السلم کیف نقدر علی هذا العلم الذی فرغتموه لنا قال خذ وزن عشرة دراهم
قرنفل و مثلها کندر ذکر و دقهما ناعما ثم استف علی الریق کل یوم قلیلا

دعاء للاموات

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که آیة الکرسی بخواند
و ثواب آن را باهل قبور هدیه کند حق تعالی بعدد هر حرفی ملکی خلق کند که از برای او
تسبیح بگویند تا روز قیامت و در حدیث دیگر فرمود که هر که داخل قبرستان شود
و سوره یس را بخواند حق تعالی عذاب ایشان را سبک گرداند و بعدد آن مرده‌ها
حسنه او را کرامت فرماید و در روایت دیگر از حضرت امام حسین صلوات الله
علیه منقولست که هر که داخل قبرستان شود و بگوید اللهم رب
هذه الارواح الفانیة و الاجساد البالیة و
العظام النخرة التی خرجت من الدنیا و هی بک
مؤمنة ادخل علیهم روحا منک و سلاما منی حق تعالی
از برای او بعدد خلق از زمان آدم تا قیام قیامت حسنات بنویسد

یا اباذر لا یسبق بطیء بحظه ولا یدرک حریص ما لم یقدر له ومن اعطی خیرا
فالله اعطاه ومن وقی شرا فالله وقاه ای ابوذر کسی که سستی ورزد در طلب روزی
دیگر بهره او را نمی برد و کسی که حریص باشد و بسیار سعی کند در طلب رزق زیاده از آنچه خدا مقدر
کرده است باو نمی رسد و هر که چیزی باو میرسد خدا باو عطا فرموده است و باید که از جانب خدا داند
و کسی که شری و بدی از او دور میشود خدا از او دور گردانیده و او را حفظ کرده باید که خدا را شکر کند بدانکه
بمقتضای آیات و احادیث بسیار روزی که عبارتست از چیزی چند است که صاحب حیات بآن منتفع
شود خواه خوردنی باشد و خواه پوشیدنی و خواه غیر آنها مقدر است از جانب حق سبحانه و تعالی از
برای هر کس بقدری بر وفق حکمت و مصلحت و خلافست که آیا حرام روزی مقدر است یا نه و حق اینست
که خدا از برای هر کس از مصارف حلال روزی مقدر ساخته که اگر متوجه حرام نشوند بایشان برسد
و بقدر آنچه از حرام متصرف میشوند از روزی حلال ایشان باز میگیرد و بایشان نمیرسد چنانچه
بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در حجة الوداع
فرمود که بدرستی که روح الامین در دل من دمید که هیچ نفسی نمیمیرد تا روزی مقدر خود را تمام وفا
نکند پس از خدا بترسید و تقوی و پرهیزکاری را وسیله تحصیل روزی گردانید پیشه خود کنید و
اجمال کنید در طلب روزی و بسیار سعی مکنید و اگر چیزی از روزی دیر بشما برسد شما را باعث نشود
که از راه حرام طلب کنید و معصیت خدا را وسیله تحصیل روزی گردانید بدرستی که خدا روزی را
حلال قسمت کرده است و حرام قسمت نکرده است پس کسی که تقوی ورزد و کناره از ترک کند در
تنگی روزی صبر کند روزی او از حلال باو میرسد و کسی که پرده ستر الهی را بدرد و از غیر حلال معاش

خود را اخذ کند تقاص میکند خدا از روزی حلال او و در روز قیامت حساب از او میطلبد
و بدانکه احادیث در طلب رزق بسیار است و احادیث در دعا کردن برای روزی بسیار است
و کسی گمان نکند که چون روزی مقدر است سعی و دعا بی فایده است زیرا که بعضی از روزی چنان
مقدر شده است که بی سعی حاصل شود و بعضی چنان مقدر شده است که با سعی حاصل شود و بعضی
مقدر شده است که با دعا بدست آید پس آدمی باید که موافق فرموده خدا سعی بکند و مبالغه
بسیار در سعی نکند و سعی را مانع عبادت و بندگی خدا نکند و با وجود سعی توکل بر خدا داشته
باشد و بداند که از سعی بدون مشیت الهی چیزی حاصل نمیشود و زیادتی حرص و سعی کردن
و ترک عبادات الهی نمودن چیزی بر مقدر نمی افزاید و دعا ترک نکند و بداند که دعا داخلست در
از جمله اسباب تقدیر روزیست و اگر نه ترک تجارت و سعی کردن مذموم است و احادیث
متواتره بر این مضمون وارد است و ایضا باید روزی را که از جانب خدا داند و جمیع خیرات
و دفع جمیع شرور را که از او داند باعث این نشود که اگر کسی با خدا واسطه کند و احسان با او بکند
شکر احسان او نکند بلکه می باید که هر که از خلق نیکی و احسان کند حق نعمت او را بشناسد و شکر او را
بکند و اما اعتماد بر او نکند و او را رازق خود نداند و برای خشنودی او مخالفت پروردگار
خود نکند و بداند که خدا او را واسطه کرده است که آن روزی باو رسیده است و اگر خدا نمیخواست
او قادر بر ایصال آن نعمت نبود چنانچه از حضرت علی بن الحسین صلوات الله منقولست که حق تعالی
در روز قیامت به بنده از بندگانش فرماید که آیا شکر کردی فلان شخص را گوید که نه بلکه تو را شکر
کردم فرماید که چون او را شکر نکردی پس مرا شکر نکردی پس حضرت فرمود که شکر کننده ترین شما
برای خدا کسیست که شکر مردم را بیشتر کند و بسند معتبر از حسین بن علوان منقولست که گفت

لکردبادم فرالله تعالی والراجی مرحمه خایب

در مجلسی بودیم در آنجا [illegible]

که طالبان علم در بعضی از [illegible] گفت که از برای [illegible]

حاضر بودند در بعضی از اصحاب [illegible] گفتم [illegible]

منتهی شده بود بعضی [illegible]

ابن بابی که را [illegible] آورده [illegible] علیه السلام [illegible]

پس والله که حاجت [illegible] امام جعفر صادق [illegible]

بود که گفت که حضرت [illegible] و جلال و مجد [illegible]

منقول است که بعزت و جلال [illegible]

فرامید [illegible] خود [illegible]

[illegible]

کجا امید فرح گردد در بلاها و روی عجز آورد که او را مجود گردم و کجا از برای مطلب عظیم بدرگاه

[illegible]

[illegible]

که منظور نظر او باشد و گناه را بر او چه گران و دشوار میگرداند و اگر سعادت بنده را نخواهد او

[illegible]

[illegible] مغفرت از حضرت [illegible] منت

رسول صلی الله علیه و آله [illegible] کنند که خدا [illegible] آورد

که خواریان [illegible] عمل [illegible] کناهان صغیره [illegible]

[illegible] صلوات الله علیه [illegible] خدا [illegible] رسول صلی الله

[illegible] و معصیت [illegible] و اعمال [illegible] صغیره [illegible]

دیدن او و علم [illegible] امام رضا صلوات الله [illegible] و الطاعت [illegible] استحقاق [illegible] و صغیره [illegible]

را غضب کرداند [illegible] مردم [illegible] استغفار [illegible]

برای [illegible] واجب بود [illegible] تا [illegible] باقی نماند [illegible]

و دو وزخ [illegible] علیه السلام [illegible] امیرالمؤمنین صلوات [illegible]

فرموده [illegible] و از امام محمد باقر [illegible] و حضرت [illegible]

علیه [illegible] می‌شود

پوشیده است تا هنگامی که چهل گناه کبیره بکند پس تمام آن پرده‌ها از او دریده می‌شود پس ملائکه

حافظان اعمال می‌گویند که خداوندا این بنده [illegible] ترا [illegible] او کشوده [illegible] خدا [illegible] و حی [illegible]

[illegible] بعد از آن [illegible] اعمال [illegible] عداوت [illegible]

[illegible] صادق علیه السلام [illegible]

و او کتاب [illegible]

بکنند او را [illegible] استغفار [illegible] ازو [illegible]

می‌کرداند که [illegible] صادق علیه السلام [illegible]

آورد و توبه کند [illegible] استغفار [illegible] و حضرت [illegible] رسول صلی الله علیه

چون [illegible] استغفار [illegible] نعمت [illegible] و حضرت رسول [illegible]

نعمت [illegible] معاصی [illegible] عظیم [illegible] صحابه [illegible]

[illegible] بنده [illegible] جمع [illegible] اعمال [illegible]

که خدا دوست [illegible] صادق علیه السلام [illegible]

[illegible] بنده [illegible] حضرت [illegible]

[illegible] بنده [illegible]

پیدا می‌شود پس اگر توبه کرد برطرف می‌شود و اگر دیگر گناه کرد زیاده می‌شود تا دلش را تمام فرا

[illegible] از آن [illegible] و حضرت [illegible] علیه السلام [illegible] حاجتی [illegible] صادق علیه السلام [illegible] بنده [illegible] خدا [illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

در کتاب فضایل [illegible] از اصبغ بن نباته منقولست که گفت [illegible]

[illegible] اصبغ بن نباته رضی الله عنه بودم در وقتی که امیرالمومنین صلوات الله علیه [illegible]

[illegible] سلمان فارسی [illegible] امیرالمومنین [illegible]

[illegible]

قبرستان بر زمین گذاشتند گفت ای قوم روی مرا بقبله کنید پس باواز بلند ندا کرد السلام

[illegible]

[illegible]

مرگ [illegible] که حق تعالی مرا در دار دنیا بنیکیها الهام کرده بود و عمل بخیر میکردم و فرایض الهی را

[illegible]

ازخانه دنیا بجانب آن سرای
آخرت و تحقیق که منفعتی [illegible] و فتنت و دو شخص نیکو از مردم [illegible]
مرا حضور تو و آمده او با من بخاطر [illegible] و صورت نیکو [illegible] ازان دو ملک [illegible]
تو ودر اینحال ذکر او با من بحسب خلقت و صورت [illegible] تحقیق کرده [illegible]
نوودر اینحال اثر ایشان از ایشان در جانب [illegible]
آمدند بر دو من [illegible] بودم [illegible] السلام علیک [illegible] نامه عمل [illegible] دیدم [illegible]
بودند کرم و دیده بودم [illegible] گفتند با من [illegible] اینست نامه [illegible]
در جانب [illegible] بس نظر کردم [illegible] نیکیها و بدیهای تو [illegible]
نامه تو را بس اینحال [illegible]
میبودم در دار دنیا [illegible]
رو داد بس نظر کردم [illegible]
پایم سختیها از آسمان و زمین و پیوسته درین شدت بودم تا آنکه جان بسینه من رسید پس
[illegible]

فادرا [illegible]
بیا که ضرر کنید [illegible] امید
وا که جزع کنید [illegible] خواهید بود [illegible]
چه بسیار [illegible] دختران [illegible] ایمان و اولاد [illegible]
بیکیرم [illegible] روح [illegible]
ازینرو [illegible]
روح مرا از [illegible] ماه مبارک رمضان و حج بیت الله الحرام [illegible]
حق تعالی [illegible] نماز و روزه [illegible]
تصدیق نمودن [illegible]
از خوف سوال [illegible]
در غسل دادن من پس روح مرا او را ندا کرد که ای بنده خدا مدارا کن با این بدن ضعیف بجدا
[illegible]

بجانب ... گردید ... نخستند

و ازین امر را ببینید و در فرود ای سلطان ... کلکوبا ...

هول عظیم مشاهده نمودم ... ادراک کند ... و شنید ... بسوی ... بیابان

از آسمان برزمین درافتادم پس او وقت ... روح ... آنگاه

چند و خاک بر فرق سر ریختند پس گفتند ... بر جمیع ...

و دل ... و ... بودم ... ایشانرا ... کلمه هو ... وطلب ... من و ... بعد از ... بیعقوب ... گفتم

و گفتم ... آیه را خواندند ... کلمه ... نعماله ... از زمین

سنن و ... ایشان ... برزخ ... کفتم ... جمیع ... از زمین ... خود

برنعمتهای خود که حجت باشد برای ایشان نزد خداوند عالمیان پس مرا کشید و نشانید و گفت بنویس

جای ... افعال ... کرده بودم ... آنگاه کفتم ... نوشتم ... اعمال ... ایشانرا ... و ... کرده اند ...

... صحیفه ... کتاب ... لا یغادر صغیرة و لا کبیرة الا احصیها ...

کرده ... حاضر ... بود ... کار نو ... ان زد ... التوبه

بنکند پروردگار ... کرده ... پس ... ایشان ... جمیع ... ایشان الزناه

پس ... آن نامه ... کردم ... ابن ... ایشان ... کلی ... بعضک ... التوم

وطوق کرده ... پروردکار خود ... ابواب ... انتقد ... خدا ارا کم

دنیا را طوق کرده اند ... بلقاه ... الملاقات ... نکرد

بکلی کفت ... یوم القیمه ... اوردیم ... روز قیامت ...

طائره فی عنقه و نخرج له یوم القیمة کتابا یلقاه منشورا ...

عنقک ... حسیبا ... ان ... نفس ... کرده ... روز قیامت ...

براو ... کرده است ... پس ... نامه ... علم ... روز قیامت ...

کفته ... بخوان ... نامه ... خود ...

جمع شدند آن عمود را و کفت بیرون ایستند داد پس صدای موحشی برهم زد که اگر جمیع اهل زمین

... جبرئیل ... پروردگار ... خدا ... پیغمبر ... امام ... روز قیامت ...

[illegible]

پس گفت نظر کن ای بندهٔ خدا بسوی آنچه خواهی رفت بسوی آن از بهشت و نعمتهای آن

[illegible]

[illegible]

که کفن و حنوط تحصیل نمایم حضرت فرمود که حاجتی باینها نیست و نزد من است پس آبی و تختی کر

[illegible]

مسجد [illegible]

بیاوردم [illegible] رسیدم [illegible] سلمان وفات [illegible]

رسیدم چون بجنازه رسیدم [illegible] شخصی [illegible] سلمان [illegible]

در خواب دیدم که شخصی [illegible] سوار شدم [illegible] آسمان [illegible]

یافته پس بیدار شدم [illegible] از کفن و حنوط [illegible]

[illegible] ضرورات [illegible] حضرت [illegible]

حق تعالی [illegible] رسول خدا صلی الله علیه و آله [illegible]

[illegible] رسول خدا صلی الله علیه و آله [illegible] امیر المؤمنین صلوات الله علیه [illegible]

و روز [illegible] امیر المؤمنین [illegible]

و حضرت نماز مغرب [illegible] روایت کرده [illegible] سلمان [illegible]

بسیار کردند پس حضرت عمامهٔ حضرت رسول صلی الله علیه و آله را بر بست و پیراهن حضرت را پوشید

[illegible] سلمان [illegible] رسول خدا صلی الله علیه و آله [illegible] سلمان [illegible] امیر المؤمنین صلوات الله علیه [illegible] ابا عبدالله [illegible] رسول خدا صلی الله علیه و آله [illegible]

چون [illegible] سلمان [illegible]

از حضرت [illegible] امیر المؤمنین [illegible]

و دوکس [illegible] آنحضرت [illegible] علیهما السلام [illegible] سلمان [illegible]

چون [illegible] حضرت [illegible] سلمان [illegible] رسول خدا صلی الله علیه و آله [illegible]

[illegible] سلمان [illegible]

[illegible] صلوات الله علیه [illegible]

حضرت [illegible]

[illegible] سلمان [illegible] رسول خدا صلی الله علیه و آله [illegible]

[illegible] سلمان [illegible] رسول خدا صلی الله علیه و آله [illegible]

بدانکه صیغه فعله است بمعنی مصبوغ ومشتق از صاغ است یا از صبوغ وصباغ وصبوغ
بحسب لغة زر در بوته ریختن است وحال اطلاق کرده میشود بر هر چیز که ریخته میشود
فعل بر او واین را منقول عرفی گویند اما وجه اطلاق صیغه بر افعال انست که هر
فعل از فاعل بود چه مراد بقول صرفیون مثلا ازضرب انست که ذ دیکر د غایب در
زمان ماضی صیغه واحد مذکر غایب است یعنی زدن در زمان فعل فاعل چنین وچنانست
وبحسب اصطلاح هیئتی را گویند که حاصل شده باشد لفظ را از حرکات وسکنات واز
عدد حروف عند الوضع ومقصود دراین فن منقول عرفی است نه منقول اصطلاحی
اُشتُرتُنَّ صیغه جمع مونث مخاطبه مجهول ماضی است واحد او اُشتُوِرَ ومعلوم
اِشتَوَر وطریق مجهول ساختن چنان تواند بود که اِشتَارَ را ردّ باصل خود کردیم
که اِشتَوَر است پس مجهول کردیم اُشتُوِرَ شد کسره بر واو ثقیل بود حذف کردیم
اُشتُوِرْ شد بعضی نقل حرکت واو را بما قبل میکنند وواو را قلب بیا میکنند از برای
کسره ما قبل اُشتِیرَ میشود مثل اُختِیرَ وبعضی اشمام میکنند تقال اُشتُیرَ کما یقال قیل
وعند لحوق المتحرک یحذف الواو والیاء لاجتماع الساکنین لانها تقتضی سکون
ما قبلها فتقول اُشتُرنَ فی جمع المونث الغایب الی اُشتُرنا ایروعَتَّبَ مثل اُنفتح
اُنغتو فا مهموز الفا ناقص است در اصل اِفْ قَوْقَیَ بوده است مثل اغنوشب واو را
قلب بیا کردند از برای کسره ما قبل ویا را لام الفعل را قلب کردند لتحرکها وانفتاح ما قبلها

في معنى الزهد

عدة من اصحابنا عن احمد بن ابي عبد الله ١
عن الهيثم بن ... الحكم عن اسمعيل بن مسلم قال قال ابو عبد الله عليه السلام
ليس الزهد في الدنيا باضاعة المال ولا تحريم الحلال بل
الزهد في الدنيا ان لا تكون بما في يدك اوثق منك بما عند الله عز وجل

قال امير المؤمنين عليه السلام ما بعث الله ريحا الا رحمة
او عذابا فاذا رايتموها فقولوا اللهم انا نسئلك
خيرها وخير ما ارسلت له ونعوذ بك من شرها
ومن شر ما ارسلت له وكبروا وارفعوا اصواتكم
بالتكبير فانه يكسرها نقل من الفقيه

الزهد في الدنيا ... عليه السلام لابنه
دعاء علمه امير المؤمنين عليه السلام اذا قصدت ... يا نور ... ٢
حسن عليها السلام ... يا واحد يا احد يا ابن ... كما سخرت الحية لموسى عليه السلام واسئلك ان تلين لي قلبه
اللهم اني اسئلك يا الله يا واحد يا احد يا نور ان تسخر لي قلب فلان بن فلان كما سخرت ... والانس والطير فهم يوزعون واسئلك ان ... نور القمر لنور الشمس ...
اركانه السموات والارض ان تسخر لي قلبه كما سخرت لسليمان جنوده من الجن والانس والطير وتذلل لي قلبه كما ذللت ... فسخره لي ... لا اله الا هو
واسئلك ان تلين لي قلبه كما النت الحديد لداود عليه السلام واسئلك ان ... اخذت بناصيته ... على كل شيء ... بيده ... عليهما السلام اللهم انك تكفي من كل احد ولا يكفي منك احد
عبدك ابن امتك وانا عبدك ابن امتك ... ما خرجت بيده وما ارتدت ... فاكفنيه بما شئت وكيف شئت واني شئت
دعاء لدفع الشدائد ... ... موسى ...

من الكافي

عن ابي عبد الله عليه السلام قال قال امير المؤمنين عليه السلام عليكم
بالهريسة فانها تنشط للعبادة اربعين يوما
وهي المائدة التي انزلت على رسول الله صلى الله عليه وآله

عن ابي عبد الله عليه السلام قال قال امير المؤمنين صلوات الله عليه
اقروا الحار حتى يبرد فان رسول الله صلى الله عليه وآله
قرب اليه طعام حار فقال اقروه حتى يبرد ما كان الله
عز وجل ليطعمنا النار والبركة
في البارد

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا اَبَا ذَرٍّ اِحْفَظْ مَا اُوصِيكَ بِهِ تَكُنْ سَعِيدًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اَبَا ذَرٍّ نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ
الصِّحَّةُ وَالْفَرَاغُ يَا اَبَا ذَرٍّ اِغْتَنِمْ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ
وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سُقْمِكَ وَغِنَاكَ قَبْلَ فَقْرِكَ وَفَرَاغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ وَحَيٰوتَكَ
قَبْلَ مَوْتِكَ يَا اَبَا ذَرٍّ اِيَّاكَ وَالتَّسْوِيفَ بِاَمَلِكَ فَاِنَّكَ بِيَوْمِكَ وَلَسْتَ بِمَا
بَعْدَهُ فَاِنْ يَكُنْ لَكَ غَدٌ فَكُنْ فِي الْغَدِ كَمَا كُنْتَ فِي الْيَوْمِ وَاِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ
غَدٌ لَمْ تَنْدَمْ عَلَى مَا فَرَّطْتَ فِي الْيَوْمِ يَا اَبَا ذَرٍّ كَمْ مُسْتَقْبِلٍ يَوْمًا لَا يَسْتَكْمِلُهُ
وَمُنْتَظِرٍ غَدًا لَا يَبْلُغُهُ يَا اَبَا ذَرٍّ لَوْ نَظَرْتَ اِلَى الْاَجَلِ وَمَسِيرِهِ لَاَبْغَضْتَ
الْاَمَلَ وَغُرُورَهُ يَا اَبَا ذَرٍّ كُنْ كَاَنَّكَ فِي الدُّنْيَا غَرِيبٌ اَوْ كَعَابِرِ سَبِيلٍ وَعُدَّ
نَفْسَكَ مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ يَا اَبَا ذَرٍّ اِذَا اَصْبَحْتَ فَلَا تُحَدِّثْ نَفْسَكَ بِالْمَسَاءِ
وَاِذَا اَمْسَيْتَ فَلَا تُحَدِّثْ نَفْسَكَ بِالصَّبَاحِ وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ قَبْلَ سُقْمِكَ
وَمِنْ حَيٰوتِكَ قَبْلَ مَوْتِكَ فَاِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا اسْمُكَ غَدًا يَا اَبَا ذَرٍّ اِيَّاكَ اَنْ
تُدْرِكَكَ الصَّرْعَةُ عِنْدَ الْغِرَّةِ فَلَا تُمَكَّنُ مِنَ الرَّجْعَةِ وَلَا يَحْمَدُكَ مَنْ خَلَّفْتَ بِمَا تَرَكْتَ
وَلَا يَعْذِرُكَ مَنْ تَقْدَمُ عَلَيْهِ بِمَا اشْتَغَلْتَ بِهِ يَا اَبَا ذَرٍّ مَا رَاَيْتُ كَالنَّارِ نَامَ

هاربها

هَارِبُهَا وَلَا مِثْلَ الْجَنَّةِ نَامَ طَالِبُهَا يَا اَبَا ذَرٍّ كُنْ عَلَى عُمْرِكَ اَشَحَّ مِنْكَ
عَلَى دِرْهَمِكَ وَدِينَارِكَ يَا اَبَا ذَرٍّ هَلْ يَنْتَظِرُ اَحَدُكُمْ اِلَّا غِنًى مُطْغِيًا اَوْ
فَقْرًا مُنْسِيًا اَوْ مَرَضًا مُفْسِدًا اَوْ هَرَمًا مُفْنِدًا اَوْ مَوْتًا مُجْهِزًا اَوِ الدَّجَّالَ
فَاِنَّهُ شَرُّ غَائِبٍ يُنْتَظَرُ اَوِ السَّاعَةَ وَالسَّاعَةُ اَدْهَى وَاَمَرُّ اي ابوذر حفظ کن
آنچه من ترا بان وصیت میکنم وعمل نما تا سعادتمند گردی در دنیا و آخرت اي ابوذر دو نعمت است
که غبن داوند در آن دو نعمت بسیاري از مردم یکی صحت بدن و اعضا و جوارح و یکی فراغ
و فرصت و مجال لغیر در این دو نعمت فریب میخورند و غنیمت نمیشمارند و میگذارند که از دست بدر رود
و بعد از ان حسرت میخورند و فایده ندارد و در احادیث مغبون بغا وارد شده است یعنی
باعث فتنه ایشانست و ایشانرا از خدا غافل میکرداند اي ابوذر غنیمت شمار و قدر بدان
پنج چیز را پیش از پنج چیز غنیمت شمار جوانی را پیش از پیری که چون پیر شدی بندگی نمیتوانی کرد
چنانچه در صحت میتوانی کرد و قدر بدان توانگری را پیش از انکه فقیر شوی و انچه خواهی
در راه خدا نتوانی داد و حسرت توانگری را بری یا بعلت فقر از عبادت باز مانی و غنیمت شمار

[illegible]

در هنگام غفلت در جمع دنیا پس تو را رخصت برگشتن نباشد که کار خود درست کنی و

[illegible]

[illegible]

میکند چون اعتماد بر خداوند خود ندارد و نمیداند که اگر خدا خواهد او را از روزی فقیر میکند و اگر

[illegible]

فرمود که پیر میشود فرزند آدم و جوان میشود در او دو خصلت حرص و طول امل

[illegible]

جوانی بود از انصار که بسیار آمد بمجلس عبدالله عباس و عبدالله او را گرامی میداشت و نزدیک

[illegible]

وامثال این سخنان را مکرر میگفت و میگریست چون از قبر بیرون آمد عبدالله او را در بر گرفت و دست در

[illegible]

خود او را ای برادران نمی شنوید شکایت میکند شما را در شقی شما دشمن خدا شیطان جن و انس

[illegible]

[illegible]

زوند کرد و از مرا بدید و باز مشغول لعب و بازی بود و منقول است از جابر جعفی که از حضرت امام

محمد باقر علیه السلام [illegible]

[illegible]

سو بار تو چنین سفید بود گفت زنا اما چون الحال خدا شنیدم که بر روز بیا و خاکها در زیر پای

[illegible] امام جعفر صادق علیه السلام [illegible] امام محمد باقر علیه السلام منقول است [illegible] چهل سال [illegible]

محشور خواهند شد و از تو نخواهند پرسید مگر از آن قرین پس قرین خود را عمل صالح گردان تا

بزهر مامون الرشید ملعون شهادت یافت و بهشت عنبر سرشت شتافت و حضرت امام
محمد تقی علیه الصلوة والسلم بزهر معتصم نیز دین با علا علیین فرمود و حضرت امام علی نقی
صلوات الله علیه بزهر معتضد نیز دین سعادت شهادت یافت و حضرت امام حسن
عسکری صلوات الله علیه را متوکل ملعون زهر داد و بعالم بقا شتافت و هر زمان
هزار لعن از آسمان بر قاتلان ایشان ریزانست فلعنة الله علیهم و علی اتباعهم و
احوانهم ومن دان بدینهم وقال بمقالتهم

وصیة موسی بن جعفر لهشام بن الحکم

یا هشام المتکلمون ثلثة فرابح و سالم و شاجب فاما الرابح فالذاکر لله واما السالم
فالساکت واما الشاجب فالذی یخوض فی الباطل ان الله حرم الجنة علی کل فاحش بذی قلیل
الحیاء لا یبالی ما قال ولا ما قیل فیه وکان ابوذر رضی الله عنه یقول یا مبتغی العلم ان هذا
اللسان مفتاح خیر ومفتاح شر فاختم علی فیک کما تختم علی ذهبک وورقک بیان
المراد بالمتکلمین القادرون علی التکلم او المتکلمون والجالسون معهم تغلیبا والحاصل
ان الناس فی امر الکلام علی ثلثة اصناف والشجب الهلاک والحزن والعیب قال الجوزی
فی حدیث الحسن المجالس ثلثة فسالم وغانم وشاجب ای هالک یقال شجب یشجب فهو
شاجب وشجب یشجب فهو شجب ای اما سالم من الاثم او غانم للاجر واما هالک آثم کار

حدثنا ابو عبد الله محمد بن احمد الديلمي البصري عن محمد بن ابي كثير الكوفي قال كنت لا اختم
صلوتي ولا استفتحها الا بلعنهما فرايت في منامي طايرا معه تور من الجوهر فيه شيء احمر
شبه الخلوق فنزل الى البيت المحيط برسول الله صلى الله عليه وآله ثم اخرج شخصين من
الضريح فخلقهما بذلك الخلوق في عوارضهما ثم ردهما الى الضريح وعاد مرتفعا فسالت
من حولي من هذا الطاير وما هذا الخلوق فقال هذا ملك يجيء في كل ليلة جمعة يخلقهما
فازعجني ما رايت فاصبحت لا تطيب نفسي بلعنهما فدخلت على الصادق عليه السلام فلما رآني
ضحك وقال رايت الطاير فقلت نعم يا سيدي فقال اقرا انما النجوى من الشيطان
ليحزن الذين آمنوا وليس بضارهم شيئا الا باذن الله فاذا رايت شيئا تكرهه فاقراها
والله ما هو بملك موكل بهما لاكرامهما بل هو ملك موكل بمشارق الارض ومغاربها
اذا قتل قتيل ظلما اخذ من دمه فطوقهما به في رقابهما لانهما
سبب كل ظلم منذ كانا التور اناء يشرب فيه

من بحار
عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال اذا كان يوم القيمة يؤتى بابليس في سبعين غلا
وسبعين كبلا فينظر الاول الى زفر في عشرين ومائة كبل وعشرين ومائة غل فينظر
ابليس فيقول من هذا الذي اضعفه الله العذاب وانا اغويت هذا الخلق جميعا فيقال
هذا زفر فيقول بما حدد له هذا العذاب فيقال ببغيه على علي عليه السلام فيقول له ابليس ويل
لك وثبور لك اما علمت ان الله امرني بالسجود لآدم فعصيته وسالته ان يجعل لي سلطانا

على محمد واهل بيته وشيعته فلم يجبني الى ذلك وقال ان عبادي ليس لك عليهم سلطان الا
من اتبعك من الغاوين وما عرفتهم حين استثناهم اذ قلت ولا تجد اكثرهم شاكرين فمنيت
نفسك غرورا فيوقف بين يدي الخلايق فيقال ما الذي كان منك الى علي والى الخلق
الذين اتبعوك على الخلاف فيقول الشيطان وهو زفر لابليس انت امرتني بذلك فيقول له
ابليس فلم عصيت ربك واطعتني فيرد زفر عليه ما قال الله ان الله وعدكم وعد الحق و
وعدتكم فاخلفتكم وما كان لي عليكم من سلطان الى آخر الآية بيان قوله عليه السلام فيرد
زفر عليه ظاهر السياق ان يكون قوله ان الله وعدكم كلام ابليس فيكون كلام زفر ما ذكر
قبل تلك الآية من قوله انا كنا لكم تبعا وترك اختصارا ويحتمل ان يكون اشارة الى ما يجري
بين عمر وبين اتباعه فيكون المراد بالرد عليه الرد على اتباعه او يكون عليهم فصحف ولعله
سقط من الكلام شيء وفي بعض النسخ لم تكن كلمة ما في ما قال الله ولعله اقرب وعلى تقديره
يمكن ان يقرا فيرد على بناء المجهول والظرف بدل من زفر فتكون الجملة بيانا للجملة الاولى انتهى بحار

امالي شيخ الطائفة عن ابي محمد الفحام السرّ من رائي عن ابي الحسن محمد بن احمد بن
عبيد الله المنصوري عن علي بن محمد العسكري عن ابائه عليهم السلم ان رجلا جاء الى امير
المؤمنين عليه السلم علي بن ابي طالب فقال اخبرني عما ليس لله وعما ليس عند الله وعما لا
يعلمه الله فقال اما ما لم يعلمه الله فلا يعلم ان له ولدا تكذيبا لكم حيث قلتم عزير
ابن الله واما قولك ما ليس لله فليس له شريك واما قولك ما ليس عند الله فليس
عند الله ظلم العباد فقال اليهودي اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا
عبده ورسوله واشهد انك الحق ومن اهل الحق وقلت الحق واسلم على يده بحار

المجالس عن اللؤلؤي عن ابن سنان عن البطائني عن عمران الحلبي عن ابان بن تغلب عن ابي عبد الله عليه السلم قال ان
عليا عليه السلم لقي ابا بكر فقال اما تعلم ان رسول الله صلى الله عليه وآله امرك ان تسلم علي بامرة المؤمنين وامرك
باتباعي قال فاقبل يتوهم عليه فقال له اتجعل بيني وبينك حكما قال قد رضيت فاجعل من شئت
قال اجعل بيني وبينك رسول الله صلعم قال فاغتنمها الاول وقال قد رضيت قال فاخذ بيده فذهب
الى مسجد قبا قال فاذا رسول الله صلعم قاعد في موضع المحراب فقال له هذا رسول الله يا ابا بكر فقال
رسول الله يا ابا بكر الم آمرك بالتسليم لعلي واتباعه قال بلى يا رسول الله قال فادفع الامر اليه قال
نعم يا رسول الله فجاء وليس همته الا ذاك وهو كئيب قال فلقي عمر قال ما لك يا ابا بكر قال لقيت رسول الله
وامرني بدفع هذه الامور الى علي فقال اما تعرف سحر بني هاشم هذا سحر قال فقلب الامر على ما كان بحار

من الدروس

قال الله تعالى ليس عليكم جناح ان تبتغوا فضلا من ربكم نزلت في تجارة الحج وقال وابتغوا
من فضل الله وعن النبي صلى الله عليه وآله لقوم لما سمعوا قول الله ومن يتق الله يجعل له انه قال
مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب فكفوا عن الطلب واقبلوا على العبادة فقال من فعل
ذلك لم يستجب له عليكم بالطلب وقال صلى الله عليه وآله الا ان الروح الامين نفث في
روعي انه لا تموت نفس حتى تستكمل رزقها فاتقوا الله واجملوا في الطلب اي الطلب
من وجه جميل كما روي عن الصادق عليه السلم ليكن طلبك للمعيشة دون كسب التضييع
ودون طلب الحريص الراضي بدنياه المطمئن اليها وقال عليه السلم في حكمة آل داود
ينبغي للمسلم العاقل ان لا يرى الا ظاعنا في مرمة لمعاش او تزود لمعاد او لذة
في غير ذات محرم وقال الكاظم عليه السلم الكاد على عياله كالمجاهد في سبيل الله
وقال عليه السلم اياك والكسل والضجر فانهما يمنعانك حظك من الدنيا والآخرة
وعن الباقر عليه السلم من تناول شيئا من الحرام قاصه الله به من الحلال وقال النبي
صلى الله عليه وآله نعم العون على تقوى الله الغنى وقال عليه السلم من المروة اصلاح
المال وقال صلى الله عليه وآله ان النفس اذا احرزت قوتها استقرت وقال
اللهم بارك لامتي في بكورها واذا اراد احدكم الحاجة فليبكر اليها وليسرع المشي
اليها وقال امير المؤمنين عليه السلم ان الله يحب المحترف الامين وعن الكاظم ع

وقد عمل في ارض له ان رسول الله صلى الله عليه وآله عمل بيده وامير المومنين عليه السلم
وهو من عمل النبيين والمرسلين والصالحين وقال الصادق عليه السلم اني اشتهي
ان يراني الله عز وجل اعمل بيدي واطلب الحلال وعن امير المومنين عليه السلم من اتاه الله
برزق ولم يخط اليه برجله ولم يمد اليه يده ولم يتكلم فيه بلسانه ولم يتعرض له كان
ممن ذكره الله عز وجل ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب و
روي عن النبي صلى الله عليه وآله انه من طلب العلم تكفل الله برزقه وفسر بان يعطف
عليه قلوب اهل الصلاح وقال الصادق عليه السلم ان الله تبارك وتعالى جعل
ارزاق المومنين من حيث لا يحتسبون وذلك ان العبد اذا لم يعرف وجه رزقه كثر
دعاؤه وقال عليه السلم ابى الله عز وجل الا ان يجعل رزق المومن العبد من حيث لا يحتسب
وكان امير المومنين عليه السلم كثيرا ما يقول اعلموا علما يقينا ان الله عز وجل لم يجعل
للعبد وان اشتد جهده وعظمت حيلته وكثرت مكايدته ان يسبق ما سمى له في الذكر
الحكيم ولم يحل بين العبد في ضعفه وقلة حيلته ان يبلغ ما سمى له في الذكر الحكيم فالعالم بهذا العامل به اعظم الناس راحة في منفعة والعالم بهذا التارك
له اعظم الناس شغلا في مضرة وقال عليه السلم كن لما لا ترجوا ارجى منك لما ترجو فان
موسى بن عمران عليه السلم خرج يقتبس نارا لاهله فكلمه الله ورجع نبيا وخرجت ملكة

سبا فاسلمت مع سليمان وخرج سحرة فرعون يطلبون العز لفرعون فرجعوا مومنين
وقال الصادق عليه السلم قال رسول الله صلى الله عليه وآله ما من نفقة احب الى الله
عز وجل من نفقة قصد ويبغض الاسراف الا في الحج والعمرة فرحم الله مومنا كسب
طيبا وانفق قصدا او قدم فضلا ~~

في البقول وغيرها يستحب ان يوتى بالبقل الاخضر على المائدة تاسيا بامير المومنين عليه السلم
وسبع ورقات من الهندبا امان من القولنج ليلته وعلى كل ورقة قطرة من الجنة فليوكل
ولا ينفض وهو يزيد في الباه ويحسن الولد وفيه شفاء من الف داء والباذروج يفتح السدد
ويشهي الطعام ويذهب بالسل ويهضم الطعام وكان يعجب امير المومنين عليه السلم و
الكراث ينفع من الطحال فيوكل ثلثة ايام ويطيب النكهة ويطرد الرياح ويقطع البواسير
وهو امان من الجذام وكان امير المومنين عليه السلم ياكله بالملح وعن النبي صلعم عليكم بالكرفس
فانه طعام الياس واليسع ويوشع وروي انه يورث الحفظ ويذكي القلب وينفي الجنون و
الجذام والبرص ولا بقلة اشرف من الفرفخ بالخاء المعجمة وفتح الفائين وهو بقلة فاطمة
والحسنين عليهم السلم تصفي الدم والسذاب يزيد في العقل والجرجير بقلة بني امية وهو مذموم
والسلق يدفع الجذام والبرسام بكسر الباء وعن الصادق عليه السلم رفع عن اليهود الجذام
باكل السلق وقطع العروق وروي نعم البقلة السلق ينبت بشاطي الفردوس وفيه شفاء

من الاوجاع كلها ويشد العصب ويطهر الدم ويغلظ العظم والكماة من المن وماؤها شفاء
من الاوجاع في العين والدبا يزيد في العقل والدماغ وكان يعجب النبي صلى الله عليه واله واصل الفجل يقطع
البلغم وورقه يحدر البول والجزر امان من القولنج والبواسير ويعين على الجماع والسلجم بالسين
المهملة والشين المعجمة وصحح بعضهم بالمهملة لا غير يذهب الجذام وكان النبي صلى الله عليه واله ياكل
الهندبا بالملح ويأكل من اسفله فانه اعظم لبركته والباذنجان للشبث والشيخ ينفي الداء ويصلح الطبيعة
والبصل يزيد في الجماع ويذهب البلغم ويشد الصلب ويذهب الحمى ويطرد الوباء بالعشي والمدة
والسعتر على الريق يذهب بالرطوبة ويجعل المعدة خلابسكون الميم والتخلل يصلح اللثة ويطيب
الفم ونهي عن التخلل بالخوص والقصب والريحان فانها يهيجان عرق الجذام وعن التخلل
بالرمان والاس وغسل الفم بالسعد بضم العين بعد الطعام يذهب علل الفم ويذهب بوجع الاسنان
والماء سيد الشراب في الدنيا والاخرة وطعمه طعم الحياة ويكره الاكثار منه وعبه اي شربه بغير مص
ويستحب مصه وروي من شرب الماء فنحاه وهو يشتهيه فحمد الله يفعل ذلك ثلاثا وجبت له الجنة
وروي باسم الله في المرات الثلاث في ابتدائه وعن الصادق عليه السلم اذا شرب الماء يحرك الاناء
ويقال يا ماء ان ماء زمزم وماء الفرات يقرئانك السلم وماء زمزم شفاء من كل داء وهو
دواء لما شرب له وماء الفرات شفاء للمريض وماء السماء يدفع الاسقام ونهي عن اكل البرد
لقوله تعالى يصيب به من يشاء وماء الفرات يصب فيه ميزابان من الجنة ويحنك الولد به يحببه الى الولاية

وعن الصادق عليه السلم تفجرت العيون من تحت الكعبة وماء نيل مصر يميت القلوب والاكل
في فخارها وغسل الراس بطينها يذهب بالغيرة ويورث الدياثة وكان رسول الله صلى الله
عليه واله يعجبه الشرب في القدح الشامي والشرب باليدين افضل ومن شرب الماء فذكر
الحسين عليه السلم ولعن قاتله كتب الله له مائة الف حسنة وحط عنه مائة الف سيئة ورفع له
مائة الف درجة وكانما اعتق مائة الف نسمة

اذا اشتبه السمك هل [illegible]
هو ذكي ام لا طرح على الماء فان استلقى
على ظهره فحرام وان كان على وجهه فذكي [illegible]
ولو وجد سمكة في جوف اخرى ذكاة فالمروي
حلها ولو وجدت سمكة في جوف حية اذا لم تفسخ
عن علي عليه السلم [illegible] والا فلا
وهي تضطرب ولم تنسلخ فلوسها [illegible]
قال علي عليه السلم [illegible]
[illegible]
الصادق عليه السلم [illegible]

نقل من جلد الفتن من مجلدات البحار

روى السيد رضي الله عنه ايضا في الكتاب المذكور عن محمد بن يعقوب الكليني مما رواه في كتاب
الرسائل عن علي بن محمد ومحمد بن الحسن وغيرهما عن سهل بن زياد عن العباس بن عمران عن محمد بن
القاسم بن الوليد الصيرفي عن المفضل عن سنان بن ظريف عن ابي عبد الله عليه السلم قال
كان امير المؤمنين عليه السلم يكتب بهذه الخطبة الى اكابر اصحابه وفيها كلام عن رسول الله
صلى الله عليه وآله بسم الله الرحمن الرحيم الى المقربين في الاظلة الممتحنين بالبلية
المسارعين في الطاعة المنشئين في الكرة تحية منا اليكم سلام عليكم اما بعد فان
نور البصيرة روح الحيوة الذي لا ينفع ايمان الا به مع اتباع كلمة الله والتصديق بها
فالكلمة من الروح والروح من النور والنور نور السموات والارض فبايديكم سبب
وصل اليكم منا نعمة من الله لا تعقلون شكرها خصكم بها واستخلصكم لها وتلك
الامثال نضربها للناس وما يعقلها الا العالمون ان الله عهد ان لن يحل عقده
احد سواه فسارعوا الى وفاء العهد وامكثوا في طلب الفضل فان الدنيا عرض
حاضر ياكل منها البر والفاجر وان الاخرة وعد صادق يقضي فيها ملك قادر الا
وان الامر كما وقع لسبع بقين من صفر تسير فيها الجنود يهلك البطل المحجوج خيولها
عراب فرسانها حراب ونحن بذلك واثقون ولما ذكرنا منتظرون انتظار المجدب المطر
لينبت العشب ويجني الثمر دعاني الى الكتاب اليكم استنقاذكم من العمى وارشادكم باب

الهدى فاسلكوا سبيل السلامة فانها جماع الكرامة اصطفى الله منهجه وبين حججه و
ارّف ارفه ووصفه وحدده وجعله نصا كما وصفه ان العبد اذا ادخل حفرته
يأتيه ملكان احدهما منكر والآخر نكير فاول ما يسألانه عن ربه وعن نبيه وعن وليه
فان اجاب نجا وان تحير عذباه فقال قائل فما حال من عرف ربه وعرف نبيه ولم يعرف
وليه فقال ذلك مذبذب لا الى هؤلاء ولا الى هؤلاء قيل فمن الولي يا رسول الله قال
وليكم في هذا الزمان انا ومن بعدي وصيي ومن بعد وصيي لكل زمان حجج الله كيما تقولوا
كما قال الضلال قبلكم حين فارقهم نبيهم ربنا لولا ارسلت الينا رسولا فنتبع اياتك
من قبل ان نذل ونخزى وانما كان تمام ضلالتهم جهالتهم بالايات وهم الاوصياء
فاجابهم الله قل كل متربص فتربصوا فستعلمون من اصحاب الصراط السوي و
من اهتدى وانما كان تربصهم ان قالوا نحن في سعة عن معرفة الاوصياء
حتى نعلن اماما علمه فالاوصياء قوام عليكم بين الجنة والنار لا يدخل الجنة الا
من عرفهم وعرفوه ولا يدخل النار الا من انكرهم وانكروه لانهم عرفاء العباد
عرفهم الله اياهم عند اخذ المواثيق عليهم بالطاعة لهم فوصفهم في كتابه فقال
جل وعز وعلى الاعراف رجال يعرفون كلا بسيماهم وهم الشهداء على الناس و
النبيون شهداؤهم باخذه لهم مواثيق العباد بالطاعة وذلك قوله فكيف اذا جئنا
من كل امة بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا يومئذ يود الذين كفروا وعصوا
الرسول لو تسوى بهم الارض ولا يكتمون الله حديثا وكذلك اوحى الله الى ادم ان

يا آدم قد انقضت مدتك وقضيت نبوتك واستكملت اياتك وحضر اجلك فخذ
النبوة وميراث النبوة واسم الله الاكبر فادفعه الى ابنك هبة الله فاني لم ادع الارض
بغير علم يعرف فلم تزل الانبياء والاوصياء يتوارثون ذلك حتى انتهى الامر الي وانا
ادفع ذلك الى علي وصيي وهو مني بمنزلة هرون من موسى وان عليا يورث ولده حيهم عن
ميتهم فمن سره ان يدخل جنة ربه فليتول عليا والاوصياء من بعده وليسلم لفضلهم فانهم
الهداة بعدي اعطاهم الله فهمي وعلمي فهم عترتي من لحمي ودمي اشكو الى الله عدوهم والمنكر لهم
فضلهم والقاطع عنهم صلتي فنحن اهل البيت شجرة النبوة ومعدن الرحمة ومختلف الملائكة
وموضع الرسالة فمثل اهل بيتي في هذه الامة كمثل سفينة نوح من ركبها نجى ومن تخلف عنها
هلك ومثل باب حطة في بني اسرائيل من دخله غفر له فايما راية خرجت ليست من اهل بيتي
فهي دجالية ان الله اختار لدينه اقواما انتجبهم للقيام عليه والنصر له طهرهم بكلمة الاسلام
واوحى اليهم مفترض القرآن والعمل بطاعته في مشارق الارض ومغاربها ان الله خصكم
بالاسلام واستخلصكم له وذلك لانه امنع سلامة واجمع كرامة اصطفى الله منهجه ووصفه (امنع نـ ل)
ووصف اخلاقه ووصل اطنابه من ظاهر علم وباطن حكم ذي حلاوة ومرارة فمن طهر باطنه (حلم نـ ل)
راى عجايب مناظره في موارده ومصادره ومن فطن لما بطن راى مكنون الفطن وعجايب (مكتوم نـ ل)
الامثال والسنن فظاهره انيق وباطنه عميق ولا تفنى غرايبه ولا تنقضي عجايبه فيه مفاتيح
الكلام ومصابيح الظلام لا يفتح الخيرات الا بمفاتحه ولا تكشف الظلمات الا بمصابيحه

فيه تفصيل وتوصيل وبيان الاسمين الاعليين اللذين جمعا فاجتمعا لا يصلحان الا
معا يسميان فيعرفان ويوصلان فيجتمعان تمامهما في تمام احدهما حواليهما نجوم
وعلى نجومها نجوم ليحمى حماه ويرعى مرعاه وفي القرآن تبيانه وبيانه وحدوده واركانه
ومواضع مقاديره ووزن ميزانه ميزان العدل وحكم الفصل ان رعاة الدين
فرقوا بين الشك واليقين وجاؤوا بالحق بنوا للاسلام بنيانا فاسسوا له اساسا
واركانا وجاؤوا على ذلك شهودا بعلامات وامارات فيها كفى المكتفي وشفاء المشتفي
يحمون حماه ويرعون مرعاه ويصونون مصونه ويفجرون عيونه بحب الله وبره و
تعظيم امره وذكره بما يجب ان يذكر به يتواصلون بالولاية ويتناعون بحسن الرعاية
ويتساقون بكاس روية ويتلاقون بحسن التحية واخلاق سنية قوام علماء امناء
لا يسوق فيهم الريبة ولا تشرع فيهم الغيبة فمن استبطن من ذلك شيئا
استبطن خلقا سنيا فطوبى لذي قلب سليم اطاع من يهديه واجتنب من يرديه
ويدخل مدخل كرامة وينال سبيل سلامة تبصرة لمن بصره وطاعة لمن يهديه الى افضل
الدلالة وكشفا لغطاء الجهالة المضلة المهلكة ومن اراد بعد هذا فليظهر بالهدى
دينه فان الهدى لا تغلق ابوابه وقد فتحت اسبابه ببرهان وبيان لامرئ استنصح و
قبل نصيحة من نصح بخضوع وحسن خشوع فليقبل امرئ بقبولها وليحذر قارعة

قبل حلولها والسلام بيان اي الى المقربين في الاظلة اي الذين قربوا الى الله في
عالم الظلال وعالم الارواح قبل حلولها الاجساد وفي بعض المقربين اي اقروا بامامتنا في
عالم الارواح عند الميثاق وقولهم المنتشين وفي بعض النسخ المنتشرين اي الذين ينشرهم الله
ويبعثهم وينشرهم بعد موتهم في الرجعة اي هذا كتاب الى المقربين وتحية حال او خبر ثان
او خبر مبتدا محذوف بقرينة قوله سلام عليكم او سلام مبتدا وتحية خبره وفي الاخير بعده قوله
مع اتباعه خبره والضمير راجع الى الروح او النور او الضمير راجع الى المؤمن بقرينة المقام
وكلمة الله مفعول المصدر ويؤيده ان في بعض النسخ مع اتباع فيكون حالا عن الضمير
المجرور والحاصل ان نور البصيرة وهي الولاية ومعرفة الائمة عليهم السلم يصير سببا لتعلق
روح الايمان وبروح الايمان يحصل ويكمل التوحيد الخالص المقبول والنور هو الذي مثل الله
به نوره في القران المجيد في اية النور والسبب الذي بايدي الشيعة ايضا الولاية التي
هي سبب للتقرب الى الله والنجاة من عقابه وحججها وبراهينها او علومهم ومعارفهم التي
علموها مواليهم او الاحكام والشرايع خاصة فانها الوسيلة الى التقرب اليه تعالى و
الى حججه عليهم السلم ويؤيده ما في بعض النسخ وهو قوله واتيان الواجبات وفي بعضها
اتيان واجبات اي الكتاب واهل البيت عليهم السلم وانما اتى بصيغة المفرد اولا وثانيا
لارتباطهما بل اتحادهما حقيقة ونعم بدل او عطف بيان للسبب او خبر الضمير الراجع
اليه قوله عليه السلم ان لن يحل عقده لعل المراد عقد الامامة اي ليس ان يحلوا عقدا
وبيعة عقده الله لي في زمن الرسول صلى الله عليه واله وفي بعض النسخ عقد الاهواء

هو منطلق وكذا في الشرط والجزاء نحو ان تخرج اخرج وان خرجت خرجت وان تخرج
فانا خارج الى غير ذلك وكذا في الحال مثل جاءني زيد مسرعا او يسرع او وهو مسرع
او وهو يسرع او قد اسرع الى غير ذلك فتعرف لكل من ذلك موضعه وتجيء به حيث
ما ينبغي له وتنظر في الحروف التي تذكر في معنى وينفرد كل منها بخصوصية ما في ذلك
المعنى فتضع كلا من ذلك في خاص معناه نحو ان تأتي بما في نفي الحال وبلن في نفي
الاستقبال وبان فيما يتردد بين ان يكون وبين ان لا يكون وباذا فيما علم انه
كائن وتنظر في الجمل التي تسرد فتعرف موضع الفصل من موضع الوصل وفي الوصل
موضع الواو من الفاء والفاء من ثم الى غير ذلك وتتصرف في التعريف والتنكير و
التقديم والتاخير والحذف والتكرار والاظهار والاضمار فتصيب لكل من ذلك
مكانه وتستعمله على الصحة وعلى ما ينبغي له

فائده

بر اینکه جهت ذوکی دو کس اعتبار
کند و خواهد که بداند که از دو کس از غرض اصلی
دارد یا نه بنام ام دو را بحساب جمل بر گیری و از نه طرح کنی
بعد آنچه باقی ماند از نه خانه حرف عدد کی شود در جدول طول بگذارد و انکه
عدد کی کم باشد در جدول عرض و در مابین السطور ملاحظه کنی تا حکم موافق
واقع شود والله اعلم
بعلم دائم

	ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط
ا	خصومة دائمة								
ب	خصومة محبة	محبة نفرقة							
ج	محبة دائمة	خصومة دائمة	بیجابان بفرقان						
د	محبة دائمة	بیجابان بفرقان	محبة دائمة	محبة دائمة					
ه	محبة دائمة	بیجابان بخاصمان	محبة بلا تفرقة	محبة دائمة	بیجابان بفرقان				
و	محبة دائمة	بیجابان بفرقان	بیجابان بخاصمان	محبة بلا فرق	محبة با مطلوب	بیجابان بخصمان			
ز	محبة نفرقة	بیجابان بخصمان	محبة دائمة	بیجابان بفرقان	خصومة دائمة	بیجابان بفرقان	بیجابان بخصمان		
ح	بیجابان بفرقان	لم یکن وفا فی بینهم	محبة با نکار	محبة بفرح	محبة دائمة	محبة دائمة	بیجابان بخصمان	بیجابان بخصمان	
ط	محبة بفرح	محبة شوم	محبة شوم	بیجابان	محبة بلا تفرقة	محبة بلا تفرقة	بیجابان بفرقان	خصومة دائمة	بیجابان بخصمان

جهت خواب دیدن یکی از انبیا یا پدر و مادر یا اولاد یا غیر اینها باید
که در محل خواب سوره واللیل و والشمس وانا انزلناه و چهار قل بخواند
پس صد بار قل هو الله احد بخواند و صد بار صلوات فرستد و این دعا بخواند

اللّهم انت الحیّ الذی لا یوصف والایمان یعرف منه منک
بدت الاشیاء والیک تعود ما اقبل منها کنت ملجاه ومنجاه
وما ادبر منها لم یکن له ملجا ولا منجی منک الا الیک فاسئلک
بلا اله الا الله واسئلک ببسم الله الرحمن الرحیم وبحق حبیبک محمد
صلی الله علیه وآله سید النبیین وبحق علی خیر الوصیین وبحق فاطمة سیدة
نساء العالمین وبحق الحسن والحسین الذین جعلتهما سیدی شباب اهل الجنة

صلوات الله علیه وعلیهم اجمعین ان
تصلی علی محمد وآل محمد وان
ترینی میتی فی الحال التی
هو فیها و با وضو بر دست راست
بخوابد بعد از آن کسی را بخواب
بیند و اگر وزنده را خواهد
مجرب ۲۱۰

بسم الله الرحمن الرحیم

ولو نذر ان یصوم شهرا قبل ما بعد قبله رمضان فهو شوال وقبل شعبان وقبل رجب

لمبنوا العاری

ذکرتک والحجیج لهم ضجیج بمکة والقلوب لها وجوب وقلت ونحن فی بلد حرام به لله خلصت القلوب

اتوب الیک یا رحمن مما اسأت فقد تکاثرت الذنوب فاما عن هوی لیلی وترکی زیارتها فانی لا اتوب

فکیف وعندها قلبی رهین اتوب الیک منها وانیب

اعلم ان هذا البیت مما اضطربت آراء اکابر الشعراء وجدت دونهم ... فی معناه ...

قوله تعالی ویوم تشقق السماء بالغمام ونزل الملائکة تنزیلا یعنی

یاد کن روز زیرا که در ان روز بشکافد آسمان بسبب ابر سفید که بر

بالای طبقه هفتم است وغلظ وکندی او برابر است بر همه آسمانها

واو سنگین تر است از همه آسمانها وقادر مختار بقدرت کامله

خود او را نگاه میدارد وچون روز قیامت شود او ابر را بر آسمانها

افکند وبهر آسمانی که رسد او را بشکافد ودر تفسیر علی بن ابرهیم

از ابی عبد الله علیه السلم مرویست که فرمود آن غمامی که آسمانها

بشکافد امیر المؤمنین علی بن ابی طالبست صلوات الله علیه

زیرا که او مظهر العجایب ومظهر الغرایبست همچنانچه در دنیا

امور عجیبه وغریبه بظهور رسانید در آخرت

نیز بظهور میرساند

قال مقداد بن الاسود رحمه الله يا ابا بكر اربع على نفسك وقس شبرك بفترك
والزم بيتك وابك على خطيئتك فان ذلك اسلم لك في حياتك ومماتك
قال الجوهري اربع على نفسك اي ارفق بنفسك وكف ولا تحمل عليها اكثر مما تطيق
والفتر بالكسر ما بين طرف الابهام وطرف المسبحة اي فكما ان فترك لا يمكن ان يكون
بقدر شبرك فكذا مراتب الرجال تختلف بحسب القابلية فلا يمكن للادنى الترقي
الى درجة الاعلى مجار

الرعاع
الاحداث الاراذل
[illegible]

الدعا في دفع ما يكره في المنام

من اصول عن ابي جعفر عليه السلم قال قال رسول الله صلى الله عليه واله لفاطمة عليها السلم في
رؤياها التي رأتها قولي اعوذ بما عاذت به ملائكة الله المقربون وانبياؤه المرسلون
وعباده الصالحون من شر ما رأيت في ليلتي هذه ان يصيبني منه سوء او شي
اكرهه ثم انقلبي على يسارك ثلث مرات فاذا رأى الرجل في منامه ما يكره فليقل هذا
الدعاء ويقرأ الحمد والمعوذتين وقل هو الله كل واحدة مرة فانه لا يضره ما رأى

باب الرجا من الله واليأس من غيره

قال ابو عبد الله عليه السلم اذا اراد احدكم ان لا يسأل ربه شيئا الا اعطاه فلييأس من الناس كلهم ولا يكون له رجاء الا عند الله عز وجل فاذا علم الله عز وجل ذلك من قلبه لم يسأل الله شيئا الا اعطاه فحاسبوا انفسكم قبل ان تحاسبوا عليها فان للقيمة خمسين موقفا كل موقف مقام الف سنة ثم تلا عليه السلم في يوم كان مقداره خمسين الف سنة

[illegible]

قال النبي صلى الله عليه واله خصلتان كثير من الناس فيهما مفتون الصحة والفراغ

قال النبي صلى الله عليه واله ارحموا عزيزا ذل وغنيا افتقر وعالما ضاع في زمان جهال وعن ابي عبد الله عليه السلم يقول لاصحابه يوما لا تطعنوا في عيوب من اقبل اليكم بمودته ولا توقفوه على سيئة يخضع لها فانها ليست من اخلاق رسول الله صلى الله عليه واله ولا من اخلاق اوليائه وقال ابو عبد الله عليه السلم ان خير ما ورث الاباء لابنائهم الادب لا المال فان المال يذهب والادب يبقى قال مسعدة يعني بالادب العلم

۱ الرفیق الاعلی شرح
رفیق یعنی بعجوز رفیق عرش دنیاوان
وان دو قسم است اول لذت آخرت وان رفیق
اعلی است دوم لذت ...

المسیح فعیل بمعنی الفاعل او المفعول ای الذی خرکل
عار فی الظاهر والباطن وفی النهایة سمی به لانه کان
لا یمسح ذا عاهة الا برء وقیل لانه خرج من بطن امه ممسوحا بالدهن
وقیل لانه کان یمسح الارض ای یقطعها وقیل المسیح الصدیق وقیل
بالعبرانیة مشیحا فعرب ه

۲ ... تبدیل و تغییر ... ضلالت ... امام هدی ...

۳ من اصول الکلینی
حفص عن ابی عبد الله علیه السلم قال قال عیسی علیه السلم اشتدت مؤنة الدنیا ومؤنة الاخرة
اما مؤنة الدنیا فانک لا تمد یدک الی شیء منها الا وجدت فاجرا قد سبقک الیه واما مؤنة
الاخرة فانک لا تجد اعوانا یعینونک علیها مراد بیان کثرت کارکنان دنیا وقلت کارکنان
آخرت است ۱۲

الرحمن علی العرش استوی یعنی رحمن برکتاب که محل حکومت او ست
مستوی و مستولی شد ۱۲

۱ لا یضرکم من ضل اذا اهتدیتم مراد باهتدا
یعنی چه
نهی از منکر است و بغیر آن مصاحبت و مجالست و
مفهوم شرطیت که اگر اهتدا نکنید ضرر ضلال بشما برسد ۱۲

حتی یقول حتی یفتح
مرفوع و منصوب میتواند بود و بنا بر اول حتی
ابتدائیه است و بنا بر دوم حتی بمعنی الی ان است

ضرر دنیا مرام خورده ... بر کرده ...
چونکه این عالم بعمانه ...
... و مضر ... بر ... آورده ...

۲ سئل ابو عبد الله علیه السلم عن قول
الرجل للرجل جزاک الله خیرا ما یعنی
به فقال ابو عبد الله علیه السلم ان خیرا
نهر فی الجنة مخرجه من الکوثر
والکوثر مخرجه من ساق
العرش علیه منازل
الاوصیاء وشیعتهم علی حافتی
ذلک النهر جواری کلما قلعت
واحدة
نبتت اخری سمیت باسم ذلک النهر وذلک قوله فیهن ...

... ابو عبد الله علیه السلم ... من صدق ...

۳ ... بحران نورانی ...

...

دهشت یکی مرد دو زن دلپذیر   هر دو بخوبی چو مه مستنیر
زان دو یکی داد بفرزند شیر   از سر نادانی خود گاه سیر
گشت بر او آن زن دیگر حرام   تا بقیامت نشود حل پذیر
هر که دهد فتوی ما را جواب   مفتی آفاق بود بی نظیر

قيل في الجواب
لزم ذلك فيما اذا ارضع زيد
مثلا ولده الرضيع امرأتين ثم فسخا عقدهما
لوجه اما في زوجها فبما لو حجم ثم تزوجها خالد مثلا فارضعت
احدهما الرضيع الذي كان زوجها قبل ذلك رضاعا محرما صار به الرضيع ولد
خالد فصارت الزوجتان معا على خالد حيث كونهما حليلتي ابنه [illegible]
ثم اشتد [illegible] الحلال فقد لزم [illegible]
حلائل ابنائكم الآية
[illegible]

منه بر صدر اگر اهل دلی پای   که قلب است اگر بر صدرش بود جای

[illegible]

فمقتضى الحال هو الاعتبار المناسب

للحال والمقام كالتاكيد والاطلاق وغيرهما مما عددناه وبه يصرح لفظ المفتاح وستسمع هذا
زيادة تحقيق والفاء في قوله فمقتضى الحال يدل على انه تفريع على ما تقدم ونتيجة له وبيان ذلك
انه قد علم مما تقدم ان ارتفاع شان الكلام الفصيح بمطابقته للاعتبار المناسب لا غير لان
اضافة المصدر يفيد الحصر كما يقال ضربي زيدا في الدار ومعلوم ان الكلام انما يرتفع بالبلاغة
لانه يفيد انحصار جميع الضربات في الدار
وهي مطابقة الكلام الفصيح لمقتضى الحال فحصل هنا مقدمتان احدهما ان ليس ارتفاعه الا
بمطابقته للاعتبار المناسب والثانية ان ليس ارتفاعه الا بمطابقته لمقتضى الحال فيجب ان يكون
المراد بالاعتبار المناسب ومقتضى الحال واحدا والا لبطل احد الحصرين او كلاهما وفيه نظر
وهذا اعني تطبيق الكلام لمقتضى الحال هو الذي يسميه الشيخ عبد القاهر بالنظم حيث يقول
النظم هو توخي معاني النحو فيما بين الكلم على حسب الاغراض التي يصاغ لها الكلام وذلك
لانه قد كرر في مواضع من كتابه ان ليس النظم الا ان تضع كلامك الموضع الذي يقتضيه
علم النحو وتعمل على قوانينه مثلا ان تنظر في الخبر مثلا الى الوجوه التي تراها مثل زيد منطلق
وزيد ينطلق وينطلق زيد وزيد المنطلق والمنطلق زيد وزيد هو المنطلق وزيد

۴۰۸

باسم محمد [illegible]

۱ اما خط و عدد موسی مرتین
وضع اصل الطابع [illegible] ذو زین [illegible]
وستین خانه شطرنج [illegible]
وادرج ذاک بین المدرجات
وهذا اسم [illegible] فلبی
وطلسم جمع کاف الحاء [illegible]

در کتاب روضة الواعظین و غیر آن حضرت امام حسن علیه السلم
روایت کرده اند که [illegible] بدنش می‌لرزید و [illegible]
[illegible] وضو [illegible] پس در این باب از او
مبارکش زرد [illegible] و دیگر از او
سخن گفتند در جواب فرمود [illegible]
کسی که اگر خواهد در بندگی [illegible]
عرش باشد آنکه رنگش زرد گردد و چون بدر مسجد
[illegible] الهی ضیفک
ببابک یا محسن قد اتاک المسیئ
فتجاوز عن قبیح ما عندی بجمیل
ما عندک یا کریم

[illegible] الناس [illegible]

۴۰۹

فایده
بوقت [illegible] الذنب
و بر بطن علی الحجر الاسم [illegible] جامع ما اراده

۱ نقلست از شیخ رئیس ابو علی که هر که حفظ او
[illegible] این معجون را [illegible]
[illegible] بکوبد و [illegible]
[illegible] کرده با [illegible]
[illegible] نماید [illegible]

کندر / فلفل / زعفران / سعد
۵ مثقال / ۵ مثقال / ۱ مثقال / ۲ مثقال

اجزا را عسل بامیز [illegible]

از برای دفع قرض این اسم را
با خود نگاه دارد قرض او ادا شود
باذن الله تعالی یا [illegible]

[illegible]

اللهم [illegible]

لوجع الاذن يقرأ على دهن الياسمين او البنفسج سبع مرات [illegible] كأن لم يسمعها كأن
في اذنيه وقرا ان السمع والبصر والفؤاد كل اولئك كان عنه مسؤولا ويقطر في الاذن

لوجع السن يكتب على الجدار الرقيق ويضع على السن الذي فيه الوجع بسم الله لكل نبأ مستقر
وسوف تعلمون أتى امر الله فلا تستعجلوه سبحانه وتعالى عما يشركون فقلنا اضربوه ببعضها
كذلك يحيي الله الموتى ويريكم آياته لعلكم تعقلون ومن يحيي العظام وهي رميم قل يحييها
الذي انشأها اول مرة وهو بكل خلق عليم

للزكام
روي عن النبي صلى الله عليه وآله انه قال الزكام جند من جنود الله [illegible] يبعثه الله [illegible] [illegible]

قال امير المؤمنين عليه السلم [illegible] المخاريق جمع مخراق وهو في الاصل ثوب يلف
ويضرب به الصبيان بعضهم بعضا
في ذم المعرفة

لقد شبت وطول عمري
فلما صار [illegible]

[illegible]